

۶۷۰۷۹

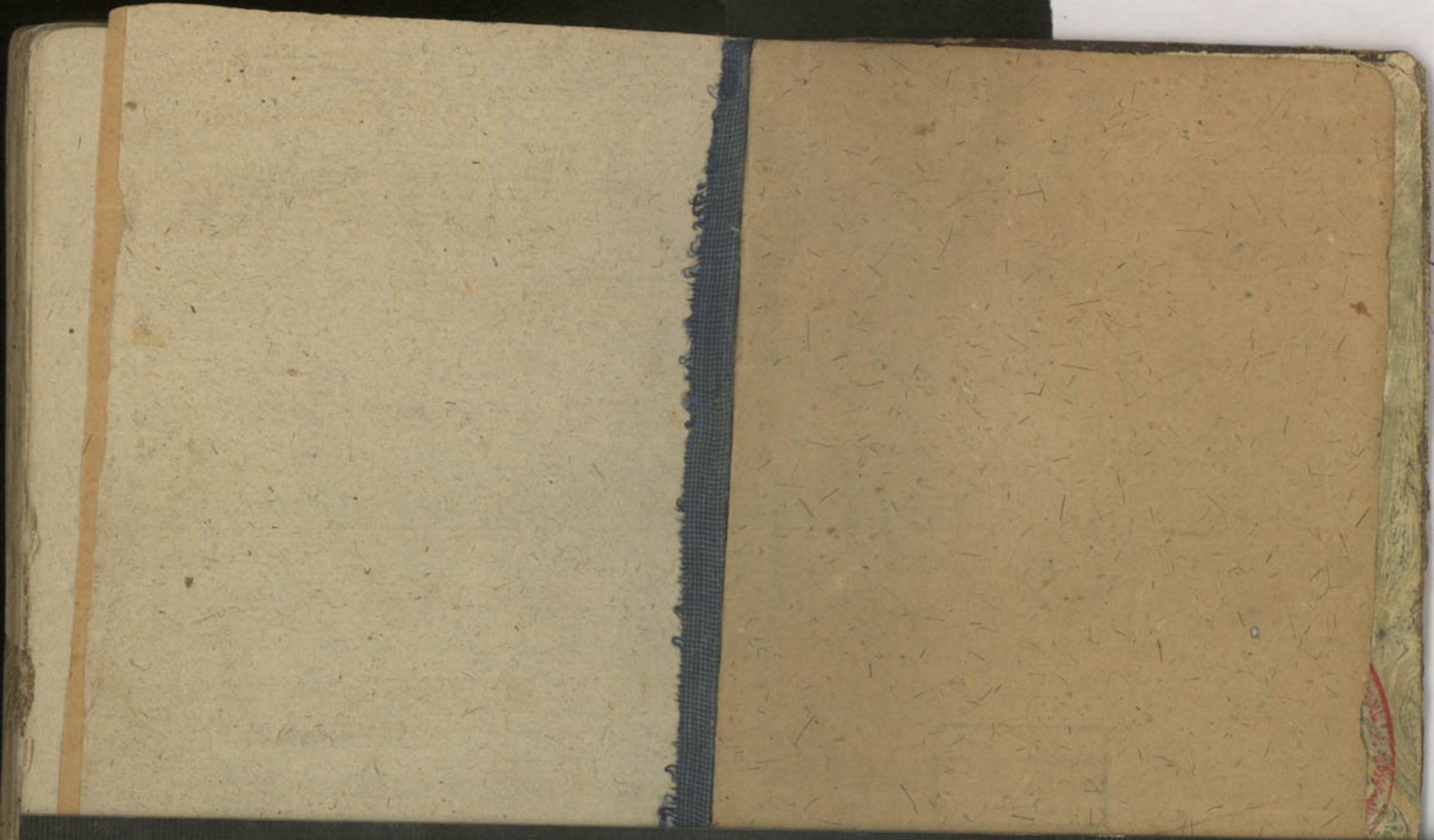
بازرسی شد
۲۶ - ۱۲

بازدید شد
۱۳۸۲

۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب جامع رهبری در مقام رهبری	
مؤلف	
موضوع	
شماره ثبت کتاب	۴۴۰۷۹ ۱۰۹۹۳
۶۱۶۹	

غلی - فهرست شده
۶۱۶۹



cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
INCH 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10



مجمع بیقی در احکام موالید

بسم الله الرحمن الرحیم و به توفیق

الحمد لله رب العالمین و صلوة علی من اقبل غوارب الرب که در غلبه مناسک الهیادیه من
 الاخیار و صحابه الابرار چنین گوید خواجہ امام اجل محترم محمد الدین فربه فرمان ابو الحسن بن القاسم
زید بن الامام امیرک محمد بن الحاکم الامام ابی علی الخلیف الامام ابی سلیمان خرق ابی الحسن و میرزا
الحسن ابن اسکن البیضاوی من نواجی است والامام اجل العالم ابو الحسن المصنف اکابر مقیم میشاور
و بیقی و نوید و یوسف الامام ابو الحسن بن ابی القاسم البیقی و نسب ابی الحسن علی بن ابی القاسم زید بن
امیرک محمد بن علی الحسن بن سلیمان خرق ابی یوسف بن الحسن احمد بن عبد الرحمن بن محمد بن ابی
مذنب بن ثابت ذی الننادین صاحب رسال ابن الحسن در بر نوعی از انواع علوم اوقات صرف کردم و بعد از
استعداد و دانش خویش در بر فنی تصنیفی مباحثم در صرف مذهب و شمع و مدد بقصر و افواج مردم
در خدمات شغلا اهل عمارت و تصنیف و تالیف که خواجہ علی ابن محمد ابن ابی خضر و حاکم و دیگر
یک مجلد مخمور در ریل در السحاب و موافق السبل الی طریق السبل و اس برود در یک مجلد است
العروق و السبل الخیریت مجلد دیگر و قوام علوم طب یک مجلد و السبل الخیریت فی مکار السبل و السبل
الحکم و السبل الخیریت مجلد دیگر و قوام علوم طب یک مجلد و السبل الخیریت فی مکار السبل و السبل
علی بن محمد بن ابی الحسن الخیریت فی مکار السبل و السبل الخیریت فی مکار السبل و السبل

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تألیف: ...
تصحیح: ...

کتابخانه

مجلد ادب السوفه و معرفت الکفره و ذرات الخلق و الاساطیر و کتب
 بسایم الانس فی براسن النفع من مجلد کتاب المشرقی فی بعض کتب المعتمد
 تحریر اند که یک مجلد کتاب مشارب الفیاض و الفیاض و مجلد شرح کتاب
 بیج البیضاوی یک مجلد کتاب شرح صواب الحکیم و کتب دره النواش و رسائل و کتب
 و محقق است دیگر بسیار بود و در کتب از من است که اگر چه معرفت احکام نجوم
 در میان خلق مشهور است و ملوک و سلاطین و اعیان و بزرگان و فکرها و ادبها
 خویش را بر محل آن میزنند اما در وی بریان معنی نیست و معرفت آن طریق
 نیست و هر که در این باب سخن گفته است از طریق تمام گفته است و شرح این را
 که من آن کاشا و منشا و ممد و باقال نقد کفر با نزل علی و حکم متابعت شریعت
 کرده اند درین باب در کتاب شفا و نجاة بر تبیین احکام نجوم بر اسن نفر کرده
 و بهوضه فارسی را تالیف حاصل کرده در بعضی مدعیان این و در بعضی مدعیان
 و عاقلان و تفکیر و ابطال احکام نجوم و کتب در این و در بعضی مدعیان
 و در بعضی مدعیان که است از این احکام میان مردم و بعضی مدعیان که است
 در این مضطرب و در بعضی مدعیان که است از این احکام میان مردم و بعضی مدعیان که است
 بلد صیاح و حروف برین رجحان دارد و اولی از بود من این جاست که اگر از من
 این اناس که در کتب این اناس باین مقدمات باز نمیخوانند و چون شمار اضعف
 رای و رکالت کلام احکام میان و معطل بودن ایشان از بر اسن معلوم است درین
 تصنیف خواستن از کسی که در کتب این تصنیف کرده باشد خطا بود که تصنیف
 حدیث ملوک و سلاطین که از ملامت چنین پرسند و خوانند و مادر و کار آنکه کتب بسیار
 ناممل کنیم مساعدت کند بر طبق دفع مودعی از بهر ما این تصنیف بنماید که پس ایشان را
 اجابت کردم و چون این کتاب برای ملوک خوانند بسیار سی جمع کردم تا آنکه از اینجا

در تیف

در

طالع کجای آورد و چنانکه گشت پس این معنی غافل نباید بود و از طالع آن وقت که جنس خبری از او
پرسند و بر او عرض دهند و مهم کرد و طالع از طالع وقت نکال باز نشد حق و مهم آنجز آفت
ام طالع ولادت بر نوع مولود بشناود که اگر بر آن شناخت و بودن اکثر آن در
بروجی که بر آن نوع ولادت دلالت کند علی الخصوص که در اوقات بود خاصه از این نشانیست
طالع نوزد و مهم سعاد و عرو مقدم و اگر این دلایل با بیشتر از این ساقط باشد در بروج
سبع و دواب بود و در بروجی پس دلیل بود که این مولود از آدمی بود **دلیل دیگر** چون
خداوند خانه قمر قمر بگذرد و خداوند بیت النجومه بوی بگذرد مولود نه از نوع آدمی بود و اگر صورت
آدمی را به معنی بهیمه باشد اگر سود نظر دارد از سبع بود که با آدمی الفت دارد و آن گشت
شکاری و نوزد کرد و اگر کوس از اوقات و مناظر بود و سود ساقط از سبع گزند کننده بود
دلیل دیگر چون کنگی مذکور در قسمت طالع نشی بود و در محل و مریخ از سبب بوی ظاهر بود
و عطار و نسوس بود از مریخ و قدر در حلق بود در بروج آتشی و صاحب ساعت کس بود و طالع
و غیرت و جنوبی بود این مولود از انواع تعاقب و کجای و کجای و آنکه این شکل بود
که یاد کرده شد و مریخ بیشتر از طالع دارد از انواع سبع بود **دلیل دیگر** آتش خورشید طالع و نه
غیرت و هفت کوکب بگردید و بیشتر از طالع و غیرت طالع و درین بود و بگردید و کجای و نه طالع
و کرام کوکب ایشان نظر دارد اگر این نشانیها در بروج آتشی باشد مولود از نوع آدمی بود

سخت

و اگر این دلایل کم باشد که در بروج آتشی باشد مولود سبب یا بوزینه یا شمال آدمی باشد بگویم دلایل آن
بروج **دلیل دیگر** قمر در سیم از ولادت نکال از ساعت ولادت افتاد و در ساعت
کند و این ساعت در شش روز باشد نه چنانکه چهل و هشتم ساعت که در شش روز تمام بود و بگذرد
بقمر اگر در محل بویزد نه در بروج آتشی و کوس و مریخ و آفتاب بقمر نظر دارد و مولود نه از
نوع آدمی بود **دلیل دیگر** چون خداوند خانه قمر راجع بود در وی با خانه قمر دارد در بروج خورشید
خانه اصل راجع بود و در بروج رومی بطالع دارد و طالع نه از بروج آتشی بود و از این خانه
و سبب بود که مولود نه از نوع آدمی بود **مثال** این طالع حوت و مشتری راجع از محل
بکوت می آید و قدر در محل و مریخ از نوزد در بروج کجای آید و طالع نه از بروج آتشی است و
جمله الامراض کجای را بهیمه که سهم لعین در طالع ولادت قوی افتاده باشد تا چنانکه حکم در
مقدمه صغری و کبری نکرد و او را غنیمه لغیض الهی حاصل آید وی در زایمان کرد و در دلایل
آنچه مطلوب بود او را بفعل آید و بقوه حدی خویش در خان در طبع نشاند که آن تخم بخار
افتاد که آب کمره را بعل و در دلری و دفا و سخاوت و اسلک و دینه و بر ستار و بر ستار
سلطان حکم کرد و ایراد تعالی را از این چیز پاک کرد و در طاعت که از رازی دارد که مردم بدان
عجب و تعجب خویش بپند تا همیشه تا پس خویش دارد و بپناه باز و تعالی بپند **دلیل دیگر** اگر سیم
از ولادت اگر خداوند خانه قمر بگذرد و خداوند طالع ملوک و خداوند طالع در ذوالحج

سکبان

و در شرف بانهم تحمل بود و باز بر یکی و دو کای تمام اگر در خانه خود خویش بود و دلیل بود که مولود عالم بود و بر زمین
 و مردم را بدین حق خواند و در شیرین آن بود که در دهن بود و ملود صاحب کرامات و اهل الهی بود و قوی
 و اگر در خانه خود داخل بود و در تنهای باطل کند و صاحب مکر و خبیثت بود و الهی بود و بعد از آن که در
 خانه و قصر میخ بود میان خلق تنهایی نکند و تنهایی را بر فضل میخ بود و مخصوصت دارد و اگر در برت و در
 زهره بود و او را بنده میگویند و خوش آواز و خلق را با طاعت دعوت کند و اگر در برت و در
 عطار بود و خلق را بخند کند و بخت و جمال و قوت لطف و در بهیه و اگر در شتری راجع بود و در بال
 بر کرانی مولود و را بر که فهم او توان داشت و غیری الا بعد از پنج سبب و اگر در برت و در ملک و در
 و در برت و در سبب میخ و دلیل که سیم میخ است چنانکه گفته ام اگر میخ مستقیم و صاف بود
 خداوند طالع نیز خوشتر و دیگر بود و بعد از آنکه در سبب روح و شتاب زده بود و اگر مراد
 خویش بهیچ وجه با نبرد و اگر در برت و در ملک و در طاق بود خاصه که در غنچه بود و طالع
 مفضل است و در سبب بود کسی را کردن نهند و اگر طالع روزی بود و غنچه بود و دیگر و در
 رحمت و اگر در برت بود و در در محل بود و غنچه بود و غنچه بود اما شخص سیر و غنچه و در
 و در دارد و در تنهایی کند اگر در خانه و در شتری بود و دلیل کند که در برت و در شتاب و در تنهایی
 کار فرما بود و در تنهایی غنچه و در شتاب کند و اگر در غنچه بود و در غیر بود و در شتاب
 کار فرما و در برت سبب خویش را در ملائکه و اگر در غنچه و در دلیری و با نهند و در شتاب

و مراد است بود و سبب است دارد و ترانه اخف و سواری و نظرها و برانده با غنچه از و مراد است و اگر
 میخ باطل بود و در غنچه اوج بر دل صفت دل و بی حیت بود و اگر در غنچه و در برت و در
 غنچه طبع بود و او را بر دل بران دارد که بر سبب دل و در تنهایی کند و اگر بر غنچه و در
 بود و با نهند با هم بود و مقهور بود و با نهند و در برت و در مراد و در مراد و در مراد و در مراد
 دارند و او را نهند و در شتاب و در شتاب و در شتاب و در شتاب و در شتاب و در شتاب و در شتاب
 ماه صاف بود و در غنچه اوج و در قوی بود و جلد و کارای نرنگ کند و در نرنگ و در غنچه و در غنچه
 غنچه کند و در غنچه معروف شد و اگر در غنچه میخ باشد مولود قوی رای و شتاب و در غنچه و در غنچه
 و در در برت و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه
 که کند و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه
 خلق و تمام است بود و اگر در برت و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه
 و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه
 بر و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه
 اما نهند که با نهند و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه
 و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه
 و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه
 و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه و در غنچه

حالت

اعصاب

بود و در دل دفرخار می بود و چو چشم بود بر مزاج او مردی خوشگلی غالب بود اگر اقبال در روی
 و دود و دوت بود مولود میان با با باشد دفرخار می در آن زمان نرم پوست مزاج او بود
 و تر باشد نه هاضم اخفی صورت مولود را از موضع زهره نکرد در با چشم از مضا لطیفه
 چنانکه یاد کرده اند چه از پیش صورت درین ماه نه هاضم اخفی اگر فرس از بلاد
 بگوئی پیوسته مذکر در هر برگی که مولود با پدر یا نه یعنی بصورت و هیات پدر یا نه علی الخصوص
 که بخواهد بر این پیوسته مذکر بگوید اگر بگوئی مؤنث پیوسته علی الخصوص به برج دهم و خزان و زمستان بود
 با مادر یا نه و اگر بگوئی مذکر بگوید در برج مؤنث یا چو نشان پدر یا نه و اگر بگوئی مؤنث
 پیوسته و در برج مذکر یا نه در زمانه که لیل و جوه و اشکال و الا ان مولود در صورت او
 وجه اول در محل زرد دفرخار باشد دفرخار پشانی زرد و مهربان است که زن است چنانکه اما بر
 ساق دی کوفت بود و بر دست چپ و بر بغل چپ دی علامتی بود بسیار و ساق او مزاج
 و بر رخن بود وجه دوم محل سبایی چشم او چشم از سبیدی بود و بگوئی بود و طعام باز خورد
 و مزاج چشم بود زرد چشم کرد و خواب که با خلق بگوئی کند و خود نبود و بسیار دمی بود و چشم
 مسخ رنگ بود و این روی و بزرگ سینه و صفت بگوئی شکل و با سینه و بگوئی بود و اگر از خود هر چه
 طالع مولود که کرد و درشت یعنی درشت صورت و بوی اول میان با با بود و بعد از آنکه
 سخن و بزرگ چشم و بزرگ لب و بزرگ گوش و بزرگ ابرو و بزرگ بینی و بزرگ دهان و سخن

و بسیار دوت بود و خداوند نعمت بود زرد چشم کرد و زرد و خشنود شود و در دم دیگر کردنی
 و این دین و شیرین چشم و این گوش بود و بر دوش می دارد و دنتی بود او را بر میان
 آنجا که بند او را بود و بر میان و بیک بخت و کران نان بود و اندامهای مختلف بود و مزاج
 و این و زرد سخن بود و وجه سیم پیش چشم باشد و نرم سخن و لک می و دراز کردن
 بگوید و در چشم چنانکه نشانی شد و بر قدم و برنج زندگانی کند و بر زبان غشی کند
 اخذ وجه بود و دلیل خصایل و مختصات بود چو از وجه اول بگو چشم بود و چشم می
 و او را بر روست نشانی بود و بر نظر بود و زرد چشم کرد و بزرگ سینه بود و بار یک
 ساق و خورد قدم و وجه دوم که سخن بود و گنگ گون بر بزرگ و علامتی بود بسیار و بزرگ
 سخن و اندک سخن و با بگوئی که لطف دارد اندک بود و کمر می و بسیار سخن و وجه دوم راز
 ریش باشد دفرخار می بود و بار یک روی و خورد چشم ده خست الکلام و آخر خود از خوا
 سپیدی بر چشم او افتد که جان چشم او نهاده شد و سلطان بگو چشم و بگوید و بگوید
 ابرو و دراز بینی و این دوش بود و او را در زرد لعل نشانی بود و یکی از ساعد است و او
 بکره نفس و بزرگ و لکانی و بسیار حلیت و زفت کردن و در چشم او زردی است و وجه دوم
 بگوید و بگوید و دنتی بر می بود و با لا و بر می بود و می و بسیار مزاج چشم او
 کرد و نباشد دنتی سبایی بود در چشم او را و محبوب بود و در دلهای مردم و وجه سیم بزرگ ابرو

بگو می

وجه اول

و بهین سینه و گاهی اوقات از درد دل بگریزند و گریه می کرد و می بود و بر سر روی بسیار دارد و بزرگ سینه بود
و خندان روی آسید وجه اول آنکس سخن در بزرگ سینه گمانند و چون راه مد در پیش انگذده
دارد و آنکس شرم بود و بسیار روی و رنگ در روی او باز روی زنند اما بگریزی و نهی می گویند
و بهین سینه و بزرگ سینه و در قدم او هر جایی بود بر خندان نظری باید و بزرگ سینه بود و هر دو هم بگویند سخن
و بهین سینه و بزرگ سینه و در آن وجه و بزرگ سینه بود از بزرگ سینه و بزرگ سینه بود و بزرگ سینه
بود و بهین سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
با سرخی زنند و بزرگ سینه و ادیب بود و شمع و عالم و دوستی بسیار دارد و سینه و به
اولی دراز بالا و شمع و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
و بسیار دوست بود و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
رنگ بود و بهین سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
گرفت و او را صورت زیبا بود و صاحب صورت و گریه و حکیم و ادیب بود و بزرگ سینه
و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
و او انقدر که گندم کن و در نزد سرخ روی و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
بانه و سرخ رنگ بود و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
نوش بر دل زد و حکیم بود و از علم مال و صنعت افتاد بود و در بهر دویم بگریزی و بسیار

روی بود و آنکس او را بر پشت سازد و گندم کن و بهین سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
در کار کردن و خود چشم و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
عقرب و بهین سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
و بهین سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
و خود در آن و خود ساق و بهین سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
نشانه باشد و او ادیب بود و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
خورد و در درخت افروسی بود و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
و او را بر پشت کرد و پشت نشانه باشد و او ادیب و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
بود و بهین سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
و بهین سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
و او را نشانه بود و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
و بر سر روی او بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه
بود و گران آواز و روی و خود بسیار و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه و بزرگ سینه

بران چپ و بسیار دست بود و زخمش کرد و خودای باشد و چشمش مگون باشد و گوی
 و جاول فراخ و دمان و خوردن بی و بسیار موی سر بود و او زنی بر سینه بود و بر قوم چپ بود
 و عدل و دست دارد و خوردن دست دارد و جود دوم طراز بود و سیاه چرده و او زنی بود
 پشت و زبر نعل و سینه و زبر نعل باشد و قدم فراخ و نه در وقت رفتن و جسم کونا و بالا بزرگ
 سخن و بکینه نفس باشد و باریک بینی و روی زرد باشد و حوت و جاول بکون سخن بود و این
 سینه دارد و زبر نعل بی بود و زبر قدم و او سوع قوی باشد اما کج و گنم کن بود و چشم
 نازدی زنده و بسیار موی بود و خود قدم و جود دوم در بر جی و چشم چشم و این فی و دراز دندان
 و جسم بزم بظرف و فراخ سینه و کونا کردن و اندک سخن بود و در روی علم و سکون بود و جاول این
 با شمع شمع و دلائل کراک و بر جی و خلق و نکال جان کرده و این فی این جسم سیاه
 چرده و سطر لب و بزرگ چشم باشد و باریک چشم این باشد و یکی بزرگ از دیگری و بزرگ
 در زین کرد و سرش دی باشد و دندانهای او مختلف باشد و با شمع شمع و مستری شری بود
 آینه بسمه با سپیدی و بزرگ چشم باشد و بکون موی و بکون بیات و سطر بینی و مقبل اللحم
 و بکینه لباس مریخ سرخ بود و کرد روی بزرگ سر و بزرگ بینی و بکون سوزی و غفلت
 و دراز انگشت اندک کشت فراخ قدم و با بول بود و اخاب سپید چشم و بکون بود
 روی بود و بزرگ سر و کران او از مقبل قامت دردی نش و و غفلت بود و کشته روی

سحر

و با حسیب

بود و بزرگ باشد و دهی بکون بود و بکون نظر و بکون چشم و بزرگ نظر و غنا و شک موی
 و بسیار چشم او بیشتر از سپیدی باشد و در او سر و دست بود و با باریک و دردی
 او بکون بود و بکون کردن و بکون سینه باشد و بکون دست و خوردن کشت و در او بود که چشم چشم
 بود و عطار که گنم کون باشد که به سوزی زنده و سیاه مایه بود و بکون پستانی و سطر کون
 و بکون بینی و فراخ دهن و خوردن آن و بکون موی و بیخ باشد و آینه روده و عاقل و غافل بود
 قمر سپید رنگ و کرد روی و بکون نظر و بکون موی و روی و کون او صافی بود و سوزی و کامل
 خلق بود و حمل بسیار موی بود و موی جود بود و دراز روی و بزرگ چشم و غفلت خلق
 سطر کردن سیاه موی و بکون غفل و بکون رقا و جود مقدر قامت و فراخ سینه و بکون بیات
 و امیر و کاتب و میس و ادب بود و سلطان سیاه چرده و غلط الاغفا باشد و غفل او از
 اعلا تر باشد و دندانهای او کز خورد چشم و داس بکون باشد و اسد اصمب ازرق
 بود و اعلا او از بکون غلط تر و فراخ سینه بود و غفلت و دوق و فانی و کز بکون سینه
 بکون قامت و فراخ سینه و مقدر خلق و کامل الهیه و عاقل و غافل بود و میزان بکون صورت
 و مقدر اللحم و الهیه و القاسم باشد و غفلت ازرق و بکون سیاه موی و خورد چشم
 و خورد روی و دراز ساق و قدم بزرگ دارد و تمام و کز و قوس اسفد الحان و دراز از آن
 و سطر ساق و دراز روی باشد و چون در فضا او کز بکون از آن نماید که در موه و موی و بکون

عظیم تر

و سوار و دست دارد و خداوند سوار بود جدی و قوت این بود و جنگ تن و دهن روی او
 بر یکدیگر بود از بالای روی او و روی او باروی برماند پشتر چنان بنشیند که روی او باروی سر
 بر یکدیگر ده مانده و طرف ریش او با یکدیگر بود و بسیار روی بود و کوه بالای او میانه بود و حدود
 و حدود بود و یک ساق او بکمر نزدیک بود از دیگر ساق او می بود و کوه بر الموم و النون بود و حوت و خراف
 سینه بود و فرود سر و عظم المخرن بود و بسیار جواب و سید رنگ و در فلق او افتاد بود و چشم
 او گرد و بنده و صاف و شکل او طبعی و از علم حاصل فی کمال التبریر و وجودها و دد لها
 این غرض منی بود بر چهار قسم قسم اول مولودی بود که از او در مرده زاید و در دنیا باقی نبود برین
 مولود حکم در دوزخ برین که باید که در دوزخ است برین تا از چهارم او حکم مادر او را کرد و غرض
 دین نماند که بهیم حال چون وقت ملاقاتی افتاد شش برج فوق الدار بود و در دوزخ است
 معوجه باید تا دیگر شش برج برابر چه اگر بروج یعنی فوق الدار بر اول باید و بعضی را طبع و
 غروب نزد کوه را بهیچ اعتبار نبود قسم دوم مولودی بود که برابر از مادر باسی برین
 و تربیت نباید به قسم سیم مولودی بود که برین تربیت باید اما در آخر نمود قسم چهارم
 مولودی که برین تربیت باید و در دوزخ قسم اول از چهارم تربیت سیم بود اول طبع دوم
 خداوند طبع سیم هم معناه چهارم مستوی برهم همان چشم افتاب ششم ماه هفتم حرف
 اجتماع یا اتصال او چاره نباشد از اجتماع نشأت هر یکی از این قسم اول در کوهی که

موج

همه مستوی به خود
 اجتماع یا اتصال

در دنیا بقایا به اگر این تربیت دلیل و از باب نشأت این اوله ساق و زایل بود و کوهی بر طبع
 مستوی بود کوهک بقایا به قسم دوم اگر فرود در معرب بود و بهیچ سوی بی نظیر نباشد
 او تا دکن بود مولود معنی بقایا به در دنیا سیم اگر فرود در الدار بود یا فصل یا صبح
 صبح کس بود و نشأ قریب صبح در راجع بود و فصل از صبح بود و نظر دارد مولود از خست و صبح
 دلیل چهارم اگر حرف اجتماع یا اتصال مقدم بر دلاوت شفاعت کفنی منوی بود و خداوند خبر
 منوی بود و طبع و از باب نشأت بر تربیت و خداوند مومع هم سوار بر چنانی مولود
 برین باید دلیل پنجم اگر از باب نشأت بر تربیت و مومع هم سوار و هم غلبت تحت
 الشفاعت باشند و کوهی بنیان نظر اتصال یا اتصال دارد علی الخصوص که کوهی بقا به و خداوند
 و تربیت برین باشند مولود طبعیت نباید دلیل ششم اگر کوهی در سادس طبع یا در
 غرض و صبح طبع بکوهک نظر دارد مولود نیز دلیل هفتم اگر قریب صبح در وسط است
 بود مولود مرده از شکم مادر برین باید دلیل هشتم اگر صبح و قدر در طبع بود و فصل در
 معرب و سدی برین نظر قبول ندارد مولود مرده برین است دلیل نهم اگر قریب
 در معرب بود و فصل در طبع و سدی قبول نظر ندارد مولود شبان روزی پشتر نیز دلیل
 دهم اگر در برمی که در روی فرود و کوهی که قریب منوی دارد و هم سوار بر سوار در برج
 باشند و در خور و جدی و سوار اگر سلاج وی بود و در روز میرد و اگر سلاج و کوهی

و خدا و هم

ساقط از کوه

و در زیادت زواید مولود و صغیر بود و مزاج او زیادت قوی ندارد و در هیچ جاد و کفر خدا
 آقا بیل بسیار است آنچه شهر تر بود و منداول بود میان ارباب این صنعت میان
 کرده اند اما ملک الحکما و المستقلا ابو یحییان برین گویند که خدا در قدس الهی کوی
 دهد و در بیل الوند و موی و در زایل صفی آنچه میان دند زایل با مایل و زایل بود بعد میان
 و مواضع آنکه کوی که در درجه زایل اگر در بطل جمعی و عدد و غیر از عدد سالها را اگر میکنند آنچه فصل
 بود و در درجه زایل از درجه دمی که این خانه زایل ان بود میکنند بطل و این را کمال است
 خوانند آنچه میان دند و مایل بود درجه کوی از درجه مایل فصل کنند پس بعد از فصل
 کنند و در کمال السبب نیست کند باربعه اعداد متناسبه تعویل اصل آید اگر کوی از درجه
 و اگر از درجه زایل در درجه باشد مایل از کوی نقصان کند پس چنانکه مطالع در سه نگاه دارد و در
 بر عطفه صغیر از این است اما کوی که در موضع نگاه دارد و عطف با کوی که در موضع نگاه دارد
 نزدیک مقادیر و در شرف که اگر خلاف است سال غشم دهند و هندی شرف
 اقباب از درجه درجه مایل کوی شرف تر شرف تر شرف فصل در بیت درجه شرف
 شرفی در درجه درجه شرف مایل و عطف در درجه شرف است نه میان گویند کوی
 بر درجه شرف عطف کوی دهد اگر در درجه بود یا در مایل یا در زایل طریقه و کوی که در
 موضع سهم العقب بگوید در هر برج که باشد اگر در دند بود مطالع و کوی که در کرایم الوند بود

اصطفا

یا

ماه کرد اگر در زایل بود یا کم کرد و در خوانند مطالع بر روی افراید اگر در دند بود صفی
 اگر مایل الوند یعنی صفی اگر در زایل الوند بود منت صفی یا یا کم و یا خوانند سهم السعد
 هم این کنند و آنچه جمع آید قانن عمر کنند طریقه دیگر از کف تا دایمیان سهم السعد بگویند
 و موضع وی اعتبار کنند در هر جای که باشد مستوی را بگیرد و موضع وی اعتبار کنند و سالهای حی
 انما شایسته مستوی بر مطالع بگوید و موضع وی اعتبار کنند و سالها را با ان ضم کنند یا کوی
 یا بطلی مطالع برج طالع بگوید و انرا شهر گیرد و جمله بر هر افراید و بنو فلق و زواید اعتبار
 کنند آنچه اصل آید عمر مولود بود طریقه دیگر بگویند میان بسطاج و اذل کنی که بر روی
 بود یا بکشد وی چند است از درجات بعد در دجا ارد و غرب کند آنچه اصل آید
 مدت عمر مولود بود در بقا و مدت ولایت درجه وسط النهار بقوی قایم تمام بسطاج
 و مستوی بر درجه شرف قایم تمام که خدا و ناظر بگوید بطل مقبول زواید و کوی که نظر مقبول
 از نفس و این خبر نیست و در بقا و شرف در درجه مایل جاری مری بسطاج بود و مستوی جاری مری
 که خدا و در دنیا و دنیا و شرف خندان درجه رابع بسطاج بود و مستوی جاری مری که خدا و الا سعاد
 شهر و چهار که در انکها عطفی اعتبار کنند و انرا علم فصل در میان خواجگاه
 و انکسبیل در حکام بسطاج و که خدا و ناظر بگوید است و من خط دی دارم گویند زهره شرفی
 از انکه در دند پس و شش و در هر جای که باشد بر هر افراید و بنو فلق و زواید اعتبار کنند و قمر السعد

عداوت

اقاب

زیاده کنند و بیشین و عطار چون بود از هزاره و سیس و شصتین و قومی که انداخته اند از سیس و
 شصتین زیاده کند و در اس از هزاره سیس و شصتین قومی ربع علیه که انداخته اند از سیس و شصتین
 نقصان کند و آفتاب چون نخس بود از هزاره و سیس و شصتین و قومی که انداخته اند از سیس و شصتین
 افزاینده و در اس از هزاره سیس و شصتین قومی ربع علیه که انداخته اند از سیس و شصتین
 شصتین و در اس از هزاره سیس و شصتین قومی ربع علیه که انداخته اند از سیس و شصتین
 بود و نهاری در طالع آفتاب و قمر و اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 برج اعتبار نیست در دوم و اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 در هفتم چون طالع در ششم چون دوم در نهام آفتاب و ماه در هفتم و در طالع و در کورت و انوش
 سه بود و اولاد استقبل نهاری بود در طالع آفتاب و اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 و در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش و در طالع و در کورت و انوش
 استقبل در پنج و نهام چون طالع در ششم چون دوم در نهام آفتاب و ماه در هفتم و در طالع و در کورت و انوش
 چون طالع و در پنج و نهام چون طالع در ششم چون دوم در نهام آفتاب و ماه در هفتم و در طالع و در کورت و انوش
 بود و دیگر بر استخار و استقبل و نهام چون طالع در ششم چون دوم در نهام آفتاب و ماه در هفتم و در طالع و در کورت و انوش
 در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش و در طالع و در کورت و انوش
 السعاده در چهارم قمر و نهام چون طالع در ششم چون دوم در نهام آفتاب و ماه در هفتم و در طالع و در کورت و انوش
 موزن نیست و در اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در کورت و انوش و در طالع و در کورت و انوش

در سهم نهاده و اعتباری و در ششم قمر و اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 موزن نیست و در اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در کورت و انوش و در طالع و در کورت و انوش
 آفتاب و قمر در برج موزن نیست و در اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 بود در طالع آفتاب بود و قمر و طالع و در اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 و در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش و در طالع و در کورت و انوش
 در پنج قمر در برج موزن نیست و در اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 السعاده و در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش و در طالع و در کورت و انوش
 و قمر و سهم نهاده و در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 باز در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش و در طالع و در کورت و انوش
 سیل بود اجتماع بر نهام و در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 طالع و در اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 و در اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 چهارم دارد و در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 قمر در برج موزن نیست و در اجتماع و سهم نهاده و در طالع و در کورت و انوش
 استقبل سیل بود بر نهام و در طالع و در نهام نهاده و در طالع و در کورت و انوش

طالع سهم خود استقبل در دوم قمری اعتبار الحاکم اقبال در برج مکر خود استقبل سهم
 و چهارم قمری در برج مکر اقبال با اعتبار الحاکم سهم خود استقبل بنحوی که چهارم دارد و هفتم
 قمری اعتبار اقبال در برج مکر پس سهم استقبل در هفتم قمری سهم
 و غیر استقبل در هفتم قمری در برج مکر سهم استقبل و غیر استقبل یا زهره مکر هم بود استخراج
 هیلاج بعد از هفتم چون طالع جمعی سناری بود در طالع اقبال و قمری و سهم
 در هفتم قمری و سهم در برج طالع اعتبار در دوم قمری سهم در چهارم قمری در برج مکر و سهم
 و سهم در هفتم قمری در برج مکر و سهم در هفتم اقبال در برج مکر و قمری اعتبار و غیر
 و سهم هفتم چون هفتم سهم اقبال با اعتبار قمری در برج مکر و سهم و سهم و سهم و سهم
 سهم و سهم استقبل سناری بود اقبال و قمری سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 و غیر در طالع قمری در برج مکر و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 مکر و قمری سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 یا زهره و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 و سهم و غیر در چهارم قمری در برج مکر و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 اقبال در برج مکر قمری سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 سهم و سهم استقبل یا زهره و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم

سهم خود استقبل در طالع دوم و هفتم در چهارم قمری در برج مکر و سهم و سهم و سهم و سهم
 هفتم چون طالع هفتم قمری سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 و سهم و سهم استخراج یا زهره و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 مکر اقبال را و اگر سهم بود مکر و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 میان هر دو اقبال و مکر و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 ریاست یا سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 یا زهره و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 اگر سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 دلیل او قمری و اگر سهم بود دلیل او مکر بود و اگر چهارم دلیل او طالع و اگر سهم بود
 دلیل او زهره بود و اگر سهم بود دلیل او مکر بود و اگر سهم بود دلیل او طالع و اگر سهم بود
 یک سهم و اگر سهم بود دلیل او مکر بود و اگر سهم بود دلیل او طالع و اگر سهم بود
 تا زهره و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم
 طالع مکر و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم و سهم

از ایدل حیات نام کند باز بکبر برین هفت قسمت کند و همچنان کواکب نسبت دهد
 پس ازین کواکب را بیکر نام برده طالع بگیرد و بخینس کند تا دقایق شود و بر دلائل حیات که
 با کردیم قسمت کند آنچه از صحیح از قسمت بردن آید بچند و آنچه کسور در میان باشد
 در دوازده ضرب کند و بر ایدل حیات که دقایق است قسمت کند آنچه حاصل آید
 بود شمس آنچه کسور باشد در دوازده ضرب کند و آنچه از ضرب حاصل آید بر دقایق حیات
 قسمت کند آنچه حاصل آید یا همما بود و کسور در دوازده ضرب کند و بر سنی قسمت کند
 آنچه حاصل آید ساعات بود و برین طریق قانون عمر را سالها و ماهها و ایام و ساعات
 معلوم شود طریق محکم اگر سیدی بود روز بر درج طالع دارد اگر چه در جبه خط
 درج طالع بود درج طالع هجلا بود و دان معقد که تر بطالع بود درج طالع را
 میرانند تا یکی بخش طالع رسد آنکه حکم قطع کند استخراج قانون عمر بر طریق
 هشتم از ایدل حیات این اقدام الامام از اسرار نجوم است و برین قسمت کرده اند که در
 و برستعدان و طریق است که اجزا ساعات درج طالع بگیرد و در دوازده ضرب
 کند صحیح و کسور بر هفت قسمت کند و دفع کند پس قانون شود و بجهت و نسبت
 او نسبت ان مقدار ازین عدد که در ضرب حاصل آمده باشد کسور شود و مثل این طالع بود
 اجزا ساعات درج طالع در دوازده ضرب کردیم باید صد و نود و شش

قانون از تیز بکبر کنیم باید پست و چهار و پست و چهار از شصت و دو بخش اول بود و خمس صد و دو
 شش بکبر کنیم باید شصت و دو بود با تهور و این نیز قانون عمر است

قول چند هندی در عصر هجلا گویند اما که چو ل غائب هجلا بود بخار دارند و دوم پیش
 بیشتر که چو فرما بود در هجلا گویند چون طالع را بعد میان اول حمل و طالع بگیرد و حیات
 با دقایق کرد و جمله بر دوست عدد قسمت کند آنچه حاصل آید سالها بود اگر کسری باشد
 در دوازده ضرب کند بر دوست قسمت کند یا همما بود و کسور دیگر بخانی کند ساعات بود و برین
 مشرتی و درج شرف او بگیرد برستی اگر کمتر از نصف و در بود از نصف و در نقصان کند و اگر
 بیشتر بود از تمام و در نقصان کند و باقی در سالها کواکب که با دقایق هم کرد ضرب کند آنچه از
 بروج حاصل آید تهور بود و درج ایام و دقایق ساعات این جمله نگاه دارد و اگر کواکب از شرف
 بهبوطی آید ازین سالها که با دقایق هم کرد و نقصان کند اگر از هر طرف شرف می آید برافزاید
 و چون کواکب در درج شرف باشند هیچ بفرایند و نگاهداری سالها بدهند جمله جمع کند اگر کسری

دارد و مضاعف و احوال جان اولاد و ثلثه اولی میل علی معاش بود و ثلثه دوم میل احوال و انصار
بود و ثلثه سیم میل عمت و مروت و سخاوت و نفقه کردن سیم میل خویشتن و برادران
و دشمنان پدر و فرزند یک بود و میل بود بر نزدیکی بکرک و الی ایام که در آن بکرک نزدیک بود
ثلثه نخستین میل مهربان آقارب و خواهران و برادران بود و دوم بر نیکی بکرم که بکرم
چهارم خانه پدران و عفت و بیضاع و تقار و عاقبت کار و کار پرشیده و عفت
مردود در آن جهان و میل آغاز پدران و میل دشمنان فرزندان بود و میل خب و نب
بود و نخستین میل پدران بود و دوم میل بیضاع و تقار و عاقبت کار و عاقبت خردن
و بیای و رسل و لذت و طرب و منافع و فواید بیضاع بود و میل مال پدران بود و آنچه پس
از بکرک بر برادران و فرزندانشان و دوم و غیران ثلثه نخستین میل حیات و درجات و لذت بود
ثلثه دوم میل لذت و طرب بود و ثلثه سیم میل رسل و اخبار و پادشاهان و ملایک
و بنده و برستار و سران هم شگفته و آنچه امید ندارد بود و میل بود بر غم و بر کوهن
ثلثه نخستین میل بیماری بود و دوم میل بنده و برستار بود و ثلثه الثالث میل علی
الموتی و سیم میل منفعت خداوند طالع از ایشان هفتم خانه زنان و دختران و همسران و ملا
و اسلاف بود زیرا که وی خانه چهارم بر است ثلثه نخستین میل ازواج و کج و عفت
شهرانی بود و ثلثه دوم میل از خود و همسر بود و ثلثه سیم میل شرکت و ملاکت و ثلثه

و مروت و مهربانیت بود و میل ازواج و فرزند پدر و بکرک و سوم و دوایع و طرب و کس و ثلثه
نخستین میل بکرک بود و دوم میل کار و مروت کار و عفت سیم میل مهربانیت هفتم البیت
التاسع و هو بیت العلم و الدین و الوفا و القضاء و المنفعة و فیض و فرج اسمیه و میل
علی الزوال و ما معنی می باشد و الکبت و الما جواد و الرسل و الما عاصب و الطرف
و لغوه الزوجه و بیت ثلثه لامل علی السعاد و ما یصیب فیها من الحزن و البساده
الثانیة مثال علی العباد و المقصود و علی بیت العباد و عبادتها و الثالثه مثال علی
العلم و الرزق و صدقها دهم میل مادر و جده و عمر سلطان و عفت بود و صورت آب و
و میل سینه بر بود و ثلثه نخستین از وی میل ولایت و سلطان بود و ثلثه دوم میل علی شرف
و عزت و بیضاع و عفت و ثلثه سیم میل پدران و نبات و دوام جاده و کار و سلطان و از
و میل اسیده و دوستان و باران و مرکب و بران ثلثه اولی میل امید کار بود و دوم میل
و دشمنان بود و سعادت سیم میل شهادت و کرم و امتیاع بدوستان و از دهم خانه و ثلثه نخستین
و مکر و میل بدوستان و حبس و دشمنان بود و ثلثه نخستین میل دشمنان بود و دوم میل بدوستان
و عفت و حبس سیم و بکرک بر است بر است و بر است و بر است و بر است و بر است و بر است و بر است
مستولی بیاید و است و درین باب خلافت اما آنچه جمهور بر این است اینست که
یا مکنم خداوند خانه رابع شهادت خداوند شرف را چهار خداوند حرمه و ثلثه

در حوت بود در شرف زمره مولود و نیکو خلق بود و کثرت روی و محبوب نزد یک
خلق **دلیل دروغ گفتن** مرغ عطار در خطار و دلیل آن بود که خداوند طالع دروغ
بسیار گوید و افترای احادیث کند **دلیل دوم** اگر خداوند چهارم در برج ششم بود مولود
کذاب بود **دلیل سوم** اگر مرغ در طالع ششم بود یا روزی از هر دو جهت
مولود دروغ زن بود و سوگند بدو دروغ خورد **دلیل چهارم** اگر از کواکب سمانی کوی
بر مرغ مرغ و عطار در وسط السماء یا بر درجه طالع بود مولود کذاب بود و لی رحم
بحریم اگر عطار در درجه حمل یا در جنوب بود دروغ زن و معائب مردمان گوید بدو و بهیجا
کند **دلیل ششم** اگر قمر از قمر بار گردد و عطار در سوره و مهر و مشرق باشد مولود
کذاب بود **دلیل هفتم** اگر مرغ و عطار در معادن باشند و در و تدی و زهره و مشتری بر
اشان لغز اندارد مولود کذاب بود **دلیل هشتم** اگر زمره و قمر و کواکب هم در وسط
السماء باشند مولود صادق القول باشد و بهر چه گوید بدان و فاکند **دلیل نهم** اگر
طالع قوس بود و قمر در روی مشتری از حمل باشند بوی نافر بود مولود راست گوی بود
دلیل دهم اگر مشتری در طالع بود و عطار در مغرب یکت الشعاع مولود راست
گوی بود **دلیل یازدهم** اگر عطار در یازدهم طالع بود یا در وسط السماء مولود
راست گوی باشد و نیز عطار و الله اعلم **دلیل دوازدهم** حق نگو **دلیل سیزدهم** اگر طالع
نماری بود و مشتری در طالع بود مولود و موحد بود و صاحب نعمت در دین **دلیل**
دوم اگر در حمل در سوره حوشن بود مولود و حسن دار و صاحب و دروغ بود و علی
الخصم که مشتری بوی نافر بود **دلیل سیزدهم** اگر قمر در طالع بود قوی حال مولود
زاهد و عابد بود **دلیل چهارم** اگر طالع در برج ششم بود و مشتری در طالع بود مولود
بزرگ لذت بود و بیجا دت و زهره و مشتری در زمره در ثالث بود
قوی حال **دلیل پنجم** اگر عطار در آفتاب و زمره هم در تاسع بود مولود زاهد
و عابد بود اندک غفلت و خدا بهما عجب کند **دلیل ششم** اگر عطار در شرق بود در برج

تاسع مولود زاهد بود **دلیل هفتم** اگر مسعود بود در برج نهم در برج مدکر مولود عابد و ناسیک
و مسعود برسد و عباد بود **دلیل هشتم** اگر طالع سی بود و قمر در برج نهم بود در برج ششم
مولود پارسا و عقیق بود **دلیل نهم** اگر تاسع مستری و مرغ در طالع سی در برج
مدکر مولود پارسا نماید و تاسع بود **دلیل دهم** اگر زمره در برج نهم بود در برج ششم
نه قوی حال مولود طلاس پوشند و جامه پارسایان دارد اما قاسق بود **دلیل سوم**
اگر سهم العیب نخوس بود و در و تدی و خداوند او مقبول شود اما که سحر و بوی نظر دارد
و نخوس از وی ساقط بود مولود با جیره و عبادت دعوت کند و بدانکه گوید کار نکند **دلیل**
دروغ و صحت اگر سهم العیب و خداوند او مقبول باشد بوی از نخوس بود یا پارسا و نیکو
نت بود و اگر سهم العیب نخوس بود و خداوند او مسعود و سحر مولود از غلانیه بهتر بود
و اگر خداوند سهم العیب راجع باشد مولود از مذبی مذبی انتقال کند و اگر خداوند سهم
تاسع بود مولود پارسا بود و اگر در یازدهم بود مولود زاهد و پارسا بود و بر جلد این
معانی از سهم العیب و سعادت و کسرت و صاحب او طلب باید کرد **دلیل ارباب**
بدعت و ضلالت مشتری در طالع و قمر در مغرب مولود در کواکب اعتقاد دارد و بود که ستاره
یصلت بود **دلیل دوم** زمره در دوم خارج از یک الشعاع در برج غیب مولود
ضال بود **دلیل سوم** زحل در ثالث طالع با قمر مولود نافر بود یا مسدود **دلیل چهارم**
قمر در تاسع در برج ششم مولود نماری مولود و غلبه سی بود **دلیل پنجم** زمره و مشتری
مسان زحل و مرغ در یک برج مولود ضال بود مرغ در طالع و مشتری در سابع مولود بدعتی
و بدعت بود **دلیل ششم** اگر زحل جدا باشد خانه آفتاب یا سهم السعاده یا حواء اخراج
یا استعجال بود و در تاسع بود و مشتری بوی نافر بود و از رهنمان بود **دلیل**
هفتم اگر عطار در خانه مرغ بود و مرغ از چهارده یا از ربع و مقابله بوی نافر بود
مولود و دهری و معطل بود **دلیل هشتم** اگر عطار در آفتاب در برج و حیدین
باشد و مرغ از ربع یا از مقابله نشان نظر دارد مولود زندق بود **دلیل**
علم اگر زحل مشتری از حضرت سید که نافر باشند مولود فلسوس و دین او صحیح بود
و حدس قوی علی الخصوص که در این در طالع بهره دارند **دلیل دهم** اگر عطار در و مرغ

از سرج ملک که با نوا باشند یا از سلسله مولود حکیم و فیلسوف بود و عالم حکیم و مجید النظر
 و صاحب تصنیف **دلیل** بیستم اگر عطار و با اقباب بهم بود در طالع مولود حکیم و
 عالم و طاق بود و اگر عطار در وسط السما بود مستقیم السیر و قمر از ماعدا یا از سرج
 بوی ناظر بود حکیم عاقل و منجی فاضل **دلیل** سی و چهارم اگر عطار در در خانه خورشید بود
 مولود صاحب تصنیف بود و علم بسیار اندر کوم و اندر علی الخصوص اگر عطار در
 باعد او ندر طالع باشد یا خداوند بآلت یا خداوند تاسع بود **دلیل** سی و پنجم عطار در در طالع
 بود و زحل در موعوب مولود دهنم بود و بدان رفعت و بلندای باید **دلیل** سی و ششم
 اگر عطار در وقت و زحل و اقباب در طالع باشد یا در وسط السما مولود حکیم و مجید باشد
 و از ملوک بدین سبب جاه و مال باید **دلیل** سی و هفتم اگر قمر در حد عطار بود مولود
 عالم بود **دلیل** سی و هشتم اگر عطار و خدا ندر طالع بود و یا قمر در سوسم طالع بود در صورت
 خوش مولود فاعل کبر بود و اگر سرج مذکور بود و مریخ نظر در طلب بود **دلیل** سی و نهم
 اگر زحل در در نیم طالع بر نظر مریخ بود مولود مغیر بود و اگر زمره باشد در نیم طالع مریخ
 من حکم دارد **دلیل** سی و دهم اگر اقباب عطار در در نیم طالع بود مولود مغیر بود **دلیل** سی و یازدهم
 یار دهم سیم السعاده و سیم الغیب در نیم طالع بود و سوسم بر بود و سوسم ازین هر دو سیم ساو طالع
 و کوس ناظر مولود فاعل بود **دلیل** سی و دوم اگر زحل و عطار در سوسم طالع بود
 مولود مغیر بود **دلیل** سی و سوم اگر قمر و زمره باراک بهم در طالع بود مولود منجی بود
 و ولتی که از علوم کمال یابد **دلیل** سی و چهارم اگر عطار در در رابع بود ظاهر از حرکت السعاح
 مولود دهنم بود **دلیل** سی و پنجم اگر زمره در سوسم طالع بود و در سرج سوسم طالع و یا
 یار ارج و محرق بود مولود ساو و مغیر حالت و حرکت کند علی الخصوص که زحل بوی
 ناظر بود **دلیل** سی و ششم اگر عطار و زحل در طالع بود یا در وسط السما مولود فیلسوف
 و عالم بود اما بخت زلی روزی بود **دلیل** سی و هفتم اگر عطار در در خانه زحل بود
 مولود عالم بود و مطلق بر اسرار علوم و زین السعاح و علم کرم داند و تقییر سانسد
دلیل سی و هشتم اگر طالع میرزا بود یا جدی و عطار در زحل در کوس باجوت بود
 مولود توانج و امارت یابد **دلیل** سی و نهم اگر عطار در زمره بود در رابع

مولود دلی و منجم بود علی الخصوص که در برج غریب بود **دلیل** سی و دهم اگر اقباب در نیم طالع بود مولود
 منجم و مناظر بود و در کور و خط و ستاره دین و اسلام **دلیل** سی و یازدهم اگر قمر از اقباب باز کرد و در
 پوزنه مولود عالم و در سرج سیم بود **دلیل** سی و دهم اگر زمره در در اقباب در زمره
 یا در نیم طالع باشد و طالع و منبران بود با قوس مولود دقیقه و منجی باشد **دلیل** سی و پنجم اگر طالع موت
 بود و در سرج سیم طالع ادر و منجم بود که کابل جسم حرم اگر عطار در در وسط سما بود مولود بزرگ
 و با فیم باشد **دلیل** سی و ششم اگر عطار در در خانه مریخ بود مولود با فیم بود **دلیل** سی و هفتم اگر عطار در در سرج سیم
 روزی بود مولود بزرگ و نیز فطر بود **دلیل** سی و چهارم اگر قمر غار زحل بود در زحل منجی بود مولود
 بزرگ بود اما عاجز در مدت باشد در علم **دلیل** سی و پنجم اگر ماه از قمر زمره بر کرد و در قمر زمره
 هر دو مغرب باشند مولود بزرگ بود **دلیل** سی و ششم اگر مریخ و زمره با یکدیگر یا سرج باشند
 مولود بزرگ بود و با فیم **دلیل** سی و هفتم اگر اقباب در قوس باجوت بود یا بارای قد بر بود با فیم و اگر
 عطار و اقباب زمره درین خانه بود عالم و قاضی و حکیم بود که کابل حفظ و کمال فی حفظ
 اگر اقباب در زحل بود یا در غریب مولود حفظ بود **دلیل** سی و دوم اگر قمر زمره در مریخ بهم بود مولود حفظ
 بود اما مکار و خمال بود **دلیل** سی و سوم اگر قمر با عطار بود و مریخ نظر دارد مولود حفظ بود و آنچه در مریخ
 داند و بگوید او کند **دلیل** سی و چهارم اگر عطار در در سرج سیم بود مولود زمره یا بزرگ و در مریخ او کند
 و اگر زمره بوی ناظر بود مولود دقیقه و عالم بود و حکمی از حکم مسلمان **دلیل** سی و پنجم و بلند است چون

عطار در غنی دارد و در ثانی بود و تحت السباع مولود جاهل بود و کران زبان و تعلم پذیرد و دلیل سیم که
 اقیانوس در سرطان بود مولود جاهل بود و بطی العظم دلیل چهارم اگر عطار در زحل در طالع و منتری در هفتم
 مولود فرط طبع بود و دلیل پنجم اگر قمر از مریخ منفصل بود و ناقص مولود احمق بود و دلیل ششم اگر قمر در باج
 از ثقیل باشد اقیانوس بر کزیده باشد و مریخ نوی فطر بود احمق بود و دلیل هفتم اگر سیم سعاده و هم الدین
 در باج بود یا در ثانی و کنی بری نظر دارد مولود احمق بود و دلیل هشتم اگر زهره در باج و قمر در مریخ
 عطار در مریخ بود مولود احمق بود که مردم بوی اینها کنند دلیل نهم اگر زحل عطار در طالع بود و منتری
 خداوند طالع بود و در باج بود مولود جاهل احمق بود دلیل عاشر خدای صاحب اگر عطار در منتری
 نظر دارد از ثقیلست مولود عقل قوی رای بود دلیل دهم اگر منتری در وسط استار بود عطار در
 طالع در باج مولود عقل بود و قوی رای علی الهی که بنظر منریج نزدیک باشد دلیل سیم اگر عطار
 با زحل مختار بود مولود عقل و مندی و وقار بود دلیل چهارم اگر عطار در مریخ نظر بیکدیگر دارند
 مولود عقل بود دلیل پنجم اگر قمر عطار در زهره در مریخ نظر دارد مولود عقل و شکوختی بود دلیل
 ششم اگر منتری در طالع عطار در مغرب مولود عقل بود دلیل هفتم اگر زحل عطار در زهره در مغرب
 بود مولود عقل حکیم و صمیم و با تار و سوزن لکافی بود دلیل ششم و طنائی و ضحاک اگر عطار در باج
 در یک برج بود مولود سخن و طنائی بود اگر این برج ملکی بود از سخنان ملوک بود دلیل دهم
 اگر مریخ عطار در خانه زحل بود یا در برجی ساقط و قمر بر دنا فطر بود مولود غلام مردم را مسخری کند

در مولود جاهل و کران زبان و کران
 دلیل عاشر خدای صاحب اگر عطار در منتری

و اگر زهره در ثانی فطر بود خوش سخن و صاحب نواد بود و اگر قمر مریخ و عطار در هم بود این حکم دارد
 که کمال امانت و اصفون اگر زهره در وسط استار بود و زحل و ثقیل در زحل و ثقیل در ثانی باشد
 مولود این بود دلیل دوم اگر عطار در منتری مختار بود بیکدیگر باشند علی الهی که یکی از این دو خط
 باشند در طالع مولود این ملوک بود دلیل سیم اگر منتری در زحل نظر دارد و مریخ بهر دو خط دارد
 مولود و صفت و این بود دلیل چهارم اگر زهره در طالع بود در خطی از خطوط خویش مولود این بود
 دلیل پنجم اگر منتری در دهم طالع بود مولود این بود بر اموال مردان دلیل ششم اگر
 عطار در پنجم طالع بود منتری اگر چه در دهم خویش بود مولود این اموال غنا باشد و دلیل
 اهل خیانت عطار در چون در وسط استار بود و مریخ نظر دارد و قمر در باج بود مولود غایب بود
 دلیل دهم اگر قمر مریخ در سیم طالع باشد مولود غایب باشد دلیل سیم اگر عطار در خداوند طالع
 بود و قمر در سیم طالع مولود غایب بود و در دواج و امانت سخنانی خیانت کند دلیل دهم
 زانی و در آن اگر قمر عطار در مریخ در اوقات طالع باشند و هیچ سید بر ثانی نظر ندارد مولود
 در دهم دلیل دوم اگر زحل در هفتم طالع بود و قمر عطار در مریخ بوی فطر مولود بیکدیگر در دهم
 کند و باقیست او را برادر کنند دلیل سیم اگر قمر در دهم بود از اوقات و طالع و منتری
 در زهره بوی نظر ندارد مولود در دهم دلیل چهارم اگر عطار در مریخ مختار بیکدیگر باشند در دهم
 در یک برج و زحل و قمر بر ثانی نظر دارد نباشد بود و دهم دلیل پنجم اگر زحل عطار در مریخ در مریخ

باطن بود دلیل نهم اگر دقت بر درج طالع بود دلیل هفتمی بود اگر طالع غریب بود که تقریب دلیل
 غریب بود و دقت بر درج طالع و تقریب دقت کس شخص بود مولود با بود دلیل دهم هرگز
 کس در طالع بود در خط اولش او را در ردی لغضائی بود دلیل یازدهم اگر قرصی دارد و در
 طالع و در سر میزان مولود مشکوک بود خامه که زهره نکش بود و تقریب ترجیح او بود و تقریب هرگز
 که تقریب ترجیح زهره باشد مولود در کودکی و با ریشی مشکوک بود دلیل دوازدهم اگر قدری بری نوشت
 متصل بود ترجیح و قضا که کس مولود مشکوک بود دلیل سیزدهم اگر زحل رسیده بود و زهره در یک
 در حال رجوع مولود مشکوک بود دلیل چهاردهم اگر عطارد منوی بود بر فضا اقیانوس یا تنهال تمام بر طالع
 و در وقت ولادت در ششم یا دوازدهم مولود مشکوک بود دلیل پانزدهم اگر مریخ در زهره بر
 ترجیح که یک پشه در برج تحت الاغش بود و در برجی مغرب مولود مشکوک بود دلیل شانزدهم
 اگر عطارد در حوت بود و حوت ششم طالع بود و عطارد راجع بود و هیچ سعدی بوی نظر ندارد
 مولود مشکوک بود دلیل هجدهم اگر درج طالع در اعجاز برج نوشت بود در حد حسن ام این بود
 دلیل نهم اگر دقت در زهره در راجع باشند و مریخ بنظر عداوت برینان نکرد مولود مولود
 دلیل یازدهم اگر زهره در درج اول حمل یا در درج اول اسد بود دلیل بیستم از اقباب بود که در
 سیم حمل درج اول قوس بود و درج بیست و نهم در حوت و سرطان در حد حسن بود و در درج که
 نوشت بود دلیل سی و یکم از قمر بود که در درج اول حمل و در سیم اسد و در درج اول سیم غریب و در

سیم سرطان در درج اول جدی بود دلیل سی و دوم از مشتری بود که در درج سیم حمل سیم سرطان جدی
 بود و دلیل سی و سیم از مریخ بود که در درج سیم حمل و اول سرطان و اول دلو بود دلیل سی و چهارم
 اگر سیم سجاده و سیم التیام استولی بود بر طالع در نوزدهم اسد و جدی و نیمه اول از حوت بود مولود
 مشکوک بود و در هیچ باب کمتر از سه دلیل مانند اعتبار بیا کرد که دلیل پانزدهم و سی و هفتمی داری
 اگر زهره در خانه مشتری بود مولود پارسا بود دلیل دوم اگر زهره با مشتری بود در طالع یا در وسط آقا
 یا زهره با مشتری اقبال محمول دارد و مریخ از زهره در ساقط بود مولود پارسا بود و کرد حوام نکرد دلیل
 سیم اگر کوکبی ثابت از غلظت اول از مزاج زهره مشتری در طالع یا در وسط آقا بود مولود پارسا
 و ضعیف بود و جواد و معروف و صلح خیر و کمال استخوان و کم اگر اقباب زهره و قمر با هم
 از وسط آقا مولود منعی دیگر بود دلیل دوم اگر مریخ و اقباب به برج یک پشه باشند مولود منعی
 مال بود اما بدست می آید و منف می کنند دلیل سیم اگر خداوند طالع خداوند سیم سجاده بود و در
 دوم طالع بود مولود مبدور و منعی بود دلیل چهارم اگر زحل در ششم طالع بود مولود از قمر جدی
 و مال کشیدن و غیبتی را به نیاز آنگاه که دلیل بحبل و اسائن اگر اسد طالع با اقباب
 و عطارد هم بود مولود بحبل بود دلیل دوم اگر عطارد در طالع شش شتر بود و در دوم طالع بود
 مولود بحبل بود دلیل سیم اگر خداوند طالع خداوند ثانی نکرد بنظر ثقیل و در سیم طالع
 محال غیبتی بود که کمال جحد و جدل اگر شتر بود و عطارد و چنانکه شب سهوان در در

دیدیم طالع بود مولود محمود بود و خود دلیل دوم اگر عطار در طالع بود بر سرست برنج و مغزی افطار
 ساخت بود مولود محمود و خود بود کلیل که در صورت اگر زهره در محل باقی بماند یا قمر در میان با نظر
 بود مولود مختبر بود در وقت تولد دلیل دوم اگر عطار در بهشتی بود و عطار در برج باقی بماند مولود
 زنده و مختبر بود دلیل سیم اگر قمر از محل مغفوف بود و عطار متصل بود و جبار بود دلیل چهارم
 اگر قمر در سابع از تمامه انقباض مغفوف بود مولود مختبر و کلیل کشاده هر دو یک
 اگر زهره در طالع بود و برج از تیس و شصت زهره باطل بود مولود کثرت ده روی و خوش زبان
 و خوش خلق بود دلیل دوم اگر زهره در وسط است و با طالع و عطار بود باطل بود مولود کثرت
 روی و خوش زبان بود دلیل سیم اگر زهره در طالع در ده و شصت و هرام بود باطل بود از خانه خویش
 مولود کثرت ده روی و خوش خلق بود دلیل چهارم اگر قمر در طالع بود و زهره در شصت بود باطل بود
 باطل بود مولود کثرت ده روی بود کلیل ترش روی اگر زحل در طالع نهادت دارد در ده طالع بود
 مولود ترش روی بود دلیل دوم اگر خداوند صورت طالع می بود در محل از شصت و تیس برنج
 باطل بود و زهره از تمامه مولود ترش روی بود دلیل سیم اگر برج در صورت زحل بود در طالع
 و زهره در سابع از تمامه باطل بود باطل بود مولود ترش روی و گرفته بود کلیل نشا ط
 چون قمر باقی بود در خود و باطل بود در موضع کلیل مولود علی و جبار بود دلیل دوم اگر قمر
 خداوند طالع در زهره و خوش خلق باشد باطل بود و کلیل کثرت و عطار در زهره

قمر در زهره او بود و باطل بود مولود علی و کلیل حرکت بود دلیل چهارم اگر عطار در وسط است
 بود باطل بود و با زهره هم بود خداوند انقباض و قمر عطار باطل بود و قمر در زهره بود
 مولود علی باشد کلیل کاهلی اگر عطار در وسط است و برج باقی بود باطل بود باطل بود
 مولود عجز و کلیل بود دلیل دوم اگر قمر در صورت زحل بود مولود علی و عجز بود دلیل سیم
 اگر قمر خالی است و کلیل پنجس پوز مولود عجز بود و کلیل دلیل چهارم اگر قمر در محل قرار
 یکدیگر باشند در زهره کلیل بود دلیل سیم اگر قمر از تمامه زهره بود و کلیل در شصت
 غایب بود مولود کلیل بود دلیل ششم اگر قمر از تمامه عطار در سابع پوز و در ده و شصت
 باشند عبادت مولود کلیل و کلیل مسیاد خودی اگر برج در ده و سابع بود مولود
 بسیار پوز و باطل بود سبب پوز دلیل دوم اگر طالع است بود و قمر در ده و سابع بود مولود
 بسیار خوار بود دلیل سیم اگر برج خداوند طالع بود یعنی طالع عتوب بود و برج در ده و سابع بود
 فراخ شکم و اکول بود دلیل چهارم اگر زهره در ده اول است بود در طالع باطل بود مولود اکول بود
 کلیل تمامی اگر برج در زهره طالع بود سقا از شصت و زهره مولود غلام بود دلیل دوم اگر
 قمر مغفوف بود از کوی در طالع متصل بود کوی در سابع و قمر در سابع بود مولود غلام بود
 دلیل دوم اگر قمر مغفوف بود از کوی در طالع متصل بود کوی در سابع و قمر در سابع بود
 مولود غلام بود دلیل سیم اگر طالع عتوب بود مولود غلام بود کلیل کلیل اگر برج خاقان کلیل

برج بود مولود مکان بود که لایلی با کبریا اگر زنده ناظر بود از شش سر بود بکینه بود دلیل دوم
 اگر مشتری زنده ناظر بود از رابع مولود بکینه در بنا بود دلیل سیم اگر قدر رابع بود از رابع زنده ناظر
 او مولود خداوند زینت و تقم بود که لایلی استکی و آن مهم السعاده در صری بود مولود که نه روزان
 بود دلیل دوم اگر قدر رابع در طالع بود یا در سلسله است و مشتری بدینان ناظر بود مولود متقی بود
 دلیل سیم اگر مشتری در طالع زحل بود یا ناظر بود و مریخ است که از طالع مولود متقی و مریخ بود دلیل
 چهارم اگر قدر مشتری هم بود و بهرام نظر ندارد و قدر مشتری در ده ششم مولود متقی و مریخ بود
 که لایلی شتاب زده کی اگر مریخ در طالع بود یا مشتری مولود شتاب زده به دلیل دوم اگر
 قدر طالع بود و طالع حل یا سید با قوس بود مشتری در رابع بود و قوس بود و قوس بود و قوس بود
 شتاب زده باشد دلیل سیم اگر مریخ در رابع باشد در ده ششم مولود شتاب زده
 بود و بهر قسب نظر کند دلیل چهارم اگر مریخ در رابع بود و قوس بود و قوس بود و قوس بود و قوس بود
 نظر بود دلیل پنجم اگر قدر خداوند طالع در رابع بود و مریخ بدینان نظر دارد و مشتری بدینان نظر
 ندارد مولود و طالع شتاب زده باشد تمام شش در اداب طالع مولود که لایلی استکی و مشتری
 از حد و بیست و سه کند و بعضی برین است که شتاب زده
 نباید کرد از طریق عقل و شرع یا عقل که گفته اند و لایلی است
 ما را بر آنچه محبت است عدم و فتنه و غیره بدینان مریخ است

الارض	السموات
القمر	عطارد
زحل	مشتری

ج

و جسم قوی جسمانی تنه ای اند و بران دلیل مثبت که به مدت بود که بانه شمع عریز است
 و زیادت بیان کرده است و در یکم دلیل است زیادت از صد و بیست انگار آن که به ندارد
 دلیل اولی اگر طالع سید بود و اقارب در وی بود پس زده در هر در طالع و قدر در
 و طالع در سید در طالع در قوس و مریخ در صری اقارب عظیمه گری و به صد و بیست و قدر در
 بهر ناله به شمع خال این جمله صد و بیست و بهر ناله باشد دلیل دیگر چون قرآن علق در
 بهر دلو و نیزان و جوزا افتد که اگر یک بهر علق یا در صری و صری نه بهر یک بهر علق و بهر یک
 از ناله دلیل سیم اگر طالع حل بود و مشتری از قوس بود یا طالع اقارب در حل بود یا طالع قوس
 یا طالع سلطان بود و لایلی قدر در وی و اقارب و طالع در نورانی ناظر مشتری در طالع
 با قوس این بهر دلیل است بر زیادت از صد و بیست و لایلی فایده دیگر که اگر یک
 اگر لایلی که بعد از در طالع بر لایلی اگر سید بود سادات بر طالع و احوال مولود غلب بود
 و اگر کنش بود نکونست بر احوال خفق مولود غلب بود و هر یک که بر در طالع دلیل بود
 بر طالع مولود سهام و لایلی در بیست و سه و وجه و اشتغال و شتاب زده بهر است و بهر شتاب
 گفته اند که لایلی غفت قرآن اقارب در طالع دلیل خامه که در طالع خدا دارد و دلیل دوم بود
 طالع در بیست و شش در طالع در مریخ بود یا طالع لایلی غفت فرج سهمی بکینه میان بهر
 بر در میان زنده و مریخ است از طالع بهر یک که اگر مشتری بود یا طالع غنیف الفرج بود

دلیل دوم چون عطار در طالع خطی دارد و اثنا عشر عطار در دفعه ششتری بود غنیف الفرج بود
 دلیل سیم اثنا عشر زهره در دفعه ششتری دلیل غنیف فرج بود دلیل چهارم اثنا عشر ششتری
 در دفعه زهره دلیل غنیف فرج بود و طالع محال که دلیل جیت الفرج اگر عطار مستولی بود بر
 طالع و در عتوب بود مولود جیت الفرج بود دلیل دوم اگر مریخ نوز بر در هم الفجاف دارد بود
 جیت الفرج یعنی بود دلیل سیم اگر مریخ بر طالع مستولی بود و در میزان بود دلیل جیت فرج
 بود دلیل چهارم اثنا عشر زهره در دفعه مریخ یا مقابله دلیل جیت فرج بود شش خلق
 آنکه مولود بگرام صناعت حاذق و راست مستولی بر طالع اجتماع یا استقبال مقدم بگرام
 آن کوکب بآن دلالت کند مولود بران حاذق تر بود مثلش اگر طالع اجتماع مقدم بطل بود
 عطار در دفعه زهره بود مولود از دبری اهل سلاح روزی نند بود اگر در قوس بود از ان قضاه
 و اگر در دبی بود از ان دهنان و برین قیاس کند و از علم در استخراج نام از طالع مولود
 اگر مریخ مستولی الطالع بود دلیل از صاحب طالع و صاحب طلب کن و صاحب ظرف و صاحب
 شمشه و صاحب ساعت این پنج دلیل گیرد اگر طالع ظرف هیچ کوکب نوز چون دلو و اسد
 و عقرب مولود شمشه افتاب را بر کرد و مولود شمشه قمر را بیکر دشت و بگوید که در دفعه زهره
 یا در ظرف یا در شمشه یا در صد و مال کوکب که در مرکز بود یا در طالع یا در ظرف یا در شمشه
 بنا بر د و الا بفرست پس برین اعتبار دلیل برست اگر دبری حکم کند و بگوید دلیل بگرام

الک

کوکب متصل است یا اگر نام منفرد است بخود تا از درجات اتصال جهنت از ان نگاه دارد بگوید
 تا این اتصال و اختلاف از نسیس است یا از ثبوت یا از تریج چنین بود چهار حرف بود اگر
 از مقابله هفت حرف و اگر از ثبوت بود پنج حرف و اگر از نسیس بود سه حرف است اگر
 دلیل از تریج ثابت بود اسم منفرد بود اگر در دو حدین بود مرکب و اگر منفرد بود نام ناقص بود
 این خلق حرف که این اسم از یکی است مرکب از تریج سهم السعاده بگوید تریج طالع یا چند تریج
 مریخ میان هر دو است و آن عدد حرفها اسم است و مریخ از دبی بود سلطان و ششم و سیم
 از سلطان یا بجای اگر مستولی مولود طالع نزدیک بگرام نام این منزل از منازل قمر که کوکب
 در دست که است حرفت حرف ان نگاه دارد پس حرف ان بر ج نگاه دارد
 و جمع کس مثل این طالع حمل است مریخ در وسط است و در دبی و نا طالع و منزل قمر که
 در دبی بود نسیس نیم بود جمع ه ا م و حروف م م م د س پس شمشه مریخ را
 طلب کردیم یکی سلسله بود و در حرف سلسله و نوز بگرام پس حروف دبی بگرام و بعد از انگاه
 و ششم پس بگرام نگاه کردیم حرف منزل او بگرام و حروف هر دو شمشه مریخ او بگرامه یا بی کردیم
 بگرام و جمله ه ا م حروف که تفاوت بیشتر داشت یعنی که درین شمار ۱۱ از بیشتر بود و آنچه مخرج
 ایشان در خلق نزدیک بود از حروف بدل در بیفته و هر کوکب که بر ثبوت دلیل افتاد از
 حرف او بگوید اگر نعل مستولی بود اسم پنج حرف بود اگر مریخ چهار حرف اگر افتاب بود

مرحوم اگر چهار حرف عطا در پنج حرف و اگر دلی در برج و جبرین بود و ان برج و جبرین
مرکب بود چون عید الله در پاریسی چلی هر مرد اگر دلی در برجی منتقل بود نام یکی بود اما
ناقص بود یا معروف حمل داند و دوس و جری و دلو و حوت همه حرف دلی بر حرف
باشند جز و اعراب دلی چهار حرف سرطان و میزان پنج حرف چون مشتری و اخر حرف دلی
درین نام بود چون عید الله و عدی اگر مشتری مستولی بود چنانکه یاد کردیم نامش از نام انبیا و خلفا
و از نام باشد اگر مشتری در ناسع باشد کسبت معروف بود و اگر صاحب البیاع مشتری بود
و میری بود در طالع بود نام مرکب از فتح یا از لغت اگر کسبت بود یا هم ابو الفتح یا ابو الفتح یا ابو الفتح
بود اگر دلی زهره باشد بان نامها قیط بود و اگر دلی بر طالع بود در شرف خویش نام
عینی یا برسی دلی القاب بود در طالع بود در شرف خویش نامی از نامهای مذکور اگر
سهم ستاده بطالع ناظر بود اسم حروف ناقصه یا زایده چون سلیمان و هرون خواهی و راهزی
خواه بر طریق دیگر حروف ضا و نه طالع را بگیرد و حروف صاحب طالع را بر کرام که دلی باشد
و حروف آن برج را که در وی باشد که آن هم دلالت کند اگر دلی در هر طالع خویش بود در
برج ناسع از ناسعی انبیا هم بود یا از ان خلفا داند و اگر خواهی که بدان که کدام حروف ختم است
و کدام توسط و کدام شرف و دلی که اگر در اول بود از برج نام نخست اول حروف این منزل
بود اگر در دوم اخر بود حروف اخر از منزل بود اگر دلی در طالع بود نام چون یکی و عمر و اشالی این

و آنچه تعلق بدین دارد چون بورتاب و اشالی این و اکثر ناسع بود و بن خلیل و سافرو اشالی
این و اگر در رابع بود چون دهمان و ناسع و رکیان بود و اشالی این و اگر خفص بود نام
و سید باطلین یا هر چه با کتفه یا اشالی این که باین معروف باشد چون این و لاساری
و ابن المکارم و اشالی آن اگر در س و س و س بود نام عید و عید و عید و عید و عید و عید
و عید و عید و هر چه عدد روی بود و اشالی این اگر در سابع بود یا نام مردی بود بر زنی
شده یا نام زنی بود بر مردی نهاده چنانکه از عراق مردان را غریزی نام کنند و این در
خراسان خاص بنام زنانت و بعضی کینز کان را قبیله خوانند و مردانی را اینان بر حمله
نامی بود که مردان را و زنی را باین و در عرب مثل این بوده است چون هند که هم نام
زنی بوده است و هم نام مردان چون هندی ابی و السرازمی مصطفی هم و اگر در ناسع
بود نام چون باشیاع یا طالع و در عرب این نام بوده است الحارث بن طالع و یا اشالی این بود
اگر دلی در شرف بود نام آن معانی علو و رفعت بود چون علی و عالی و رفیع و عید و عید و عید
اگر دلی در باریزه بود اسم مسخی بود چون عرب و حبیب و خلیل و صلیق و شبر و شانت
اگر دلی در دوازدهم افتد نام چون غیانت و اشالی این و این صاحب جوس را غیانت
افتد و هر که حرم را ناقص دارد بزیادت ازین همیشه نژاد اسم اذ گفتند الطلیح
طالع گفته دارد پس بشمار تا اول در بر حمل دارد و بر طالع تا بدان درجه که خداوند طالع است

و از درجه خداوند طالع شماره تا اول درجه حمل و از پس حساب کمر و از پیشتر میگویند آنچه باقی ماند
 اگر از بیت و هفت حرف کمر بود بکمر تا یکبار حرف موافق افتد از حروف محسم آن
 حرف اول آن نام باشد بر جایی نویسد پس درجات طالع را ضرب کن در چهار صد و
 هشت آنچه از وی برون آید بر چهار قسمت کن آنچه حاصل آید بیت و هفت و اگر
 آنچه کمر از بیت و هفت باشد بکمر تا یکبار حرف موافق بود حروف محسم آن حروف
 آن نام بود و بیت و هفت حرف محسم ای بیت اول الف آخر س پس بگرد درجات
 خداوند طالع اگر طالع ناظر بود در ضرب از شصت و هشت آنچه برون آید بیت و هفت
 نقصان کن آنچه کمر از آن باشد آن حروف حرف سیم بود پس اگر صاحب حرف درجه
 طالع ناظر بود درجات او را ضرب کن در دو بیت و هفت و پنج آنچه برون آید بر
 سه قسمت کند آنچه از این قسمت برون آید بیت و هفت نقصان کن آنچه از پیشتر هفت
 کمر باشد بکمر تا یکبار حرف موافق افتد آن حروف محسم بانی دیگر هم کند پس بکمر
 بخواوند مثله اگر طالع ناظر بود درجات او را ضرب کن در سیدوسی آنچه برون آید
 بر هفت قسمت کند و بیت و هفت میگویند آنچه باشد بکمر تا یکبار حرف موافق بود از
 حروف محسم پس بکمر بخواوند حد اگر طالع ناظر بود ضرب کن درجات او را از درجه
 در دو بیت و پنجاه آنچه برون آید قسمت کن بر سی آنچه برون آید بیت و هفت باشد بکمر

بنام

تا یکبار حرف موافق از حروف محسم پس بخواوند و بکمر اگر طالع ناظر بود ضرب کن درجات او را
 در دو هزار و چهار صد و هشت آنچه برون آید قسمت کند بر هفت و پنج آنچه برون آید بیت و هفت و اگر
 آنچه کمر از بیت و هفت باشد بکمر تا یکبار حرف موافق افتد از حروف محسم پس ضرب کن درجات
 طالع را از درجات مراتب طالع آنچه برون آید بیت و هفت از وی برون آنچه کمر از آن باشد
 بکمر تا یکبار حرف موافق بود آن حرف بکمر که آن حرف آخر حرف نام صاحب طالع بود و الله اعلم
 طریق دیگری که فغانی گوید اگر دلیل افتاب بود نام مرکب بود و اگر ماه بود نام با سیم عربی بود
 و اگر عطارد بود نام رومی بود و اگر زهره بود نام مطهر بود و اگر مریخ بود نام پارس بود و اگر زحل
 بود نام هندوان بود و اگر مشتری بود نام پهلوان بود و نام خلفا اگر انقیاد ستارگان بدلیل از
 تثلیث بود نام آن پنج حرف بود اگر از تریج بود و تقابل از چهار حرف بود اگر دلیل هیچ
 کواکب انقیاد ندارد بوضع وی بکمر از طالع با وسط است و ترکیب از چهار حرف بود اگر دلیل
 هیچ کواکب انقیاد ندارد بوضع وی بکمر از طالع اندر هفتم او هفت حرف از چهار از چهار
 حرف از پنج حرف از پنج حرف از برج ذو حیدر نام مرکب بود چون عبدالرحمن از برج ثنیث
 نام تصغیر حروف برهما **المحل** **الشمس** **الخنزیر** **السلطان** **المسلم**
السنبلة **المیزان** **العقرب** **القوس** **الجدي** **الدلو** **الحوت**
نوع حروف کواکب **الشمس** **القمر** **زحل** **المشتري** **المريخ**

الزهره **در عطارد** **دلیل** موازید پنهان و انتخاب کرامات **در عهدی** که پنهان
 بوده اند **دلیل** ولادت این باشد **در عهدی** که نبوت خاتم افاده است و محمد رسول الله
 دلیل اولیا و صحاب کرامت بود و صحاب نواب این را نیز دلیل بود اقباب سهم غیب خد
 مقدم با سهم السعاده طالع اول چون اقباب سلیم بود سهم غیب و صاحب و جزو نعم و صاحب
 دهم و طالع از نظر مریخ و زهره و اتصال بزنب و سیماست و ترجیح و صاحب و طالع و اگر این دلیل
 منوکی بود نبی بود دلیل دوم اگر طالع قوی بود و اقباب منتری در سهم طالع و سهم غیب در قوی
 و قدر دهم و جزو مقدم در سهم اگر مستوی بود این دلیل مریخ بود و صاحب و طالع بود دلیل سلیم اقباب
 و ناسع قوی حال بود با جزو سهم غیب قوی حال عطارد منتری دلیل چهارم عطارد در طالع از دهم
 ناسع بود و در برج برائی غالی است و او را در طالع خط بود و اگر مریخ و زهره بودی با طالع و صاحب
 دلیل پنجم اگر سهمی که اقباب تا در سهم شرف او بکشد و در شرف از قمر تا در سهم شرف او و اگر اقباب
 و این سهم قوی حال بود از مریخ قدر و از ترجیح و صاحب و طالع معلوم بران دلالت کند که دلیل پنجمی
 هر که صاحب طالع او عطارد بود یا مستوی بود بر طالع که در طالع خطی دارد و در ناسع افند و ترجیح
 هوایی منتری بودی با طالع منتری در برج طالع یا طالع این کس را کیمیا ساری تیر شود مثال
 طالع جزا بود عطارد در دلو منتری صاحب شرف ثانی از قوی باشد پس عطارد و اتصال در کرا
 آن دلیل سادست کند مریخ مالی صنایع شود که دلیل کسائی که در طالع است مالی عجب این است و اصل

آنکه باشند و ایشان شوم باشند بر اهل بیت خویشی اگر طالع میزان بود اینست در عهد منتری
 و زهره و عطارد و مریخ دردی ازین مولود پیش از چهل روز عیسی پیدا کند و مبارک کند
 دلیل دوم اگر طالع سنبه بود و اگر اکب جمله میان سابع و ناسع بود و پست و یک در مریخ
 برین در عهد منتری در مریخ خانه در پست و در دهم و عطارد در مریخ خانه در پست و در دهم زهره در
 پست و چهار در مریخ اکب او بود و صاحب باشد و از دهم یک بود از مریخ و زهره کانی و زهره
 چنین گوید که کسی که طالع او چنین بود قوی معالی او را درین دنیا حرکت دهد پس نفع کند
 و عمر بیه چنین از این منبری باشد احکام او ثوابت شود و خویش که برحق در عهد
 طالع و شرافتند بر ناسع که مزاج زهره و عطارد دارد و در غلظت اول ثانی بود و در دهم
 شرف و طالع بود یا با جزو سهم السعاده دلیل کند که مولود معوض و منور بود و غنی و کریم
 و کرم و محترم و حکیم و شاعر بود و بسیار خدم و طلاعی و آواز خوش و دست دارد و صاحب
 و خال در کار او مبارک است و دست کوی سخن برقرار کرد و شیری سخن و بزرگه نفس بود
 و ثابت المودت باشد علی الخصوص که مریخ شرقی بود فوق الارض و زهره با طالع و اگر اصل
 با مریخ بود در طالع حکم این باطل باشد اگر زهره و مریخ در چهارم طالع باشد یا در دهم و فقط
 با یکی از اینها ثوابتها با طالع باشد یکی ازین به معنی زهره و مریخ و ثابت در دهم و نهم بود این
 احکام جمله محسوس گردد و در طالع بدل شود و اگر منتری معادل این ثابت باشد و مبارک

و در قبضه خاطر بود سعادت زیادت شود و اگر بدل شتری عطا بود مولود صاحب خطا باشد و در حب
کرامات بود و در شرم در چشم مردم و اگر طالع شعی بود و عطا بود بدین حال بود و در پنج سبط
در بال خویش بود یا راجع بود یا مخرب بود خداوند بکار و رفیع و عیب بود و اگر هم اگر
کو کبی در عظم اولی و ثانی بود بر مزاج شتری و زهره بود مولود و یکت بخت بود و دوست
دارنده خدا بود سدید لطیف زرتک نام و بزرگ قدر بسیار بخیر و دوست دارنده علم بود
و مال بسیار جمع کند علی الخصوص در تربیت نهاری و مالیه بسی صفت باشد اگر کو کبی بر
مزاج شتری و مریخ باشد مولود از آن جمله بود که بر شکره فرمان دهد و بزرگ نام بود
و بزرگ قدر و در ولایت بسیار تصرف کند و خلق را از وی منفعت بود و بهیچکس را که نتواند
مال بسیار دارد و مریخ و شادوست دارد و عیبت کار او بخیر بود و پاکیزه اطراف پاکیزه
اخلاق باشد و این کو اکب و بل مالیه ملوک و خداوندان مهابت بود اگر کو کبی بر
مزاج نحس و شتری بود مولود نواز و بسیار مال بود و ضیاع و فقر بسیار دارد و در کرامت
فراوان کند و در حیه و کرم بود و میمون و پارس و اگر این کو کب در دهنش بود مولود مرغان
و در دست دارد و علم را نمی داند و بر راهها و ترکهها و اعراب باوید و اهل محافل و مینه
بود اگر کو کبی بر مزاج مریخ تھا باشد صاحب حروب و فتوحات بود و غنیمت و گنیز بود
و سدید لطیف و چون مولود نهاری بدو رحمت و سخت دل بود و مخالفت اهل دین و دوح باشد

ار

و کب حرام بسیار کند و سدید و تخفیف العقل بود و عیبت کارش بخیر نبود و اگر بر دره غلبه بود
و بل بدست و ریاست بود و بلندی در امور دینی اما غایتش نه بخیر بود اکثر کو کب بر مزاج
شتری و عطارد بود مولود سگوار و بخیل خلق بود و عیبت بسیار کند و کثیر افعال بود بسیار
بخیر و دوستان بسیار دارد و سگوار بود و مال بسیار دارد و سگوار و اگر مولود شعی بود حکیم
و ترفیع و معروف بود اگر کو کب بر مزاج مریخ و عطارد بود مولود بر شکره
فرمان دهد و عقل بود و دانا بر کارهای بزرگ و بزرگ نام و اموال در شهرت بسیار خرج کند
و پاکیزه گان و عظامان مخالفت کند و بلند آواز بود و سگوار در مریخ بسیار غرور و لوج بود اگر بود
نهاری بود و بر بود و اندکی رحمت و غضب بر خلق استخفاف کند و سنگ بود و خلق وی را
دست نیاند و عیبت کار او بخیر بود اگر کو کب بر مزاج دهر و شتری باشد مولود
تمام خلق بود و پاکیزه اطراف و جمع کننده مال بود و ملا دوست دارد و عقل و حیه بود
و از مال زنان روزی مند بود در است کوی و سخی بود و مهرب و صغیف مزاج اگر قربان این
کو اکب بود یا بوی غلبه بود اگر کو کب بر مزاج دهر و نحس بود مولود و یکت بخت بود
و مشهور و عیبت و عالم با سرار بود و در یکت سخن گوید و بزرگان شوق باشد و بدینال فکر کند
چون بزرگ را بر باد پارس شود و از مال بسیار بود و بیشتر ضیاع بود و عالم بود و نجوم و اشیان این
اگر کو کب بر مزاج مریخ و دهر بود مولود بسیار ضیاع بود و بر شکره اهل رفیع و عیبت

کننده و معروف و مشهور بود بیشتر این کتاب بخانه قمر و سهم السعاده باشد و اول سبب زبان
منافع و فواید باید و اگر طالع رقی بود تو اکثر بود و کوتاه عمر و بیک صورت و دوست و از نه
مردان و او را بدین سبب برنج و مار رسد احکام در حجاب طالع این احکام هم در حجاب
طالع و خانه اول غلق دارد زیرا که درجه طالع بر خانه اول بود و این از ان درجه باید
گرفت که صحیح باشد و کسر مثلا اگر درجه طالع سیزده درجه سبب افتد نسبت دقیقه درجه طالع
چهار درجه درجه تمام باشد چنین گویند که درجه شصت دقیقه است و درجه چهار درجه درجه
بیش است اگر حکم از این درجه چهار درجه که خط باشد زیرا که هنوز جمل دقیقه بر نمانده است و اگر
حکم از سیزدهم مفرد کند هم خط باشد زیرا که این درجه تمام بر آمده است و فوق الارسی است
پس این حکم منسوخ باید کرد از درجه سیزدهم و چهار درجه یا بقوت سبب افتد و کردی گفته اند که
اگر دقیق چهار درجه از سی بود حکم از سیزدهم باید کرد اگر سی راست بود حکم از بر دو باید
کرد و اگر از سی دقیقه پیش بود حکم بر چهار درجه باید کرد و اندک هم بر جرح حمل درجه اول یا
و متک غیش بود و روا بود که از او در بد عاق بود و درجه دوم ناقص عقل بود و مستور ان با
دوست دارد و پاکیزه نفس و پاکیزه لباس باشد درجه سیم فاسق و خبیث و قهود و متک
عیش بود درجه چهارم نیکو اخلاق و متبل بود اگر عالم بود طبعی بر جالبه اگر جابل بود
بالصوت و غلبه غیظت دارد درجه پنجم دراز بالا و سپید و بیک شخص بود درجه ششم خبیث

و بار خاست و دراز عمر بود درجه هفتم نیکو بود و فراها و بیکو چندی و از عجایب خبر
بر درجه ششم فضا بود و علم و سخن دارد درجه نهم اندک عقل بود اما خطی تمام دارد از ان و صفت
درجه دهم عالی و بیک و قیز غلو بود اما در کار جمیع با لغت بسیار کند و ترکش در غربت بود
درجه یازدهم عاشق بود و لطیف و شادمان و با مروت تمام بود اما کم کمال و اول سبب بود درجه
دوازدهم غافل و خبیث بود اما که از دروغ افتاد باید درجه سیزدهم کاهن بود یا محبت با نال گوی
و از جوانان بهر تمام باید درجه چهار درجه غافل و برای دگر بود و رای او را خطا کم افتد درجه
پانزدهم مجادل و فراوان گفت و بیکو سخن و سخن و کرم بود و او را چهری کمتر گانه جمله خبیث درجه
شانزدهم فاسق و دروغ زن بود اما مناعت بسیار است بر او و دوست باشد درجه بیستم
در دیش و عیش باشد و کم مال دنیا تر و یکوی زیادت یعنی ندارد درجه بیست و شش
و چهره است و فاسق و مصور بود و کار بر زانند و روا بود که عیفت در آب میرد درجه بیست و نه
گرامت دوست در غلو بود و نیکو منظر و بزبان از زو مند بود درجه سیستم صابر بود و بر نوب
اما بسیار گوی و بسیار سخن باشد عقل او تمام نبود در بیشتر چیز با یک باشد و با ت نزد حال کردن
بود درجه سی و یکم شیخ و کرم و دراز بالا بود و دیر درجه سی و دویم بخت و تنگ عیش
و بی مناعت بود درجه سی و سیم دیر و تنگ عیش بود و نماند که وقت او از گی بود درجه سی و شش
و چهارم تنگ عقل در رنگ و برای و مغزای دیر چشم در هم کار درجه سی و هفتم تنگ عیش

و صورت جلوه بود اما از خدا تعالی برسد درجه بیت ششم بزرگ و در عظیم الحبل و فراح روزی بود
اما ششم و هفتم باشد و موقوف در پیشتر از کار درجه بیت و هفتم یک بحث بود و ضعیف بن و در
روی و در از ساعد و ساق درجه بیت و هفتم مرزوق بود از کعبه و هر چه بیت و هفتم ساق
هر اسناده بود درجه بیت و هفتم بین درجه زنان را مانند که هر درجه و بی بود و بی برتر نفقه کند
درجه بی ام ای درجه انسان و ولادت انسان نیست اگر برین درجه روزی را یاد کند و در شرف روزی بود
برج قنبر درجه اول ضعیف و شگفت روحی و مرموم بود برسته کاری کند که او را زبان ندارد و کند
بزرگ درجه دوم یک بحث و شگفت حال و اندک فعل بود درجه سیم کاهن بود که او را در میان دگری بود
و در دفع بصیرت است جلوه کند درجه چهارم چون بهایم بود و غیر او را سلامت کرد و بی قوت
او بخیر بود درجه پنجم شجاع بود و مقدم بود بر کار و ظالم بود و یک نژاد که رزق را بی طلب
میکنند درجه ششم با غیر و صبا و ضعیف بود پس رکوبه و تفرغ و عبادت بسیار کند و دعای او
متجرب بود درجه هفتم ضعیف و کامل و اندک حلیت مرموم بود درجه هشتم عالمی بود و رفیع اگر
و بعلم شوقان شد و رو او که تودب و عظیم زبان باشد که و کان و موقوفی درجه نهم
رفیع العتد و ذکر و عالم و نیز فطر ذکر او حلیت بود و احتمال او بخیر بود درجه دهم اندک و قوت
و کراهه بود اگر سحرانی و در روی بود و اگر شهری بود در از غر درجه یازدهم زنت خلق بود و بر
و ساق او عیبی بود و در پای او قوت نبود و در از غر غنیم و بزرگ قدر بود درجه دوازدهم

شده القوه و نیز فطر و مکار بود و روزی مند از هر چه طلب کند و بود درجه سیزدهم تمام خلق بسیار
علم و کیم بود و در از غر و کیم یک بحث و یک کند بار و سفر درجه چهاردهم طبعی بود عالم بود
مفرد و مرکب و مردمان را از وی منفعت بود درجه پانزدهم خیر و یک نفس و مکرر که با سبیل
و فصل و بهر مند درجه شانزدهم یک بحث بود و از آنکه عیش او عیش ملک و بلند قدر و در وقت
در سعادت بود درجه هجدهم یک بحث و در از غر و بهر مند بود از سعادت و دنیا و در از بالا بود و اعظم
درجه بیستم متوسط الحال بود و متغنی و مرموم کرد و در از غر و طبعی درجه نهمند بر صواب کند
در کار و در سرار نگاه دارد اما بدول و ضعیف بود درجه بیستم فقیه بود و عالم و فاضل و غیر او
در علم و حرمت بهتر از اول بود درجه بیست و یکم حال او بدست بود اما از منزه بی غریزی
بشهری انتقال کند درجه بیست و دوم ضعیف جسم بود و اندک حلیت پس تنزلی تمام باید در
افزودن آن منفعت باید درجه بیست و سیم کرده و دیگران کوشش و کارانش کند با ضعیفی کند
که در آن باشد حاجت بود درجه بیست و چهارم فاضل جسم بود و ذوق و دنیا و بزرگ بود
و نه بر بیات کند و کار محکم کند درجه بیست و پنجم یک بحث و در حرب دست و غارت کننده
و از اهل سلاح بود و در دل او هیچ رحمت نبود درجه بیست و ششم مکار و ضعیف و در کار و
علم سحر و بر کجاست و طسمات بکار برد درجه بیست و هفتم صاف بود و شهر بسیار بود
و روا بود در رسالت ملک کند از شهری بشهری درجه بیست و هشتم خیر بود و در از غر

اولا نرسنیک بود و مصلح بود و در غیر معتمد و فاسق شود درجه بیست و نهم درجه محترقه باشد و بعد
باشد که کند دوزخ یا سازه و از آن معاشی کند از آن درجه سیام در از بالا بود اما نه بر یکدانه و پارس
بود و در او بود که خادم پارس بود یا غنی و در اینم به حاج جعفر در جلالی عادل حکم بود و سخن
بصواب و حکمت گوید اما از مال بوی نه بود درجه دوم سخی بود و حکیم و احوال و از یکدانه و بعد
بکند و از یکدانه بیکدانه در یکدانه حال نباید درجه بیستم رفیع العبد بود و در یکدانه کی و مبارک
بر یکدانه و سراسر حرکت درجه چهارم آدمی بود بحسب فیرو صانع سخن بکند و صواب گوید و عاقبت
او بخیر بود درجه بیستم در غرض زن بود و دردی هیچ چیز نبود و عمر دراز بود درجه بیست و نهم
به بیست و در پیش بود و حرام بکمال دارد و فرود بود در پیشگاه درجه بیستم گرامی بود و در یکدانه
و دوست دارند او را در میان مردم درجه بیستم سخی خلق بود و بزرگ از غیر حکایت دوست دارد
و او را محترم دارند درجه نهم مسلم بود یا موب و تمام عقل نبود و دنیا را برود و در پیشگاه
و حاجت بود و معمولی نیست او از مردمان بود درجه بیستم سخی بود و جبار و سخت دل و چون ریز
و هیچ رضای حقیقی نگاه ندارد درجه یازدهم بر غرنا و در پیشگاه درجه بیست و در پیشگاه
صود و عالمی محترم درجه دوازدهم بیکدانه روح بود و کثرت ده دل و دلا و پارسا و سخی خلق
درجه سیزدهم بدیست بود و از یکدانه عمر و عاقبت بود و درجه چهارم فرزند
و بزرگ سخن باشد اما ناقص عقل بود و کار با کند که مردم بوی انگار کنند درجه یازدهم خوش

در غرض

زندگانه بود و مردمان را انگار نماید که ایشان را سود دارد و فلاح بسیار کند درجه
ش نوزدهم درجه بیست که بدین درجه بود که بزرگ است باید آنچه باید ناقص باشد درجه
هفدهم اگر مردی بود نژاد در دنیا در غیب در اخلاص و اگر زن بود پارس و منفعت
درجه بیستم سخی بود و عادل باشد و اهل محنت او منفعت بیند اما بیکدانه او منفعت نیست
درجه نوزدهم جاهل بود و معجب بر فتنه غلط افتاده و همسایگان را بر سر کانه درجه بیستم
میان مردم مصلح انگند و توسط کند و خوش نشین و سخی و دوستان درجه بیست و یکم بر
تن خویش ستم کند و در کار پیشتر در از یکدانه ملاهی کند از آن درجه بیست و دوم از یکدانه
عمر بود اما عقل درای بود و از آن بر خود اری باید درجه بیست و یکم در یکدانه و بزرگ
کرد و با زبان و غلامان فدا کند و از آن خوار شود درجه بیست و چهارم در پای و زاری
او سخی شد و پارس بود و بیکدانه طوطی در علوم سخی گوید درجه بیست و یکم
چون سنور بود با عقل و نیز درجه بیست و نهم عالم بود و پارسا و سخی
و لطف خلق از خویش بیاید و بیکدانه بخت بود درجه بیست و نهم گرامی باشد و
کریال زادت دارد و محبت فعل جلیل و خیرات و بیکدانه بود درجه
بیست و نهم متدین نبود و اعتقاد بکسی ندارد و او را در همه کارها
کشت بود درجه بیست و نهم بر حال بود و محتاج بکلی و همسر معتمد

دوازده درجه سی ام سپیدی در چشم دی افند که چشم وی بران تیره شود برج
سطحان مقبل بود در کارهای دنیا اما بر اندامهای او خوب
بسیار بود درجه دوم سرد سخن بود و به خیار مایل به لعل و طرب درجه
سیم بریک چشم او عیبی بود و فراوان غصه و متور بود در شهر و مسکن
خوش اما کارهای او برقرار نباشد و تلف شود درجه چهارم در غمی او
نقصان بود و به غیش و دردی زیاده غلامی بود درجه پنجم در غم زن
و بسیار حلیت بود و او را عیبها بود و فاحش بسیار کند درجه ششم در غم بول
عمر کار او بشود شود اما در کار او قوی شود و محرم گردد درجه هفتم بسیار
فرزند بود و بسیار مال دوست دارنده علم بود و اخبار و تواریخ او ایل سخت دارد
درجه هشتم از غم خویش آواره اند و بکلی بود و در آخر عمر او را کفر رسد از این درجه
نهم در پیش بود و لطیف الحس بسیار نگاه دارد و مال او در آخر عمر بسیار شود و بک
کند مال حلال را درجه دهم پادشاهی بود جبار طماع بی عمل بی دین آمار دینی مند بود
درجه یازدهم مردی دراز عمر بود و خود بد دین است و اهل علم را بسبب علم دوست دارد و فرزندان
او در آخر عمر زیادت شوند درجه دوازدهم حکیم بود و دوست دارنده خیرات و اوبر و مثل عالم
در کارها درجه سیزدهم مردی پارسا بود و بهت با غایتی میکرد و توبه میکند مردم در حق وی

بنکو گویند درجه چهاردهم کوتاه عمر بود و تر انداختن دوست دارد و با ارباب سلاح
مخالفت کند درجه پانزدهم ملکی بود حکیم بنکو سیاست الهیج اعتقاد ندارد درجه
ششدهم حکم درجه پانزدهم دارد درجه هجدهم ملکی بود حکیم نمون اهل ملک است و در ملک
بود از اخلاص مدت ملک او چهار سال و چهار ماه بود درجه بیستم در پیش باشد
و کامل و ملامت خیر و عمل نیک بود درجه نوزدهم حکیم و عقل بود و اعمال پراکنده و درخت
کننده بر خلق و با ایشان احسان کند درجه بیستم زاهد بود و صفرائی
فراج و زرخش بود و امر معروف و نهی منکر کند بر ششی و نا خوشی درجه
بیت حکم زاهد در حجم و سخنی بود و بازرگان بود که او را غلامان باشند که
بازرگانی کنند اما این شخص عاقبت اندیش نباشد و مال نگاه ندارد
و دجنه کند درجه بیست و دوم متوسط اهل بود در معاش و بکن که صاحب
مقاتلی با صاحب نهایی باشد و معذور او بد بود درجه بیست و سیم صاحب
ضاعتی بود که بدست خلق دارد یا زکریا فاحش یا کار آهن کند و از آن نام و مال
باید درجه بیست و چهارم بلوح بود و معذور بود و بیشتر در خوشی حرام خورد درجه
بیت و پنجم کاتب و صاحب و مدبر امور باشد و در آخر عمر کار بزرگ بدست
او برآید درجه بیست و ششم سراج یا فرزند یا خدام بود و پارسا و محفیت

باشد درجه بیست و هفتم یا کث یا کثر از زانی بود و عالم بعبادت در ستر انج عیش
او از ضاعت او بود و پیوسته میگرد و محبت خیر و اهل جز باشد درجه بیست
هشتم اندک عمر بود و میگویند که مرده بزرگ این آید صغیر که قریب است به درجه
بیست و نهم تمام باقبال یا سحر باشد **بج اسد** درجه اول دلیر
و ظلم و قاطع و خاین بکلام مردمان باشد درجه دوم زیرک و تیز
خاطر و قتل و خون ریز و مضرب بود درجه سیم درویش و به عمل
مضرب و دراز عمر بود و چشم او در آخر عمر براه شود درجه
چهارم ملکه تو اکثر اما مغفل در دین و شرع و اعتقاد ندارد و
سخت دل و با رحمت بود درجه پنجم صاحب عروص بود و عیش او در دنیا
بود و فرمان دهنده بر اهل جهان و ولادت دارا این دارا برین درجه بود
درجه ششم ملکی جواد و کریم و بسیار خیر و دست خدا و پیغمبران و فرشتگان
حق بود درجه هفتم مبارک و پارسا و رتبت و مرتبه ملوک دارد درجه هشتم
بزرگ همت و فراخ دل و با مروت و مغفرت و سخاوت و عفو است الا که ظالم
بود درجه نهم ملکی باشد و اکثر و صاحب شوکت و ثروت و
سنان و در آخر عمر بخت بخت بود و در موطن بسیار فزوان

دست درجه یک باشد و یاد داشت او عجب بود و بر مادر و پدر شوم بود **درجه** بلند همت
و با مروت و محترم بود الا شکر سعت بود **درجه** مبارک بود و دین و دنیا او را
مساعت کند و عالم بود با سحر و عارف و علوم آسمانی **درجه** تو اکثر بود و بد خلق
و بد عادت و منکر شریعت بود **درجه** مرده از شکم مادر پیرون آید و اگر زنده بود شوم
باشد و مادر و پدر بولادت او ساری صعب گشتند **درجه** او را محبوب بسیار بود و نه متبدل
فراخ بود و دست بختی بود و نه عاقل **درجه** با دستان بی بود و فیلسوف و بزرگ و در او
را پسران بکشند و در آخر و مضرب بود **درجه** ادیب و پارسا بود و در آخر و اکثر
زن بود با عقل و با تیر و زاری بود **درجه** مدین و پارسا و تکی روی بود و اکثر
عمر او از اول نیکوتر بود **درجه** ناقص العقل و امیج و شش تاب زده و ناخوش بود
و کوتا عمر و درویش بود **درجه** عابد و زاهد بود و بخش بخت گوید و در آخر عمر بود و اکثر
زن بود نیکو اخلاق و پارسا بود **درجه** ادیب و کریم و سلیقه بود و اکثر زن بود
میراث بزرگ باید که بدان تو اکثر شود **درجه** شقی و مسکین و بی رنگ روی و بی
بهره باشد و کند **درجه** ناقص خلق و ناقص اعضا و زنی که بی تو اکثر بود
درجه اندک عمر بود اگر زنی که بیاید بسو و نفس خویش اما محسوس در مال و
ذوق بود **درجه** عمر و درج و بختی گذرد و در ارباب و محسوس بود **درجه** راست
گوی و مضرب و مذکور و واعظ بود و خلق را بجهت دعوت کند و قوت او روز بروز
باشد **درجه** عاقل و حکیم و تو اکثر بود و فراخ روزی بود و خلق را بر فعل او شاک
باشد و حسود و عاقل بود **درجه** پای بود در اول عمر بس بد و محسوس شود تا بایر
اشخ و سحر و قسح المنظر بود **درجه** تو اکثر و نیکو انجیل و در آخر و بسیار فرزندان و با خلق
اصحابی کند **درجه** فیلسوف و مبارک بسیار است و محبت و داخل خیر بود
درجه ریح القدر و عظیم الشان بود و ذکر او مدتها در میان خلق ماند **درجه**
عقیده اقل بود و از اتقای نفس خود خیر با سحر که کند که خلق بدان معیت گیرند و خلق از
وی بزرگ برند و در سر او علی بود **درجه** زاهد بود و خلوت و تنهایی جوید و بی خلق

در وقت قرب جویند که **درجه ۴** پارس مستی باده بود اعمروف و نبی منکر کند و او را در
باشند که او را طلب کنند و او از ایشان بگریزد و در غایت باشد **درجه ۵** باز در کانی بود
روزی مندر امان دنیا و او را سران سکو نکال باشند و پدر بدشان قوی حال باشند
درجه ۶ عالم بود و حکیم و فیلسوف استماع کند از القای نفس خویش چیز ناله کند از سخت
گیرند و او را فرزند کم بود و آنچه بود مانند او را مال و زر کمتر بود و از آنچه باشد
نماید **درجه ۷** ملکی بود بزرگوار و عظیم الشان ولی درشت خوی و در از عمارت او
ضام و معطل بود **درجه ۸** نیک نیت و مبارک و محب خیر و خلق را از قیام می کند و خود
سبح می کند اما اندک عمر بود **درجه ۹** امامی بود مبارک و عالم و تناسلی بسیار بدست وی
با صلاح آید و خلق بسبب وی در آسایش باشند و ضعف مزاج بود و آثار فکلی او بعد
از مدتی مانند **درجه ۱۰** ضعیف و فاضل و دوست دارنده زنان بود بخیر کمتر گوید **درجه ۱۱**
ملکی بود سخنی و پشتمن از روزهای خویش بیاید و بلند نام شود و طعام اندک خورد
و در معده و شکم رنج رسد **درجه ۱۲** عالم بود فیلسوف که علم شرح دهند و هم حکمت
و کتب بسیار تصنف کنند و مطالب و مقاصد خویش در آغوش بیاید مصنف این کتاب حسن
گوید که این درجه در طالع نیست و درجه هفتم که یاد کرده آمد در طالع شرف الزمان
سید ایلان باشد درجه احد علیه **درجه ۱۳** اندک عمر و بد حال بود اما خیر بود در نفس خویش
و دشمن بسیار دارد و عیش بسبب دشمنان بر وی مغضوب بود و عاقبت بسلامت او بدست
دشمنان بود **درجه ۱۴** هلال را دیده بود و بسیار دشمن بود و بر دشمنان طغیانید هر چه
از ایشان بوی رسیده باشد باشند رساند و دور و زشتی مانند حای بس او را
دفن کنند **درجه ۱۵** بر عمارت و پدر عاق بود و کارهای پشیمانی بر وفق رای او باشد
و در یتیم و یتیم و مهرش می باشد **درجه ۱۶** منکر شرع بود و اعمال شرع کمتر
کند و قوت او و قوت عیال او از عیال یا باغ و بوستان باشد **درجه ۱۷** وکیل
داری باشد و زینت بخل دوست دارد و طبع و عادت بوالهیب دارد و نیکو حال بود

درجه سیم چشمتی او در کثرت شد و ملکه در محال بود و در درگاه بیت تمام بود و کوتاه
عمر و بخت ببرد درجه سیم یکم مکی بود سخن و مصنف بر غایب شود بجای که از راه پخته
و زمانه و بعد از چهل سال ظاهر شود درجه سیم دوم وای و کس بود و پیش از گذشت
در خورشید کباب پند و خبر دهد از کارها و او را در این خطا گرفتارند درجه سیم یکم بد
طبع و حدود و ثواب زده بود و بود که نادید و تعلیم کند و خلق بوی مصنف بماند درجه
سیم و چهارم روا باشد که بر آید و این درجه توان باشد و خود را که دو کباب این باشد
یا نزدیک برین درجه و درین درجه بسیار سعادت درجه سیم یکم چشمتی و عاقل
و محتاج بود و خلق او را دشمن دارند و مال او بدزدند و باشند که با کون بود درجه سیم
ششم در خلقت و فی القضا بود و روا بود که نزدیک بر او در بدر شوم بود درجه سیم
و هفتم اندک دگر بود و کوتاه بالا بود و روا بود و بشتر زنی پیش نزدیک و روا بود که
شش روز زنی و این درجه شوم بود مگر که عطا در با شتری اینجا بود درجه سیم و هشتم
عبد الله و فتنه بود و مشهور و ملوک اما اعمال جز در حق را این که دارد درجه سیم نهم
خست و ملوک و محال بود و ملکه کارها و اعمال شرعی و حدود و هیچ چیز نخواهد
در مقام معطل بود و در غرضش هیچ رحمت نپند و هیچ کس را هیچ چیز نصیب
کنند و مردم را نخواهد و بد گوید و بدخواه مردم و لیسم و محنت از زهره بدین درجه نظر

نباشد لوطی بود و اگر هیچ با عطار و فاضل باشد اگر زن باشد خاق باشد هیچ نیکان
درجه اول شتاب زده و در کسب ال اختیار کند و حقوق مردم بکجاء و کسب باطل کند
و حرام خواره و روزی و بیشتر افرام بود درجه دوم آنکه فعل و اوج و شتاب روزی
و عیش و در بدر با خطا کننده و کار او مستقیم نبود درجه سیم بسیار چار بود و اندک
عمر و کمین که بعد از شش سال هلاک شود درجه چهارم زشت رود چشمت از زشت و برون
کرده و حرام خوار و بد خو و کامل و بی خبر بود درجه پنجم آنکه عمر بود الا که خبر بود و نقش
خویش و کار او بی رود و یکنه درجه ششم پدر و مادرش بعد از ولادت او بدو سال بزند
و چون او بر آید مرد مقبل و خبر بود درجه هفتم سر ز کوار و تو انکه و مکرم بود و اعمال
کنند در نیمه عمر اول پس در پیش خود و حقیر و معالی در از عمر بود درجه هشتم خطب و شاعر
و پاک دل بود و یکنوینت و اندک حلیت در طلب معاش و عاشق زن بود در هفتم
شیر بود و اما بی رنج بد و رسد چون شش برسد بگرد اما بد عهد بود و بی وفا و بد زلف
بود درجه دهم کرم طبع و محبت بود در اول مردم و مادر و پدرش در حال طفولیت او فزون
یا بند و خویش از طرف پدر او را پرورد پس در لغت و رحمت افتد بسبب دوستی از
دوستی او خوش زندگانی و مرفه و علی قسار را در متابعت کنند درجه یازدهم
نواک و پارس و یکنوز پر و در زشت مزاج و با دشمنان یکنوز زندگانی کند و از تجارت روزی

مند بود و در آن کار مبارک و یکنوا خلق بود درجه دوازدهم عاقل و منجی و یکنوا خلق بسیار
خوار باشد و در جوانی از عقلی کرد که آن علت غریب بود و یکنوا صورت و بخت بود
در عمر خویش درجه سیزدهم و زیر پادشاهی باشد با از کتب حضرت بود اما بر فلسف
ایست کند نه با اختیار خویش و در از عمر بود و حال او بلند شود هر چند عمر زیادت میزند
او الی او بهتر میزند درجه چهاردهم یکنوا خلق و یکنوا سیرت بود و صبد و لودست
دارد درجه پانزدهم میان افارب خویش عزیز و مکرم بود و اعمال بسیار کند و مقبول
باشد بر نزدیک خلق و ادبش کرد آن را رالیه باشد و عاقبت کار او عقلی باشد که در
اسفل بود درجه شانزدهم در از عمر و یکنوینت و معتد اهل بیت خویش بود و در طغی
مادرش ببرد درجه هفدهم پارس بود و مصلح معروف دوست دارد و متعار بسیار کند
و مستغنی بود از مال دنیا و علم و علم را دوست دارد درجه بیستم یکنوینت و عیش او
چون عیش ملوک بود الا که ضعیف بود و خواها از یزید بلند درجه نوزدهم کاهن و محشم
بود و احکام خطا کند و یکنوینت و پاک طبع بود و او را جواهری بود شیره و آن
خواهر بختی با بکیر و مولود سالها پس اندی زندگانی کند درجه بیستم عقیف و لغیف
و یکنوا حال بود و با خلق یکنوا کند پس بهاری در از کتب و ببرد درجه بیست و یکم عاقل
سلطان و در از عمر و یکنوا کار بود مالی باید از طریق یکنوا محبت جز بود و اندک بوی

که اصل سلطان را درجه بیست و دوم بسیار عشق و طرب بود و طاعت و طاعت که شکان دوست دارد
و پیوسته مطربان میباشند دارد و در ایشان عشق باشد درجه بیست و یکم که فضل و طرب علم بود
و روزی مندا اما کامل بود درجه بیست و چهارم سعی و کرم و عقل بود و در بزرگان و بزرگان
در کار و در خدمت که زمانه و بسیار باری کشد و عاقبت بیماری و بجز انعام و بر کردن
او عشق پیدا آید که بدان علت ببرد درجه بیست و پنجم با محنت بود یا معنی و باغ و بوستان
دارد و محنت و اما در محراب دارد اما در پیش باشد درجه بیست و ششم نیکو ببرد
اما کارهای او غلط بود و در از جای مبنی برفت و ببرد درجه بیست و هفتم طبع بسیار
خلق او غالب بود درجه بیست و هشتم سعی و نیکو حال بود و مصطفی معروف دوست دارد
و اموال و پیش بر نفع کند و او را قنای فرزند خلق و بد بیشتر سپران و عالم کجاست باشند
و در از عمر درجه بیست و نهم حال او پیوسته میزند بود خود را بگوید و از زور کار می نالد و فرزندان
او کجاست باشند و در ایشان استغفار کرده درجه سی و یکم ناسک و زاهد بود و جادو صوف بودند
و پیوسته نماز و روزه مشغول باشد و او را در مدت حیات و گری نبود چون ببرد مردم بر نفس
او تا نصف خورند و قبر او را زیارت کنند و اعتقاد کنند که زیارت کور او سعادت و برتری
تنگا گویند بر حقیقت درجه اول مقبول قول بود میان مردم اما ثابت رده بود در کارها
بجای و طرب که در بخت و در ایامی قوی دارد و دین بوی نده بود درجه و دوم فیلسوف و مبارک

و محبت جزو بسیار رفعت و نیکو ببرد و سلیم الی بیت مقبول اکابر بود درجه سی و یکم نیکو بود اما
و اما فی او محقق شود و ملکی او را سعادت کند چنین گویند که درجه سی و دو این بوده است
درجه چهارم ریاستی و تقدسی باید برای دین و ملت چون ببرد بوز چهار صد و بیست سال از
مرگ او بودی افتد آنگونه درجه پنجم ملکی بود و جسم و بخت و بر دشمنان مغرور و دوستدار خلق
و طلاق و آداب او در تاریخ بسیار درجه ششم نیکو بود و خرد بود و میراث بزرگ باید
و نفوذ زود عاقبت کار او بجز بود درجه هفتم مبارک و بختی و علوم و صنایع نافعه
بوی حسنی بود و قوی با وی خلوت کنند و او از ایشان بجز ببرد اما بر این طرف باید
درجه هشتم ازاد مرد و جوانمرد و از بخت رست روزی مند باشد و مال بسیار ببرد اگر
و خرد نیکو کند درجه نهم بسیار مایل و نیکو ببرد و بی دین و علم نفع کند درجه دهم غنی بود
و از سلطان رفعت و منزلت باید و عیال او بسیار شود و اول و مصنف بود درجه یازدهم
بیکو طریقت و فراخ روزی بود و در وی فدا و مکرود درجه دوازدهم سعی و بسیار مال و بزرگ
نفس بود و او در طرب دوست دارد و در آن بسیار کند و مال برایش نفع کند درجه
سیزدهم محبت علوم بود و در طرب بسیار نگاه کند و بدی بسیار و او در آن بدست آرند
و در آخر عمر معنی شود درجه چهاردهم ملکی بود که شرف و رفعت و بیشتر از خود باید و فعلی
کنند که در او بدان باقی ماند درجه پانزدهم مصنف بود در عالم و او را سپران باشند

و بگو دوست بود و کار با او پشترت نایسته بود درجه ششم نفعی و مؤمن و مقید بود و سلیم
از انفات درجه هفتم مطیع خدا تعالی بود و بر طاعت او از هیچ مخلوق باکت نزارد درجه
هفتم در اول عمر بسیار غلیظ و افعال بد کند و توبه کند درجه نوزدهم شجاع و عالم و پارس بود
و دولتی باید در دین و دنیا و چنین گویند که درجه طالع امیر المؤمنین با این بوده است درجه
پنجم چهارم است بود و بر تن او عیبها بود درجه بیست و یکم فاسق و فاجر بود پس توبه کند
در اول انفات خویش درجه بیست و دوم قاطع رحم و بد اخلاق بود و با مردم مکر الفت
کرد درجه بیست و سیم دزدی بود راه زن پس او را بگیرند و بر تن بکشند درجه بیست و چهارم
بر کسی مغفم مختلف شجاع و با هیچ کس نمی کند درجه بیست و پنجم خبیث و سخت
دل و اندک وفا و بعد عمر بخت بود درجه بیست و ششم پماردی بود و او را اذق
رکعی بدید آید و از آن بگریزد درجه بیست و هفتم دردی هیچ خبر نبود و برادران و مادر
از وی رنجور باشند و مانند که پدر و مادر را بکشند و در غربت بگریزد درجه بیست و هشتم تمام
و نفع کننده باشد و از هیچ کس را بکشد و مانند دشت و غماز بود و باکت ندارد از هر چه گوید
و از هر چه بشنود و درجه از وی گویند هر کس که او را شناسند و شتمی آرند درجه بیست و نهم
کتاب سخت دل بود و مکرش بد و فتنش نیک و درجه سیام بد بخت و لوح و دل بهره
بود و دوستی نزارد و خویشان او را دوست دارند و فتنش بخیر بود و این درجه و ولد از نانا

باشد

باشد و پس کسی که از مادر پدر بگریزد و الله سلیم بر ج و قس سزای تو را مکر و غلبه العذر
بود و مبارک و در کارهای کفرانه و فتنش بخیر بود درجه دهم تو را مکر و فتنه العذر
و بسیار مال و از جهه علم دین بگو سیرت بود و درجه سیم مبارک بود و خلق بوی لغت
کنند و تعجب از عهده باشند درجه چهارم و یک سلاطین بود و مبارک و فراخ دزدی و انفاع
موقوف کنند درجه پنجم زاهد در دنیا و عفت و خردت و او را غرضی طبعی بود و در ششم
تو را مکر باشد و قدر بسیار صنایع و املاک بود و از کثرت روزی چند درجه هفتم و زری
بود علی قزوینان محب خیر و او را استیاد در همه کاری و عفت برای او را عذر کنند
و غلمان او را بکشند درجه هشتم مطیع خدا تعالی شد و قی عبادت و بیشتر از راه باید
درجه نهم عابد و معبود و عامل اکثر بود و غول و دشت دارد درجه دهم با یکی و فتنه نالی خطوط
کند و یکی و صیغ العذر درجه یازدهم محمود و بهره باشد و مانند بلوک در غربت خلی و خود کند
که با ان اشفاق باید و سلامت یاراید و او را و خزان مبارک دلی باشند درجه دوازدهم
جز و صلح باشد و اعمال ابرار کند و خلق بوی منفعت یابند و مبط علوم بود درجه
سیزدهم عالم بود و ستر الطوایف و حافظ علوم و این در کار دین بود و نفعی مسلمان
و اهل حرمت درجه چهارم هم شقی بود و هر چند که حرکت بیشتر کند شفاعت او بیشتر شود
و در غربت بگریزد درجه پانزدهم شوم بود و بر مادر و پدر خود تا چهل سال او را از آن تو را مکر شود

و غیش او چون غیش آبا و اجداد شود در برت نزد هم خاین بود و زندان بانی کند و یا آهنگری و لیکن
که غنایش و خفاشک فرزند درجه هفتم محنت بود و مرکب او در سواهی و غرابا بود
درجه هفتم عالم و محبت خیرات و هفتم دهنس بود درجه نوزدهم متلون و او را هیچ رای
ثابت نباشد و بر دلاکاران بود و در هیچ شک که میرد درجه بیستم مبارک بود و در حق خویش
و شرم بود و دوستان و غایب کسی نبود و ناکاه میرد درجه بیست و یکم ملکی بود و ضعیف در
طرف نافه الامر و الحکم نباشد و در عبادات کامل و فاسق و مکرش بد بود درجه
بیست و دوم ناقص عقل و در آخر نوزدهم امانت در حق خود کند که نزدی و مال شود و بیست و نهمی شکست
بود و را بود که زن دیر از دی بر این درجه بیستم او را عفت بود برین مانند بر سر و غیره درجه بیست
و چهارم در بر دشمن بود و در پیش او را برانند و از کشتن او درجه بیست و یکم بد کردی و نام و غار و خفاش
در قهر و عزم و در کار گزرا نه و از کجه او را بدان حاجت نبود بسیار بخت کند درجه بیست و یکم بخت و در
معنی او در خبر نوزدهم درجه بیست و یکم خوشی خود بود و اعلی بر کند در کار جدی گزرا نه و لیکن که در آک میرد
درجه بیست و یکم رشت و در طبع و در کج خوانست و او در درجه بیست و یکم غیبت و در غناد و در کج بخت
باشد و در هر فرد درجه بیست و یکم درجه بیست و یکم در دغای خود و یک سو مرت و یک سو در دغای خود و دود نایه
باز پسین خود میل و لا دست خاش یا نغمه بود و در علم برج حدی در اول بر فعال برینت باشد
و هیچ بهتر شود تا او را بگشاید و میرد درجه دوم خاش یا بستر زبان بود پس غیبت سن و در سلطان در بریم

قاطع الطریق و خاک و یا و سخت دل و سنگ صفتی بود درجه چهارم بسیار اندیشه و در پیشگاه
و اعلی و شک دارد درجه بیستم شرم بود و برادر و پدر و به خلق و غیش بود درجه بیستم کج و سوب
زبان بود درجه بیستم عینم اندازد و پدر و او را جش تربیت کند و در از غر و انا و در کج درجه
هفتم محنت و در میان خلق خوار و خسر بود و هیچ خبر نباشد و از کج هلاک و در جش و پس از کج
و در جش خود درجه بیستم ناقص خلق بود و از کج و بخت و نیز خا طود و درجه بیست و یکم بخت و در
بخت بر نوزدهم و یکم کند و معنی او را بختی بود و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش
یا زدهم ناقص خلق و نیز خا طود و درجه بیستم و لیر دوی دل باشد و یکم نازد از هر کج و کج و کج
و کند و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش
حرام راده و یکم نازد بود درجه بیست و یکم بخت و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش
یا زدهم بخت و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش
الامر نوزدهم و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش
ماعت نوزدهم و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش
در کلیات امور و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش و در جش
الیقین این بود است درجه نوزدهم غنی بود بسیار خوار و در کار راحت گزرا نه و در جش و در جش
بود که مطرب بود درجه بیستم را با غنی و غنی و غنی و غنی و غنی و غنی و غنی و غنی و غنی و غنی و غنی و غنی

کران بود و یکی که گفتی باشد درجه بیست و دوم که این دهم است و منتهای علوم بود درجه بیست و دوم
اورا و سوره بر فراخ غالب شود و نشان فی فایده و دیوانه گانه گوید درجه بیست و چهارم مبارک
و محمد و یحیی سیرت و یحیی طریقت و یحیی اهل بیت و قوی جانش باشد و میان خلق مطیع بود
درجه بیست و پنجم غنی و بیست و شش در راز غم و غمی او و قوی تمام در میان خلق باشد درجه بیست و
ششم در کت مظهر بود و اخبار اعم و منیه دوست دارد و یحیی گویای و یحیی طریقت بود و منتهای
علوم بود و سخن مبارک بود درین جهان و دران جهان درجه بیست و هفتم زکاتانی و زکات
بود و اورا صنایع و اموال بود درجه بیست و هشتم حکیم و ضعیف و اندک سخن و خلق ایزد
سلامت یافته بود درجه بیست و نهم ضعیف و خلق اهل ذکر بود درجه سیام متقی و متقی و دردی
خبر نبود و این درجه بیست و دهم است اگر ارادی ناکند مانند بهایم بود برج الحوت در اوج
کمی غنی باشد بود از وی برسته رعایا و لشکران داد و محتاج بود در آنجا در دست خلق بود تا
شقت و سختی سال پس مستغنی شود درجه سی و یکم صلیب و هفت و ضعیف بود و کس از وی نکند و بسیار
دشمن بود و معاش از قضا کفایت و مجلس و سخن و تعلیم که کمال بود درجه چهارم حال او میان بود
نزد و پیش بود و نه تو که عمر دراز باید و نداد دل نبود و هیچ اذکار کند و صادق بالوالان اوی
و طبیبی درجه پنجم بود و شتاب زده و سخن زود گوید داد و مطیع بود بر حاکم و بر آنکه
اورا ریان بود درجه ششم زمینی بود مطاع قواعد و این نه میان خلق و اورا بدین تعلیم

بود و میان خلق همچون تعلیم ملک درجه هفتم کران زبان بود مانند بهایم درجه هشتم اهل درجه
وال است بر اعدا و اهلها درجه نهم صاحب مقامات و نواب بود و مطاع میان مردم
و بیعت بود و کارها را انجام داد و نوبه نمود درجه دهم ارد و میان خلق بود در غیرت و استقامتی
بود درجه یازدهم کران زبان و کند و نمود بود درجه دوازدهم چرب دست درجه پند ضعیف و غفل
کار برای خویش کند و چشمش را خلاص رسد و در کار بکار و حل که زان و عابد و متفکر و مصنف
کتاب بود درجه سیزدهم زکاتانی با لغت بود و پیش او چون پیش بود که باشد درجه چهاردهم
و چیت و زده بود درجه پانزدهم در پیش بود و چهل سال پس تو که شود و مکار بود پس از هاری
که در خلق او بود درجه شانزدهم چرب دست و بیعت و بسیار بود و کارها زد و در دست او بر آنکه خلق
تبع کنند درجه نهم عالم و فاضل و پارسا بود و حکیم و بخورند و عاقبت او بر نهادت بود درجه
فصلی را بود و غیبت نمانده در مطاع معروف و خبر باید از جای که امید دارد و حق تعالی او را نگاه
دارد درجه نوزدهم کمی بود ضعیف و بسیار و یحیی سیرت و اورا در چهل تمام بود درجه بیست و یکم در کار
بود و عاقبت کار او گفتنی بود و این درجه طالع و زکات و نصرت آید بود و عاقبتش چنین بود درجه
بیست و یکم متواضع اهل بود و در حرب دوست و معاش او از این بود درجه بیست و دوم اهل علم صلاح بود و دل
او صانع بود درجه بیست و سوم درجه متکبران و خدایان است هر که بدین درجه زاید قدرت بود درجه بیست و چهارم
روزی از کار کاران و در میان بود درجه بیست و پنجم صانع بود و اهل منزل و در کار دراز کرمانه درجه بیست و ششم

بجزم زحل یا مریخ او رسد ضرری و قطعی عظیم باشد و همچنین در جلال مریخ در طالع کسی مایه و انجابت
 زبان کار باشد و همچنین سهم السعاده را او کسی سهم السعاده که سبطان بود و چون کرم یا بترس و مقابله
 مریخ رسد و طالع کسی بود زبان نرمنده و عافیتی ندارد و همچنین انقباض مریخ میلان بود و کرم و کرم و کرم
 مشتبه آن بود که قطع بود و سحابیات چون سیر نیز بر ایشان رسد و دلیل قطعی بود و دلیل یا پنهانی
 و مکتب الفوس حاصه انقباض مصر باشد و هر قدر لوی رسد خصوصاً که انقباض خداوند را بگوید
 و چون درجه سوطین و مقابله و ترس ایشان و در کس و ذنب عطارد و چون در خط کورسین
 بود ترس و مقابله او بنایت زبان کار باشد و چون عطارد خداوند عاشر باشد یا کسی بر عاشر
 و مصر او عقب العقب رسد هم ملایک بود و سهم الغیب نیز بر انجابت مصر باشد و قطع
 کند و روح السعاده از ثوابت طالع است بر کرم **فصل** اما هم السعاده و سهم نیز بر کرم
 و سهم نیز بر زبان دارد و او را زبان دارد که در جلال که بر سهم السعاده قطع نکند و سهم
 السعاده هم بر زحل قطع کند اما جزو اجتماع یا استقبال مقدم بر طالع است قطع نیز از درجه ثانی
 و سبط حد خمس باشد و انتقالات او را ضرر نماند و از ثوابت جوهر این زبان کار تر از
 قلب الاسد باشد و این در موز حکماست که گفته اند که شیر هر و اجتماع یا استقبال
 و چون میلان باشد عقب الاسد رسد لیس لفظ اما در جلال کسره غرب از درجه ثانی
 بود که در جلال بوی قطع کند خاصه که قدر خمس بود یا صاحب ثانی بود و سحابیات و توانی
 کرم و ذوات بلکه جزو در جلال قطع نکند و انقباض چون مسعود باشد در جلال او را قطع
 نکند **فصل** و اما اسباب قطع هر یک دانستن اگر طالع بر میلان زحل بود و حرکت از خفاقی
 و حبس بود یا از اعراض که از برودت باشد و از استقبال و سودا او از جای بفرماندن
 یا بنای بروی افتادن بود اگر زحل در هر دو فعل صاعد بود و از صلب یا از جای بفرماندن
 بود اگر نابط بود از این بود که او را در جاه و حامی ظمانی باشد از بدعتی مخصوص که صاحب
 رایج را در مکر نهاده بود اما مریخ دلیل کشتن و در شهاب و پایش سوختن و از در کس
 و جی مت و از اعراض کرم بود و در کس الخول و قلب العقب بر کرم و ذنب و کشتن دلالت کند

الذنب

و الزنب

و اگر مریخ صاعد بود دلیل تازیانه کشتن و کرم سارا و کسین بود و اگر نابط بود دلیل کرم بود او را
 خلق سیرند و بکار و زنده نهان اما سحابیات دلیل غم و اندیشه و فکرت بود و ناسای و امثال
 این بود اما در جلال از درجه سیم بود که سلب مصر را رسد دلیل ردی بود و ملایک از جیت
 زمان و از خصومات کرم یا بدی نظر دارد این کس در میان خلق کشته شود **فصل** چون قاطع
 در جلال بود بر کرم بدان صفت که یاد کردیم ملایک او از جیت او باشد و بود که حوشتن ملایک کند
 چون زحل نظر دارد و حسن گویند که متعین ساجد اقلب العقب بر در جلال بود و چون سمر که میلان
 بود و در جلال و قلب العقب رسد خود را بسوخت و در جلال چون قاطع بود و دلیل حسن ظاهر بود
 و اگر زحل نابط بود زنده او را دهن کند و اگر مریخ نابط بود او را سکه زنده با امثال این عادی
 و او را زنده و دهن کند پس ملایک شود و اگر مریخ رایج موانع بود و کسره انقباض میلان بود و در جلال
 رایج رسد این کس را در میان دیوار کند و اگر رایج بر در جلال و کسره نیز بر انقباض میلان
 این کس بر دست نالسان و فو و یا گمان باشد و اگر انقباض بر در جلال بود و کسره میلان کار کند
 ملایک این کس بر دست و دشتی بود که یاد کردیم بر دست خویش این کس را ملایک کند اگر مریخ انقباض
 بود بر دست در دهن بود و عیادان و صاحب سلاح و موم در امات و درستی این المال این
 موزن کوشش باید داشت که مریخ بوی میرسد نیز در وقت ولادت این معانی که یاد کرده آمد
 حاصه ابو القسم احوال و ابو مشرست و اما از کتاب است که او گوید که کوی که او را انداخته اند قطع
 است اما تاثر او در جانب جنوب ان اقلیم که بجانب جنوب هم نزدیک است باشد اما تشریات
 میلان اگر در جلال باشد خداوند طالع را خطا رسد مریخ چون در چشم و رسته و ابد و قصه
 امثال این چون سمر عقب الاسد رسد محافاتی بود از سباع و ستوران و یا از جای بفرماندن یا بایش
 سوختن و چون میلان جو اجتماع یا استقبال و سمر عقب الاسد این کس را سباع ملایک کند اما الملایک
 المین سمر میلان در جلال و رسد از اهل غدا و طبعات مریخ هم ملایک بود و علی اعتد
 بر دست است و غیره نیز بر بود که مریخ شود چون میلان الفوس رسد از ستوران یا از
 موز و خلق رسد و چون بصدر السرة طالع علی بر سینه و حوالی آن بدید آید و باقی دلایل
 در باب سیم گفته آید ان شاء الله **فصل** سعادت بزرگ در طالع از ثوابت باشد که در عظم

روستای بر کمان

اول و دوم باشد بر طالع قانون تمام باشد صاحب طالع را بمقدار استعداد با یکی از ثواب
سعد بود در عظم اول و دوما و سعادتها بر یک عدد و همچنین چون استوای بر طالع مقارن بود
یا ثانی اگر مقارن بود دلیل گرم و سخاوت بود و اگر با ثانی محض بود سعادتی دهد اما
عاقبت ضرری بزرگ رسد و سنگ احوال و سمر و اع و ورق جلد بر مزاج که چون با نیرین
یا با صاحب طالع یا بر در طالع و بر درجه وسط السماء افتد مولود معروف و مشهور و سعادتی
بود و عالم و شاعر و طرب دوست از دوشاد دل باشد و حاضر جواب کافی و نیز خاطر و نحو امض
بنگرت خویش استنباط کند و شریک سخن و گویم چند بود و بسیار نطاح و معبود بود و مایل بزنان
خاصه مرغ فوق الارض بود و اگر مرغ در طالع بود این سعادتی و اخلاق ناقص بود و اگر ان
کو کب بر درجه هفتم افتد مرغ باز به درین خانه بود و موت بود یا شکل محبت بود و بر جلد هفتم
زهره و مرغ در او نماند باشد با ثواب سعادتی ثوابت محض بدل شود و این از اسرار
ان صاعقت است که اگر مشتری با یکی از این ثوابت مقارن بود و کمر و سعادتی افزاید
و دلیل ریاست مبارکی بود تمام اگر عطار بود و کلمات نیکو بود این کسی را و محترم در
حشم در مان خاصه ولادت در اقلیم عطار بود و اگر این ولادت شش بود این کسی نیز نکات
و طلسمات و محاربات برستی بر آید **اگر اکلیل** بود یا شوش و سنگ راج بود
مولود سدید البطش بود و بعد الصوت و صیت بود و بسیار بجزیه و محب علم و هنر بود
و مال فراوان بدست آورد و ذخیره نهد و در موایدناری دلالت سعادتی سر از ان
بود که در موایدیسی و الله اعلم **اگر قلب الاسد** و قلب العقرب و قلب عقوب
بود این کسی بسیار و شاکش و خداوند اقطاع و ولایت باشد و خلق را از وی منفعت
بود اما بتبار و قهار بود و درج و ثواب و ست دارد و مرگ عاقبتش نیکو بود و وراعه اهل بود
و این دلایل ملوک و امارا باشد و الله اعلم **اگر عین النور** و عین الزام و راس
الغول بود و در میان و محترم بود و کار بزرگ دست می بر آید و و حیر و معلوم بود و عقیق
بود و عین اراجی دلیل بر علان کاری و غیر ان قانون آن دلیل نگاه داشتن است **احکام**
مثلثات طالع و نیز نوبت یکی بزرگ سعاد **احکام مثلثات طالع** و مثلثات نیز نوبت

اصبت اگر ارباب مثلثات مسعود باشند هر سه هم عمر مولود سکند بود خاصه که در وجه اول
از برج باشند و اگر در چه آخر برج باشند مسعود زبردستی یا قهرمانی یا دیری بود اما
از ان کار سعادت یابد و اگر ارباب مثلثات طالع نیز مسعود باشند هر سه هم عمر
مولود مسعود بود خاصه که در وجه اول بود از سرج و اگر در برج و یا زده هم باشد حال او
میان بود و اگر در ثانی نشان باشد نه توانک بود و نه در پیش و یک در پیش یا کمتر بود و اگر او
در ثانی و ثانی بود نیکو زندگانی و متواضع و نیز خاطر و فاضل بود و اگر در ششم و دوازدهم
بود بد حال و محسوس و اگر با این نحوست ذاتی و عمن دارد درین دو خانه بنده بدکت بود
و اگر ارباب مثلثات سه نوبت بود در او نماند و در خانه سرف باشند اما بصاحب خوش محسوس
باشند منزهتی و درجه یابد اما سنج و محنت و دخل اندک و بزرگ ترین سعادت ارباب مثلثات
را ان بود که کواکب ذکور در برج ذکور و انانث در انانث در برج مسقط الطلوع مستقیم شرقی
در شرق این غایت سعادت این دلائل بود و از مثلثات هر کوکب که فوق الارض بود
دلیل اول عمر بود و درجه ثانی الارض بود دلیل آخر عمر و اگر صاحب طالع در شرف خوش بود
جاه دهد و اگر در برجی نو که شرف کوکبی دیگر بود که وبال و سبب او نبود هم شرفی و سعادتی
چون عطار بود در جدی و میزان بود و مرغ و زحل در سنبله و آفتاب بر درجه شرف و مشتری
بر درجه شرف آفتاب نهایت سعادت دهد و اگر نیز نوبت بر درجه سرف ستری بود
مولود بلند همت و غیر القدر و او را جاه و ذکر بود و اگر بر درجه شرف مرغ بود جلد و ثواب
زده و نیز خشم و اگر بر درجه شرف زهره بود سخی و نیکو خلق بود و اگر بر درجه سرف راج بود
حییم و با وفار بود و اگر آفتاب بر درجه شرف قمر بود نیکو شایع بود و اگر نیرین بر درجه سرف
عطار بود و ادیب و فاضل و عالم بود **احکام موالید طالع** دلیل اول اگر آفتاب بر درجه
طالع بود و مشتری از سنبله یا از سنبله بودی یا مشتری قوی حال بود مولود پادشاهی
مطاع مظهر عادل و علم متدین نیکو نام و نیکو کت بود **اگر طالع عقوب** بود یا جدی
و سیم السعاده در میزان یا در ثور و زهره در حوت که نجم عقوبت یا در ثور که نجم حلی است و کت
الشماع بود مولود علی مطاع نیکو خلق متواضع بود و خلق از عدل وی همه تن اسان و در حاجت

بر عظم و بر خلاف رضای خدای تعالی دود و اگر مرغ در وسط السماء بود و قوی حال مولود را
 از فر و میکان باشد بعد از آن دیگر و جایی باید از جهت شکر گشتی و اداب چوب و اگر
 نوبت بر مرغ مرغ و مرغی و در عطار دوم در درج وسط السماء او نهد یا با قوس و شمشیر
 مولود بسیار جل کند فلان و حصون و کشید و همچنین بهر ثابت که از عظم اول بود بر مرغ مرغ
 و عطار دوم و در درج طالع یا وسط السماء او نهد مولود بر ای صاف دارد در حروب و قتال و در مواید
 لیلی اثر بیشتر کند و اگر نهاده بود و در عظم اول بر مرغ مرغ و عطار دوم در درج طالع یا
 وسط السماء او نهد مولود عظم و عظم و مغرب ایضا و مغرب ایضا باشد و اگر سهم السعادة
 میان مرغ و مرغی بود مولود مشهور بود و سعادت و حروب و بیروزی در قبال و اگر مرغ در وسط
 السماء بود و صاحب طالع بود و قوی بوی ناظر مولود را خطی تمام بود از شجاعت و احاد و بیروزی
 وی سر قدری نبود و کاد و نفاذ کند و اگر مرغ در وسط السماء و اقبال در طالع بود دلیل شجاعت
 و قدرت و قشش بود و الله اعلم **احکام مواید کتاب** اگر عطار دوم مرغ و زهره در طالع
 یا وسط السماء بهم باشد مولود کاتب باشد و اگر زهره یا بد و هر چند که شش زیادت شود در منزلت
 او می افزاید و اگر مرغی با عطار دو اقبال و مرغ ناظر بود و مرغی و عطار دوم در وسط
 السماء باشد مولود از کتاب ملوک باشد و بهره تمام یابد و بود که مقدم کتاب بود و مال
 بسیار او از این جهت جمع شود که این نظر مسعود و مقبول باشد و چون قمر مرغ اقبال
 اقبال بود و مرغی بوی ناظر بود و عطار مسعود و مرغی بوی ناظر مولود از دیر و استیفا
 بونداری رسد و اگر مرغی در وسط السماء باشد و عطار دوم از ترس بوی ناظر مولود هم
 مستونی بود و هم دیر و اگر مرغی و عطار دوم قدری مکمل باشد و هر دو قوی باشد مولود
 از کتاب شرف و سعادت یابد و اگر طالع لیلی بود و عطار دوم در طالع در برج حوش یا در حد
 و شرف یا مثلث حوش و زهره یا مرغی بوی ناظر مولود دیر ملوک بود و صاحب سر
 ایشان و تا بود و محترم و میون بود و اگر عطار دوم صاحب ثانی و مرغی بوی ناظر
 بنظر مقبول مولود از کتاب شرف و نام و جاد یابد و اگر عطار دوم در طالع بود در حورقة

فرد

خویش و بری از شجاع اقبال و نظر خوش مولود دیر و محترم بود و هیچ کننده مال و با امانت
 و دیانت و صفاست و دیگر اگر زحل در ثلث خطی دارد مولود مستونی و محاسبی نیک بود
 که نظر ندارد و اگر خداوند خانه عطار دوم بوی ناظر مقبول دارد درین دلالت قوی تر
 بود و اگر خانه نهم جور بود یا پسند و عطار دوم مسوخت یا سر حیه در نهم بود و دور از شجاع
 و نظر خوش و شرفی و شسته و شتری بوی ناظر مولود کاتب ملوک بود و عظم بر اسرار و
 معروف حکایت و این از اسرار احکامست که اگر خداوند مثلثه اقبال بحسن بروز
 و صاحب ملقین بحسن قمر سبب در نیمه افسر رخ بود از یارده تاسی در جزو این نیست
 و تد طالع بود مولود از کتاب مغرب بود و اگر درین خانه خطی دارد از کتاب و در یاری بر
 بود اما اگر زحل ناظر باشد بریان آورد این معنی و الله اعلم در مولود و حکما **اگر مرغی**
 با زحل مقارن بود مولود تیر مان بود و از و کالت ملوک روزی مند بود و از این بهره یابد
 علی الخصوص که یکی از علوهین در طالع یا در عاشره خطی دارند و اگر زحل در برج ثلث خطی
 دارد و مولود مستونی بود که کاسبی بر او بود و اگر زحل در طالع بود و ولادت
 بود و زحل را خطی بود مولود و قمر مان ملوک بود و با و زرا و مالی و از دست آورد و اگر مرغ
 در قوس یا حوت بود و در طالع خطی دارد مولود و کالت زمان ملوک کند و ضمه ایشان
 و اگر زهره در دوم طالع بود و عطار دوم و مرغی بود و ناظر زهره مولود و لیلی
 بود و مرغی و اگر زهره در ششم طالع بود و مرغی بوی ناظر مولود و مسقط کرد و دیر
 اموال زمان و فقره فمکنه و حکم او در آن نافذ بود و اگر قمر با زحل بود یا از برج سلیم ناظر
 باشد مولود از و کالت بود و الله اعلم **احکام مواید کتاب** اگر عطار دوم بر سلسله ملوک باشد
 حبه اصل است خویش بود این مولود و اگر اقبال از زحل و مرغی یکدیگر ناظر باشند و قمر بر نشان
 ناظر بود مولود از ابواب و اقدار حوش بزرگتر باشد و اگر اقبال در طالع بود
 و سطر به کس خوش بود و مرغی اصل است خویش باشد و اگر در عاشره بود اقبال بحسن
 حکم دارد مولود را و اگر عطار دوم در طالع بود و خوش ساقط از وی و قمر بوی ناظر مولود و حکم
 فصل بر اقبال حوش ریحان دارد و اگر مرغی با خطی باشند و در او تا بر مواید نهاده

و اگر عطار از دیربازی باز رکنان بود و اگر قمر بود در دست المال بود از سفر راه و رسالت بود
و خداوند ثانی در طالع و مقبول در جایگاهش خواسته آورد بی رخ و اگر مقبول بود طالع و امید و طلب
بود و اگر خداوند طالع در ثانی بود دلیل بود بر طلب کردن مال پس اگر مقبول بود و در خط طالع
حاصل آید و اگر مقبول بود مراد حاصل نیاید و اگر است و غیر آن چون در وقت باشد و در هر یک
و یا او با سب روز و ماه و شب فوق الارض و ناظر باشند بیکدیگر مولود بسیار مال بود و روز سوم
از ولادت شکر موصی قمر در روز هفتم بیکدیگر که این دلیل میانه بود و روز چهارم بیکدیگر همان وقت و ساقه
طالع مولود تا قمر جلوه است اگر قمر در این ایامها مسعود بود و همه مملود در سعادت و مال بود
و اگر منجوس بود و از کوهی تا قمر منجوس بود و اگر روز هفتم مسعود بود و سوم و چهارم منجوس در میان
عشر کار منجوس بود و اگر کوهی تا قمر منجوس بود و اگر روز اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم و ششم
سوم مسعود بود و هفتم منجوس و چهارم مسعود اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم
فی الجمله سعادت و خوشی سوم روز مولود قمر را نیکو دارد و باطل و عاصی دارد و سعادت و
خوشی قمر در هفتم در روز هفتم مملود و معلق دارد و سعادت و خوشی قمر در روز چهارم
مملود و معلق دارد و به وقت و ساعت که مولود بود و اگر کوهی بود و اگر نهار یا آفتاب
حقیقت مملود و اجانبه مش ازین شرح داده شد باز آید و آن عمر را به قسم کنند و بر آن
بر سعادت و خوشی که از قمر معلوم کرد و بر مال و درویشی و تو انگری مولود حکم کنند و الله اعلم
احکام موالید و انما ان چون زحل بر سلسله افتاد بود و مشتری بوی ناظر بود مولود میمون بود
و تو انگر و اگر زحل و زهره و بر سلسله یکدیگر باشند و مولود نهار یا بوی مولود و غرافه روزی
بود و در از عمر و برین و زنده ماند شود و اگر صاحب سهم السعاده ناظر بود و مولود در کوهی بود
از خاص یا جادی عشر مولود و تو انگر و بسیار مال بود و اگر سهم السعاده یا صاحب او در طالع بود شرق
خارج از تحت الشمل مولود بسیار مال بود علی الخصوص که بوی ناظر نباشد مولود بسیار مال و خیر کند
و اگر صاحب جادی عشر در طالع بود و مولود مسعود و جالی الحسن و غنی و مکر بود و اگر افتاب بهیم
السعاده از سلسله تا زحل بود مولود در دنیا هیچ کس حاجت ندارد و عیش او میانه بود
علی الخصوص که کوس از هر دو ساقط باشد و اگر زهره بر سلسله مشتری بود مولود میمون بود علی الخصوص

لم

که هر دو مقبول بود از یکدیگر و بوی از نظر نحس و اگر قمر سلسله مشتری بود و نحس از وی ساقه
بود مولود در مالی و فقر بدست آید که سوسه بی در خیرات گذارد و اگر حجت مال مذکور بود
و اگر مشتری در خانه قمر بود یعنی سرطان و نحس ساقط مولود اموال ذخیره کند و سوسه مال او از
بدست آید و همیشه تو انگر بود تا آخر عمر و اگر قمر مقارن مشتری بود در او تا مولود در روزگار
در خیر و نعمت و آسانی گذرد و نهایت خوش عیش بود و اگر افتاب باز سوسه بود و عطار در روزگار
و قمر در وسط السعاده یا بوسط السعاده ناظر مولود تو انگر بود و خند آنکه عمرش بود مالش در افزایش
و اگر زهره یا مشتری بهم بود و قمر بدیشان ناظر و نحس ساقط مولود تو انگر بود و اگر مشتری در طالع
بود و زحل در سابع مولود و مبدل بود و از مال بر خور داری یا بر مال بسیار او را حاصل آید و اگر
نیرس بر سلسله یکدیگر باشند مولود تو انگر و رفیع الحال و دائم البشار باشد خاصه در میلا و نهار و
افتاب در برج مذکور و اگر افتاب زهره یا قمر در وسط السعاده مملود و غنی و موس و صحنه البین
باشد و اشرف او را نیکو دارند و اگر افتاب یا مشتری بود و قمری ناظر بود در وسط السعاده
تو انگر بود و تو انگر روزی و اگر افتاب و عطار و یا مشتری یا مشتری ناظر باشد از وسط السعاده
ساقط بود مولود بسیار مال بود مسلط بر رعایا و و صده میان شهر خوش و اگر افتاب قمر ناظر باشد
از طالع یا از راج و نحس از ایشان ساقط مولود میمون بود و اگر سهم السعاده و صاحب او
بری باشند از نجس و مسعود بدیشان نظر دارد و ایشان در موضع نیکو باشند مولود مال بسیار ماند
و همه عمر در مال و نعمت گذارد و اگر صاحب ست المال گذارد و طالع میمند و پیوندی مقبول مولود
مال دار بود و اگر افتاب مشتری بود و قمر مغربی و مشتری جنوبی و صاحب سالی در او تا دیر برف
باشند مولود از اجنبای عطا باشد و اگر راسی مسعود بود و افتاب بوی ناظر از برج ملوک
مولود روزگار یارستانان دارد و اگر زحل یا دین بهم بود و افتاب بدیشان ناظر مولود
مال تمام بدست آید و اگر مولود دلیل بود و قمر در وسط السعاده بود و قمر زاید النور و عدد بود
و مسعود مولود مال دار بود و اگر صاحب طالع و صاحب المال بر درجه سر کوهی بود که از برج جوی
یا مال ایشان باشد شکار مرغ در دست و هفتم درجه بر خور که شرف زهره است و بر باز
درجه سنبه که شرف عطار است و زهره در باره درجه سرطان بود که شرف مشتری است

و اگر والی مال در طالع بود مال در جوانی باید و در شرف خویش و اگر در دوم بود از موارث باید و اگر در
سیم بود از سبب غنیم و علم باید و از جوانی و برادران و اگر والی مال در چهارم بود و از برادران
و از کارهای و زمین و اگر در پنجم بود و از غنیمت باید سبب عظمی و اشراف و اگر در ششم بود
بجای و ناکسانی یا بدو اگر در هفتم بود و از غنیمت باید و از خصوصیت موارث و اگر در هشتم بود
از موارث باید و اگر در نهم بود از اوقاف مساجد و کسب و مانند آن و اگر در دهم
بود جوانی یا بدو و خداوند و اگر در یازدهم بود از ملک و اشراف باید و اگر در شانزدهم بود
از چهار بابیان و اعیان و مانند آن یا بدو و حلقی تمام نماید از مال و اگر مستولی بر دلائل فوقی الی آخر
بود و شرفی مال در اولی و اگر در ثانی بود و غنی در آخری باید و اگر مستولی بر جود
اجتماع و استقبال قوی حال بود مولود سحر عمر مال و ثروت بود و اگر صاحب طالع سود در ابتدا
جوانی کار او بهتر شود و مثلث سبب و غیر ثروت را بنبرد تا در کدام نفع اند و ادوار
ایشان سالها ایشان خوش بواقع بداند تا اوقاف سعادت سود موارث است **دلیل**
که از راه طلب و طلب کند اگر زحل و مریخ قوی حال باشند در حادی عشر سهم السعاده
مولود حرام از غریبی و اگر مستولی بر دلائل مال مریخ بود مال مولود از حرام بود و مولود قلب
العقب طالعین الثور بر وجه ثانی یا سهم المال یا مستولی بود بر وجه مال مولود حرام خواهد بود
دلیل که در کتب و مال نهانی باید اگر زحل در برج رابع بود و آن برج خانه مشتری بود و زحل در
آن برج قوی حال و بطی السیر در اوایل استقامت مولود مال مدیون باید و اگر مشتری در وند
الارض بود و زهره بوی ناطر بودی نظر شخصی مولود یا بدو اگر صاحب ثانی از طالع کمو حسی
سعد شود و در رابع طالع بود و تدبیر کمو حسی و هند که بر طالع بود یا کمو حسی در وسط السعاده مولود
را اسرار کار با خردون شکست شود و مال مدیون یا بدو و نه نام بدست می افتد و اگر صاحب
طالع در طالع بود و مشتری نو خویش بوی و هند از وند است الارض مولود مالی مدیون یا بدو و اگر
زهره صاحب ثانی بود و در وند الارض بود و قمر از رابع مشتری بود و ناطر مولود مال از زر زین
یا بدو و اگر صاحب ثانی عطار بود و در وند الارض بود مولود بوری و عقل خویش و بعد غور و غور

امور استخراج کند کارهای نهانی و او را آشکارا شود و مالهای پوشیده بدست آورد و کارهای نزدیک
از دست او براید و اعدا علم **دلیل که از موارث طلب باید** قمر حادی زاید النور و عدد باشد
مولود لیلی و در ثامن بود و مشتری در حادی عشر طالع مولود از موارث مالها یا بدو و اگر صاحب ثامن
در وسط السعاده یا در برج یازدهم باشد و قوی حال و ولید حساب مولود از موارث نصیب
اما در دست افتد و اگر مشتری در ششم طالع بود قوی حال و را بد حساب مولود دست بد از وند
علی الخصوص که زحل و مریخ قوی نظر دارد و اگر صاحب ثامن سودی باشد و صاحب ثانی مولود و انقال
مقبول از مال در وکان نصیب بدو و اگر طالع روزی بود و زحل در ثامن و سودی بوی ناطر بود و وقت
که اینها بشم رسد یا سیر در حد زحل مولود مالی یا بدو از موارث اگر صاحب ثامن در وسط السعاده باشد
قوی حال مولود مال بسیار یا بدو از موارث اگر مشتری در وندی از او تا وند طالع بود قوی حال مولود منف
سلف بود و موارث اسلاف قوی بدست وی یا بدو از آن بر خور داری یا بدو اگر سهم المال در رابع
طالع بود و سود بود و صاحب او قوی بود یا صاحب ششم انقال دارد و انقال سود مولود و انقال
موارث کند و مال از آن یا بدو و اگر صاحب سهم السعاده در ثامن طالع بود و صاحب او بدین
برج ناطر بود و صاحب بیت المال بدیشان ناطر مولود از اسباب مردگان و کار ایشان زاید
اگر سود و بر وجه ثامن باشند از طالع و صاحب طالع ساقط مولود مالی یا بدو از آن بر خور داری
نیاید و نمیرد و آن مال بجزندان او رسد **دلیل که از ضیاع و عتق فایده باید** اگر زهره در وند طالع
بود و کوس بوی نظر دارد مولود از ضیاع و عتق فایده یا بدو و اگر زحل از سبب طالع نظر دارد
و قوی حال بود مولود عمارت و وند ثانی کند و از آن بر خور داری یا بدو علی الخصوص در رابع طالع
بود و اگر زحل در بیت المال بود و در طالع یا در ثانی مشتری بوی ناطر و انقالی دارد مولود را
ضیاع و عتق فایده بود و اگر زحل در وسط السعاده بود و سقیم السیر بود قوی حال مولود در ضیاع
و عتق فایده بود و عمارت دست دارد و بنا بر مریخ سازد و اگر کوی سامانی که در عظم ثانی
بود از مزاج مریخ زهره در طالع یا در وسط السعاده یا با اقاب یا با قمر بود مولود نیکو
بود و از ضیاع و عتق روزی مذکور و کوشکها و باغها سازد و کار بزمها بدست
وی آبادان و کشاده شود و اگر از ثواب ششم بر عظم اول بود بر مزاج مشتری و زحل

از ستودان مرغ و زمانی رسد **دلائل سعادتی در تجارت** اگر مشتری و مرغ بر سقاید مکرر باشند مولود
از تجارت روزی مند بود و اگر عطله در طالع روزی در ششم بود و مشتری بوی ناظر و خوش
از وی ساقط مولود تا جوی بود و اگر عطله در درج تا سه بود از طالع و سعادتی بوی ناظر و آن
سعد که بوی ناظر دارد مشتری بود مولود تا جوی بود و سقاید که در روزی مند بود از آن اگر عطله
در سر طالع بود و سقاید بود مولود تا جوی بود و اگر عطله در درج تا سه بود و سقاید مولود از
تجارت روزی مند و اگر عطله در درج تا سه بود و سقاید مولود تا جوی بود اما مکرر و بد سقاید
بود و اگر مشتری عطله در بود و سقاید بود مولود از درج تا سه و مشتری روزی مند بود و از عطله
روزی یا بد و اگر عطله در درج تا سه مشتری بود مولود تا جوی بود و سقاید و از آن سقاید یا بد و
دلائل موالید کسانی که عیش ایشان میانه بود اگر سهم السعاده مخموس بود و سقاید بوی ناظر
حال مولود میانه بود و اگر صاحب مثلثه نیز در آخر او تا طالع بود و یا در مایل الا و تا مولود
را حال میانه بود و اگر صاحب طالع و صاحب وسط السعاده صاحب حادی عیش میانه بود و سقاید
و بعضی مخموس کار مولود میانه بود و اگر کوکب نهاری در طالع نهاری بطالع نیز دو کوکب
در طالع شبی بطالع ظاهر بگذرد و از اینها بعضی سعد باشند و بعضی بخش حال مولود میانه بود
و اگر سهم السعاده در حد و مخموس بود و صاحب سهم سعاده و صاحب طالع راجع بود یا
عزیم یا در موضعی یا سهم السعاده در حد و سقاید بود و صاحبش مخموس و صاحب طالع
راجع یا غریب یا در موضعی ضعیف حال مولود میانه بود **موالید مخموسان و بدبران** اگر مشتری قمار
بود و مرغ فصل تیر مرغ و تقابل مولود در اعذاب و شدت و سقاید رسد و چون مرغ و زحل
و قمر در وند الا و من باشند مولود در احوال و اجزان و غنوم افتد و اگر مشتری و مرغ و زحل
در مایل برج باشند مولود بلا و رخ و جس کشد و اگر قمر در بخت مرغ بود و طالع نهاری بود
مولود در کمالات و احوال و شداید بود و عیش او ناخوش و او با رخ و محنت بود و اگر
مرغ و عطله در مرغ باشند یا وند الا و من یا مشتری مولود در اعذاب و بلا رسد و محتاج
و غیر زید و اگر زهره و زحل و مرغ در طالع و یا در وسط السعاده باشند مولود در بلا و کمیت

رسد و سالی که آنها مدین برج رسد و اگر عطله در و زحل و مرغ در وند مغرب باشند مولود در
رکبها و احزان رسد و او را با من بر بخند و اگر عطله در و زحل و مرغ در وند مغرب و خوش دیگر
بدیشان نظر دارد دلیل بند و حبس و عذاب شدید بود و اگر مرغ در خانه مشتری بود و خوش
مولود را جس بود و مرغ و اگر آفتاب و قمر با مرغ باشند یا بوی از مقابل و یا ترسج ناظر
بود مولود از آنکه باشند که او را با بند و سسکه که باز از بیکر دانند و از برای بوی نان و
جابه خواهند موالید کسانی که ابتداء حال ایشان بد بود **سلسله سعادتی و اقبال رسد**
چون تخمین در وند باشند و سقاید در ثانی مولود در اول عیشی بود و یا سقاید و بار باب
مشکات طالع نیکو کن اگر کسی در خانه دیگری بود مولود از در ویش و بدیختی بوی ملکی رسد
و اگر سهم السعاده سقاید نبود اما صاحب سهم السعاده سقاید بود آخر مرغ مولود از اول بهتر بود
زیرا که سهم السعاده دلیل اول عمر است و صاحب او دلیل آخر عمر و اگر برج اجتماع باشد یا
مقدم بر طالع مخموس بود و صاحب او در موضع نده و سقاید بوی ناظر باشد دلیل شدت
بود در اول عمر و اگر مرغ قمر در وقت ولاده بعد از سه روز که مقوم کند مخموس بود و صاحب
او سقاید بود و موی حال مولود را سقاید بود در اول و نوا ملکی در آخر عمر و اگر بدیختی در
طالع بود و سقاید در سابع مولود در اول عمر در مرغ بود و در آخر عمر در سعادت و اگر
مشتری در وند الا و من بود و در طالع خسی بود مولود بد حال بود در جوانی و بد حال در پیری
و اگر زحل و مرغ و آفتاب قمر نیکو مولود در احوال و عیشی بود و در آخر عمر خوشی و
آسایش بود و اگر آفتاب و زهره قمر ناظر باشند مولود در اول عمر مرغ و پسند و در آخر
بآسایش و نعمه بود و اگر صاحب مثلثه مخمین طالع و آن نیز نوبت مخموس باشد و دیگر
مشکات سقاید مولود در ابتداء عمر بد بود و آخر نیکو و اگر کسی را زحل در طالع بود و خوش
نبود مولود نغمه عمر در مرغ و بلا بود پس کار او سیکو شود و نعمه بدست آرد و او را علم
دلائل کسانی که از نعمت و مال و بار و فساد اند اگر باب مشکات نیز نوبت در اماکن
قوی باشند یعنی در خانه یا شرف و خوش بدیشان ستولی باشند کار مولود در آخر
عمر سباده شود و اگر زحل و مرغ در بخت احوال باشند مولود در پیری مرغ افتد و اگر

قریب بکار نه زحل بود و در وقتی مولود از سعادت نفع و ذل افتد اگر پادشاهی بود اهل مملکت
 با وی غدر کنند و او را بکشند و اگر مرغ و زحل در او تاد بود ندید یا در نایل الاوتاد کار مولود
 در آخر عمر ناقص شود و اگر سهم السعاده و صاحب او ساقط باشند از آفتاب سعادت
 مولود در آخر عمر ناقص شود و اگر سهم السعاده و صاحب او قوی باشند اما بخش از ترس و عقاب
 ناکار بود بر ایشان مستولی بود مولود در الخطاط درجه بود و اگر بخش از آفتاب یا استقبال مقدم
 بر خط السعاده بود و صاحب ایشان بخش اول عمر مولود بهتر بود از آخر عمر او و اگر در بخش
 ثانی بخش بود یا در بخش و مقابله بخش مولود در کار جریان آید و تباها شود و با صلاح باز سیاه
 و اگر این بخش کشته زحل بود تباها می او از سندان بود و از خادمان و اگر این تباها کشته مرغ
 بود از سر سندان و از باب صلاح و در داند بود و اگر آفتاب بود از ملوک و از داند و کار
 قدیم بود و اگر خطا بود از کتب روز را و حکم و دیران و اگر زهره بود از زنان و اهل
 طرب و اگر دین بود از تالیان و بی اعلان و مردم و دین و اگر ماه بود از مردم عامه و اگر
 تعلیق و شست تباها دارد و اگر بخش در وسط السعاده و دیگری در بخش چهارم جالش بد شود
 و یا بخش زبان شود هم درین باب بخشی موهن از مستولی بر طالع حاصل بود و در فلک اوج
 و تدریج کروی بسبب و او مولود از بلندی درجه با دار افتد و لیس قوی تر از قمر گرفته اند
 اگر قمر از سیر السیر اوسط رود و حال مولود میان بود و اگر از سیر اوسط سیر اوسط رود
 مولود بد حال بود و اگر از سیر اوسط سیر اوسط یا از سیر اوسط با کثر رود حال مولود بر بهتری
 و نیکویی باشد از عمر او و غنی و شرف بود و اگر قمر در ولادت و جشی السیر بود و هیچ
 کوکب اتصال ندارد مولود و غنی و جشی بود و در بابا و کوهها رود و اگر از سیر مولود قمر در
 اتصال بود و سیر در جالش بر سعادت بود و اگر اتصال بخش دارد جالش بد باشد
 اگر این مولود در آخر عمر رفته بود حکم **در شش بخش** **نکته** **مولود** **اول** **فرزند**
مادر و پدر **سپاس** اگر صاحب مله بخش طالع در طالع بود مولود اول فرزند بود از آن
 مادر و پدر و در جالش و چهارم بخش هم اول فرزند بود و اگر زنان و وسط السعاده و کوکب
 نبود مولود فرزند بخش بود و اگر زحل یا آفتاب در طالع بود مولود دیگر اتمه و ابی بود و اگر

افزون و اخوات **سید** و اگر ربیت الاخوه یا سهم الاخوه در طالع بود مولود را پنج خواهر و برادر
 نماند اگر چه باشد و اگر طالع بیخ عقیم بود و او را سهم خواهر و برادر نمود و اگر باشد **نکته** **مولود** **اول** **فرزند**
 اگر چه او نه ثالث در برج بسیار فرزند بود و سید و بوی ناظر بود مولود را خواهر و برادر بسیار
 بود و اگر در اسیر در ستم طالع بود و مشتری و اقارب و زهره بوی نظار دارد مولود را خواهر و برادر
 و برادران بسیار و نه و بیست و نه و نشاء بود و اگر سهم الاخوه در او تاد بود و قوی حال مولود را خواهر و برادر
 و برادران با شرف و ولادت بود و اگر مستولی بر سهم الاخوه در برج بسیار فرزند مولود را خواهر و برادر
 بسیار باشد و اگر در وقت الارض بود او را خواهر و برادران و برادران باشد و برادران از وی کثیر بود
 و اگر قوی الارض بود برادران از وی کمتر باشند و اگر ستر و زهره و خطا در قوی حال باشند
 در برج مونس مولود را خواهر و برادران باشد و اگر در برج مذکور باشد مولود را برادران باشد و اگر صاحب
 ملت الاخوه قوی حال بود و شرف و سعادت بوی نظار دارد مولود را خواهر و برادران بسیار
 باشد و اگر صاحب مله بخش مری بود و در برج بسیار فرزند مولود را خواهر و برادران باشد
 و اگر قمر مستولی باشد رخا ستم مولود را خواهر و برادران و برادران بسیار باشند و اگر صاحب
 ثالث و صاحب سهم الاخوه در طالع یا در وسط السعاده و در برج مونس بود مولود را خواهر و برادران
 و برادران باشند و اگر مستولی بر برج سوم و سهم الاخوه زهره باشد و در برج مونس بود
 مولود را خواهر و برادران باشند و اگر مستولی بر برج و سهم الاخوه زهره باشد و در برج
 مونس بود مولود را خواهر و برادران باشند و اگر در طالع کثر بود و اگر قمر از زحل یا مری منفرد
 بود مولود را خواهر و برادران بود و از وی کمتر و اگر زهره منفرد از زحل و مری خواهری بود
 که برادران وی کثیر بود و هر وقت که مستولی بر برج سهم و بر سهم الاخوه قوی حال بود و صاحب
 در فلک اوج و فلک زهره مولود را خواهر و برادران بسیار بود و موهن و مشهور
 و معتبر بودند دلیل دادند که برادر و خواهر مولود و مملکت ایشان اگر صاحب مله طالع و
 صاحب مله ثانی در برج ثالث باشند از او تاد یعنی در ستم و ششم و نهم و دوازدهم
 دلیل مرک برادران و خواهر و برادران بود و اگر زحل و مری و آفتاب در برج ثالث باشند و اگر
 موضع ذیل بخش دلیل مرک خواهر و برادران بود و اگر صاحب ثالث در طالع الموت

و معاصم و معاند و مجاول مولود باشند و بکار سدهش از اقارب و از هر دو ربع
بود از طالع مولود از آن برادر بود و هفتم گنجد با او و اگر صاحب ثلث در سادس
بود مولود از خویشان ناکس باشد و از ایشان بکار و معصوم گنجد و کار سدهش گنجد **و سادس و سادس**
برادران اگر صاحب ثلث و صاحب سهم الاخوه مخمس باشند حال خویشان مولود و پدر بود
و اگر سهم الاخوه مخمس بود در سادس و هفتم از زحل بود برادران و خواهران مولود بعضی را
ببیند و فرزندی که نیکو بدست باشند و اگر سهم الاخوه در ثلث طالع بود و در ثلث الشجاع
اقباله است مولود و چهار شصت و نطف و رنجور باشند و اگر سهم الاخوه در ثلث عشر بود
و صاحب او را شهادت بود در دو از دهم و بدین ربع میگذرد برادران مولود و کارهای بد
گنجد و بود که عوانی و فرزندی گنجد و امثال اینها از افعال و کسب و اگر سهم الاخوه و صاحب ثلث
در سادس و هفتم و مخمس برادران مولود و بخت افتد و از یک یک جدا مانند و اگر صاحب
طالع صاحب ثلث الاخوه نیکو و یا صاحب سهم الاخوه سهم الاخوه نیکو بر زمین برادران
و خواهران اجتناب نمود و از یک یک جدا افتد و اگر سهم السعاده در ثلث طالع بود و بخشی از ربع
یا از ثلث یا از چهارده او را مخمس دارد کار برادران موانع بود و تنگ روزی و درویش
بود و اگر ستمی بر دلایل برادران مخمس بود ایشان از مداین باشند و اگر این دلایل و
ارباب ثلث خانه سهم و سهم الاخوه و صاحب ثلث و صاحب سهم و سده باشند و در او تاد و در
برج و شرف و حظ و خوراکش باشند و قوی حال بودند برادران و خواهران مولود و احوال نیکو
بود و در مقام و شهر خویش عزیز و بزرگوار بودند بر حسب سعادت و شرف و ایل و اگر این دلایل
برادران و خواهران نیکو اند طالع بفرموده و پسندیده نگاه گنجد و از یک یک مقبول باشند لیکن
نظری تر و متعبد و متعانه بخشی میان برادران و خواهران مولود و اتحادی و دوستی بود و بر
حسب نظر سعدان در عدد برادران و خواهران و مکر و موت مولود و گنجد **طالع**
ولادت بکبر و تا طالع اگر فوق الارض بود و جدا اند و ربع مثله او در ربع طالع در حساب ناید
آوردن ایا که در میان هر دو ربع باشند از ثلث است و اگر بخشی و خالی و هوای هر یک ربع را

یک عدد بکند و دو عدد درین داد و عدد و اگر کوکی درین رجها باشد هر یک کوکب عدد بکند و دو
اگر صاحب ثلث مخمس طالع تحت الارض بود از آن ربع که آن کوکب در وی بود تا بطالع نگاه
گنجد هم بدین حساب که ربع کوکب و طالع در حساب نیارند و هر ربعی یک عدد بکند و بعد هر کوکی
که در آن رجها بود یک عدد و دو عدد درین دو عدد و اگر ربع ثلث بود و صاحب ثلث
در دو عدد بود مولود از خواهران و برادران باشند از یک مادر و یک پدر صاحب سهم الاخوه
و صاحب قدر ربع و دو عدد باشند و باقی ثلث است که کن اگر باقی سهم سده باشند و اگر باقی
این افت م قوی حال باشند و در ربع غیرت باشند مولود از خواهران و برادران بسیار باشند
و اگر در یک ربع بر در جاده مکر افتر و ربع مذکور بود کوکب مذکور ثلث بود اگر برادران باشند و اگر
این دیدیم که گنجد موت باشند اگر خواهران باشند و سهم الاخوه و ربع و درج او و صاحب ثلث
را که سهم در وی بود و صاحب ثلث را و ربع و درج صاحب ثلث را از برای کمالی اعتبار
گنجد اگر دیدیم این هم مکر بودند برادران باشند و اگر موت باشند خواهران باشند و اگر دلال هم
موت باشند و هم مکر که ربع بر علیه گنجد و بران میزند و اگر راست برند برادران و خواهران
بعد و راست بودند مکر بر سر الارضی حسن گوید که اگر خواهی که بدانی که فرزندی که بعد از این
فرزند بود بکدام روز آید نگاه کن صاحب ثلث الاخوه تا در کدام ربع است بدان روز که صاحب
الکبرج دلال گنجد یا صاحب شرف آن ربع دلال گنجد برادر یا خواهر مولود آید مثال طالع بران
ثالث او قوس بود حد او اندیش مشرقی و مری در ربع حمل فرض کنیم و خداوند محل مریخ و از نو تا روز سبت
ششیم مریخ مریخ است پس حکم کن که فرزندی که بعد از این مولود آید و در سبت ششم بود که روز مریخ است
تا روز یکشنبه که روز آفتاب است و اگر مریخی برین مثال فوق الارض بود حکم کن شبی که مریخ مریخ است
یا شبی که آفتاب مریخ است و دیگر کوکب را روز تا و شبها معین است دیدن قیاس بود اما
دالسن این مولود از انماش و ذکر که خواهر یا برادران همه شهادت ها خالص سهم طالع را که بر سر
شد چ از ربع و در جاده سهم الاخوه و صاحب شرف و ثلث و صاحب شرف و ثلث و صاحب شرف و ثلث
خواهند از دل نبی برادران باشند و نبی خواهران و الا حکم بر علیه گنجد و اگر مریخ و عطارد
و مریخی مسعود باشند در ربع مذکور برادران باشند و اگر در ربع انماش باشند خواهران و مریخی

از ترکیه و تاجیک و درجه اعتبار کند **شناختن آنکه بعد از این مولود مادر و پدر را دختر**
باشد یا پسر یا بنیاد بصاحب ثلث ثلث کن یعنی که مستولی بر ثلث صاحب ثلث اگر
مستولی بر یک بود در برج مذکور پس از وی پسر آید و اگر کوکب موث باشد در برج موث
و دختر آید و اگر مستولی بر یک بود در برج و وجهی و دیگر و بسیار فرزند افتد و پسر آید و اگر کوکب
بود در برج و وجهی و موث افتد و دختر توان آید و اگر بعد از ولادت اتصال
ماه بر سره یا بر محل بود که مادر را بعد از وی فرزند می شود و اگر کوکب و اگر صنف او نبود مثلاً اگر
این مولود پسر بود و آنکه بعد از وی پسر آید و اگر دختر بود و آنکه پسر آید و دختر نبود و آنکه
اگر ماه بر محل نبود بعد از آن مولود پسر شود و اگر بر سره بود و بعد از وی دختر شود و آن
آخرین فرزند او بود و دیگر نظر نگاه کن تا بعد از ولادت بگذرد که کوکب شوند و در کدام برج
است بر آن نسبت حکم کن **در بیان درجه اجزاء برج** اگر صاحب
ثلاث یا سهم الاوجه در طالع بود مولود فرزند و او را خواهر و برادر نبود یا مانند و بر وی بسیار
فرزند مائی است چون سلطان و عجب و جوت و خواهر و عجب و سبیل و جیدی و
ولو قوس و میزان و حمل و ثور و جوزا و میزان و فرزند است و اگر صاحب آن برج که مرغ در وی
باشد در برج بسیار فرزند بود و او را خواهر و برادر بسیار بود و اگر سهم الاوجه یا اگر در برج بسیار
فرزند باشد مولود در آن برج برادران و خواهران نباشد و اگر در عجب بود خاصه در درجه متوسط
خویش را و او را بعد از او هیچ فرزند نیاید و اگر طالع برادر یا خواهری برج بود که در آن برج این
مولود در اسیدی بوده باشد از خواهر و برادر زنید و خلق برج فرزند صفت است و اگر برجی خاص
بود و کوکبی خاص در وی بود بخلاف آن بود که گفته و دیگر برب است الاوجه نگاه کن مانند
چند کوکب سعد و مصل از چندان آن اتصال که بود بعد برادران و خواهران مولود بود و اگر
فرمولود در اسیدی قوس بود و طالع مولود هم از این مثلثات ناری بودی مولود و اندک برادر
و خواهر بود و اگر در برج مائی بود و طالع صفت مثلثات بود مولود برادران و خواهران
بسیار بود و اگر آفتاب در طالع بود مولود از خواهرانش بی بهره بود حکم خانه چهارم سخن در
شرف پدر اگر مستولی بر برج چهارم در وندی بود یا در مایل وندی و آن برج خانه با شرف و

و حد مانند آن کوکب بود پدر مولود و شرف بود و حجب موضع مستولی بر رابع و اگر سهم الاوجه
بود و صاحب و هم که گفته شرف مادر و حجب محسن بود که سهم حجب کوکب و اگر شرفی در
رابع بود و رابع خانه با شرف شرفی بود پدر مولود و از برادران بود و باشد که از این
و طام و قضاة بود و اگر صاحب سهم آید مادر وندی بود از او تا دو شود و قوی حال بود پدر
مولود و برادران باشد و بوده باشد و اگر سهم الاب یا سهم الام در حادی عشر و یا خاص و یا شمس
و ثلاث باشد پدر و مادر مولود شریف و بزرگوار بودند و اگر آفتاب در شرف بود و صاحب
رابع در فلک اوج و صاعده و دوران نحس و طالع روزی بود پدر مولود در ولایت خود بزرگ
نام و بزرگ قدر بوده باشد و اگر دلائل پدر در وسط السماء باشند قوی حال یا در طالع اصل
که وسط السماء در انت قوی حال و مسود بود پدر مولود از انکار و اشرف باشد و اگر مسود
بر برج اجتماع معتمد بر مولود و نظر دارند پدر مولود و شرف بود و اگر بر درجه و اگر استمال مذم
نظر دارند و استمال از هر دو گرفته باشند مادر مولود و از برادران بوده باشد و اگر هر دو
چهارم آفتاب و رطل و ستری نظر مقبول دارند پدر مولود و از برادران بود و اگر هر دو
برج چهارم نظر دارند اما مقبول مادرش از پدرش شرفتر باشد و اگر رطل در اسد بود در تولید
و راجع و خرق نبود و مسود بوی نظر دارد مولود بهتر زاده باشد و مال فراوان او را حاصل
آید و اگر طالع برج موث باشد و زهره در وی مادر مولود از پدرش شرفتر باشد و بزرگوار
تر و الله اعلم **شناختن فرزند مائی که در وید مولود** اگر سهم الاب و مستولی بر وی در مائی عشر بود و در خط
خویش پدر مولود و ناکس بود و اگر سهم الام بود و صاحبش نمین دلیل کند و اگر طالع اسد بود و
قمر در عجب دلیل ناکس مادر بود و اگر خداوند خانه قمر در برج زایل به مسود مادر او بنده و فرزند
بود و اگر طالع سرطان بود و آفتاب در میزان پدر او فرومایه و بی اصل بود اگر زهره در برج
زایل بود و نحس دلیل آن بود که پدر مولود بنده یا ناکس بود

آفتاب یا رباب مثلثات آفتاب در
برج ششم باشد و نحس بدین ناطر پدر مولود ناکس و حقیر و اگر آفتاب عشریه قمر در برج شمس
بود و موضع او نامتوال نبود پدر مولود بنده بود یا کار بندگان کند و اگر صاحب برج مائی شرف

آفتاب باشد پدر مولود سنده باشد و اگر نحس بر وجه اجتماع یا استخوان کمرند و شجاع بدران
 درجه دارند پدر مولود کس بود اگر آفتاب با زنب بود در سرج مونس پدر مولود ناس
 بوده باشد اگر سرج اجتماع یا استخوان نحس مادر مولود ناس بود و اگر در رابع بود بقابل
 مادر سرج نحس مادر پدر مولود ناس باشند خاصه که سودناقص بود چون مشتری در دوازدهم بود
 نه در خط خویش مولود فرزند بود و اگر آفتاب در بیت الاب بود و صاحب مستوی بر طالع نحس
 بود پدر فرزند را کس نداشت تا هلاک کند و اگر دلیل طالع از دلیل پدر منفرف بود فرزند پدر را
 دوست ندارد و اگر اشعی غریبه آفتاب افتد پدر بخوی بود و اگر در خانه فقر افتد مادر بدخوی بود
 و اگر فقر بر طالع نحس بود مادر فرزند را دوست ندارد و نحس دارد و اگر آفتاب در طالع سبی
 بر سرج نحس بود پدر فرزند را دشمن دارد **در اختلاف مادر و پدر مولود** اگر مادر جدا اجتماع یا استخوان
 یا آفتاب متصل باشد نحس و سود ساقط و نحس بد حال پدر مادر مولود از یک صنف نباشند
 ولی حیث باشند و اگر نحس در بروج مختلف باشند پدر و مادر مولود از یک شهر و از یک
 صنف نباشند خاصه که طالع بروج مختلف بود و اگر نحس یکدیگر را ناظر نباشند و نه طالع
 نحس دلیل کند و چون آفتاب در چهارم آن برج بود که کم در وقت ولادت دردی بود
 بهست هم بر آید و اگر دیم و نالت کند **در شناختن دوستی و دشمنی میان مادر و پدر فرزند** اگر
 آفتاب از مولود روزی در صدمه بود و در موالید شمس هم در حد زحل و نحس بدیش هم در ناظر
 باشند و سود ساقط پدر مولود ازین فرزند راجع و بکارسد و میان ایشان عداوت و خصومت
 بود و اگر سهم الا با و الیهاست در ثانی عشر طالع بود میان مادر و پدر مولود عداوت و محاد
 بود و اگر صاحب طالع بصاحب رابع ناظر بود یا باقی ب سوز و بر زحل ریب میان فرزند و پدر
 محادات باشند و اگر آن نظر که یاد کردیم بتر و زهر بود یا سهم الام عداوت میان فرزند و مادر
 بود و اگر آفتاب در دمی بود از او تا خاصه در رابع و قرع از مقابل بودی ناظر مادر و
 پدر مولود را دشمن دارند و سبکند و اگر زحل مشتری نظر دارد از مقابل دلیل مقص مادر و پدر مولود
 بود و اگر آفتاب و ثلثات او در مکان بد مولود و نحس از سرج و مقابل بودی ناظر مادر و پدر
 مولود را دشمن دارند و چه ترعت کنند و اگر آفتاب در مقابل با بود و صاحب او مستوی بر طالع

اصل و مخوق پدر فرزند یکی رس نداشت تا هلاک شود و اگر دلیل طالع از دلیل پدر منفرف بود پدر
 فرزند را دوست ندارد و اگر دلیل پدر از مستوی بر طالع منفرف بود پدر فرزند را دوست
 ندارد و اگر فقر بر طالع نحس بود مادر فرزند را دوست ندارد بلکه دشمن دارد و اگر آفتاب
 در طالع سبی بود نحس بود پدر او را دشمن دارد و تا عشریه زحل در خانه آفتاب دلیل بود
 که پدر بدخوی بود و در خانه فقر مادر بدخوی بود **در سعادت یا بدی** اگر زهر
 در ثانی بود و ثانی خانه آفتاب بود مولود بیدر و مال او شاد شود و اگر طالع جوزا بود و زهر در
 سرطان از مادر و مال او روزی سبک بود و از خوششان مادر و اگر مشتری مقارن آفتاب بود مولود
 از مادر و پدر شادی و مال یابد و اگر زحل قوی حال بود و صاحب خانه او را سبک بود
 مولود از پدر روزی سبک بود و اگر زحل مقبلیت و ندرت آفتاب سود بود مولود نعمی
 تمام یا بد از مادر و پدر و پدر بوی بزرگ نام شود و اگر دلیل مادر و پدر هر شمس طالع مولود
 باشند مولود میراث مادر و پدر را دارد و اگر صاحب مال پدر صاحب خانه پدر و مادر پدر
 پدر و مادر از مولود میراث بر گیرند **در شناختن دیگر فرزندان مادر و پدر** اگر
 فقر و سهم الام و زهر قوی حال نباشند پدرش زنده یا دیگر کند که ازین سبب عرب و ریح با دشمن
 رسد و اگر این دلایل بر روج عیب باشند چون ثور و سبک و جدی پدرش کینه خود و آزاد
 کند و زنی گیرد و اگر در روج جوا بر بود زنی آزاد خواهد و اگر سهم الام و مقبش در سراج
 باشند میان پدر و مادر مولود و ثور بود تر سبب نیزین دلیل افتد آق مادر و پدر بود و سراج زحل
 و زهر و مقارنه نیزین دلیل آن بود که پدر و مادر بنا خوشی با یکدیگر زندگانی کنند **در اندر زهر**
مال و زهر و تلف کند چون اشاعه آفتاب در ثانی عشر طالع افتد مولود مال مادر و پدر
 تلف کند و اگر نحس در دهم سراج بود که رابع خانه بد است و نحس دیگر بر رابع ناظر مولود و مستعد
 مادر و پدر بود و اگر در سراج دوم آفتاب نحس بود مال مادر و پدر تلف کند و اگر زحل از سراج
 بتر کم مولود مال مادر و پدر تلف کند و مادرش سبب او هلاک شود و اگر آفتاب
 زحل مقارن یکدیگر باشند مال مادر و پدر مولود سبب او هلاک شود و اگر آفتاب مقارن
 مرغ بود و قمر بر سراج اثن بود مال پدر مولود و بنیان آید و اگر آفتاب در سیم طالع

بود یا در دوازدهم و مریخ بوی ناظر مولود مال مادر و پدر تلف کند و اگر قمر در سیم یا در دوازدهم
 بود و مریخ بوی ناظر مال مادر و پدر تلف کند **دلیل علی** مادر و پدر **موسو** اگر
 آفتاب و مشتات او بر وزو زحل و مشتات او شنب در سادس باشند و نجوس بدر مولود
 زمین باشد و اگر قمر و زهره چنین بود مادر مولود زمین باشد و اگر برج دوم از موضع آفتاب
 نجوس بود بدر مولود ماریض بود و اگر طالع بشی بود و از زحل نجوس بود ماریض بود و اگر
 برج دوم از قمر و زهره بود مادر مولود مریض بود و حزن اجتماع دلیل بدر بود و اگر استقبال
 دلیل مادر بود و اگر ستوی برج اجتماع در سادس طالع بود بدر ماریض و ناقص باشد و
 اگر ستوی برج استقبال در سادس طالع بود مادر و بیچاره ناقص بود و اگر زحل محرق
 بود دلیل ای بود که بدر رسد از آفتاب یا از آتش علی الخصوص که طالع بشی بود و چون
 آفتاب در نهم طالع نهاری دلیل فضل و علم بدر بود اما پدر تا پنهان بود و اگر آفتاب از
 صاحب سواد کس یا از صاحب ثانی عشر یا صاحب ثامن طالع نجوس بود بدر مولود را عیوب
 چون فرج مقابله آفتاب بود و شنب در یک پدر بود و چشم او خصل کرد باشد و اگر قمر مغرق
 بود از زحل مادر را بیماری بود و مریخ چون قمر ناظر بود شتر در چشم مادر عیوب بود و دو
 دیده او خصل کند و اگر زحل از عاشر بر آفتاب مشرف بود بدر مولود را اجزاء مریض
 باشد یا امثال این عللی **در حدیث عجمانه و پدر مولود** اگر زحل ستوی بود در برج قمر مادر مولود
 کوتاه عمر بود و ستوی بر موضع آفتاب را که طالع پدر دهند و برادر بیچاره و بیچاره و بیچاره
 و خداوند خانه قمر یعنی ستوی بر موضع قمر دلیل عمر مادر است و موضع وی خانه دارد و عطله
 وی کسب موضع گیرد و مریض شود و نجوس زواید و ناقص اعتبار کند و خداوند سهم
 الا با و خداوند سهم الام هر کدام که قوی تر و مسودتر باشند و سهم ناظر باشند که خداوند عشر
 و مادر باشند بر موضع آن که خداوند اعتبار کند کسب جای و قوت و ضعف ایشان و زواید
 پیغمبر اید و بنو ناقص عطای آن که خداوند بجا نماند و اگر سهم الام در وندی بود و میلاد بدر بود
 و ناظر بوی از ارباب خطه که شهادت پیش بود و ستوی بود که خداوند عمر بدر بود
 بران نسبت که جای او بود عمر بدر و همچنین بود سهم الام میلاد مادر و ستوی بر میلاد

که خداوند این از اسم ارجح است تا نیک تا نیک کند و در برج رابع از طالع میلاد عمر بدر است
 و ستوی بدان درجه که خداوند اید و درجه عاشر میلاد مادر است و ستوی بران درجه که خداوند
 مادر و زواید و ناقص در عمر بدر و مادر مولود حکم کند و در شتر مولود سالهای صغری دهد
 که خداوند بنیاست قوی حال باشد و ستوی دهد اگر در وسط الرجوع بود سالهای صغری دهد
 بنقصان ثمنی و اگر اوایل رجوع پنهانی از سالهای که خداوند ناقصان باید کرد از سالهای صغری
 که خداوند **در علم پدر** اگر صاحب خانه آفتاب در ناسع بود و بر وزو صاحب او در وندی
 بود و خاصه در طالع یا وسط السما مولود را پدر عالم بود و معروف بعلم و اگر صاحب خانه آفتاب در
 ناسع یا در جای دیگر بود پدر مولود عالم بود و اگر صاحب خانه آفتاب از کواکب علوی بود پدر
 از علوم غوامض خبر دهد و اگر ستوی بود از علوم ادب و منطق و اسکناء و این بر حسب ولادت
 زهره و عطارد و ماه **در بوم قمر** در نهم مثل پدر یا بیچاره صاحب طالع قوی بود از صاحب رابع
 مولود و از پدر بزرگوار تر بود و اگر ضعیف بود پدر از پسر بهتر بود و اگر آفتاب و صاحب خانه
 او در او تا باشد و قوی حال بود و صاحب طالع برسان ناظر بود و نیم قوی حال پسر مثل
 پدر بود و اگر آن و تدشرف صاحب طالع بود از پدر سرعته بود و اگر در مایلی یا در ایل بود و از پدر
 کمتر بود و اگر پسر پسرین نگیرد اگر در وسط السما افتد پدر از فرزند فایده بود **دلیل جد و جد**
 جد از صاحب گیرند که رابع طالع مولود است و همچنین اگر بر برج چهارم ستوی بر سهم حکم کند
 از نیک و بد و سعادت و شرف و بی حکم کند و جد راضی حکم است که سهم طالع مولود است
 زیرا که سهم طالع دهم مادر بود و دهم طالع دلیل مادر است پس سهم دلیل مادر باشد
 از جای هم بر جده حکم کند و هم بر جده پدر پدر باشد **دلیل پدر و مادر مولود** در ابد دلیل
 درک فایده باشد و زحل در سلطان دلیل غریب و مادر باشد و مریخ در سلطان دلیل درک بی مادر
 بود و انباشتن از ملک چشم غیب او تپاه شود و اگر مریخ مطلقا مقبول زهره نگیرد مادر از تب میرد
 و اگر زحل مطلقا مقبول نگیرد و قمر در برج عیوب باشد مادر پیش از وجع دم میرد و اگر مریخ در رابع
 بود و آفتاب در مایه میان فرزند و مادر و پدر فراق افتد و اگر آفتاب مقابل زحل بود
 پدر مولود از اسهال میرد و اگر قمر مقابل بود مادر بود و اگر قمر با سهم الام در وقت بود و طالع

اسد بود و قمر متصل بود و برج از مقابل زهره و مقارنه مستری در میزان بود مادر در وزمیر و سهم الالب
در شانی و شاهر و ساس و شانی عشر طالع و صاحبش از وی ساقط و از طالع پدر در حوت میرد و اگر
دنب با سهم موت الالب با هم اندر برج آبی افتد پدر در دریا یا در آبی غرق شود و اگر در آفتاب
افتد در آتش بسوزد و در برج خاکی از ششلی هلاک شود و الله اعلم **و دلائل مادر و پدر**
و خواهران و برادران سهم الالب و سهم الام و سهم الاخوه تسیر کنند چون بخدا یا تعالی یا تسبیح یا تسبیح
دلیل ملک ایشان بود و مادر را بر وزمیر و سهم الام را و شنب سهم الام تسیر
بر اندام کجایی رسد دلیل خوف مادر بود و هر وقت که نیرین تسیر در جبهه نحسی رسد یا ثابته قاطع پیم
هلاک مادر بود و پدر مولود و اگر تسیر زحل بخدا و سهم الالب رسد یا بخدا و سهم الام رسد
بنور یا بحرم و دلیل هلاک ایشان بود و آنها سهم الالب و سهم الام و تسیر سهم الموت الالب براند
هر برج را سالی چون تا مرز خانه سهم رسد یا بحرم کسین و دلیل مرگ و نکبت بود پدر را و تسیر سهم
الموت الالب براند اگر تسبیح نحسی رسد یا نظر سعدی و نحس مستر نظر دارند هم هلاک پدر
باشد و در جبهه نایع را و عاشر و او سهم الالب و سهم الام و خداوند عاشر و رابع را و خداوند
آن هر دو سهم را تسیر بر اندام کجاست تسبیح کوکب قاطع رسد هم هلاک شود ایشان **و دلائل مادر و پدر**
مولود و در میوه و در بار و در خانه و در بیرون و لادنت سهم پدر و زود طالع کند و بر آید یا سهم مادر
و بری که بهام در وی باشند اندر زود تر بر آید انیس زود تر میرد و از پدر یا مادر و اگر زحل و آفتاب
نحس تر از قمر و زهره باشند پدر زود تر از مادر میرد و اگر قمر و زهره نحس تر از آفتاب و زحل
باشند مادر زود تر از پدر میرد و اگر آفتاب از قمر و زهره افتاده بود پدر از شش میرد و اگر
ماه بود مادرش زود تر میرد و اگر بهرام را گویان در بیت الالب بود پدر از شش میرد و اگر آفتاب
در طالع بود نحس هنوز بر نیامده باشد پدر از شش میرد و اگر زحل نور بر سهم الالب دارد پدرش
میرد و اگر بر سهم مادر دارد مادر زود تر میرد و از پدرش خلاص من رکاب داری و اینست
در طالع او قمر مقارن زحل بود و زهره و یک اندک الشجاع آفتاب تسبیح مرجع مادر و پدرش
در سینه طاعت و اربعین بیک ساعت بر وند و هر دو جنازه بیکبار از شهر بیرون بردند **و دلائل مادر و پدر**
مادر و پدر و مولود از باب جد و نیرین اگر کت الشجاع باشند یا مقارن نحس مادر و پدر مولود

در دینی

در ویش باشند و اگر نحی در وندی مغرب باشند و نیرین یا ظاهر نحی که باشد پدر و مادر مولود در ویش
بود و اگر آفتاب در سراج بود و نحس بوی ناطق و یا قمر بود و نحس بوی ناطق مادر و پدر مولود
در ویش و سقط باشند و چون زحل بمقابل آفتاب بود پدر مولود را بلا باشد و اگر قمر مقابل
یا مقارن من بود مادر را بلا باشد و اگر تسبیح آفتاب نحسی بود دلیل بدی بوی پدر و اگر
در سیمون طالع بود که سهم عاشر است و نامک عقد و نیم بود دلیل بدی بوی مادرش بود و بودن
نحس در اسد که خانه آفتاب است دلیل شقاوت بود از آن پدر و بودن نحس در سرطان که
خانه قمر است دلیل بدی بوی مادر بود و نحس تر آن بود که زحل شب در خانه ماه بود و مرجع پدر در خانه
آفتاب اگر دین در اسد بود دلیل بدی بوی پدر بود و اگر در سرطان بود دلیل شقاوت مادر بود
و مرجع او و اگر قمر مقارن زحل بود دلیل صعوبت حال مادر و کار او بود و اگر میلاد استقبالی بود و بخارنه
مرجع بخود دلیل بلا و آفتاب مادر بود احکام خانه نحس و دلائل بودن فرزند مولود چون تسبیح زهره
و عطارد قوی حال باشند طالع مولود را فرزند بود و اگر عطارد بر سمدت یکدیگر باشند مولود
را فرزند می بود و اگر زحل در وسط السما بود و مستری بوی ناطق مولود را فرزند بود و اگر مستری
ارباب سمانت خانه مستری اول و ثانی قوی حال باشند و مسعود باشند دلیل بسیاری و نیک
بخش فرزند مولود بود و اگر در برج طالع سعدی بود و صاحب نجم مسعود بود مولود را اولاد
بسیار بود و اگر مستری در طالع بود و مرجع در مغرب مولود را فرزندان باشند نیک بخت و نیک حال
و اگر وسط السما بری بسیار فرزند بود و در آن برج کواکب سعد بود چون مستری و زهره و عطارد
در مغرب بود مولود را فرزندان نیک بخت بود و اگر سهم الولد را او قادی بود از او قادی
و قوی حال بود و صاحب او مولود را نسل و صاحب بسیار بود و اگر عطارد در طالع بود و زهره و مغرب
و مسعود ایشان ناطق بود و نحس ساقط مولود را فرزندان بود و شاد بود و فرزندان و اگر این اولاد
و سهم الولد و صاحبش و خاص صاحبش در وسط السما یا زود هم باشند مولود را فرزندان بسیار
باشد در جوانی و اگر اس دلائل در دوم طالع بود و ششم و ششم بود فرزند بود و مادر بری و این طالع
در اربعه نکر بود فرزندان پسران باشند و در اربعه انان باشند و ششم باشد و اگر حطاط باشند
از مهر و وصف باشند و اگر این دلائل در برج بسیار فرزند بود و کواکب فرزند بود مولود را

او قوی حال مولود و عید و خدم بسیار بود و اگر صاحب سواد و کسب تر صاحب طالع دهد
 و قمر بدست ناظر بود مولود را عید بود موافق و اگر برج ششم مذکور بود غلامان بودند و اگر موافق
 کثیر کان باشد و اگر قمر در سید بود و سیم السعاده در وی بود یا قمر بوی ناظر بود و عطار در نظر
 معقول کند و از این کان باشد که تی رست کند و او را از ایشان منفی و تنای باشد و اگر قمر در
 ثور بود و عطار در سید یا در جدی و قمر از قمر دیگر ناظر باشد کان از مولود
 بزرگ قدر کرد و در مراتب باشد و مولود را از ایشان نیک افتد و اگر قمر در ثور بود بر ترس یا
 سلسله مستری و برج از ایشان ساقط بود مولود از عید منافع یابد و اگر صاحب سیم السعاده
 بطالع و سیم السعاده و از سلسله سید کان بود و دوست دارند و بوی مسود باشد
 و بود که او را از بلایان و سید **سیدان مولود از بند طالع** در حل در سیم یا در و از سیم از
 سید کان لی روزی باشد و اگر صاحب سواد و کسب در سید بود یا کثرت الارض بود و سید کان او کثیر
 و اگر وقت در سواد بود سید کان او خاص باشد و هر چه سید و باشد و اگر قمر از قمر و از
 اقبال و سیر ساقط باشد و راسی بنده نباشد که شایسته بود و اگر برج در رتدی بود
 و آن خانه مستری باشد مولود از این کان زیاد و منفعتی نباشد خاصه که عطار و از برج سید بود
 و اگر سیم السعاده و صاحب سواد و کسب بود در برج مثقال مولود از این سید و برج و اگر سیم السعاده
 بمقابل قمر بود و در حل و برج یا قمر یا بر مقابل و بر سیم قمر مولود در احوال کان بود از سید کان خوش
 و اگر سیم السعاده و سواد و کسب بود یا ثانی یا ثانی عشر و کثرت با عطار و مولود و سیم از سید کان
 خوش تر شد و ایشان را از بند ارد و الله اعلم اصناف سید کان خانه از حل و سید کان
 باشد خانه معراج دلیل ترکان باشد خانه مستری دلیل رومیان و گریان باشد خانه عطار و
 دلیل جله اصناف سید کان باشد و اگر قمر در جدی بود بر سلسله سیم السعاده و سیم السعاده یا بر
 ترس سید کان او را از جانب دنیا آورد در ساری و عید و سید مولود و در اسباب علل
 مولود و اگر خانه سواد و کسب و صاحب او طب باشد بیماری مولود از این بود خاصه که در حل
 مستوی بود و یا ناظر بدیشان بود و اگر سواد و کسب برج آشی بود و در است کفر بود و اگر قمر
 مستوی باشد بر سواد و کسب مولود و بسیار خوردن و مجامعت بود و بسیار کند و اگر قمر مستوی

بود در برج سواد و کسب و جع المذاکر و الاسافل بود مولود و او اگر خانه سواد و کسب برج خالی بود سدی
 و خشکی بر معراج او غالب باشد و اگر سواد و کسب برج هوای بود و صفا او کسب نزد بر معراج غالب بود
 و اگر معراج مستوی بود بر سواد و کسب غلبه از علل و هوای و عید و معراج و اگر در حل غالب و مستوی
 بود بر سواد و کسب طالع علت از سدی و خشکی و استقامت و سیر و رمانت و بر بجهاد در از مدت بود
 و اگر آفتاب مستوی بود و در است و قول مستوی بود و بر معراج مولود و اگر عطار و مستوی بود و برج
 سواد و کسب طالع علت مزاج بود بر حسب نظر عطار و بدید که کوب و تیر عطار و دادن بدید که کوب
 و همچنین بود اگر بدید که کوب که گفته بر سواد و کسب مستوی باشد و تیر بدید که کوب و سیران ریح و علت
 مزاج کرد و بر حسب مزاج آن کوب و الله اعلم **در فصل ششم مولود** اگر قمر در سواد و کسب بود و
 بر معراج محسوس دلیل ناسای بود و اگر کسب در برج دور بود و در و یا کوب و یا سیر و سواد و سواد و سواد
 و دلیل فصل ششم باشد و اگر آفتاب خداوند سواد و کسب بود و خوش بود دلیل ناسای بود و اگر صاحب
 طالع در سواد بود و صاحب سواد و کسب بر در حل طالع خوش بود و سواد و دلیل ناسای بود
 و اگر دین بر در حل طالع بود و دلیل ناسای بود و اگر معراج صاحب سواد و کسب بود و در طالع
 یا در برج مغرب باشد و سواد و معراج ساقط بود دلیل ناسای بود و اگر آفتاب و قمر در ثبات طالع
 یا ثبات او ثبات و دیگر معراج در رتدی بود دلیل ناسای بود و اگر کسب بر سیر ناظر باشد و سیر یا صاحب
 و دلیل ناسای بود و اگر سیر در در حاقه و مات و مظهر باشد و سواد و ناظر بود مولود و ناسا بود و اگر سیر
 آفتاب در معراج بود و طلوع معراج پس از قمر بود و دلیل ناسای بود و اگر آفتاب در در و از سیم طالع بود
 و آن معراج خانه از حل باشد و آفتاب خداوند سیم السعاده باشد مولود و ناسا بود و اگر آفتاب
 و ماه عذره الولا و کسب بود و معراج دید و مولود از حد قمر و آن افتد دلیل ناسای باشد
 و میل کشیدن و مانند آن **در جاتی که سیرین جون در وقت طالع انجام باشد و دلیل فصل ششم باشد** و نور
 اربعه یا دهم در در سر طالع از سیم یا از دهم در سید هر دهم است و سیم است و سیم در جی عید
 سیم نهم دهم است و سیم دهم در قوس اول سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 سیم سیم سیم دهم سیم سیم درجه و لایک سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 کرد و یا ناقص النور بود در دهم و بر حل خوش بود و آفتاب مسود باشد و سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم

موی بود و هر که از حل در سبب یا جیدی بود طریقی گوش او منحنی و هر که مری در اسد
بود و زهره در سبب چشم او روشن بود و هر که از زهره در جود بود اول بود و طالعش
جود او هم که عطارد و مریخ در ثور بود و زحل در حمل ناسای بود و هر که از مریخ یا زحل در طالع
بواکین یعقوبی اذان وی رسد دلیل گری چون عطارد صاحب سادس و عطارد و نحوس
بود و مریخ یا مقابله زحل مولود که بود و اگر مریخ متنی بود و مقدار مریخ در سادس مولود که و اگر
عطارد در ششم بود و در میل دلیل ظاهر از تحت الشعاع مولود احم بود و اگر عطارد در سوت
زحل بود و زحل از پنج یا مقابله عطارد و ناظر مولود که بود و اگر زهره در عاشر طالع بود و نحوس
مولود که بود و اگر عطارد صاحب سادس بود و نحوس بوی نظر نامتبول دارد و سواد و عطارد
ساقط مولود که بود و الله اعلم **در فصل بیان و آثار** اگر عطارد در برجی بود که صورت
ندارد و چون سرطان عقرب و حوت تحت الشعاع ناظر بقدر مولود که بود و اگر مریخ در
عقرب بود و الشمس بود و اگر عطارد صاحب سادس و در طالع بود و نحوس مولود که در اوزار بود
و سخن می تواند گفت و اگر عطارد در سادس بود و نحوس بوی ناظر از مقابله و در برج بی صورت
مولود که بود و اگر عطارد مقدار زحل بود در حد و نحوس بوی ناظر دلیلی بود و اگر
عطارد در سوت زحل بود و نحوس مولود ساج بود و اگر زهره در عاشر بود و عطارد
مقابل زحل بود در زبان مولود عجبی بود **در باب** اگر مریخ در اول درجه رجب باشد یا آخر درجه
برجی باشد و نحسی بوی نظر دارد و خاصه زحل مولود جدید بود و اگر مریخ در ثانی طالع بود
و زحل بر مریخ مستولی بود و زحل باطل و طالع حل با عقرب بود و مریخ در برج مریخ الطالع
باشد و عرض مریخ اندک بود مولود جدید بود و دلیل جذام اگر مریخ بعد از اجتماع ناقص
بود از ضم و متصل بر حل و سواد وی ساقط مولود و مخدوم باشد اگر مولود اجتماع بود و مریخ
چون از اجتماع منصرف شود و بر حل متصل شود و از سواد ساقط باشد مولود و مخدوم
بود و اگر مریخ در حمل یا در ثور بود و زحل و مریخ تقریباً بود مولود و مخدوم بود و اگر زحل در
و مریخ و زهره بهم در حوت باشد یا در سرطان یا در عقرب نحوس دلیل جذام بود و اگر مریخی
خداوند ششم بود و نحوس مریخی ناظر دلیل جذام بود برص اگر زهره با نحوس بود در

طالع مولود و برص بود و اگر مریخ در حمل نحوس بود در حل یا سرطان یا عقرب یا جیدی یا حوت
دلیل مری و برص بود و اگر طالع حل یا عقرب یا جیدی یا حوت بود و مریخ السعاده با هم الغیب
بهم بود و هر که طالع باشد دلیل برص بود و جودی اگر مریخ در ثور و الارض بود و اقارب از پنج یا
مقابل بوی ناظر و دلیل جنون بود و اگر مریخ یا زحل مقدار بود و عطارد و زحل در نشان
و سواد ساقط دلیل جنون بود و اگر عطارد و زحل در طالع بود و مریخ از ساج برسان ناظر مولود
مجنون بود و اگر مریخ میان اقارب و مریخ بود در یک برج مولود مجنون بود و اگر مریخ در طالع و زحل
در وسط السواد و عطارد از ساج مولود دیوانه بود و اگر مریخ مقدار بهرام بود و در طالع و عطارد
از ساج بریشان ناظر مولود و ناقص عقل بود و اگر نحوس طالع ندارد و سواد ساقط مولود
مجنون بود و اگر اقارب در طالع نماید و مریخ یا زحل سی مقابل از باب سلمات خویش باشد
مولود و ناقص عقل باشد و اگر زحل ناظر بود بصاحب اجتماع یا استعمال مقدم و مریخ ناقص عدد
و سواد ساقط از صاحب اجتماع یا استعمال مولود دیوانه بود و اگر مریخ زاید النور بود در نحوس
یا در حوت و مریخ بوی ناظر بود مولود دیوانه بود و سواد و مریخ در طالع و زحل در
مقدم و مریخ سعدی ناظر بود مولود دیوانه بود و اگر زحل در ساج بود و عطارد و مریخ در طالع بود
مولود و ناقص عقل بود و اگر عطارد منصرف بود از صاحب طالع مولود جنون بود و
اگر اقارب دلیل عقلست منحوس باشد در ساج طالع و در حد و نحوس مولود دیوانه بود
و اگر مریخ در طالع منحوس باشد از مریخ و عطارد با ایشان مخالط بود و دلیل جنون بود و اگر
در برج ششم طالع اجتماع برین باشد و نحوس برسان نظر بود و سواد ساقط مولود معصوم
و کمال برین باشد و نحوس بریشان نظر بود و اجتماع برین در وقت مولود در برج ساج
طالع همین حکم دارد و مریخی که مریخ در ثور و زحل در حمل بود و مریخ در ثور و زحل تحت الشعاع
بود و دلیل استر خافض و فانی بود و اگر مریخ سادس منحوس بود و صاحبش از نحوس
در دوم طالع و زحل بوی ناظر و مستولی از وی ساقط مولود در افاج بود و او را بلغم رکی شود
و معفول و مریخ این اقارب چون خداوند ششم بود و نحوس بود مولود که از دل
مریخ و زهره بود و اگر مریخی نحوس بود بر حل در تحت الارض دلیل خفان و مریخ دل بود

طالع
یا سرطان

و میگوید زمانی بود آن زن هرگز باز نگردد و آبستن نشود و اگر زحل بر سر مستولی بود و قدر
برج ششم بود مولود عاقبت بود و اگر برج و زحل در سادس طالع باشد در برج آبی مولود عاق
بود و اگر زحل مستولی بر طالع بود و زهره در سوت زحل بود مولود عاق بود و **در سنان حق**
عنه منلیک اگر مستولی بر برج مرض در اول برج بود مرض از احالی بود و اگر میان برج مرض
بر میانین بود و اگر در آخر برج بود در نیمه آخر مولود بود و سهم از زمانه در هر برج که بود مرض
از آن عضو بود و اگر آن برج بران دلیل بود یعنی حمل سر و نوکر کردن را و چون از دست تابانوت
که من از منیست بر اعضا هم دم کرده اند که اگر بر جوت بود علت بر قدم مولود بود و اگر
در حمل بر سر و اگر زحل و برج در سادس یا در شانی طالع بود زهره رمانت از مقعد بود و اگر در آخر
و وجهی بود و دو منخوس دلیل مرض بر زمانه اعضا بود و اگر در برج منقلب بود بر ناقص
الاعضا و **دلیل کانی که اعضا ایشان شکسته یا بر نه** اگر سهم المرض مادر اس بهم بودند منی بر موی
مولود از بالا سید و عضوی از آن وی شکسته و اگر برج در سادس بود در برج منقلب اعضا
بر مقابل فقر و فقر ناقص از وی سیرند و اگر فقر در یازدهم بود و فقرت خویش
تختی همد که در دهم باشد عضوی از وی شکسته و اگر سهم از زمانه و فقرت هادی عشر بود سهم
و برج در دهم طالع بود مولود در اعضا شکسته شود و اگر فقر در یازدهم بود یا در برج منقلب
الاعضا و برج در عقوب بر مقابل وی عضوی از آن وی سیرند و اگر سهم السعاده سهم
الغیر و ارباب دی نخوس باشد در قوس و دلو و جدی و حوت مولود را توخص بود
یا آنکه که دست بپای وی پیچند و اگر نخوس این دو سهم در جوزا و سرطان بودند دلیل
توتیر بود **سنان حق اندر زمانه نام جانب** بود آن کوکب که دلیل رمانت بود و اگر میان
عاشق و طالع و یا میان رابع و سابع بود رمانت در نیمه راست مولود بود و اگر مقابل این
دو بود که گنم در ناحیه تجب مولود بود و اگر آن کوکب که دلیل رمانت است در برج
مذکر بود رمانت در ستم بود و اگر در برج مؤنث بود در مرض بود و برج منقاری مذکر
دلیل اورام ایض یا اگر بود و بر لیلی دلیل انود **دلیل سنان حق اوقات رمانت** اگر
آن کوکب که دلیل رمانت بود میان طالع و وسط السحاب بود و رمانت در اول عمر بود

و اگر میان عاشق و منقار بود میان در میان عمر بود و اگر میان منقار و چهارم بود در آخر عمر بود و
و دلیل زمانه است اگر شرقی بود رمانت در بدایه عمر بود و اگر غربی بود در آخر عمر بود و اگر خنثا
و منقار در ششم بود رمانت در منقار بود و اگر در وسط السحاب بود در میان عمر بود و اگر در
رابع بود در آخر عمر بود و اگر سهم السعاده منخوس بود در جمل رمانت در سال منقار بود و اگر در
نوز بود در سیمت منخوس و اگر در جوزا در سال سیمت و اگر در سرطان در سال یازدهم و اگر
در اسد در سال دوازدهم و اگر در سنبله در سال سیمت و اگر در عقرب بود در سال یازدهم
و اگر در قوس در سال حمل و دهم و اگر در جدی در سال پنجم و اگر در دلو در سال سی ام
و اگر سهم الرمانت در حوت نخوس بود در سال چهارم سهم بود و در سنبله که کانی که ایشان
انست که من سید و من سیم ناظر باشد که اگر باشد این حکم باطل بود و دلیل کانی که ایشان
کوتاه بالا باشد اندک فقر در چهارم طالع باشد و اول و فقر و اول درجه برج بود و زحل
بر کز ام نگر که باشد ناظر مولود کفخی کوتاه بالا باشد و اگر فقر در برج چهارم طالع بود و زحل
ناظر کوتاه بالا بود و منخوس اگر فقر در برج کوتاه طالع بود مولود کوتاه بالا بود و باید که زحل
ناظر بود و **دلیل منقار** زهره در اسد دلیل بود که مولود زمانه از دست ندارد
و زهره در برج منقلب نخوس مولود روی الجراح بود و منقار فی الجراح و منقار
الی السنا و منقار در خانه زهره مولود بر زهره خلق خون نخوس بود و زمانه نیز او را دو
ندارد اندام منقار در زهره در سابع طالع و صاحب طالع در طالع بمقتضای یکدیگر و فقر یا
زحل در جی شربا رابع بود مولود را زمانه دمن دارند و او منقار السطح باشد و **دلیل**
منقار زهره در برج بسیار طالع مولود منقار بود و زهره در وجود و م از جوزا
مولود سیم بود و دلیل عظیم بود و زهره در اول وجه اسد نخوس مولود بسیار رمانت بود
و اگر در زهره در وجه دهم جدی و منخوس مولود بسیار طالع بود و بدان سبب
فصلت شود و زهره در دلو مولود سنی باشد و زهره در حوت مولود بسیار طالع کند و
و سبب هر کس بود و اگر زهره در اسد باشد بود و منخوس بود از برج دلیل جرح بود و
زمانه و چون زهره در میان حمل بود و کشتی و عطار دوی ناظر مولود منقار بود

کفجه

دلیل علیه مقعد رطل در و از و هم طالع دلیل بواسیر بود و در برج احتیاج و استیصال
مقدم مولود را بواسیر بود و مولود از آن مصون و اگر صاحب طالع در سابع بود یا در برج
ماتر مع برج مولود را بواسیر و قروح مقعد برج رسد و اگر زحل در طالع بود و در برج
در جنوب مولود را علت بواسیر بود و چون صاحب سابع محس بود و در سابع پنج
سعدی بنود و نظیر ندارد مولود را این علت بود و چون در مولود زوئی زحل در
برج سابع بود مولود را بواسیر و وجع الرحم باشد و اگر سهم السعاده یا ربع بود در جنوب
مولود از مقعد رنجور بود و در وجع الامعاء اگر برج در جنوب بود و در جنوب مشرقی
وزهره و جنوب برج طالع بود و دلیل قروح امعاء بود اگر برج در میلا و نهاری یا در
سهم بود در برج چهارم دلیل قروح امعاء بود و اگر زحل و ربع در سابع رسد و در و از و هم
باشد دلیل قروح امعاء بود و اگر زحل یا در سابع طالع بود و دلیل قروح و قروح
امعاء بود و دلیل خلل انیسین قمر زانی طالع در برج و طب مقعد زحل و
زحل در فلک اوج یا بط مولود و به و حصیه عظیم داشته باشد و اگر زهره یا ربع به
در زانی بودند و شمس جنوب بود و حصیه مولود علتی بود خاصه که مشرقی ساقط بود و
و لایل اصلی چون طالع اسد یا سنبل یا جنوب بود مولود صلع بود و اگر
طالع سرطان بود و بهرام اروی یا قمر در وی و قمر و ربع بر ترس یا مقابله مکه یا کشته
مولود صلع باشد و اگر سهم السعاده یا سهم النور و الدن و ستونی پریشان در وقت
ولاده در قمل باشند مولود صلع بود و اگر سهم السعاده و سهم الادب و ستونی
پریشان در جدی بودند مولود را بر سر اندک موایی بود و اگر مشرقی در و از و هم طالع
بود مولود صلع بود و لایل انیس که اقدار و از قمر بود و اگر زهره در خانه
زحل بود مولود اقدار و از قمر بود و کند بغل خاصه در جدی و اگر عطارد صاحب سابع
بود مولود را بجز و منتن بود و اگر زهره در خانه قمر بود کند بغل و منتن ربع بود
وزهره در جنوب مشرقی مولود منتن ربع و قدر بود و زهره در جنوب یا در
در حد و زحل هم این فعل کند و چون طالع حمل و قمر و زحل در طالع مولود از و هم منتن

الرج بود و لایل اوج رطل و مقاصل اگر سهم السعاده و سهم الزمان در ثانی طالع باشند و مرغ از مقابله پریشان
ناظر مولود را کسری افتد و خلل و اگر قمر مقادیر مرغ نبود و در و تندی بعضی از مقاصل مولود و بهر
و اگر قمر در برج مقطع الاوصال بود و مرغ یوی ناظر بود از سابع همین دلالت کند و لایل ضعف
بدن اگر قمر محترق بود و ناقص بود و منفرد از نخعی از و تندی مولود و ضعف البدن بود
و اگر انقباض در طالع بود بر نطاق ثانی او فلک اوج و زحل بر ترس یا مقابله رومی مولود و ضعف
بدن بود و اگر طالع سرطان بود و قمر در طالع مقصل بر زحل مولود و ضعف بود و اگر انقباض سابع
بود از طالع و مرغ در جنوب بود در برج زحل و تندی و قمر بر ترس یا مقابله زحل مولود و ضعف
بود و لایل کبچی و اندک موی روی اگر طالع حمل و سرطان و جنوب و جدی و جنوب بود
و سهم السعاده در و تندی بود مولود و اندک موی روی بود و لایل دمانت الرطل و فعل و
مرج و عطارد یا بهر سستی و زهره در ربع بود از طالع مولود در اربابی قتی رسد و اگر زحل در
ثانی عشر یا سادس طالع بود و نحو کس و رابع ناظر بود اگر ربع و راکس و انقباض در برج سهم
بود از طالع مولود در انای حمل بود و اگر سهم السعاده و سهم الجاره و ستونی پریشان در قمر
یا جدی یا در جنوب بود مولود در انقوس بود و ما اطله در ما افتد و اگر قمر مقادیر در برج
سادس و ایصال او برج بود بمکار ز مولود در پای افکار بود و اگر زحل و مرغ در ثانی
طالع بود دلیل علت ربع بود بر پای و اگر سهم الزمان در و از و هم طالع بود و کس یوی
ناظر بود دلیل رماست بود بر پای مولود و اوج یا مقعد بود و اگر ششم ربع منتقل بود
و لایل زمانه اضعف بود و اگر صاحب طالع یا کس در ثانی عشر طالع بود یا بر کس و مقابله کس
بود و دلیل خلل پای بود و اگر انقباض زحل در برج کس و س بود و او را از و هم طالع و شمس
پای خلل کند و باشد از توتس افکار شود و اگر ربع در سهم طالع بود در حد و شمس بود
در پای مولود و خلل بود و اگر ربع ششم بود منتقل و مرغ در وی و در حد و شمس مولود
یا اضعف یا مختلف القدیمین و اگر زحل در سادس بود مولود و از و هم طالع و لایل و بهر
بود بر پای و از توتس عینا که شود خاصه که ملائیکه بود اما لایل مرض و غیوب اگر قمر
الارض بودند و بهر جانب جیب مولود دلالت کند و اگر کس الارض باشد بر جانب راست بود

شناختن المیزان زن و شوهر موافقت باشد یا نه اگر موافق بود در یک طالع زهره باشد
که اگر در دیگر طالع بود و در آنجا چنانچه در این طالع میان زن و شوهر موافقت
تمام باشد غایت و دوستی خاصه که در آن طالع باشد یا نه پس در هر طالع باید که ناظر بود و اگر
طالع یکی که تقویم آفتاب بود و در دیگر طالع تقویم سعدی بود میان ایشان دوستی و الفت بود و اگر
بیک موله و ناظر بود و دیگر موله و ناظر طالع باشد یا نه پس میان ایشان موافقت بود تمام و اگر دو
سعد در آن طالع در یکی برج افتد میان ایشان موافقتی تمام بود و اگر سعدی در یک طالع در برج قوس افتد
و در دیگر طالع زهره هم در قوس بود موافقت بود و اگر چنان بود که در طالع یکی آفتاب باشد و در یکی
افتد از برج چاه و در دیگر طالع زهره هم در قوس بود موافقت بود و اگر چنان بود که در طالع یکی آفتاب
یا ماه در برجی افتد از چاه و در دیگر طالع هم از آن برج کسی بود میان ایشان موافقت و آنجا
نباشد و دوستی باشد از یکدیگر و اگر در طالع یکی سعدی بود و در دیگر طالع هم از آن برج
کسی بود هم موافقت و سازگاری بود و اگر در هر یک از این طالع میان ایشان زن یا دلی باشد
و الفتی نباشد و اگر قوس در این دو طالع سرین ناظر باشند یعنی اگر یکی در طالع با آفتاب نظر دارد
و یکی در دیگر طالع ماه میان زن و شوهر صلح و سازگاری بود و اگر در طالع یکی قوس و در دیگر
بود در دیگر طالع از جهت پارسائی زن میان ایشان مهر کینه نباشد و اگر طالع یکی آبی بود و طالع
دیگر آبی میان ایشان سازگاری بود و اگر طالع یکی خالی بود و طالع دیگر آبی میان ایشان سازگاری
بود و اگر هر دو طالع از یکی متشابه باشند موافقت بود میان ایشان نیک و اگر یکی را آبی بود
و یکی خالی حال ایشان با یکدیگر مسافه بود سازگاری میل بهتر افتد و اگر یکی را آبی بود و دیگری را
آبی هم سازگاری باشد با یکدیگر و محبت حال موافقت و محبت زن باشد چنان توان
و آنست که طالع هر دو موافقت معلوم بود اما اگر یکی طالع بود موافقت و محبت صاحب
طالع با صاحب سهم به مانند و با صاحب سهم آنزوی و اگر یکدیگر سلطنت و تسلیم ناظر باشند و آن
نظر مقبول بود میان ایشان موافقت و اگر در خلاف باشد هم موافقت نبود و الله اعلم
در ترویج زمانی که در طالع هر دو زهره در و در آنجا بود و در طالع دیگر زهره در و در طالع دیگر
زن سلطه و جادو کند و اگر زهره از جدی بود با سرطان و این دو خانه را طالع باشد

زنان

زنان که از میان و ناکسان و فز و مایگان و اگر زهره در و در طالع هر دو زن در و در طالع
و قرار زن یا مقابل بودی ناظر بود موله و زمان ناشناخته اند و از آن زن خند و اگر زهره در طالع
طالع بود موله و زن عیب ناکسان کند و اگر خطا در در طالع بود و از طالع موله و زن کند فریبند
و ناکس و ساحه و اگر آفتاب در طالع قوی حال بود در طالع موله و زن کند زهره دست خوش کرد و آن
بردار زن بود و زن سستی بود و با این همه فاجعه بود و از کسی پاک ندارد و اگر خداوند سالی بعبادت
شمار کند و این برج ثابت بود موله و زن کند اصل و اگر این برج در جسد زن بود و زن کند اصل
و اگر این برج معلوم بود زمان بسیار کند فی اصل و اگر راس در طالع بود و با فعل و خطا و زهره
مولود زن طالع کند که دو شوهر پیش از وی باشد و اگر سهم از سهم سود بود و خوش نظر
بود موله و زن ناشناخته کند و چهار ناک در ترویج زمانی که در طالع و از آنکه اندر راس این
سالی بود با فعل و مزج و زحل و مریخ بوی ناظر باشند موله و زن کند و اگر از راس
زهره مخفی باشد و در زمانی وقت الشیء باشند این کس که محبت بود و بر خور زن را ضعیف
و کسب خوش از آن کند و اگر زهره و زحل در یک برج باشند در جسد و زحل با مریخ و با زحل
بر هم و ناظر بود از ترویج یا مقابل و زهره در جسد و خوش موله و زن کند و از این کند که عیب ناک
بود و اگر ششتری و زهره یک ششخا باشند در برج عاشر موله و زن کند و اگر
خداوند سهم از سهم و زحل بود در جسد و زهره و پیر زمانی را از این کند و اگر خداوند سالی و زحل
بود و زن پیر خواهد و اگر در و سهم از سهم بوی بود و دلیل ترویج پیر زمانی بود و بسال بر آید و
اگر سستی بر دلائل ترویج زحل بود و زحل معزنی بود و دلیل پیر زمانی بود و در ترویج کینه ناک و کینه
زاد طالع بود و زن زهره در زمانی عشر و زحل مریخ بوی ناظر موله و کینه ناک و کینه ناک خواهد و
از ایشان در میان مینه و اگر خداوند سالی در زمانی عشر و زحل در سالی موله و
پیر سالی را از این خواهد و زهره و سهم از سهم در برج شانی بود و صاحب سهم بوی بود
از سهم و در آید و موله و کینه ناک مال را خواهد که از او منافع بیند و اگر سهم از سهم
در جسد سهم باشد کینه ناک و سهم ناکری کند و دارد و اگر زحل و زهره در جسد موله و کینه ناک
در جسد موله و کینه ناک و سهم ناکری خواهد که صاحب سالی و خطا بود و خوش نظر و برج

مولود زن باشد و از ایشان منفعت یا بد و اگر زهره در ساج بود و ناظر بقاره شمسی یا سلسله باشد
یا قمری بود و همچون الترقی بود باشد و از اسوال زنان روزی مندر بود و از وجود ایشان مال و جاده
یا بد و اگر در ساج و عطاره و عطاره و عطاره باشد و نجس ساقط باشد سعادت مولود از زنان
باشد و اگر سهم الترقی در ساج طالع باشد و موه و قوی حال توبه مولود نیل بود و اگر سهم الترقی در جادی
عشر بود مولود زنانی خواهد که کشتن از توبه بر نشان عایش شده باشد و از ایشان منفعت یا بد و اگر سهم
السعاده در ساج بود و موه و نجس ساقط مولود زنانی نیست بود و اگر زهره در خانه جمعه کوی قوی
حال بود مولود با سبب زنانی نیست بود و اگر کوی مولود زنانی زهره در خانه جمعه کوی بود
بد باشد و زهره در موه طالع بهاری و نجس بزهره ناظر بود و مولود بلا سینه از زنان و زهره در ثبات
طالع یا موه بهم یا ترس و مضایق ایشان مولود بر یک زن صبر نکند و هر چند که زنانی خواهد و از آن
بلا کند خانه که در برج معلوب بود و اگر زهره در راج بود و نجس بوی ناظر مولود در ساج
بود و اگر آفتاب بار اسن در وند الارض بود مولود در این خور داری بود و بزمانی و اگر زهره در آفتاب
آفتاب و موه در ساج بود و در ساج طالع بود و اوای بوج خانه زهره باشد مولود از زنان زیاده
بلا سینه و عظم و اگر زهره در راج بود و در ساج طالع و نجس بوی ناظر از توبه و مضایق مولود زنانی
بدست شود و اگر سهم الترقی در ساج طالع نجس بود مولود از قیل زنان نصحت و عقاب و رنج
رسد و اگر سهم الترقی در ساج طالع بود و نجس بوی ناظر مولود در ساج طالع بود و اگر سهم الترقی در
ثانی عشر طالع بود و نجس بوی ناظر مولود در ساج طالع بود و اگر سهم الترقی در ساج طالع بود و نجس بوی ناظر
بوی ناظر مولود در ساج طالع بود و اگر سهم الترقی در ساج طالع بود و نجس بوی ناظر مولود در ساج طالع بود و نجس بوی ناظر
زنانی سید و اگر زهره در راج بود و در ساج طالع بود و نجس بوی ناظر مولود در ساج طالع بود و اگر سهم الترقی در
برج عقاب و زهره در ساج طالع بود و نجس بوی ناظر مولود در ساج طالع بود و اگر سهم الترقی در ساج طالع بود و نجس بوی ناظر
زنانی مولود بزرگوار خداوند ساج در ثامنیه و در ثامنیه مولود بزرگوار که بوی ناظر مولود در ساج طالع بود و اگر سهم الترقی در
مقابل ساج در گذشته بود و نشو و نه بود و مضایق زهره و موه در موه سبب باشند مولود بسیار
طالع بود و زنان او بیکه هلاک شوند و اگر زهره در راج ساج بود و موه و نجس بوی ناظر مولود در ساج طالع بود و اگر سهم الترقی در
مقارن باشند زنانی مولود هلاک شوند و اگر زهره و موه و عطاره و عطاره و عطاره باشد و ناظر باطن مولود مصائب
از راج سینه و اگر زهره در ساج بود و نجس بوی ناظر و موه و از زهره ساقط مولود زنان خوش را

دفنی کند و اگر صاحب ساج محترق بود یا با بطن یا راج و در ثانی طالع باشد مولود از زنان تمام منفعت
زیر که ثانی ثامن خانه ثامن است و اگر در ساج نجس بود و صاحب ساج نجس بود و از نظر عطاره و
موه و موه شری ناظر بود مولود زن خوش را در نصبت و رشد بکشد و اگر موه و زهره در ساج سینه
مولود زن خوش بکشد و اگر زهره در خانه خوش بود مولود از زنان بلا سینه و شسته از عشق
و غیرت هلاک شود و در عدد زنانی داسن شتر از برج و سطر السهال بزرگ و بعد هر کوی که میان
هر دو برج بود عدد زنانی مولود بود و اگر طالع ثانی باشد از در و سطر السهال بزرگ و در آن میانه
به سینه باشد و کوی است کندان عدد شود همان کند و اگر موه در سطر السهال باشد از موه تا پیش
شتر و کندان عدد کوی که میان ایشان بود شود همان از احکام دور و توبه نصی است احکام
خانه ستر به کس از هر که خانه ستر سدر لطیف عطاره در زیر اگر خانه مرکب ایشان بود و در
و موه بود و هر که طالع حمل بود خداوند طالع و خداوند ستر هر دو یکی بود این کس از موه ستر سید و کوی
ندارد و هر که طالع مینه بود زهره صاحب است و صاحب ثامن ستر هر اسانی نبود دلیل کسانی که
مرکب ایشان سبب بیماری بود چون صاحب ثامن ستر بود و آفتاب در راج مایه مرکب مولود از اسهل
و علت ششم بود و انجله از علی که از وایت و طوبت بود و اگر موه صاحب ساج بود و کوی الشفاح
بود مولود در از در شکم یا از در و صحنی از اعضا بزرگ و اگر آفتاب در کسوف بود و در ساج و
خداوند ساج راج بود و نادری در از موه ستر بود و هلاک شود از آن در و اگر موه نجس بود و در ساج
بود مرکب مولود از عتونت و قروح و اورام بود و اگر آفتاب در طالع بود و موه در موه و موه در
وسط اسما یا در ثامن الارض و ستر بید نشان نظر ندارد مرکب مولود از خوارست یا خوارست بود یا
کوی ساست باشد و اگر موه و موه در ساج باشند مرکب مولود از عاف و عطل خون بود و کسانی که
مرکشان بد بود چون قمر در طالع بود و نجس بوی ناظر یا قمر نجس بود و موه صاحب طالع مرکب
مولود بد بود و برادی و موه میر و اگر قمر در ثانی عشر بود و نجس بوی ناظر بود و قمر با موه از کوی
صاحب ثامن بود مرکب مولود بد بود و اگر موه و موه و عطاره و زهره و ستر در راج بود
مرکب مولود مصعب بود و با بطن بسیار و اگر موه در ساج بود و موه ناظر هر طالع که باشد مرکب مولود
بد بود و اگر نجس بعد از موه ساج بر ایند و بتر ناظر بوندا و او تا مولود را مرکب بد بود و اگر آفتاب

الوتد بود مقابله زحل و مریخ در وسط السماء و این برج در ذوالحججه قوام بود و یا برج سبند
 بود مولود را سبب باغ خورد در کسافه که از بسیار خوردن خمر غیر نه هر که اطلاع سرطان
 بود باول درجه و آفتاب در آخر جوزا بود و زحل در پنجم درجه جدی و مریخ در حمل و عطارد
 تحت الشعاع و قمر در عقرب شمالی یا بطالع این کسب از خمر خوردن بسیار میرد و هر که اطلاع
 جوزا بود و شتری و دین مقارن در طالع و آفتاب و عطارد در دلو مقارن و قمر در
 عقرب مقارن مریخ و زحل در میزان و زهره در جدی در ثامن بود در ترس زحل مولود از
 بسیار خوردن خمر میرد در کسافه که او را بردار کند یا گردن بزنند صاحب طالع
 خون در سابع بود و مریخ صاحب سابع بود مولود را اگر دلش بزند و اگر مریخ در عاشر
 بود و قمر در سابع بود و سمود بتر ناظر نمود مولود را در ذوالحججه ان کشند و اگر خداوند اجتمه
 آفتاب بود و در سادس طالع بود و پنجوس و قمر متصل پنجوس یا فساد یا احتراق
 مولود را ملوک بسیارست بکشند و اگر زحل و مریخ در ویدی باشد و در راجح خشی
 دیگر بود تعامل آن مولود را بکشند یا بردار کند و اگر آفتاب متکلف بود در جهتم
 یا ستم طالع و هنوز ساعی بکشند یا بشد تا بوقت ولاده و قمر مقارن یا ترسج یا متاخر
 مریخ بود بعد از کسوف مولود را غیارات و در ذوالحججه بکشند و اگر مریخ در وسط
 السماء بود در حلقه طالع خویش خاصه در مواجید نهاری و قمر در عقرب بود و سمود از وی
 ساقط بود مولود را با من بکشند و اگر دین در ثامن طالع بود و شتری و زحل باوی
 بود مولود را بکشد و زهره و او بود که بردار کند دلش اگر مریخ جوامی بود اگر شتری در طالع بود
 و قمر در مریخ و مریخ از ترس ناظر نمود در امتحان بکشند و اگر زحل و مریخ در مریخ بود یا
 و تدالارض عاقبت مولود بر قتل بود و اگر زحل و شتری و عطارد و مریخ در طالع بود و بگوید
 را در مصف جبک ناجار کشند و اگر زحل و قمر در مریخ بود و مریخ در و تدالارض
 مولود را بکشند یا بردار کند و اگر مریخ در ثامن بود و پنجوس بدو ناظر نمود او را
 بیشتر بکشند و جمیع اگر مستوی بر ثامن مریخ بود و پنجوس بود مولود را بکشند هر که صاحب
 طالع در کسوف بود و صاحب قمر ناظر باشد بترسج فلیف که صاحب جهتم

عطار رد

عطار رد باشد مولود را خفان بکشد و جمل بکشند ششیر یا قیاس در کسافه که بدست خون
 جو سمن را بکشند آفتاب و ماه و شتری و زهره خون در مریخ و وسط السماء بود و زحل باوی
 ناظر بود و مریخ و خاصه که یکی از نشان صاحب نام بود مولود و خوشتر را بکشند و چون صاحب
 او پنجوس بود و صاحب سابع از طالع سابع نکر و مولود خوشتر را بکشند و حکم فاضل نمود و خوارز می
 در هر سه نظامی بود و در سده عشرین و هشتاد و شش را بکشد و اقل تر از این بکشد و طالعش بر سبب بود
 و اگر زحل و مریخ در برج عاشر بود و خداوند طالع پنجوس بود و قمر مقرب از صاحب طالع در ویدی
 که بطلان نکر و مولود خوشتر را بکشد و لامل قتل با سبب زمان بهم القوی از نامر و صاحب
 ثامن پنجوس بود مولود را بسبب زمان بکشند و اگر مستوی بر مریخ سابع زهره بود و زهره در سادس
 طالع بود و مریخ در میان ایشان دو کس بود و بسبب کسب بکشند و اگر زهره در سابع طالع بود
 و قمر در طالع و پنجوس بوی ناظر مرکب مولود بسبب قمر زمان او بود یا قمر در سابع بکشند و اگر
 مریخ در سابع طالع بود و قمر در طالع از پنجوس پنجوس مولود را بردار ان بکشند و اگر زحل بود در
 مصف که گفته مولود را بکشد و لامل کسافه که در میان ایشان نهایی بود صاحب ششیر راجح اگر در
 راجح بود یا سابع مولود پنهان میرد و کسافه او قمر بکشد و بر وی نماز بکشد و اگر صاحب شمالی تحت
 الشعاع بود مولود پنهان میرد و اگر خداوند عاشر در برج یا زهره و سیم پنجوس بود و قمر متصل بود
 پنجوس مولود بسبب خویشان و دوستان پنهان میرد و خانه پیدا نبود و اگر خداوند نامر و خداوند
 ستم الحاسه و لو انک مستوی بر ثامن و لامل مرکب در برج راجح بود و یک الارض یا یک الشعاع بود
 همان مرد اگر کسافه که در وطن خوشتر صاحب نامر چون از نامر بود و در خانه خوش بود مولود
 در وطن خوش میرد اما باید که صاحب نامر مسعود بود و چون شتری و زهره از ملت بکشد ناظر
 باشد و زحل از نشان ساقط مولود در وطن خوش میرد و اگر مریخ در طالع بود و شتری بوی ناظر
 از ملت مولود درین خانه خوش میرد و اگر کسافه که از وطن خوشتر است و در غربت میرد
 جعفر خداوند نامر قمر مولود در غربت میرد و اگر صاحب راجح در سبوط یا و یا یا
 سادس یا ثامن یا نهم بود و از طالع مولود در غربت میرد و اگر قمر در برج سابع بود از ملت
 نهاری و یک الشعاع بود متصل پنجوس مولود در غربت میرد و اگر شتری خداوند نامر بود و پنجوس

ششیر راجح
 در سابع
 عطرانیه در راجح
 بود مولود و سبب
 خود نه سم

در ثانی و سادس و ثانی و ثانی عشر بود دلیل اعتقاد بر بود و اگر بر مقتضای خبر بود منافی
بود زحل در خانه سوری دلیل اعتقاد بر بود خاصه که راجع یا نحو بود دلیل کسی که او را
میدانست اعتقاد کند اگر ستوی بر برج نهم راجع بود مولود از مذبح اصلی جویست اعتقاد
کند و اگر راجع نحو بود از آن جهت خطی بنابر و اگر راجع بود در برج شمس بود
را از دینی بدینی اعتقاد کند و اگر عطار در خانه زحل و راجع بود در طالع خطی دارد
مولود از اسلام بر کرد و مرد شود و لایل کسان که جواب نیک یا بد چند هر کرا
سهم الغنیب نحو بود و ستوی بر طالع عطار بود و مشتری ناظر خانه های چند که راس
باز خانه و غیره حاجت بنابر و اگر مشتری در تاس بود در مسلا دشت مولود و خوا بهای
در قی چند با مول و هر خبر که کند راست نبود و اگر مشتری در خانه خیر شود دلیل طبع استی
جسته بود و خداوند تاس در یازدهم دلیل خوا بهای بنویس بود و غیره و استن و کز اردن و
اگر عطار در تاس بود و تاس بود یا سبک یا سلطان یا ثور و سهم الغنیب با وی بود
و خوا بهای بنویس بود و غیره بنویس کند سهم البدن اگر در آن مشتری بود خوا بهای بنویس و از خوا
خبر در لایل کسان که از علم منفوت و نوبت یا بد عطار و چون در طالع خطی دارد یا
در نهم یا سیم و مشتری ناظر بود انکس از علم و منفوت و نوبت و دولت باید و اگر در قوس
یا حوت بود و از این دو برج یکی تاس بود در سبلا و بنویس مولود از علم دولت باید و اگر عطار
در تاس بود و مشتری بوی ناظر و مشتری قوی حال و عطار در قوی حال مولود از علم خویش
به نهم یا بد و اگر سهم السی و سهم العلم متوازن باشند در تاس یا تاس و سعدی
بدیشان ناظر بود نظری قبول مولود از علم بر خود داری یا بد و لایل اصناف علوم
پیش گفته آمده است احکام خانه دهم دلیل سلطان اگر میان ستوی بر عاشر و طالع
انصافی بود خداوند طالع راجع و نوبت بود و اگر بنود خامل و بد بود و دلیل تاس
با در باب مثلثات سه نوبت کند که اگر هر سه قوی حال باشند مولود همه عمر در حرم
بود و هر کدام قوی حالت بود در آن نوبت محترم تر بود مثله اول اول ششم دوم دوم عمر

سهم غرق قوی قوت مثله اولین را بنویس از عمر و دوم را بنویس و سیم را سدی و اگر زحل
بر شمس در وندی بود و راجع بر و زرد وندی بود و آن و تطلع یا وسط السی بود مولود با جاده
و حوت و ولایت بود چون از سالهای که حاکم زحل یا راجع خواهند که ولایت بداند خداوند
مطالع این برج که زحل یا راجع زردی بود ماه یا سال بود یا بعد سالهای که حاکم است آن راجع
چون دلیل علی بود و در او تا بود مولود از حتمه علی مصا و نه و مطابقت و بعد و جسم شد و
اگر زحل در او تا بود و دلیل علی بود مولود بحس و عذاب از حتمه علی مبتلا شود و خداوند
صد درجه عاشر در علی مولود خطی تمام دارد چون صاحب طالع بدرجه شرف خداوند عاشر بدر
و یا تیر سهم الغنیب و یا تیر درجه طالع بدرجه شرف خداوند عاشر و یا بدرجه شرف خداوند عاشر
دلیل علی بود و اگر تیر درجه طالع یا تیر آفتاب یا میلان حد خداوند عاشر رسد که در وقت
مولود یا بدرجه خداوند شرف عاشر در آن مدت ولایت و یا علی بود در شش صحن مدت ولایت
درجه وسط السی مقوم مقام میلان بود و ستوی بر وی مقوم مقام میلان که خداوند عاشر بوی
چیز آید و بجا بر بعد رسد و نوبت ناظر او تا و یا ل و زایل که خانه ناظر بود و یا
نیز نوبت درین باب اعتبار کند محلی که عاشر اعتبار کند مدت ولایت خانه بنویسند آنها
را بدرجه عاشر و قرآن یا بدرجه عاشر طالع قرآن اعتبار کند و آنرا میلان بنویسند و که خواه
مستوی بر آن درجه بنویسند و بر مدت سال زیاده و نوبت درین ایام مع اعمال کند محصل
صانع و حرف بر از برج عاشر باید نوبت و لایل مکان و مسافران اگر دلیل ستاره سرخ بود و نوبت
بوی ناظر مولود بی بود و اگر برج نوبت دردی بود و اگر عطار و بنویسند یکی بود که نام برده و رسول کند
و اگر عطار در برج ذوالحجّه بود و خاصه قوس مولود مکاری بود و اگر مشتری بطور و ناظر بود
حال و اگر قمر مغائر عطار بود و سقا بود و اگر آفتاب بنویسند و وقت در شرف بود صاحب برید
بود و اگر زحل دلیل علی بود و در سلطان بود و مولود و کار کرد بود و اگر در سبک بود که بر بود و اگر
در دی بود و راجع بود و اگر در جوزا بود و لایه بود و اگر در ثور بود و یا جدی بر ذکر بود و اگر
زحل در حوت بود مولف آفتاب و حافظ آفتاب بود در حار و آن و خلاصان اگر قمر دلیل علی بود
و یا راجع در سلطان و زمره بنویسند ناظر بود مولود سه که فروش بود و اگر سه دلیل علی بود و راجع

برحل ناطا بود فرو شد و اگر قمر از زمین آن ناطا بود و گستره فرو شد و اگر زحل در دلو بود و عطارد
از میزان بوی ناطا بود و جاسه فرو شد و اگر مشتری و زحل در جدی بودند خفایان فرو شد
و چون در مریخی صبح بود قمران مشتری و زحل و اورا و جمیع خفایان فرو می آمد اما از آنجا که قمران
و اگر زحل در ثور بود و مشتری در سنبل بوی ناطا بود و زحل در دلیل عمل بود اگر یکس در سنبل و خفایان
فرو شد و متعاقبان و برزگر آن چون عطارد و زهره در وسط السماء باشند در برج ارضی و زحل
بدیشان ناطا از برج ارضی یا مایه می نمود و برزگر بود اگر دلیل عمل بزحل شوند از سراج و مایه برزگر
بود و اگر زحل در دلیل عمل بود و در سراج یا بایان بود و قمران در برج مایه یا مریخی بوی متصل
دلیل و تعالی بود بآب جاده و برج تمام یکسان فرو می چون زهره در دلیل عمل بود و برحل می نمود
و زهره در حوت بود یا در سرطان می نمود و در یکسان فرو می کند و چون زحل در ثور بود و زهره
از سنبل ناطا بود در یکسان فرو شد و چیزهای خوشش می و چون زهره در سنبل بود و زحل از
سرطان و عقرب حوت بوی ناطا بود می نمود یکسان فرو شد و زهره در سنبل و زحل در
جدی بود و زهره در سرطان بوی ناطا بود می نمود و زهره فرو می بود و چون عطارد در برج مایه
بود و زهره بوی ناطا و متصل بود بوی از برج مایه می نمود و زهره فرو شد و چون زحل در سرطان
ناطا بود و عطارد در طالع بود در برج مایه یا مایه و زهره در وندالارض بود می نمود و زهره و
شش و چند فرو شد و میوه فرو شد و زحل در جدی بود و مشتری بوی ناطا بود می نمود و زهره و زحل در
می نمود و میوه فرو شد و اگر زحل در جدی بود و مشتری بوی ناطا بود می نمود و زهره و زحل در
فرو شد و اگر زحل در جدی بود و مشتری در ثور بود بوی ناطا بود می نمود و زهره و زحل در
جدی بود و زهره در سرطان میوه خشن فرو شد و چون غایب و فتنه و امثال این دلایل می نمود
از در طالع مایه از کواکب مایه بود مشتری و زحل در چهارم می نمود و پلور بود و اگر دلیل عمل زهره
زهره بود و زهره و زحل در خانه خورشید باشند می نمود و در و فتنه و پلور بود و اگر زحل
در مریخی عمل بود و زهره از برج مایه یا مایه بود و زحل در برج مایه می نمود و زهره و زحل در
محضر فرو شد و چون زهره و زحل در امثال آن و اگر زحل در دلیل عمل بود و زهره در ثور و زحل
نکرو می نمود و پلور می نمود و اگر زحل تحت الشجاع غایب بود در جدی و دلیل عمل بود می نمود

باز

می نمود پوست ناطا و بطوطه امثال این فرو شد عطارد آن اگر زهره در طالع مایه در خفایان خورشید
بود و زحل در سنبل رطب بود و زهره در جدی بود و اگر زهره در دلیل عمل بود و زحل در سنبل
بود و زحل از جدی بوی ناطا می نمود و عطارد بود و امثال این فرو شد و اگر زهره در دلیل عمل
بود و زحل در برجی بود و زهره در جدی عطارد بود و اگر زهره یا زحل در جدی بود و زحل در سنبل
عطارد بود و دلیل رستن نایان اگر زحل در خانه عمل بود و زحل در جدی و بعضی از کواکب
که دلیل صفت بود و زحل ناطا بودند می نمود و رستن نایان بود فاصه که بهرام نظر دارد و اگر زهره
تحت تابید و اگر غایب نظر دارد و فتنه را سبب بدو نوار یافت اگر مشتری در ثور و زحل در عقرب
و اگر زحل در ثور و زحل در برج حیوانی بود می نمود و زهره در سنبل و فتنه یا در صیبا و آن زحل در طالع
بود و زحل در سراج و دلیل صیبا می بود و از آن می بود که صیبا در دلو بود که زحل در طالع بود و زحل در سراج
و چون عطارد در ثور بود و زحل در سراج می نمود و می نمود و چون عطارد و زحل در سنبل می نمود و
قوس با اول در جدی می نمود و می نمود و می نمود و چون در وقت طالع متعاقب غایب
و مایه بود و زهره یا متعاقب مایه و عطارد می نمود و می نمود و اگر زهره یا زحل در برجی از
برج مایه می بود و دلیل صیبا می و صید مرغابی در یکدیگر دلیل اطباء زهره و زحل در برج مایه
باشند و یا در اعلی باشند از او می نمود و دلیل عمل بود و اگر زحل در ثور و زحل در سنبل
باشند یا در زهره دلیل عمل بود و اگر زحل در دلیل عمل بود و زهره در سنبل بود و زحل در برج حیوانی
دلیل علاج و طب بود و اگر کوهی ناطا بود و دلیل حراجی بود و اگر زحل در دلیل عمل بود و زحل بوی
می نمود و زحل در برج حیوانی دلیل علاج بود و اگر زهره و زحل در سراج بود و زحل
زحل در دلیل عمل بود و غایب در برج حیوانی بود و بوی متصل دلیل کالی و اگر زحل در دلیل
کندن دندان کنند و در آن دندان و اگر کواکب اعمال در وسط السماء باشند در برج حیوانی و یکدیگر
اقبال دارد می نمود و زحل و مایه کوهی و شش می کنند بازی کران و رستن نایان و زحل و عطارد
چون با زحل زهره باشند در او تاد و یکدیگر نظر دارند چنانچه با زحل زهره و زحل و عطارد
زهره در جدی باشند و در حد و یکدیگر باشند می نمود و فتنه یا بازی می نمود و اگر زحل و عطارد
بهم در چهارم باشند دلیل بازی می و رستن بر سر روی بر آوردن بود و اگر زهره در خانه خورشید

بود با عطار در او تا دلیل نای زدن و بازی کردن بود و اگر زهره در وسط بود و عطار و بوی
ناظر و هر یکی در حد یکدیگر باشند مشرقی در حد و خویش مولود در سن باز و بوی بازی کنی بود
اگر آن جوان مرغ و زحل در او تا دلیل نای بازی خاصه در برج و وسط است و دلیل آن
بود که مولود است که بود و اگر خوشین در برج ناری بود و او تا دلیل نای بازی خاصه در برج و وسط است و دلیل آن
سمت و سراج کند و اگر عطار و ناظر بود و کار و دناض چین و امثال این گونه و اگر زهره ناظر
بود آینه و آینه زنانه کند و لامل گشتی با نال اگر عطار و زحل در وسط است و سراج باشد در برج
مائی و در بلاد آب بود که غیره یا بد مولود گشتی بانی بود خاصه که مشرقی ناظر بود گشتی سازد
و زودتی خاصه که قدر مغرب بود و زحل متصل بود از برج شمالی و لامل فطاطان اگر عطار
و زحل در وسط است و سراج ناری باشد و مرغ بد نشان ناظر بود مولود فطاطان انداز بود و اگر
آفتاب بر زحل ناظر بود و در برج استی بود بمن و لالت کند کار بر گشتن اگر مرغ و دلیل عمل بود
و در برج ارضی دلیل کار بر گشتی بود و اگر آفتاب ناظر بود کان در نوقه کا و و اگر زحل ناظر
بود در گشتی یا بر عطار و اگر زهره ناظر بود کار بر زانند و اگر عطار و ناظر بود بر عطار و حوضه لطیف
کند و آب گیر یا رنگ زان اگر زهره و مرغ در خانه عمل باشند و با یکدیگر اتصال دارند مولود
رنگ زرد بود و خاصه که در برج مائی و ناری باشند و اگر زحل بر نشان فطاطان در دگر بر یک
سپاه کند برای مرده و زینیل و اگر عطار و زحل در جمله رنگها نیکو کند و اگر زنب با ایشان
بود که باس مهر کند تا سان چون قدر حد عطار بود و عطار در از اماکن رطب نبوی نظیر
دارد مولود و نقاش بود و اگر زهره و زحل در دشتها مختلف کنند و اگر مرغ فطاطان در دشت
سراج و روی آسن و امثال این کند و اگر آفتاب فطاطان در دشت زرد و نوقه کند و اگر مشرقی
فطاطان در دشت زینت مصاحف نکند و نفس مصلی و امثال این کند و اگر فطاطان در دشت
نفس جامه کند و اگر زهره در حد با شرف عطار بود یا معمارین عطار در طالع دور از
شجاع آفتاب مولود چرب و سست بود و جلد و نهشته متواند کردن و عطار و دلیل فطاطان
باریک و هر چه بتر نویسد و هر چه بیکم آسن نقش کند و از آن و نشاندن مرغ فطاطان
مشرقی بود و در یکی از او تا دلیل نای دیگری در برج حیوا دلیل حوازی بود و اگر زحل نبوی

نظاره

و اگر زحل نبوی ناظر بود و گشتی بود و اگر فطاطان ناظر بود و زهره و زحل فطاطان و سراج
کند و اگر زهره ناظر بود و ملکن و امثال این دوز و اگر آفتاب ناظر بود و زین و حکام اسب
و امثال این سازد و لامل دور و اگر آن اگر عطار و مرغ ناظر بود در خانه عمل و این هم در برج ناری
باشد مولود و در دگر بود و اگر زهره بد نشان ناظر بود لامل تراشد چون طنبور و چنگ و بریط
و خانه و مانند این تراشد و اگر زحل ناظر بود در و تابوت و جوب سق و امثال این راست
کند و اگر آفتاب ناظر بود و زین و تیر و همان و امثال این تراشد و اگر فطاطان ناظر بود و لابل و گشتی و
مانند این تراشد و اگر زحل و زهره و مرغ یکدیگر نظر دارند در برج مگر حاصل در حل و اسد و
توکس دلیل و زودگی بود و لامل جلا بجان اگر عطار و دلیل صنعت بود و ناظر و راجع
بود دلیل جلا بملی باشد و اگر زهره و عطار و بقر و ارد و ملج و مقل خون و سراج و امثال این باشد
و اگر زحل فطاطان و بیکس و زین و با فطاطان و اگر زحل دلیل عمل بود خواه لیلی و خواه نزاری
و در جزای بود و لامل بود حیاط است اگر عطار و در و تیر راجع نخوس بود و ضعیف دلیل زردی
بود و اگر مشرقی نبوی ناظر بود خاصه از برج حیوا نبوی دوزی بود و اگر آفتاب بدلیل
عمل ناظر بود و طالع و قبا و زود بود و اگر زهره ناظر بود بخاوه دوز باشد اگر فطاطان ناظر بود یا
با فطاطان یا جامه که باس دوز و اگر مرغ لکب معطار و ناظر نبوی و زود بود و اگر سراج کوکب یا چهار
کوکب فطاطان در دشت دور بود و اگر طالع منیر این بود و آفتاب در سلطان و فطاطان و زحل در حدی
و عطار و با شرفی و مرغ در اسد و زهره در اسد مولود در دی بود احکام خانه باز و هم
این و لابل از سهم الاصدقا و سهم السجاده و سهم الدس و سهم السور و سهم الامطار و تکرار و این در
معرض خویش یا کرده آید و لامل اکل و کسب و ان از کلام صفت بود و اگر زهره در و تیر بود
و سستی نبوی ناظر و نخوس ساقط مولود و باز نال بزرگان دوستی کند و اگر زهره در خانه زحل باشد
یا بزرگان دوستی کند و اگر در خانه عطار بود و اگر عطار و در خانه زحل بود یا بزرگان دوست بود
و اگر در خانه مرغ بود دوست از باب سراج بود و اگر صاحب طالع و صاحب حاوی عشر و صاحب
سهم الاصدقا در او تا دلیل نای دیگر در او و سستی یا نشاندن از اینانی او - و اگر زهره در و تیر بود
مقبول یا بزرگان مخالفت کند - و اگر زهره مقبول بود یا بزرگان مخالفت کند و لامل

اول دوستی بود و اگر دشمنی و اول دشمنی بود و آخر دوستی شود اگر هر دو طالع یکی یا نهایی
 باشند آن دوستی بنیاید و دشمنی نشود و اگر طالع یکی را ایلی بود و یکی را نهادی آن دشمنی ایشان
 یا دوستی کرد و اگر زحل و مریخ در مقابل یا ترس بهم نشو و ناظر بود و ترس یا مقابل میان ایشان
 دوستی ظاهر بود و در دل دشمنی کنند و اگر هر دو طالع بیرون بسو و کوس نظر دارند گاهی میان
 ایشان دوستی و گاهی دشمنی بود و اگر سهم الاصدقا و سهم الاعدا در یک برج باشند میان
 ایشان گاهی دوستی بود و گاهی دشمنی شد سهم الاصدقا و یکی در آن برج بود و دیگری سهم الاعدا
 در آن برج داشتند یا سید دیگر اگر بیرون هر دو طالع یکدیگر ناظر باشند از برجی که طالع یکدیگر باشد
 میان هر دو دوستی باشد اما زیاده و نیاید و دوستی راستی یا بزرگان دلیل از هر دو طالع بود
 قوی حال مولود یا حلی و کبر او دوستی دارد اگر صاحب ثبات قوی حال و سوسو بوی ناظر و کوس
 ساقط یا کبر او دوستی دارد از ایشان خیر و اگر استینه از برج ثالث است و بوی یا سرطان و شش
 یا زهره یا کس از وی بود یا بوی ناظر باشد و دوستان بزرگ یا بدو از ایشان فواید پسند
 و اگر میلا و نهادی بود و ثبات کوس یا حوت بود و سوسو و حوت کسستی ناظر بود و کوس ساقط
 دوستان برادر دارد و نزدیک ایشان مکر بود و اگر مشتری در یازدهم بود مولود در اوستان
 شکر باشد از هر دو راجع بود از دوستان مکرمت چند اگر آنها بزرگ در صورت جوش
 بود و دوستان برادر دارد و از ایشان مال یا جاه یا بد اگر خرچ خرچ بود از کوس و سوسو و حوت
 مشتری بوی ناظر و یک خلق کرامی باشد و مردمان او را کرامی دارند از هر دو طالع بود
 سوسو و بنزدیک خلق عزیز بود و از زنان و دوستی ایشان کرامی و شافی یا بد و لامل و کوس
 میان ایشان دوستی بود اگر فقر و کس را در یک و یک درجه بودند میان ایشان دوستی باشد و اگر مشتری
 در موش سعد دیگری بود و سعدی در طالع دیگر کس بر مکان بیرون این کس میان ایشان دوستی بود
 و لامل و اگر در برجی افتد که متفق باشند در طالع یکدیگر عشق کنند اگر سهم السعاده بر میلا در موضع
 قدر دیگر افتد و قدر دیگر بر موضع سهم السعاده دیگر افتد میان ایشان دوستی نام بود اما بنیاید
 افتد بر تملیث سهم السعاده دیگر افتد میان ایشان دوستی بود اگر فقر هر دو در وسط السعاده بود

مختار بود اگر بیرون هر دو میلا و یکدیگر میلا در برج مطلع و اگر آن مریخ باشند که چون افتاد
 در و باشند و زنی کاهد و دیگر افتاد و باشند و زنی افزاید چون میان نژاد و اسد ایشان
 دوست باشند و دوستی دایم بود اگر طالع و موضع بیرون میان دو شخص موانعی و از یک شکسته باشند
 دوستی ایشان انساب نبود و اگر طالع بادی بود و دیگر را آتشی و یا یکی را خاک بود و دیگری را
 آبی در بیرون هر دو طالع موافق افتد میان ایشان دوستی نباشد بود و لامل کس را کوس بود یا
 ایشان دوستی کند چون سهم الاصدقا و کسستی روی کوس بود در زمانی یا سادس یا نهم یا یازدهم یا
 عشر مولود و دوستی با نامگان سقط کنند اگر مستولی بر بیت الاصدقا در بعضی طالع و در بعضی ثبات
 مولود از دوستان بیخ زدند و دوستی با خوششان کند و اگر در طالع بود یا بیخ نوزد آن کند اگر مستولی
 در بیرون از وقت اول و بعضی طالع و بعد با فرزندان و جوانان و نوجوانان و امثال و کسائی که شیب
 باشند یا ایشان دوستی کردن کنند و اگر از بیست السعاده و بعد آن قدر با نیکو آن دوستی و اگر از
 ست الاعدا و بعد کسان بوی دوستی کنند اگر خداوندیت در ثبات طالع بود خوششان و دوستان
 مولود و بعد لامل الله نام مولود یا دوستی جلوه زنده گانی کند اگر حلیت الاصدقا بود
 مولود و نیکو زنده گانی بود و یا دوستان حق کسانش و کرم محمد بود اگر احدیت الاصدقا بود مولود
 و کسان یاری دهند و جایگزین صاحب که سعدی از وی بود و از دوستی وی منفعت چند کسست
 الاصدقا حوت بود مولود و دوستان بسیار دارد و دوستان بعد اقب و منفعت یا نیکو اگر صاحب
 خادگی سر صاحب طالع پیوند مولود و دوستان بسیار باشند و از ایشان منفعت چند و اگر صاحب
 طالع صاحب حوت الاصدقا متصل بود دوستان از وی حقیقت یا بند و خیر ایشان فدای دوستان
 کند اگر سهم الاصدقا در وقتی بود از او تا دو آن مریخ ثابت بود و سوسو یا بی سهم ناظر بود مولود
 ثبات الموده و اگر بود و هر که با وی دوستی کند از آن بیجان نشود و لامل سادس و نهم و دوست
 اگر مستولی بر یازدهم و بر سهم الاصدقا ناظر بود و بعد بر مستولی و بعد بر بیت الولد سهم الولد
 مستولی بود و آن نظر ترس و مقابل مولود بدیدند باشد و بر دوستی و یک مریخ اخلاقی بود و اگر سهم
 الاصدقا در برج زامی مغرب بود مولود بدیدند و دوستان از وی مریخ بیشتر از راجع بود
 اگر صاحب راجع بود در یازدهم و صاحب یازدهم راجع بود مولود شگون و حال کردن بود و اگر

شکری بود و دانا و امیر و از ان شادی میزد و در خانه قهر میزد و در نیک نخت و بزرگوار و
با خط بود و جابر بود که از آنکه دین و قاضی اسلام بود و در خانه خوش مولود مذکور
ولی نیاز مال دنیا و از اهل شکر بود و اگر طالع می بود و اگر روزی بود مولود شتر بر و
سپارفت بود و خصوصاً در صحرای و سحر و نظر ندارد و اول اسم بود از جای بلند افتادن
و در خانه رحل دیر بود و با نشاط و تمام کند به دندان است و کند و مال دارد و بدر نطف
و در خانه ستری سواری و لا و بود و خاصه که مشتی نظر دارد و قهر کند و در وقت دانه
بزرگان و در خانه افسان دلیل تملک دارد و پدر بود و علی رسید اندر شکم او را زخمی و سکن
از آتش یا کله کسوت و دستوار کار بود و در کش ناکا بود و در خانه زهر مولود باز
خویشان زمانه و زود ویر کار می زمانه می شود و فاما از بلا خالی نبود و اندر میزان آفتی بود
و در آتش و آتش و در نورانی بود و کند و فواشش و در خانه عطار و مولود و با هم
و بدو سب و بدو پیش بود و در میان مردم و در انام بر بود و او بود که حمله لوطی بود و با هم
بود و در دین باطل و دین بسیار دارد و در خانه قهر بود و نه کامل و در تفریح معاشش بود
اما او را در امتحان بهار رسد و ناکا بهیر و خاصه که مولود و نهاری بود بلکه بعضی از سحر و نظر
دارد **ف** در خانه خوش در میلا و نهاری توان و صاحب فرمان بود و در میلا و
شبی اندک عقل بود و در خانه زحل خوش نفس و مزاج گویند و در خانه ستری دلیل جلالت
بود و کفایت در امور دنیا و کس اهل خویش بود و تربیت نیکو یا بد و با زن پدر و باکره
پدر یا با زن خویشان فساد کند و در خانه جمع و در عتوب دلیل نکاری و رنج و اندوه بود و پدرش
مک رسد و از بوج مفاسد بخور بود و در حل دلیل سرف و بر رگاری بود خاصه که حل دهم
یا هم بود علم هیأت و نجوم بغایت دوست دارد و در خانه زهر و سنا بود و در کارها
او را کشف افتد و صادق الله و دوست و ازنده علوم و اسرار بود و در خانه عطار
بسیار سخن و نیکو شام و نجم و لب یا حل و در خانه قهر خداوند و نیت بسیار بود و در جوانی کارها
ناممور کند و معده تنه و دل ضعیف و کارها ناممور کند در جوانی و معده تنه و دل ضعیف بود

ز در خانه خوش بود و مولود در انام بسیار بود و در شش از روی مبر و اندر میلا و
زمانه بوی رغبت کند و اتصال وی با زمان بزرگوار بود و در خانه زحل از فرزند بی بهره بود
و جابر بود و در عتوب بود و کند و بعل و در جدی با زمان خویشان فساد کند و نیت و تربیت
نامی یا بد و در خانه ستری از زمان نیکو یا بد و با نیت نیت و خواست کند و غیور باشد
و در خانه عتوب از دشمنی نیت رسد و از جهت زمان خصوصت در کاش و ترویج او بدو شکاری بود
و در خانه افسان در کار زمان بهیر بود و میل بکنیه کان و مردان گریش آورد و در و با هم
دیش آورد و در آن نطفه لوطی کند و کند و بعل بود و اگر زنی بود و ناکا بود و در خانه
عطار و در زمان او غایب خیره باشد و موافق بود و مصور یا ناسخ یا ناسخ با عطار و در خانه
قهر کند و بعل و با زمان بزرگان فساد کند و زمان از وی دیگر باشد **ع** در خانه خوش
بود و عالم بود و خوش او را با تاجر اگر در خانه زحل بود و در آن زبان و در آن گوش و از آنکه دین
بود و در خانه ستری ناقص بود و کاتب ملوک بود یا قضا کند و در خانه عتوب نیت بود
اما در آن بسیار بود و در ام خوار بود و در نیت نیت و مردمان ویران کند و نیت
وام دارد و در خانه افسان قوی خاطر و نیکو طبع بود و در خانه زهر و خوش او را با تفریح
یا مطرب یا زکر بود و با حکم است و شاکسته و نیکو منظر بود و واقع بر اسرار
ق در خانه خوش در میلا و سبیل مولود و با شرف بود و در نهاری غریب
بود و در رنج نامرور خانه زحل بطاعت و کامل بود و مقصر در کارها و در خانه ستری نیکو سخن
بود و در میلا و روزی زمان کند با خویشان و در میلا و سبیل اهل همه خیر است بود و در خانه
جمع و بسیار شتر و دیر و فکلی بود و شاید که در وی باشد و در خانه افسان ستم بود
و از دل و سبیل و معده رنجور بود و از جوب مثانه رنجور کند و در خانه زهر و نیکو منظر بود و در جوب
بزرگ خلق و خوشش آواز و خلق را از بن او فایده بود و در خانه عطار و بسیار
سخن و کوه طبع و با نیت کند و با زمان فساد کند از طریق سبیل **ح** در خانه خوش
در حد و از گفتار جباری **ز** در حد خوشش مولود بزرگ نفس بود و در و خداوند
مال و از پاری نجات یابد و احوال سکا کند و چون سعدی نظر داد خلکش زیاد است و در اندر

ساز و روزی نمد بود و عمارت و دوستان دوست دارد و بنزد ملک محترم بود و جاز بود که خیر
 فزاد آن برست وی بر آید و از حد عطا و مملو و ماهر بود در کتابت و عالم بدقائق و کرامتی
 بزرگ و عوام و شاد بزرگ و فرزندان بود و بود که بر سر کار فرمان دهد و اموال جمع کند و عاقلش بخیر
 بود **سپید** در حد زحل دلیل ملک و مرک برادران و خوشان و فرزندان و موسسه در
 عزت بود و تاجی و دو سال که از عمر بگذرد و بعد از آن مال و عمل و حرمت حاصل آید و فرزندان
 تولد کند و مرکش فایده بود و در حد ستری مال جمع کند و تلف کند و بسیاری بسیار کند و باوقات
 سودا و فراخ او غائب شود و دیوانه شکل شود و مرک فرزندان را بجزر شود و زنان او را فرزند
 کمتر بود و سبب زنان رخ و خصوصیت کند و در حد خورشید و سبب عزت بود و در حد زحل و کارزار
 او در طوطی و کار صلاح و بزرگان و امثال این فرض کند و در حد زهره مملو و فاسق بود و
 و سبب زنان رخ و رسوائی بیند پس تو به کند و از زنان شادی پیدا کند و موسسه با
 طاعت زهره با خصوصیت و دل مستولی بود و کمه و الاثار بود و در حد عطارد و اثار نیکو از وی
 حاصل آید و کارهای نیکو کند اما مردم او را بران نمی شناسند **آفتاب** در حد زحل دلیل
 سعادت و ریاست و استیلا بود بر افریقا و اشکال الکبر و موسسه و سدی بدن هر دو
 نظر دارد و در ملک ماد شاه عمد خطی دارد و فرقه و قبیله حاصل جمع کند بزرگ و فرزندان شود و در
 حد ستری دلیل ولایت داری و جامه فاخر بپوشیدن و مصیبت زردی ایاقین و زردی دست
 بسیار داشتن و بزرگان روکش خیم شدن و در حد مریخ دلیل علم و حکمت بود و کارهای خط
 ناک کردن و بود که بعضی از اعضاء او افکار شود و در حد زهره از زنان شاد شود و زنان بر
 و کی شفق باشند و بود که باقی رمی فساد کند اگر ستری برین نظر دارد با خوشی عقد نکاح ببرد
 و هر چند عرش مسته کارش نیکو تر و در حد عطارد دلیل خاوت و بلاغت و لطافت بود
 و دوی نیکیت بود و از فرزندان جاد و حرمت عزت یاند **زهره** در حد زحل و منسل
 کاملی و فضا و نظر و اندک ثبات در کار زنان و زنان پیرا برنی بخواند و بر جلد از زنان پیر
 و جوان رخ و بلا مند و در حد ستری دلیل بود که اهل فضل و هنر بود و مال بسیار زیاده است آورد
 و شادی از زهره گاهی که کند و متعده و ریش آفتاب خوش بود و بود که زنی نازانده بزرگ کند

و محمد العاقبت بود و در حد مریخ از حرمت رخ مند و سختی رشت شود و مال از بارستان تلف
 کند و از حرمت کینه که با او ملا مند بود که از فرزندان کمین رخ و بلا بپند و بر جلد احوال مستقیم
 بود و در حد خورشید دلیل شادی و بر خور داری بود و از کار زنان و بنده گان بسیار دارد
 و مطلع و معصیت بود و بزرگان ملک بخت بود که و اهل عالم بود و خوشی را با دین حق
 دعوت کند و سحاب الدعوه باشند و قرآن و اخبار خوانند و در حد عطارد و از فرزندان شادی
 مند و حرمت و جاد و از ملک عطا و ادرا یا بد بود که مصنف کتب بود و بر پیشه اهلست
 خویش مسلط بود و نافع الا لاه بود و سار که **عطارد** در حد زحل مملو و از خوشان
 رخ مند و اندک کند بعضی از کارها خویش و مرک فرزندان پیدا از جبت زنان بلا و رخ
 پند و بزرگان کند بعضی از کارها خویش و مرک فرزندان پیدا از جبت زنان و بود که یک
 چشم او را خلی رسد و بر روزگار او بیو لویه بود و در حد ستری عالم بود و در کتب بسیار
 نقل بود و بر اقران ریس و مقدم بود و او را اشیاع و اموال بود و پراکنده و او را فرزندان بسیار
 بود و بر دشمن ظفر یا بد و شستن سخن و خاطر خوب است بود و اما خسود بود و در حد مریخ دلیل توکل
 و توسع بود و بر اموال بسیار دست یابد و بر قوم صاحب فرمان بود و باشد که مقدم عمار
 اشعه بود و کار تمام بیکو کند و در حد زهره مقبول بود میان مردم و سفود دست دارد و دست
 بسیار مطالعه کند و او را فرزندی بود که چشم او بد و روشن بود و بزرگان محترم بود
 و از ایشان مرزوق بود و در حد خورشید دلیل در کی و ریاست و اصابت در رای و تفریر بود
 و دلیل بلاغت و فصاحت و نظم نیکو و زرافه در محاسن بود و شادی از بزرگان و از ناب
 مناصب و بخت از امور و کارها و خواها نیکو مند و سبب جاد و بخت نمود و از زنان رخ مند و از
 کارها علم دین شادی یابد و در حد زحل بزرگ و فرزندان کمین باشند تاجی و دو سال که از عمر او
 بگذرد و سبب کارش نیکو شود و مال برست ارد و بزرگ و فرزندان شود و در حد ستری دلیل بخت
 باشد و تو انگری و سبب بسیار بود و بود که فرزندان دیگر را بر آورد و هر چند عرش زیادت میشود
 غلق بوی رعیت مسته تسلط و عرش در عاقبت و سلطنت میکند و در حد مریخ سبب هوا و بلا
 بسیار بوی رسد و صلاح شود که با اهل صلاح محالط کند و از سبب و دو ابله رخ پند و در حد

زهره دلیل بر کمال باشد و با اهل و لاشه شود و اول نکاح که سازد طلاق دهد و بود که مردی
مقدم و اصل بود و بود که زنان بسیار کند و اموال بسیار از تجارت و غیر این جمع کند و از
سلطان خلعت بپذیرد و در حد عطف در دلیل علوم دانش و مظاهر کتب بود و مال
بهرت آورد و عاقبت خیر بود **دلیل صد** از کتبات با بلیان **رحله** در حد خوشنویس
مال و محرم بود و عاقبت بخت رسد و از آن بکات بپذیرد و که بعضی را از اشغال شریع یا از اشغال
ملوک بوی مویض افتد و از آن مال بهرست آورد و بسیار مال و فرزندان و خلق بوی محرم
باشد و در حد سستی مال دارد و اما از اول جوانی تلف کند که کارش نیکو شود بعد از سی و
هشت سال بفرزندش شود و بعضی را از در دزدان رنج بود و عاقبت او بر خیر و بخت
و محرم بود و در حد صرخ دلیل بود که مادر یا پدر مملوک و غیرست باشد و در حد و فرزند
مادر و پدر مملوک کند و بود که او را از پیش و حق آتی بود که باین اورا محال بکات کند و مال
از هر گونه او را بهرست می آید و بعد از سی و هشت سال کارش نظام می گسترده و بهرست
شود و در کار و علم و اعمه خوش کند و از آن رنج مند و در حد زهره دلیل در حد بود و بکات
مش از مادر بگیرد و او را از در زن فرزند بود و از زنان بهرست و بود که از دل کند
که حاجتی از اولاد و اقل در وی سبب باشد و او را از در که برید و بکات و تاسی و سستی
سال کار وی بسوخته بود و بسبب با اهل و لاشه شود و بود که در مجده یا در سه مجاور بود و در حد
عطار و از جهت زنان رنج مند و مرکب و مرکب فرزندان بپذیرد و از آن بهرست و بود او را بهرست
زنان زاننده باشد و بود که اگر دلائل و لدقوی بود و در بروج انباشت اول فرزند وی دختر بود و در حد
یابد چند آنکه دختر از عروس کند و بهر کار از اسد و مسم بود و مذکور و از ملوک و وقت زجر می یابد
و در ویست شود چنانکه بقوت در ماند **شبهه** در حد رطل باور بپذیرد و از آن مال از
تجارت او را روزی بود و اعدا او را کردن نمند و بر اسرار کار مظهر شود و او را کتبی
ناظر بود و هر وقت که مستی در حد رطل بود و خیاط کند از رنج و زبان و در حد خوشنویس بر کارهای
بزرگ مسلط بود و و او بود که چند آن عکایه که بعضی ستم اولاد خوشنویس بپذیرد و عریانی مودت
بسر بود و چون نشتری در حد خوشنویس است منافعی مالی بهر خاصه در خانه و شرف و مشیت بود و بود که

خشی

بخار ساعد و او خاف دارد و فرماید و در حد صرخ و بلا کند و مرکبش بد بود و بود که سبب مرکبش
از اقرب بود و و او بود و و او بود که بیه که از وی سیم فرزند بپذیرد و در حد زهره و زنان نیکو
پار ساعد و لیکن از آن رنج و ضعیفست مند و بود که احوال ملوک کند و بود که معاش او را نجاتی رست بود
یا از جهت کت و روزگار در خوشی و راحت گذراند و لیکن کار یا بهرست بن خوش کند و بود که تصاند
یا کار کند که خلق وی را در آن بستاند و در آخر عمر از فرزند فرزند یعنی از نیره شاد شوند و در حد
عطار و مودر اعانه که گاهی دارند و از زنان شاد بپذیرد و هر گزنی دست و در حد خوشنویس
و بعضی از کارها درین و خیر بر دست او بر آید و بود که عمل سلطان و ضیاع و اسباب دارد و بسیار
و پار سانس و خوشین دارد و بود عاقبتش خیر بود **شبهه** در حد رطل مرکب فرزند
و برادران و خویشان بپذیرد و او را ناکاه بکشند و اگر سعادتی بفرزند او بدین حد اموال در و بکات
کند و تاسی و دوسالگی عمر او ناممور بود و روزگار سولیده و او را فرزند آن و مال بهرست آید و
بعضی از فرزندان او بخواه بپذیرد و در حد شتری مال بسیار بهرست آید و اما بسیار شود و رنج
بپذیرد و بود که عقل او را بپذیرد و مرکب فرزندان مند و خوب بسیار کند و اموال آف بود و بر وی
بتانی گویند و ظلمت شریع و در حد رطل و اضطرار است افتد و در حد خوشنویس از جهت
سلطان و ترکان شریعی یا بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست
اما دلیر و شتاب زده بود اگر سعادتی بفرزند او بدین حد اموال دولت یا بهرست
و دامن بسیار دارد و در حد زهره بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست
و بود که بارتان غریب بمانی لطفت کند و کوکان او بهرست و طفولیت بهرست و بهرست و بهرست و بهرست
بسیار بر زنان رنج کند و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست
الکافین و چون رنج در حد زهره بود و در آن ایام خیر کند و کار زنان و محرمست و اما این
و در حد عطار و اگر چه رنجی با بهرست بود و بیکس او را استاید و موقوف نبود و در حد شتری
او جویند و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست و بهرست
و فرزند ششم که در سعادتی مژد دارد و این اوقات کمتر شود **دلائل** در حد رطل
در آن عمر بود و بیکس بود و خدمت ملوک کند و از آن منافع بپذیرد و طعام جمع کند و بود که بیکس بود

و نور نشا شود و در حدیستی همه قوم خویش بود و مستوح عامه بود که در ملک بایکدی
نشیند و اورا فرزندان باشند مذکر و مؤنث و عاقل و غافل بود و در حدیست زود چشم
که و اما زریک بود و سوزد یا کند و اورا جاحی رسد بود که غافل گری بود و در حدیست
بود بافعال خویش با تدبیر و رای صاحب بود و بود که ترویج او با قارب افتد و هم چند عمر
زیادست میشود و حرمست و مالی افزاید و در حدیست روزگار را به نیکو زیاده گشت
او عیش و حلاوت زیاد بود و اگر حرمستی تا قریب در حدیست آن و اخبار و قوه نوید و سخن بصواب
گوید و اورا فرزندان باشند و بر دکان اورا عزیز دارند و مردی بخت بود و دلازل
در حدیست حل اورا اندوه و رنج بود از جهت زنان و زنی که سلیقه و با وفاست و اندک عار
افتد میان ایشان و مدتی در عیبت جانند و زنی پیر نا اهل را بگویند و بدان سبب عزت افتد
و در حدیستی شاد شود و هر چه بدست خویش سازد و عالم و دیگر بود و مستطرا اوصاف
احمال و اورا فرزندی بود و خوش و قاجار اما بیز دیگر ملوک مروت دارد و در حدیست
خویش بود و همه اورا اطاعت دارند و زنی پارسا کند که بروی مبارک آید و عاقل و عاقل
نخیر بود و در حدیست بر حال بود در رنج و زانی بود اورا کار زنان زود میسر شود و زنان او
معتدی نمیزند و کثیر است و بدان سبب رنجور شود و با فقر کارش نیکو شود و از زنان حقی
و انرا بد و بر بند فرزندان مبتلا شود و در رنج گوید با وقایع و از مال و اموال زیاد و در حدیست
شاد بود و زنان و پسران خویش و از بندگان و در خانه با بزرگ و از بندگان کند و در حدیست
بزن و فرزندان شود و زود کار بلو و طرب کند و از ملوک عطا یابد و نافذ القول باشد و
و بمنزله ابراد خویش بنده **عقل** در حدیست حل میان او و خویشان صورت و اختلاف
افتد و ملک خویش آن مندر و زنی او مدتی با دیگر و از کار زنان بهره مند نبود و در حدیست روزگار
گذارد و اورا غم و سعادست که با با عقل و تدبیر صاحب بود و بود که چشم او خجل کند و ایامی
که عطا و در حدیست بود خاصه که کسی برین حدیست بود باید که خویش را از بلا نهد و او را فایده
در از بود در راحت و شادی و در حدیستی عالم بود بخت و اسرار آن کار تا به تمام کند و خاصه
امور معاش خویش و از باز کارانی بهره مند بود و اهل بیت می بوی بزرگ نام شوند و بود که مقدم

اندر دین شود و ملوک اورا اعی دارند و فرزندان آنی فراز آید در راحت و شادی که دارد و خلق
برادر او بوی خوب بسیار بکنند و بود که اورا فرزندان بسیار بود و دشمنان او را اطاعت
دارند و نو اصنع نمایند و مردمان از بلا نجات دهند و در از بایز نعت و کرامت و
و عاقبتش بخیر بود و در حدیست دلیل آن بود که بسبب حرص خویش را از بلا نجات بخیر
کار او را استقامت اند و از جهت زنان شادی مند و مال و ضلع بسیار دارد و اعمال ملوک
کند و بود مقدم آید دین بود و از کارهای نابوده بکرامت فیه و از بلا نجات باید
پس او را مالی بدست آید و هر کس او بر نرشد بود و در حدیست خداوند او را و او را
بود در میان خلق و سخن بسیار کند و هر کس در پیشش بود و بخت موقوف باشد و مقدم
اهل بیت خویش بود و حار بود که گنا بملوک کند و مالی ازین جهت بدست
آید و فصل بود و مهمت خاصه در احکام و زنیان اند و بکس شود و در حدیست
زحل زنان نولد و ملوک شوند و فرزندان در ایام جوانی تاسی و دو سال و این دور
اول زحل بود پس مال بدست آید و زن و فرزندان دست و پا شود و عادل و مصطفی بود
و در حدیستی از بخت رت روزی مند بود و مالش در سوز بسیار شود و مصطفی بود
رسد و حرمست فرزندان او در عمر او اول شود و هر حدیست فایده میشود مال و حرمست
زیاده میشود و عادل بود و در حدیست زود چشم که بود و بود که صلاح بود و معاش
او از آن حسن بود و از بهایم و سیاع او را بختی رسد اگر سدی نظر دارد ازین
شریفات یا بد و در حدیست هر عظیم القدر بود و زنی و اسبب زنا بخوابد و
مخالفت اهل بیت خویش کند از آن و عار دقت کند از ایشان و مدت در از در آن باشد
و اورا دوزخند بود از دوزخ و زنی ناچسب کند و بر مال خویش تیرت کند و بی رنج مال یابد
و از ملوک کرامت یابد و در حدیست ملوک و نیکو نظر و بلیغ بود و هر حدیست بیشتر
میشود و کارش قوی تر میشود و عاقبت بخیر بود و در حدیست از کفر رنج و فصل زحل
در حدیست دلیل اندیشه و حال کردانی نبود و جاری و در حدیستی سعادت
یابد از دوستان و در حدیست دلیل مفارقت بود و پیاری اهل و در حدیست

از ترویج رخ و بلا چند و زیانی افتد از سبب زیور و جامه و در حد عطار و دلیل
خصوصیت بود و سبب خانه و ملک و جاه و ریاست و رخ رسیدن دوستان و فرزندان
و دلیل سستی در حد زحل و دلیل تدبیر و صواب بود و منفعت کردن در کارهای
اصل و منفعت و برآوردن حوائج و تمنا صریح و مخفی و در حد حوش و دلیل صلاح
و کرامت بود و نجات از بلا و صلاح ترویج و آشنای بدان و بسیار بی فرزندان و در
حد زحل و دلیل کثرت نوادگان و زایل شدن دشمنان و برینه و هزار کردن اعدا از وی
و موافق بودن سزاوار در حد زهره بهر مند بود از زمان و از این خبر و منافع یا چه
وزن یا سزاوار در حد عطار و دلیل صلاح بود و قدر دشمنان و تو انگری پس از
در وی و راحت رسیدن از عطف و منفعت از سخن و دلیل مریخ در حد زحل و دلیل
نجات بود در کارها و طفر بر دشمنان و تو انگری پس از ترویج و در حد شتری و دلیل توفیق
سخت بود که دشمنان او را کنند و از کارهای بخاری انتقال کند و نوید از هر چه امید
دارد و در حد حوش و دلیل تو انگری بود و بغیر در کارها و دلیل سحر و پیروزی در آن
با نواعی از غنا و ثمره و در حد زهره و دلیل زمان و هلاک زمان که دارد و در حد
عطار و دلیل بیماری و خصوصیت و عزامت و هر اس و زمان بود و دلیل آفتاب
در حد زحل کارهای او مضطرب بود از شادی باند و واز اند و شادی میگزید
که هیچ حال او را موافق نبود و در حد شتری و دلیل اندیشه بود از خدمت ملک و عطف و در
حد مریخ و دلیل بود بر زیادت در مرتبه و ریاست و فخر و شجاعت و اقبال و در حد زهره
و دلیل نویدی بود از کارها و مگر از کار زمان که او را موافق بود و در حد عطار و
دلیل قضاء حوائج خاصه در سفر و شادی از کارهای پوشیده و زیان از کارهای
اسکار و دلیل زهره در حد زحل کارهای او زود تمام شود و زایل گردد و در حد شتری
زن با وی سازگار نبود و موافق با حوشین بود میگذد و کارهای ممکنه که او از زبان
دارد و در حد مریخ آشنای منفعت کند و در حد حوشین میگذد و کارهای با مردم و موافقت
کند و شایسته بود در ترویج و فرزندان و موافقت بسیار دارد و در حد عطار و هر کار که کند

شعی

مستند شده بود و در حد زحل از آن منفعت بود و دلیل عطار و در حد زحل و دلیل صلاح
و خیر بود در کارها و مالک در ملک برآید و در حد شتری و دوستان بسیار دارد و منافع یا چه
از سلاطین خاصه اما منافع و سود بود و در حد مریخ و دلیل رخ بود و کارها و منفعت از کتاب و
حساب و در حد زهره و دلیل او نیکو بود و کارها و باطل در سنان صغیر بود و در حد حوش و دلیل
آشنای کارها بود و در حد صلاح و دلیل ثمره در حد زحل ابتدا کارهای بروی و شوا بود و غرض از اینست
از جمله مشایخ و طبقات زحل و در حد شتری و دلیل صلاح بود و در ابتدا او تحمل نفع و در حد مریخ
و دلیل رخ توانده بود و معاد است با رباب مناصب و سختی کارها و در حد زهره کارهای بروی
آسان بود و از آن منافع یا چه و در حد عطار و مقصود نمای او بزودی برآید و کارهای او مستقیم
و لامل احکام بودن کواکب اریوس خود و غرض از دلیل از غنا و خوش حکیم و عالم
بود معلوم دین و او را از سودا با وقایع رخ بود و علم اخلاق نیکو بود و از هر کار که
او را دوست داشت و از قدر قوت او از حلال بود و او آسوده و متواضع بود خاصه که صاحب
طالع بود و متقبل بود و در حد شتری نیکو حال بود و به حبیب بزرگ حلال و کرام و پناه چنان
و سلیس و در ویشال بود و با زمان او را موافقت بود و بود که کفر نندازی و بزرگندی
بگیرد و بهرورد و در حد مریخ کز اف کوی و با نکادت بود و ضعیف در کار خوش و بیچاره
باشد در کسب دنیا اند و کین بودی بی و ترسان از همه خبری و از همه کس و در حد آفتاب
مندی و شرف و جاهت یا چه و از موافقت او را بیماری رسد و عاقبت او مرگ بود و از زهره
عاقبت و بد نصیب یا چه و مال زیاد است شود و قاضی ترین آن بود که میل و نهاری بود و بهرورد
سلاکش از روزی بود یا از استقامت و در حد زهره هیچ حاصل ندارد از کار ترویج و بود و کین
کودکی را برین کند و با زمان بهر خفا لطفت کند و او را در اخلاص فرزند آن بود و متقبل بود از فرزندان
و بود که بیماری و سحر و جادو بود که این سواد هرگز نماند و از زمان رخ چند و در حد زهره
عطار و جیش و عالم بود و کارها و بیابان کتب و کارها پوشیده و آفتاب او را از زمان
بود و بود که کز آن زبان بود و در حد زهره دلیل در وید تلف کند و محمدی بسیار شد
از بلغم و دلیل کوتاهی عمر بود و در حد زحل و دلیل سستی از غنا و زحل و موافقت

و خول خواهد و با هر دمان برفی و مدار انرا اندک و در از غروب و غامها و بروج بسیارند و در خانه
مستری از عطا و اشرف مردم بود و محبوب بود و در دل خلق و شاد و محبت و مال بسیار
یابد بدین سبب و در خانه مرغی بزرگوار و خطیر بود اگر در آن بود و نیزین بوی ناز و مهر و دو
در و تیر بکشند و در برج بزرگ مسلط بود و بر لشکر و لشکر بایان و در خانه اقباب حضرت و نیکو فرج
بود و لیکن بار ازان و فرزندان در و زمان خوشان فساد کند اگر زنی بود یا پدر و یا برادران
و شوهر فساد کند و در خانه زهره بزرگوار و دوست دارد و فاضل بود و او را اعلیٰ نهانی
و معربان ملک بود و بازمان ملک و در اجماع طاعت بود و از ایشان مال بسیار یابد و در خانه
عطار و کار و بر کس کند و دلیل مساجی و علم استیفا بود و علم نجوم و ادب و سحر الطمانه
بود و در خانه ماه مال مادر میراث بوی رسد و بود که اقبال سلطانی کند و او را نند و موافقی
بسیار بود و عاقبت او بخیر بود و مسیح در خانه زحل نیکو سخن بود و مال دارد و پدر تلف
کند و خوشتر از آنکه زاده از وی متولد شد آفت رسد و سبک روح بود و در خانه مستری با ملک
و اشرف محالست کند و ذکر جیل بود و او را در میان خلق در خانه مرغی لشکر کشی بود و کارهای
بزرگ کند و او را از آسمان بر می رسد یا از بلندی سفید و از جبهه السیه بود و در خانه اقباب
حال مادر و پدر او بد شود و از منزلت خویش پیچیده و دلیل آفت حرم بود و کار او از آسمان
و اشرف بود و در ملک او بد بود و در خانه زهره زتان برادر زنی کند و ازان زمان از او خوشتر
سری بود و بدشان میل و در زمان خویش من و فرج و محب بود بکارهای خویش و بود که زنی را
زنی کند که شش از نجاج باوی نجاج کرده باشد و در خانه عطار و دلیل بود که صاحب علم و
حکمت و زیرک و عید انور و لب او را در حلال بود و از عمل خویش تمام نیک طلب کند و بیاید و از تمام
نیکو روزی من و بود و بیاید بوی رسد و در خانه زحل و زحل بود و او را نند و او را نند
و مرکش بود و دلیل اقباب در خانه زحل چای رسد که علاج دشوار بود و لیکن
بسیار مال و نیکو تر از آنکه خدای خیاچ ملک و اهر کند و در خانه مستری بزرگوار شود
و مال بسیار بدست آرد و بهر نیک سلطانی ملک بود و اعال خطیر کند از جهت ملک او را
و قتی و منرفتی بود و نیک خلق و در خانه مرغی از آنکه مساجد مردم بود و او را از آسمان پیاده بود و اخفی

خشی

رسد و لیکن معاش او نیکو بود و فضاظ کارهای خوش بود و در خانه خوش را و امهرتی بود و قتی
و صاحب جاه و مرتبه و شرف و عمارت بسیار کند و نماید و در خانه زهره نیکو روی بود و یگانگی با معبر
و خوابهای خوب و او از خجانی ننگ رنجی رسد و نمادی در خانه عطار بود و یا نیکو یا فال گوی و بافت
و او را از مواد سودا و نیکو نمادی بود و محکمت بسیار دارد و در و معانی ماسر بود و در خانه لمر آرد
رسد و با یکی فایده یابد و از غنبت و عذابا و میراث دارد و پدر بوی رسد و از زمان ملک نوباید
یابد و لمر زهره در خانه زحل بایان محرم فساد کند و اگر بزند بود یا پدر و او مر و قی بود
و خداوند ای و تدبیر و از جهت زنی مال یابد و آن زنی را دوست دارد و در خانه مستری
مال و جاه و منبر است یا پدر و زمان او را از وی نیک افتد و تیار او تاف جهودان و با اهل محبت
دارد و تنای بدشان مستند و در خانه مرغی کشتی و طلیس بود و بجا و تعب بند ازین جهت مستقیم
الطوبه نباشد و از جهت زمان آفت و بجا بوی رسد و کنیز کان و بنده زادگان بزرگی کند و در آن
صحت نباشد بازمان و شش محالست او با لکن کان بود و در خانه اقباب حضرت الفرجین
بود و با محارم فساد کند و اگر رسد بوی پیش گوئی ازاد شود و کند با نونی و از بونی کند و محسن
شکر کند با نونی زنی کند و در خانه خوش دلیل شادی و فرج بود و او را با نند بازمان
و علوم اخفی و امان نیک شناسد و او را در ابتدا احوالی علی صبر و عقید و در خانه عطار
بازمان نجات طاعت افتد او را یا خدمت زمان ملک کند و ازین هر دو قبل خدمت و ملاکت
و بود که نقابس بود یا خطا یا پنهان فرودش و در خانه ماه خدمت زمان ملک کند و از خدمت
ازین منافع یابد و بهتر و شاد باشد و از آن جهت خصوصیت کشد و جانور بود که زنی
عریب کند و دلیل عطار و در خانه زحل او را از خوشتر از زبان رنجی بود و بهیچان را
از آنجه در باطن او بود و غرق نبود و از اسرار مردم کشت کند و بدین سبب بیاید و بود
که عالم بود و بجوم و حساب و خداوند دین و عبادت و علم و عقل بود و بود که کاهن بود
با فال گوی و در خانه مستری کار دین نیکو رای و تدبیر بود و بود که نقابس و یا خطیب
و صاحب مرتبه بود و در خانه مرغی نیکو تدبیر بود و نیزه فم و لیکن در فرج زنی و دلیل الخفا بود
و سو کند در رخ بسیار خور و از آنان پاک ندارد و و همت او هم در کسب بود و بود که خور یا

انا افقر العباد واعترف بذنوبي فنبهني الى الله تعالى من جميع ذنوبي واستغفر الله من جميع ذنوبي واسئلك يا هادي
الضالين واليه المرجع والمآب وادعي به اهل بيته الطاهرين الصديقين الاخوة والمؤمنين الصادقين
والسالكين في سبلهم والصلوات على سيدنا محمد وآله

[illegible]

الحمد لله

کتاب مطلع بود و در بخش اول با کمال زبان بود و وجود از جهت کتب ری بوی رسد و بد
 سیرت بود و بدنام و در خانه کمال مال پدر بزبان آورد و خجسته مرا ج بود و بود و کجاست
 و تسلی شتری در خانه زحل در میسلا و نهاری از مال و غیره خورد و از بیاید و سعید و من و عظیم القدر
 بود و در میسلا و لیلی روزگار او میانه بود و وقت آورد و یزد و زبردست آید و از اسباب کت
 و اسم و بیاید و در خانه خوش مولود و از خوشی مسوق نباشد و تنگ دل و ضعیف دلی بود و ترسد
 که کنی گوید و در خانه مرغ امری بود از امر او بر و زود و در شتر کار با گوش و زرد مرغ با نظر بود
 از برج مذکر مولود که پس از ملاری بود و در خانه خفاک یا امر او از باب سلطه و دینت باشد و اگر
 در وقتی بود یا مایل التندی و زحل و مرغ باوی نبود و تنگیت و بسیار مال بود خاصه در میسلا
 نهاری و در خانه زمره زبانی نیز گوید و برانی کند و بود که زنی مشاط یا معلم زنی کند که بونی
 استیلا دارد و اگر مولود زنی بود و از تعلیم و قرآن خواندن خفی و در جریاید و در خانه عطف و د
 قهرمانی بود یا عارض شکل و علم و حکمت و دینت دارد و در ولایت نهاری یا بعد و جریاید
 اخلاق بود و در خانه زمره زبانی و سعید و عارف بود و بسیار مال از بزندان خفی یا بد خاصه در
 میسلا و نهاری و بسیار مرغ و در خانه زحل قوی زای و قوی و یا استیلا بود و در کار و با هم کار
 که ابتدا کند نام کند اما مالی دارد و بد و تلف کند و برادران بخش از وی میزند و عاقبت نباشد
 و در خانه شتری سراف و یزد و گوارد بود و دلیل سواری و ریاضت بود و لشکر و اسب با بر قوم
 پیا و ده از شکل قرآن و بعد خاصه که شتری با نظر بود و مرغ و در خانه خوش مذکور و معروف بود
 و یزد و مبارک در کار و در میسلا و نهاری شمر و عجب بود و او را اعتیای نهاری بندید و یک
 و از تاسع مستعد و در عجب در میسلا و نهاری کت بود و در خانه انساب و دلیل اسلار مادر
 و پدر بود و عاقبت بود در چشم یا معده او را با پس رجه کند و پدرش در عجب میرد یا پدرش
 را بکشند و در خانه دمسره زای بود و بسبب زمانه زانی کند و بعد خاصه که در میز آن و بعضی
 از زمان او میرند و بعضی را طلاق و بعد از آنست زمان بیج و بلا میزند و در شیران از آهین
 یا از آتش او را ری و رسد و در نورانی و فاسق بود و در خانه عطار و کاتب بود و ولادت
 داند و بود که در علم کلام مبرز بود و کتب نویسد و بخل کلام و در میان مردم معلوم حکمت تمیز دار

८३

در خانه قریب الحركات و نشاط کننده و خلف بود در امور محاش و او را در شمار
رسد و برخی یانگاه میرد و یکشنبه شش و میراث مادر و پدر تلف کند و شمار کون بود خاصه که
میرد و نهاری بود و اصل اصحاب در خانه زحل پاکیزه نفس و مقبل بود در کار با و خراج
و نشاطی و در خانه شتری با کفایت و جلالت بود و در کس اهل سنتی خوش و تریستی بد
یابد و بود که بازماند و یا با قارب و در خانه حج دلیل عبادی و بری بود و دلیل هر
پیر بود و پیر او را و حج مفاصل بود یا و حج کبر و اگر در حل بود دلیل شرف و سعادت بود
در میل و نهاری در شش میانه بود و در خانه اقباب اگر نهاری بود مولود میری نر که او بود
و کسب مال کند و بود که جایی بود که خیانت خراج کند و اگر میل و لیل بود اندک محل و دلیل
معارفت بود میان مادر و پدر و ن او در غایت و اگر در شش زحل بود مولود پاکیزه نفس
و مقبل بود خاصه در میل و نهاری و خراج کن و نشاطی بود و در خانه زهره قال که یا منی یا منی
و صادق آینه باشد در خیر و بسیار لطیف و فرادان محاسن و بسیار سفر و در خانه عطارد
بسیار سخن و عالم بود و بود که محو و در امتحان و بسیار حقیقت بود خاصه در میل و نهاری
مادر میل و لیل مولود را و اوج الانس بود و او را از خطوبت ری بود و در خانه کمر مولود
محاسن بسیار کند خاصه در جوانی و او را در احوال اندک قال که منی است آید و معده او ضعیف
شود و از تنه او را ری بود و دلیل زهره در خانه زحل زهره مند بود از کار و زمان و بود
و مقیم بود و کند و مقبل زمان خوش بوی خاصه در جدی و بازماند خویشان و محارم فساد کند و
در خانه شتری از قبل زمان جاه و معرفت یابد و بود که اعمال زنان ملوک کند و بود که کار و شریف
یا مقنن فرماید و میان او و عیال او موافقت بود خاصه در میل و شش و در خانه حج مولود
غیر و مکرری میزد و سبب زنان را سید و بازماند پارسی بود و بود که مولود کسی را برای
جاه و محبت و عورت بیشتر و در خانه اقباب مولود را زیادت یابد و از تنه او و با جواد
مخالفت کند شتر و بود که عقیق بود و پاک تن بود و او را بوی ناخوش بود و در خانه زهره
ری و لیل مولود سبب زنان جاه و معرفت یابد و مقبل بود در شش از کار و بازمان
که شود و از نزد محالفت کند و در میل و نهاری دلیل زباید و مقصود است از جهت زمان بود

کدن از و میسر و در خانه عطارد و اگر زنی بود با دیانت و امانت بود میل او بکسانی
و با ایشان محالفت کند خاصه در جوانی اگر مردی بود یا نقاش بود یا زکریا عطارد و در خانه
قره کند و مقبل بود و بازماند محاسن و سبب کند بر زن و نوج و بلاست از جهت زنان بود که او را دار
دست و دلیل محال و در خانه زحل و زبان و کوشش کرانی بود و کارهای باریک خویش
کند و منتهی جوید و از نر یا بره یا بد و از اسرار مطلع بود و بود که از علما را نیکو دین بود و بیمار
دارند و اوقاف بود و در آن حوض کند و بود که معبر یا میم بود و در خانه شتری و میری ملوک
کند و عالم آکاب و میری ملوک بود و عادل و با کفایت بود و در خانه حج مقبل از کار و زمان بود
و لیل در روز زن بود و او را دینی و مذهبی بود و در دست بود و بود که سحر و تیر خات دادند
و آموز و دود ایم او را و او را که نمایندانی کند و از آن سبب رنجور شود و دلیل میل و لیل
کمر بود و در خانه اقباب در میل و نهاری مولود مقبل بود و صادق و نیکو خلق و در لیل کمر ازین
بود و در خانه زهره شاد دل بود و بر ج سازد و کند و بود که زکریا کند و کارهای که زو و نوج خلق را
و ر قاص و باری که بود و باشد که علم الهی داند و آموز و در حساب داند و اگر در و تری بود و سحر
چلی بود که محاش او بکلیت کند و در خانه عطارد زود چشم گیر و طول بود و معلوم و کسب و محاکم
عالم بود و از تجارت صوف و نر و غیر آن بهره مند بود و عالم بود باعداد و خواص و خیر و مقابله
و در خانه قمر دیگر و خف و خف حرکت بود و حسن الاداب و محقق و نیکو نظر و غیره و بی هیچ و سبب
او را علوم مساعدت کند و دلیل کسب در خانه زحل جاهل و مدبر بود اگر بر مقابله زحل
بود و در خانه زحل مقام بود و بسیار زکرت و طوبی خراج و اندک حرارت و او را از
خفته را و جامع طالع و احتمال این را رسد و در خانه شتری در طاهر النسبه بود الا که مسیح زمان
حاجم بود و زمان خویشان و اگر خداوند طالع زنی بود یکی از محارم یا بوی زن کند یا برادر شوهرش
و در میل و لیل دلیل خیر و سعادت و آسایش بود و در خانه حج چون زاید بود از ضربه دلیل
بود که مولود شتر و مقدم و کارهای بد از ناص بود و در ضربه دلیل شتر بود و اندک و در خانه اقباب
اگر در ناص طالع بود مستقام و ضعیف دل بود خاصه در و به اول و سوم از اسد و در خانه زهره
حسن النظر بود و حسن العیش محبوب بر دیگر خلق و در کار زمان بی بهره بود اما هیچ المانع بود

در خانه عطار و اندک سخن و غنیمت بود و لیکن میل او بطریق شهودت منور بود و علوم دین
و حکمت و شریعت و در خانه قوی و شرف بود و خاصه که در اوتام بود و دلیل توانگری و طهار
بدست وی برآید و لایلی لولک در خانه های طالع به تسویه خانه ها را گوشش باید و است
در حل در طالع غنیف و مکرر بود خلق بر وی اختلاف دارند از کفار میزند در دوم در خطوط
خوشش توانگر بود و در سوم او را برادران باشند برادر از وی بهتر در چهارم مادر یا پدر در حالت
طوفانیت او بهر در در پنجم ملک فرزندان چند در ششم صبی المزاج نبود در هفتم در کودکی زن نند
در هشتم او را تاگاه می کشند در نهم میباید مسافر بود در دهم تا زن بود در سجدات بود در
دوم بر توی بوی در و از دهم و سیمت او می کشند المشرقی در طالع نیک نخت بود
در است کوی در دوم میبوی و فرای روزی و در ۳ او را از خویشان شادی بود در ۴ از پدران
و ضیاع نعمت یا بر و میر است از جانی نبرد و رسد در ۵ بوزند و دشمن قسم بود ۶ صبی المزاج
بود در ۷ بر تان شاد و نشاط و روح مند از ایشان ۸ مال یا پدر و میر است از جانی که نبرد و رسد
از سفر و دین و علم ز اوست یا پدر و بود و کج کند و عذر ۱۰ عمل سلطان کند ۱۱
از دوستان روزی میبوی و او امیدوار او را شود ۱۲ از اعدای او غم می کشد المشرقی
در طالع یا خصومت بود اما اقبال چند از آن خصومت ۳ مال یا پدر و مشر هم بود ۴
میان او و خویشان خصومت بود در میان او و پدر و دشمنی بود در ۵ فرزندان او بزرگ شوند
و بهر نذر ۶ درست مزاج بود ۷ خصومت بود میان او و زن و او زن را دوست دارد
در ۸ دایک یا در آتش می کشد شود ۹ مال یا پدر از آن جانی که نبرد و رسد
در ۱۰ از خدمت مادران و عمل سلطان برنج می کشد ۱۱ برنج می کشد و در دشمنی بود در ۱۲ دائم
مسافر بود دلیل آفتاب در طالع توانگر و مال دار بود و محترم اما محروم بود و خاصه که در پنج
بواجی و آتشی بود در ۳ در دشمنی بود در ۳ خوشی او را دلکش دارند در ۴ پدرش
میره و خود یا پدر در ۵ او را فرزند کمتر بود در ۶ او را بسیار عظمت بود و معالی در ۷
زنی غریب رشت کند در ۸ میان اهل اقدار نبیره در جانی که نبرد و رسد مال یا پدر
در ۹ صادق احلام و الرو یا بود در ۱۰ اگر از بسیار عظمت بود مال و حرمت یا پدر ۱۲

خلق حاجت بود و دلیل ربه در طالع پاکیزه لباس و پاک نفس بود و خلق او را دوست
دارند در ۳ مال یا پدر در ۳ او خوشتر از دوست دارد و خوشتر از دشمن در ۴
مادر یا پدرش در کودکی می کشد در ۵ روزگار خوش گذارد و او را فرزند بود در ۶ یک چشم
او عیبی بود در ۷ زن کند از خویشان در ۸ از جای بلند می کشد در ۹ از اینجا که نبرد و
رسد مال یا پدر در ۱۰ از برادران و زنان خاتون راحت یا پدر او را دو نام بود که بدانی
دو معترف بود در ۱۱ از دوستان مال سلطان بهر می کشد در ۱۲ ستوران دارد
اما بعضی بزبان روده بازمان خصومت کند عطف ارد و طالع زیرک بود اما بدست و
بلوچ بود و بدخوی در ۳ مال یا پدر از تجارت در ۳ خواهران و برادران دارد در ۴
مال و میر است یا پدر از مادر و پدر خوش اما تلف کند در ۵ بکر و هفت میر و بوزند
شاد نشود و در ۶ طبعی کند و یا دار و زو شد و اسیر میر و در بند و حبس در ۷ برن و
فرزند شاد نشود در ۸ فرزند و حبس میر در ۹ همیشه مسافر بود در ۱۰ نازیان کند
و نه سود را اگر قوی حال بود عمل کند و خل و خوشش برابر بود در ۱۱ روزگار باقیست
گذارد و در ۱۲ حال او میان بود العسر و طالع عالم و فقیه بود در ۳ مال تلف کند
در ۳ او را خواهر و برادر بنود او بود و زود میرد در ۴ از مادر و پدر دور افتد و در ۵
او را فرزندان باشند در ۶ او را عیبی بود در ۷ بر زنی کند در ۸ صالح بود در ۹
از سفر و حج می کشد و جو آب شود بده بسیار می کشد در ۱۰ دروغ زن و در بخور بود در ۱۱
با مادر جوان زندگانی کند و نیکو بود و یا مردم نیکو می کشد در ۱۲ در زندگانی بسیار بود
و خوشش خوی باشد و مردم را دوست دارد و اندک مال بود و دلال بود خداوندان
خانها از کفند ما شاء الله صاحب طالع مولود را می بود در اصل خویش در ۳
متفاق و کریم بود در ۳ خویشان مصلح دارند و اعیال ایشان بود و سفر بسیار کند در
۴ نیکو کار بود یا مادر و پدر و از ایشان بلا می کشد در ۵ چشم او بوزند و دشمن شود
و بسیار درستان دارد در ۶ کار بندگان و خدمت ملک کند و بود که بطلب و معالجه مشغول
باشد یا به پطاری در ۷ بسیار خصومت کند و زن را از بغیرد در ۸ ضعیف دل خویش

و کثیر الاغنام بود در ۴ در علم بخش گوید و مقام نمکند در شهر و تپتی که ولادت انجام داده باشد
 و ستم در سفر بود در ۱۰ در راه سلطان بود و سلطانین مقل بود و با ایشان زید
 در ۱۱ نیکو خلق و بسیار دوست بود و فرزندان زیادت منفی ندارد و اندک
 فرزندان بود در ۱۲ بدست و بدست و بسیار دشمن باشد و بروی طرف یابند صاحب
 مانع در طالع سال یا بدی طلب در ۱۳ معیشت وی از وجه معروف بود و اگر
 بخش نام بود مال را گزند کند در ۱۴ از اسفار نزدیک و از خویشان مال باید و شکست
 در ۱۵ از آباء و اجداد مال باید و از ضیاع و حال بدران نیکو بود و وطن او نمود عابد
 در ۱۶ از زمان و خصوصیات و هدا یا مال باید و مصلحت در ۱۷ از بدکاران و خدمتکاران
 و سواران و از آرزوهای منفعت باید و در ۱۸ پروزی بود از حقه زمان و معامله در ۱۹
 از سلطانین و علی سلطان مال باید در ۲۰ از دوستان و تجارت و سلف مال جمع کند در
 ۲۱ از زندان و اسیر و کارهای قاضی کردن و کارهای ناو اجب مال بدست آورد
 و همیشه مال او بدزدند صاحب مالست در طالع مهره اقرب بود و ایشان از روی
 منافع یا بد در ۲۲ با خویشان خصوصیت کند و از ایشان رخ بپذیرد در ۲۳ او را خویشان معروف
 باشند و او را از ایشان مدد و نصرت بود در ۲۴ خویشان مال بدست بدست فرو
 گیرند و او را زیادت نصیبی ندهند و او بدیشان حاجت مند بود در ۲۵ او را خویشان باشند
 در غایت سفر بسیار کند و ایشان را فرزندان خلف باشند در ۲۶ برادران و خویشان
 با وی خصوصیت کند و غواصی او جویند در ۲۷ بعضی از خویشان او زن او خون طلاق
 دهد بخواند و از آن فرزندان شود و ایشان را بدان سبب عداوت باشد و در او بود
 خوشی زن او را کمراه کند و بخواند در ۲۸ خویشان او کیش از روی غیرند در ۲۹ خویشان
 او بد باشند و زود غیرند و بود که خویشان او در سفر زن کند در ۳۰ وکیل مرک برادران
 و ممالک محاسن بود در ۳۱ خویشان دارد از اهل و دین باشند اما بوی نسبت
 دادند در ۳۲ خویشان با وی خصوصیت کند و ایشان را اجاره و ولایت و مساعدت کند و
 بروی دست یا بد صاحب رابع در طالع مهره اهل بیت خویش بود و معیشت

۳
 ۸ از مهریه مال بدست
 بود و مال پاک ندارد
 ۹ نصایح خویش و مصلحت
 در از اسفار و غما و در طالع
 مال باید در ۱۰ صح

ایشان از خجندی بود و مادر و پدر او را دوست دارند در ۲ پدر او را دوست دارد
 در ۳ پدر و مادران و حواجران او را دوست دارند در ۴ بدان معروف باشند و از
 جاه و محبت بود در ۵ بدران تو انکه معروف باشند و ایشان را فرزندان باشد و خاندان
 ایشان مدتی باید خاصه که برج ثابت بود و صاحب رابع سمود در ۶ پدر و اجداد و ملوک
 غنی باشند در ۷ آباء و اجداد او از شهر می معروف باشند اما زیادت درجه ندارد و میان او و
 پدر خصوصیت بود در ۸ غیر بدرا نیک بود در ۹ بدی اصل و غریب و سمار و در و در
 بد بود در ۱۰ پدر و خویش معروف باشند و ملوک شناس در ۱۱ بدیش غریب و بد حال بود
 و زود غیرد و بعد از درک او را نام خیزد و مردمان نیک او تقرب کنند در ۱۲ بدران غریب
 باشند که از خان و مان افتاده بودند و حال ایشان میان بود صاحب حاکم در طالع
 ملوک و ابره ان باشند خلف بجوانی از ایشان نیک نکت بود خاصه که در برج مذکور بود و ملوک
 در ۱۳ او را فرزندان بود که پدر در کف محبت ایشان زید در ۱۴ او را فرزندان بود هم نام
 برادران او و از سوز و زنی مند باشند در ۱۵ او را او بدخت باشند و از ایشان شادی
 نبیند در ۱۶ او را فرزندان تو انکه باشد اما عیب نیک بودند در ۱۷ او را فرزندان رخ میدرد
 و نشتر فرزندان او عیب ناک بودند و با او خصوصیت کنند و از ایشان رخ بپذیرد در ۱۸
 مالش زیان آید و فرزندانش کمره فرزند آید در ۱۹ فرزندان او مغرب است و بدرا از
 ایشان مدد یا بد در ۲۰ فرزندان او کون یا ناقص باشند که روشن چشم فرزندان و
 اخویشان بود در ۲۱ فرزندان او ساری یا نقضانی دارند که از آن هلاک شوند صاحب سانس
 در طالع چاک کون بود و علا مان کسور ان او هلاک شوند در ۲۲ از دست بدکاران خویش زید باز گزاید
 سواران در ۲۳ خویشان او را نقضانی و عیبی بود و علی بدکاران و خدمت کند در ۲۴ او را فرزندان بدکار
 و در سب او بد بود در ۲۵ فرزندان او بریان آیند و ایشان را نقضانی و عیبی بود در ۲۶ ملوک و در دست فرخ
 بود چون خداوند طالع بوی ملا نود در ۲۷ باز نماند خداوند غایت کند و بروی بهانه گیرند در ۲۸
 حقت این بود و در غایت چهار نود و از آن رخ بپذیرد در ۲۹ در غایت چهار نود و بنده ناقص
 خود در غایت در ۳۰ از سلطانین بلا و رخ بپذیرد و ایشان رخ بوی باند و در ۳۱ باز نماند

و مردمان مخالفت کند **در ۱۲** او را دشمنان بزرگ باشد اما بروی دست نیاید صاحب ساج
در طالع مستحق بود و زنان بوی رعیت بسیار کند و بر خشم دست یابد **در ۲** مال سبب
سنا رعیت بزیان او و زنان او علیه نه **در ۳** خوشان او زن او را بر نی کند اما خوشیش
طالع کند **در ۴** از اهل مست خویش زنی با رسا با جهنم زنی کند **در ۵** زنی را که از جهنم که بر او از
وی کمتر بود و بیکو خوی بود **در ۶** با کنیزان و زنان بی هنر مناج کند و ملول بود **در ۷**
زنی با رسا هم گفتوگو را بخواند اما او را دوست ندارد **در ۸** میراث زن با وی افتد
و او را زنی مالدار بود **در ۹** زنی غریب کند و او را دوست دارد **در ۱۰** زنی کند از لشکریان
سلطان و از وی نیکی چند **در ۱۱** زنی کند که او را دوست دارد و از وی منافع یابد **در ۱۲**
زنی بی اصل کند و از وی رخ بچند صاحب تمام در طالع خوی خراج بود و بسیار
اندیشد در حواج و متاع خود و در **۲** مرزوق بود از نواریش و از کارهای که در آن
مال طلب کند **در ۳** اندک خویش و نه بود و خویش آن او خدمت کند شو قرا **در ۴** بدارش
غریب بود و اندک عمر و ناقص **در ۵** فرزندان او خوان علیه نه و ایجابند از او تا باشد و
ارباب عمل سلاطین **در ۶** از محالیک و ستور روزی نه بود **در ۷** صحیح الخراج بود و ساج
سهل بود و حرج او با سانی بود **در ۸** بدینست و بدین عمل بود و در عزت میرد و در **۹** مالک
او را است سلطان بنان بود **در ۱۰** با رسا بود طبعی نه طبعی و خلقی بوی تهر کند و تر و خ با خویش
سازد **در ۱۱** سبک روح و بداعتاد بود خداوند تاسع در طالع با کنیز نفس و بیکو اعتقاد بود
محبوب میان آنجا کند سسنتهای بیکو **در ۲** در سوزدی کند و مال یابد **در ۳** خویش آن او
زنان غریب کند و با ستر می شوند **در ۴** بد را چاری سنانی بود و در عزت میرد **در ۵** او را
فرزند بود نه در ستر او و بدین آن خوشی دن بود **در ۶** مرزوق بود از بنده و ستور **در ۷** زنی
بیکو و عینیت بوی افتد خاصه که بوی سعد بود **در ۸** نفس بود و در ستر او را قطع افتد و در
۹ اندک سز باشد و مستقیم الطریق **در ۱۰** خویش آن او زن آن کند و از اهل بیت سلطان باشد
و با رسا باشد **در ۱۱** با رسا و خویشش دارد **در ۱۲** به محالیت بود صاحب عاشر در طالع بی
سببی اعمال سلطانی کند و مساعد افتد او را و با دوست و جاه بود و از مادر روزی نه

میراث زنان بوی رسد
بکر زنان خویش آن را
روست ندارد و
در ص

بود خاصه که بیک سعد بود **در ۲** از انوال سلطان مدد نیاید **در ۳** خوشان او اندک باشند
و ایجاب باشند و در ستر بسیار کند **در ۴** معروف بود از اهل بیت بزرگ بود **در ۵**
فرزندان او چنانک باشد و با نقص بود و از سلطان فرزندان او را ملارسد **در ۶**
اندک کار بود و کار اهل روزگار بکار و گذارد و از ادکان او را خدمت کند **در ۷** زنی از
وی بزرگوار تر بر نی کند **در ۸** حوست و جاه یابد در جوانی **در ۹** در ستر و عزت رخ و بلا یابد
در ۱۰ بزرگ و کارنی بود و اندک هر کاری کلوز باید کرد و از سلطان بنان رید **در ۱۱** دوست
از وی نیک افتد و فرزندان او را مالی بدست آید **در ۱۲** محوم بود از سلطان بنان و از
اعمال ایشان و او را از ایشان رنجی رسد صاحب حادی عشر در طالع مظفر بود
و بیکو حال و با معیشت بود **در ۲** از دوستان مال و حوست یابد **در ۳** برادر آن
و خویش آن او معروف باشد و مرزوق از مال دنیا در جوانی **در ۴** حال بد آن بیکو بود
اما اندک عمر بود **در ۵** فرزندان غلب باشند او را از اول عمر تا آخر عمر در مال و نوبت
در ۶ بد حال و بد معیشت بود و اندک خیر **در ۷** او را زنی مبارک بود که از وی مال و نوبت یابد و
حوست یابد و فرزندان حاصل آید او را از وی **در ۸** معروف بود و بود که تجارت
کند **در ۹** در عزت خرم یابد و در آخر عمر او را سعادت مساعدت کند **در ۱۰** حوی و قاعده
یابد در جوانی اما متعدی نبود **در ۱۱** بسیار خیر و نوبت بود و منف و منف باشد و امید باشد
و فاشد **در ۱۲** اندک خیر و کم معیشت و اندک دوست و فرزندان دشمن بود صاحب مالی
عشر در طالع بد گشت و بسیار دشمن بود و دشمنی بر وی مظفر باشد که در او از هم
جدی باشد و زحل در دلو سکود که این دلالت صغیر بود و در **۲** بد حال بود و کارها
که کند زیان کند و مردمان او را بپندیده ندارند **در ۳** خویش آن با وی خصومت کنند
و حال ایشان بد بود **در ۴** میان او و پدر خصومت افتد و سراسی که ولادت او باشد
خواب شود و از دنیا بکمال کند **در ۵** حال فرزندان بد بود و بعضی تا پیداشوند بزرگ
ایشان را با زنیاید و چارگون بودند **در ۶** محوم بود از محالیک و ستوران **در ۷** با زبان

ناکس فاعلت کند و از آن سبب رخ و صورت پندار اندک دشمن بود و از آن
 زمان خیرات کند در خویش آن او را رخ و بلا رسد و بداعت و بدو و منتهی درین
 در ۱۰ ارباب سلطانین و مناصب و وی خصوصت کند و بسیار اندیش و در بخور بود در
 اندک دشمن بود و دشمنی که دارد چنانی بود و قصد پنهان کند و بروی ظریفی
 و اندک علم احکام که در منازل اگر ولایتی افتد و در شهر طین بود و خوب بود
 در میان خلق و سلیم العوض و دین بود و در بطین و در از غم و راست گوی و شجاع بود
 و در زمان در کار زمان بگذرد و او را نام بگوید میان خلق و بسیار خود و زود
 خشم گیرد و در دوران در از غم بود و بسیار فرزندان و مال دارد و با خلق بسیار نیکو کند
 و در منتهی بگوید و بسیار دوست و عام عقل و محفل و صبور بود و در حسن کار
 نیک و بسیار جود و خصوصت بود در دراز رخ و خویش آن و دوستان نیکو زندگان
 کند و مال کسب کند از هر جا بختی کند که تواند در سرمه پاکیزه نفس بود و بسیار شغلی و
 دقتی و تجارت او را موافق بود در طرفه بسیار که غافل بود و هیچکس کو اهر
 که با وی فاعلت کند و در جهه نیکو نیست و بار رسد و شجاع و بسیار فرزندان
 سوانی دارد و مذکور در مقدم بود و در زبده بسیار نواشی دارد و خوب بود میان
 خلق و مقدم نزدیک پادشاه و روی بر همه کار نیارد که او را غیر نباشد در
 صدف شجاع و صادق بود و نیکو نیست در عواشی شجاع و بسیار علم بود و عاقل و راست
 بحال فرمان و طاع در سماک پاکیزه نفس و جمال و کینه دوست دارد و جو اخذ
 و شجاع بود در عتبه نوی حال و شجاع بود و حسود بود و چیز هیچکس را نخواهد
 و در زمان اندک عقل و جاهل و بسیار اندیش در الکلی صادق و عاقل بود و در از
 عمر و در الکلی که اند و در عقب شجاع و حکیم و عاقل و از دشمنی او را رخ رسد در
 شوه مادرش بعد از هفت روز یا هفت ماه یا هفت سال غیر و در سرمه
 از عمر مالش تب شود و در آن عمر او را دوست نیکو بدیداید در نعم شجاع و صادق

از دستان خیری بود
 دوستان بیشتر با وی
 شهنشهر بود
 صح

دلیل

و بسیار مال و بخت بسیار لجاج و اندک فرزندان بود و در بلده نیکو عادت و لیکن فرزندان
 صاحبین بسیار احسان بود با خلق و از تفسیر و اخبار او را نصیبی بود و در وای سلف و پدر
 و با کفایت بود و هرگاه که کند منافعی یا بد در خود بسیار مال و محبوب نیز بیک خلق و بعد
 بود و در عفت او همه در محبت بود و اندک رفته بود و جنگ دوست دارد و اگر خواهد چیزی
 میسر شود او را نشود در جبهه فرزند و محار بود و بسیار خطا و هر چه از او کند مقدم و او را محار
 و با کفایت بود و بگوید بگوید دت و بگوید که در با ما در و در خویش آن و دوستان بخون
 بود بطن الحوت خون رخ الموح بود و حکم او دارد و اندک علم احکام که او را در وجه
 در کشتار نیکو پس با بی رحل در وجه اول از محل می رود و بگوید مال بدست آورد
 و از سودان و سورخ چند از سینه عمر تا آخر عمر آسوده تر باشد اگر رحل می شود بود در وجه
 سیوم خون می شود بود مال بسیار بدست آورد از عقل سلطان و دقتی فیما در جوانی
 و بلای چند و تنگ دستی و میان عمرش اگر بخون بود او را رخ و بلا رسد و رحل در تور در وجه
 اول صاحب تجارت بود و از تجارت و معامله روزی می شود اگر بخون بود از باز زلفانی
 رخ و بلا رسد و او را رحل است رسد و در راه قطع افتد و مالش بران آید و از سوار
 زمان او را نصیبی بود و در وجه دوم او میان بود میان عمری بهتر بود و اگر رحل بخون بود با رحم
 فاعلت کند و در او را رخ و رحم او همه بخاند و در وجه سوم بدو مادرش باشد و شود و از
 ایشان آسایش یابد و هم چنان از کارهای برین و عاقبت او غیر بود و در کفر او را
 مال و سرمه بدست آید و اگر بخون بود از هر چه که منفعت یابد در رحل او در وجه اول بارای و تور
 بود و معروف میان مردم او را از تور او بداند و در وجه دوم دلیل مشا و دست رسا و
 اشرف باشد و دلیل کسی که اقبایا باشند و ایشان را توت و غلبه باشد خاصه که می شود بود و
 در وجه سیوم می شود در حال از آن با جدا جدا بهتر بود و بزرگوار و معروف و مشهور و از سوار
 دانش هر چه بد نیکو عهد باشد و اگر بخون باشد در ویش بود و او را نکبت بسیار رسد و در رحم
 اول از سرخان زاهد بود و او را دختر آن باشد و این وجه دلیل کثرت اولاد بود و نیکو است
 بود و لهو و سماع و دوست دارد و بهتر و عاقلین بود و اگر بخون بود دلیل بلا و نکبت و در

۲
 را در اول عمر
 بر رخ و نکبت در وجه دوم
 عاشق صح

وزمین و اگر نخوس بود و حالش بیانه بود و در غایت بلا و کینه جز از کانی کانی استمال
کند و در وجه سیمت ملائکه یابد و با مروت و دیانت بود و نیکو تو به و در میان عمر و روح
و راحت یابد و مرگش بر توبه و خیر و صلاح و آسانی بود و در وجه سیوم دیل سعاد
بود و به اهل و لذت دست و مال بنمان یافتن و صاحب عز و دولت و اقبال بود و
چشمش بوزند روشن شود و اگر نخوس بود کمال و بی کار شود و در نور و وجه اول
متکلم سخن و روبرو در صلاح و لشکر متصرف و از همه فرزندان راجع بیند و او را بعضی از
فرزندان بر بار با حضورت کند و او با کسی حضورت نکند و در وجه دوم محبوب بود و در
دلهام و بهارک و دود و بسیار حضورت و در میان عمرش کار مکنه نکند و در وجه
سیوم به بود و اگر نخوس بود و اگر سکود بود و تیره بود در میان عمر و در وجه اول
عاقبت و در نزد و بهارک و بی بی و بسیار کند و معروف و حکم و عالم و با ادب بود و او
را حضورت بسیار افتد و تیره او نیکو بود و در وجه دوم معیشت او از نزد دست بود و
شیخ و در نزد بود و در وجه سیوم رجب و شریف و تو اگر بود با اهل و دولت و
شود و ضیاع بسیار دارد و دیل گمانت و مطلق و اقبال این بود و در سلطان
در وجه اول خون نیرین بوی ناظر بود دیل چیز و بزرگی بود و اگر نظر اندازد و ستری
نخوس بود و کثرت زمان دیگری بود و هرگز سبند نبود و تیار کار و دستان دارد و کتب
نظر و در وجه دوم سکون و ادب و عینیت بود و جو اند و نیکوخت و بوقوم زمان و در
میان عمرش مواظقت بود و در وجه سیوم بهتری بود و شاد با جمل و ولد و دیل قوت و
ریاست و خیر بودن عاقبت و اگر نخوس بود از همه فرزندان راجع بیند اما از دیگر
کار با جمل بهر میند و در آن عمر علم شریف مستقر بود و در اسرار و وجه اول مهربان
بود و صاحب ضیاع و مستحلات و نیکو و او را آن عمر بود و اگر نخوس بود مولود را
مال و نعمت نبود و مرگ او نیزه یک برک زشت بود و هر دو در مدت نزد یک هم
نمیرند و اگر نخوس بود ستم کار و بال مردم طمع دارد و دیل سز و استمال بود و در غیب
و مگو میدد بود میان خلق و در وجه دوم محک و بدیخت بود و در آن عمر روزگار دارد

عصب و نفس کند اند و عاقبت کار او خیر نبود در سبند در وجه اول و جبه و متکلم و میمون و حسن
الانامل و الولد و صفا و غنیف و مشهور بود و اگر نخوس بود اندک مال بود اما کار و خدمت ملوک
کند و فرزندان او بهر نزد و کمتر فرزند و عاقبت کار او بد بود و در وجه دوم مسعود و متبل و
صاحب اولاد بود و اما بعضی از فرزندان زمان او بدست او ملوک شوند و مال بدست او بسیار
خرج کند و متلف بود و اگر نخوس بود کار تر و او قرار نیکو در امور شریف تصرف کند و در کوش
بود و دستور آن دارد و بدان ندارد در میان عمر و بهر بلا سبند در وجه سوم سکون و ادب
و خردمند بود و دیل توانگری و دهرانی بود و مال یا بهر در آن عمر و اگر نخوس بود و در یکی
عقل بود و او را بهر مسئله بدیخت و بدیخت و یاد دهنانی که مولف است بود و در میراث
در وجه اول خدمت ملوک کند و با کفایت و عقل بود و اگر نخوس بود در دانش و بهر اهل و ولد
شاد شود و او را بی نهایتا ممتنع کند و در میان عمر حال او بدتر بود و در وجه چهارم متبل و شریف
او از میراث بود و اگر نخوس بود بدیخت و لطم بود و در وجه سوم تیره نیکو کند و متبل
بود و او را بدیخت اید و عمر شادی و راحت گذارد و بود که بر آن خادمت سفر در یا
کند و اگر نخوس بود بدیخت بود و چهار زن و در سر ری و در غیب در وجه اول ملک تخت و لشکرش
و خلق از وی سز و بوند و ستوران دارد و وصید کند اما اندک عقل بود و اگر نخوس بود در میان
عمرش کار نیکو شود و زمین و فرزند شاد شود و او خوشان او بهر نزد در وجه دوم شریف و ندیم
و معروف بود و از آن اشرف ملوک و اگر نخوس بود کار نام و او جمل ناقص بود و بهر بلا شود
بقوم شریف و او را با لایحه بقید و در ریاست کند و بعضی از مال املف شود و در وجه سوم
دلیل بزرگی و زهد و متعب بود و معروف بود ملوک و سلاطین و در وجه اول
نیکیست و توانمند و محمود السیه بود و اگر نخوس بود و میری باشد که روزگار در رخ و ملاکند
و از سعادت شقاوت و از شقاوت سعادت حال او کردان باشد و در وجه دوم
کند و او را بسیار دارد و در وجه دوم باز دکانی بود که سفر در یا کند و تو اگر بود و اگر نخوس
بود و بلا افتد که از آن خلاص نیاید مگر بکند و در میان عمر بدیخت و در وجه سوم صاحب
صید و ستوران نیکو و اگر نخوس بود و او را بسیار دارد و در وجه چهارم بهر بلا شود و بهر بلا شود

و تفرش بود و در غربت رنج و بلا پند و خلق با وی خصومت کنند و در کفر و شرقت بود و در جدی
در وجه اول دقتانی کند و معروف بود و دلیل سزا داشتال و در ملا و نواج کردین و با خوشان
و بادوستان محالطه نیکو کردن و اگر نخوس بود دلیل حبس بود و دلیل بسیار شکن و غش کش و
بدنه پیر بودن و در کار زمان او را کوه مند و بروی بدگویند و در وجه دوم قادی بود شجاع
و رئیس ستوده و مذکور و وجه و معروف از سلطان نوارش و شادی بنیکد و اگر نخوس بود
دلیل حاجت و شقا و بی روزی و از زن و خورند کتبت رسیدن و در میان عمرش حال نیکو
بود و در لفر عمر میانه و در وجه سیم شرف و خیر بود و در اول عمر کار او بد بود و میانه
عمر بهتر و در دلو در وجه اول فرزند و تنی و سفاق و بر خلقی زمان دهد و هر زن را
طلب کند برت آید و زن و فرزند شاد شود و اگر نخوس بود از فرزندان اندوه کن بود
و بعضی از فرزندان او با قص باشند و سفر بسیار کند و در وجه دوم شکم و ادیب و
فاضل بود و حال و نیکو بود در میان عمر و اگر نخوس بود پیری بود و یک روزی اما فرزند
و دوستان بسیار دارد و به زنی مبتلا شود و از کار زمان به بهر نیاید و از ستوران بلا
پند و در وجه سیم مال او خداوند زمین و ستور و محل بود که سفر دریا کند و اگر
نخوس بود رنجور بود اما زیرک و کافی و معاملت شناس بود در جوت در وجه
اول سفر دریا کند و شاد با مال و ولد و حسن جوانی از وی در گذرد کارش نیکو تر شود و با
اشراف و ملوک محالطه کند و مرکب خویش نچیند و صاحب داد و ستد باشند در احوال
همچین صد اوند امر و نهی و اگر نخوس بود دشتی بود و در غربت او را فقر و مال نیکو
بخ رسد و در آخر عمر کار او بدتر شود و در وجه دوم همتی مال دار بود و اگر نخوس بود
مراض و مدبر بود و در وجه سیم نیک نخت بود و از کار سلاخ روزی مند و اگر نخوس بود
از سفر و لشکر بان و معامله بلا پند و بدنه پیر و ناقص فهم و مردم او را استنایند و بد
گوی بود المرحله در محل در وجه اول لشکر کش و از ارباب سلاخ باشند و اگر نخوس
بود عاقبت و در پیش و مرکش در جنب بود که او را تنگ بکشند و در وجه دوم

هتري بود صالح الا بل و الولد شاد دل بهر سزا د خاصه در کفر و شرقت تم کند و
زیرک و تیز خاطر باشد اگر نخوس بود چاری بود و بهر سزا جاده میرد و در وجه سیم
فقر و کتبت بود و حقوق و بلج و محاسن و بهر سزا بود و در ثور در وجه اول نخوس
رو کار بود و مال بسیار جمع کند و اگر نخوس بود سخن بد و غش گوید و پلید زبان بود و بعضی
از اعضا او پیرند و فرزند وی پیش از وی میرد و او را از آن بچ رسد و در وجه دوم
سفر بسیار کند و اگر نخوس بود عیقم و بگریزد از وطن و سفر دریا کند و در وجه سیم توانمند
و مستطه باشد اما معروف بود پیدی و دش بسیار دارد و مرکب زن و فرزند پند و در ثور
سخت پند و اگر نخوس بود عاقبتش بخیر شود و در جوتا در وجه اول هتري بود
نیکو پیر و شامل زمان دارد و دلیل داشتن جاگ و ستور بود و اگر نخوس بود محسبی یا
دید بان یا حاسوسی بود در وجه دوم مذکور و محترم بود و شجاع و قوی و نیکو صورت
و میانه عمر او بهتر بود و اگر نخوس بود عاقبتش بد بود و با فقر و درویش شود و در وجه
سیم از جبهه زمان بایل بود و با کفایت بود و سفر بخیر کند و ادیب و فاضل بود و فرزند
در زند را غایت دوست دارد و اگر نخوس بود فرزند از سفر بس روزی مند شود و در هر حال
در وجه اول روزگار ثانی در اجهت یابد و زمان را دوست دارد و حریص بود و رجاحت
و اور از شش نامی حاصل آید از جبهه زمان و اگر نخوس بود با عیقم میزد از جبهه زمان در وجه
دوم تر و بر حسته جانی ثبات بود اما علم سلاخ و لشکر ساختن اندکند و سیات نیکو اند
اگر نخوس بود فرزند و مکار بود و عاقبتش بد بود در وجه سیم توانمند بود و مذکور و صاحب علم
و صفا غنا و سفر با فایده بسیار کند و ملوک مترب بود اگر نخوس بود فقر و تیر و بسیار سفر
به فایده بود و بود که یکی یا رسول مدبر بود و در اسد در وجه اول وجه و معروف
و توانمند و تیز خاطر بود اگر نخوس بود کتبت و بلا پند و با مال و ولد شاد نشود و سفر
دریا کند و بود که خدمت خادمان و زمان کند در وجه دوم غنی و مذکور و محمود البیبر
و صالح الا بل و الولد سعید و معروف پیش ملوک و اورا رنج و بلا رسد از ابل و ولد

و در میان عمر او انکست رسد و عاقبتش بد بود و در وجه سیم از خدم ملوک بود و استور زبان
و از فریدان اندوه دل و اما مال بدست آورد و حسن العاقبت یافت و در آخر عمر کارش بلند شود
و در سکنه درجه اول خادم ملوک بود یا موقوف ایشان و ادبی فاضل بود و در ترک و حسن الامال
والولد و اگر نخوس بود و در درجه زن و از وطن بگریزد و سفر دریا کند و در لغز و در لغز
شود و از در شکم میرد و بود که از ملوک خلعت و کرامت یابد و در وجه دوم مانند زنان
بود در شایع اما یک نیت بود و زن و فرزند او یکین شود و اگر مسعود بود حسن التزوج بود
و در آخر عمر و در میان عمر کارش نیکو شود و مال بدست آورد و در وجه سیم مسرور بود اما مال بدست
آورد و از ضیاع روزی نمیداد و دلیل سفر بود و غربت و سستی بنان روز در مانده بود و عاقبتش
بخیر بود خاصه که نخوس بود و بهترین روزگار او در جوانی بود و در میزان درجه اول مسرور
کند و سفر باشد که حدت و صعوبت کشد و مال بسیار بدست آورد و خرج کند و دیگر فراتر
و برادران اندوه کین شود و غنا و لهو دوست دارد و اگر نخوس بود و رنج بیند از شهر خوش
و بصیر بود و برابر و در پیش بود بردستانی و باغ و بوستان ساختن و در جوانی عادل
و منصف بود و در وجه دوم مهربان و متان بود و اگر نخوس بود از پیران رنج بیند
و در زندان افتد و سزاست کند و از وطن بگریزد و در وجه سیم عیار و خون ریز بود
و اگر نخوس بود در میان عمر مال او را بفساد میراند و زیر دست دیگری بماند و با
ایل و ولد نشاند شود دلیل در دس و امراض مختلف بود و بر شتر عریض بود و عاقبتش
بد بود و در غربت در وجه اول مهتری بود فاضل و روا بود که کجک کردن متلا شود
و علم حرب نیکو اند اگر نخوس بود شرم و امراض بود و دلیل نخوس بود از وطن و در آخر
عمر دروش شود و از هیچ کار بهر مند نیاید و در وجه دوم شرم و امراض بود و از جذام
یا جنون باشد و بی زن و فرزند بود و مرگ او بد بود و بعضی از اعضا او میسند و در وجه
سیم حوض دست دگر بیاغاش یا انکری استاد و کوتاه و از رزق العین و
ملف را بسیار بر بخاند و خدمت کند و در جوانی راحت و منفعت یابد در نخوس

در وجه اول ترخان ملوک بود و توانگر و معروف بود و اگر نخوس بود بسیار خصومت و
در دین و وسوخته خواره بود و او را از ان بارسد در وجه سیم با تدبیر و کفایت بود و مال
یا بد و حاجتند بود و در آخر عمر بد بگیری و از پیران رنج بیند و در آخر عمر از وطن پشند و در وجه سیم
در وجه اول مهتر و توانگر و دلیر بود و بر تاجیه شال صاحب فرمان بود اگر نخوس بود نام و رنج
بود در وجه دوم شریف و معروف بود و اگر نخوس بود در لغز و مال یابد و در وجه سیم با تدبیر
بود و کارهای رزک بدست وی بر آید و در لغز و مال یابد و اگر نخوس بود از اشراف و کبار
رنج بیند و عاقبتش بد شود و در درجه اول بر زنان عریض بود اما بی زن و فرزند بود
و در بیشتر از عمر خوش نخوس بود و از زنان به ملا رسد و در وجه دوم عادل و منصف بود
و از مردمان عاقلان کینه و در میان عمر شاد شود و ولایتی و مرتبه یابد و در وجه سیم تاجری مال دار
بود و سفر دریا کند و در لغز و مال یابد و اگر نخوس بود در غربت نیت یابد و در درجه اول
در وجه اول قهرمانی بود و شکر کند و اگر نخوس بود بی زن و فرزند بود و دلیل کرخت و هراس بود
و در وجه دوم توانگر و دگر بود و اگر نخوس بود در میان عمر از همه سلطانین در بلا و رنج افتد
و از مواضع گناهکار او را خوار باید کرد و در وجه سیم از سواری و سلاح روزی مند بود و صلاح
الاعمال و الولد بود و دشمنان همه بر او دل عین و صلاح العاقبت بود و اگر نخوس بود
عاقبتش بد بود **احباب** در محل در وجه اول اندک شرم بود اما شجاع و متقدم بود
و بران مهتری و ریاست کند و در وجه دوم سخی و مین و مکرم و کارهای بزرگ بردست
وی بر آید و در مواید زمان بد بود اخلاک اندرین وجه در وجه سیم لطف و ظریف
و محبوب بود در میان خلق و هر که او را بیند دوست دارد و در مواید زمان ضعف و نیت
و بدت پیر بود و در مواید مردمان در کار زنانه مبالغه نماید و بدان سبب زشت نام بود و در
شور در وجه اول زیرک و صاحب خاطر باشد و اگر نخوس بود رانگی و مکار و خاصه
و بلا بیند و در عمر خویش بسیار دم از وی با بیند در وجه دوم در مواید کور بماند
زنان بود و عیوب بسیار دارد و غیور و با حمت بود و دلیل امراض و استقامت
بسیار کند و در میان عمر کارش بد شود و در وجه سیم دلیل سبک روحی و در اوقات

اوراد مایل و جرب بود و در جزا در وجه اول قوی و غضوب و مذکور و محترم و با تقدیر و
 تدبیر نای او مبارک بود در وجه دوم غضوب و باقییت بود اما کار صاحب خدای و مستند
 برای خویش و طبع و لهو و طرب دوست دارد و عریض بود و بر شریک در وجه سیم شریف و خطیر بود
 و لهو و سماع دوست دارد و از اعمال و آداب رجوع داری یا بد و بلند مدت و فراوان اندیشه
 بود و اگر محسوس بود دلیل توکس بود و دشنام ده و بی شش بود و دلیل اشغال و سوز بود و
 اخبار دوست دارد و از اموال غبار روزی مند بود و روزگار خوشی و راحت کرد و اگر محسوس
 بود زمار و رفاص بود و با پند از سز دریا در وجه دوم فاسق و معجب بود و رعنا و حال و
 متردد بود از اندوه بشادی و بالعکس دلیل شجاعت و قوت بود و در وجه سیم دلیل اندیشه
 و غم بود اما آن کس بود و طرب دوست دارد و سماع شعوف بود و از جهته خوردن و اورا نگهنا
 رسد و هیچ کار او ثابت بود و عاقبتش بخیر بود و اگر محسوس بود عاقبتش بد بود و بیماری
 دراز کشد و حقیر و ضعیف رای بود و در اس در وجه اول خلیل و بصیر بود بر کار ربا
 و اسرار و درست معامله و نیکو محالطت با مردم و درست رای و تدبیر در وجه دوم خلیل و نیکو
 صورت بود و دستار از وی نیکویی افتد و شستن و ناصح و واعظ خلق و در آستانه
 عمر مال و نعمت یابد و زیادت شود و چون محسوس بود لهو و طرب سماع دوست دارد
 و در وجه سیم غضوب و دلجو و صفایی بود و قوی و در آخر عمر او راحت و مرقت زیاده
 شود و در سلسله در وجه اول حکم و ادب و چیل و میل و صاحب نظم و نثر و اعجاز بود
 و در وجه سیم منق بود یا کسی که رای و تدبیر مردم به در وجه نایب و درست رای بود و در
 بر اصطلاح معروف و راست گوی و درست معامله و در آخر عمر از وطن اشغال کند و در میزان
 در وجه اول ثابت بود در کارها و لهو و سماع دوست دارد اما بصیر بود بر اسرار کارها
 بهانی و اورا تخمها بسیار افتد و در وجه دوم اندیشه بسیار کند در کارها و اگر محسوس بود
 صفایی و دزد و ظالم بود و بر تنب و فاسق در وجه سیم بزرگ قدر و درست مزاج و دور
 در شادی و رفاهیت گذارد اگر محسوس بود شکل و صنعت زمان دارد و بود که سز دریا
 کند و شریک و بد معامله بود و در غرتب در وجه اول قتال و فاسد و حقود بود

و صفت سماع دارد و اول عمر او بهتر بود از آخر عمر در وجه دوم صبح رای و ادب
 و خا خیل و خیر و ایل من بود و بود که طیب و سماع بود در وجه سیم راست اندیشه
 خویش بخیر بود و سبلا و عظیم منتا شود و خا خیل و خش و اندک عقل بود و ایلان با
 که خوشش را در آن افکند باک ندارد از جمل دنیا پایی و در قوس در وجه اول
 چیل و حسن البینه و عاقل و لطیف و اورا سودای مرغ بود از هر نوعی و بر اسرار
 مطلع بود و اورا بر سر مرضی و جراحتی رسد در وجه دوم ملوک طبع بود و از رو
 جال و خیل یکا کسان و صاحب لهو و شهوات بود و اگر محسوس بود غمی بود
 و خوشش در بلانا افکند که در آن خط بود در وجه سیم زرگوار و عظیم الشان
 و اخط بود و خود و عریض بر قصا شهوات و مال مردمان بدست آوردن
 و خداوند فکرت بسیار بود و عین و تدبیر کار او دیگر می کند و در حدی در وجه اول
 صبح رای و عظیم اخط بود در کارهای خیر توقف بود و مذکور صاحب لهو
 و طرب و مویش جمد بود و اورا بیماری رسد در دماغ و ویرانگه بود که
 مردم از آن بجنند و در وجه دوم قوی بود در ذات و نفس خویش اما خود و
 و خداوند مرات بود و در وجه سیم عظیم بود در نفس خویش زباید از مقدار
 صد خویش دارد و پاکیزه نفس و سوز و غرتب دوست دارد و در دود و در
 اول صاحب رطوبت بود و رطوبت بر مزاج او غالب بود و بود که اصلع و خج
 بود و خوش خویش و اورا خرم و ثمنت بسیار بود و سواری و صید دوست دارد
 و از جنگ و خصومت درجه یابد در وجه دوم زیرک و صاحب خاطر بود و بود که علوم
 طب داند و صبح افکند و عاقل و عالم و بر خلق بسیار عظم و عقل رچی ن دارد و خدا

در وجه اول

در وجه سیم سز و اشغال بسیار کند از مکانی بکافی و جلد و کار ساز بود اول
مردمان فرود و خرج کند و بر خلق فرمان دهد و بنده و پرستار بسیار بود
در چند عمر او زیاده شود قاشش میکرد و دشمن بسیار دارد و در وقت
در وجه اول شوخ و عریض بود و در کار رمان و هیچ کار بر دست وی تمام شود
و خائن و فاسق بود در وجه دوم سخی و متردد بود و با خلق مخالفت کند اینکو
و بسیار خودد اما گناه بسیار کند و در میان عمر از مباحات باید دور
آخر عمر بسیار راحت و شادمانی بیند در وجه سیم بزرگ خویشین بود و محبت
و با زمان مخالفت نکند و بسیار خودد و با غلامان معاشرت کند
زهد در محل در وجه اول چون نخوس بوی ناطر بود او از امور خرد
روزی میدید بود و کارهای در دنیا ازین جهت بردست وی بر آید و مراض
بود و میل او به دان و ابرودان بود نه بزمان و ازین جهت رنج و بلا بیند
و بود که زنی شکو کند در محبت و اگر مسعود بود بارای و تندرست بود و کارهای
بلند بارای و تندرست او بر آید و در طالع زمان اگر زنده در وجه اول محل
بود بهتر از آنکه در طالع مردان در وجه دوم چون مسعود بود و به شتری ناطر
با سعدی دیگر تو انگر و حسن الامال بود اما عیال و بیش از وی میسر د
اول نکاح در تزویج در وجه دوم او پیش از زن پیرد و میانین او چون
اول بود در وجه سیم و اگر زنده مسعود بود تو انگر و نعم بود اما از فرزند پس
روزی مند بود و او را از زمان با راس سواخت بود و صلاح دارنده افند و اگر
نخوس بود مراض و مخالف قوم خوش بود و با بل خوش زندگانی ناموار
کند در نور در وجه اول در کودکی او را زن و مند و از زن و فرزند شادمانی
و اگر نخوس بود زنی مطربه بزنی کند غیر شریعت و هیچ آسایش نبود

او را از کار زنان و در شهر زن بسیار کند و مال دار بود در وجه دوم بخت بخت بود اگر کار
زنان روزی مند و در غایت زنی کند و او را فرزند نبود و سفر بسیار کند و زن او بسیار بود
و زنی او بیش از وی بگزید و در جوانی رنج کند و زن او در بزم در وجه سیم زن بیوه را
بزیاده بگزید و حسن الحال و حسن التزیج باشد و در غیر اگر نخوس بود عاقر بود و بختها بوی رسد و غایت
افند و از زن و فرزند رنج بگزید و هیچ در جزا در وجه اول تو انگر و حسن الامال بود مسرور
فرزندش بریند و غایت کند و میان غدا و سعادت و اقبال است و اگر نخوس بود و مراد بلا بیند
از تزیج و زنی کند که میان آن زن و فرزند او جای افند و زنی و شرح و صفای طبع
باشد در وجه دوم تزیج او نالیده بود و او را با اول عمر بختها رسد در میان عمر با اول و اول
شد و زنی بگزید بزنی کند و در میان عمر با راس تر از آن باشد که در غیر اگر نخوس بود
فرزند دوست نه دارد و از کار زنان رنج و بلا بیند و زن بیوه و کبرنگال را بشناید و کبر
در وجه سیم جمیل و فضل و حسن التزیج و حسن الامال و اولد بود و زنی با کفایت و کربانی
بگزید و در غیر بخت بخت بود از رنج زنان و اگر نخوس بود از زنان هیچ شادی بگزید
و هیچ در سرکان در وجه اول بخت بخت بود و در کار زنان مبارک و صلاح و اطمینان
و بکارت و جماع دوست دارد و معتزست و سفر بسیار کند و لهو و لعب دوست دارد و خوش
بود بر زنان اگر نخوس بود هیچ منفعت نیاید از کار زنان و در غیر مسرور و خوش دل از

زنان منصف باید بود که با کیرنگان و زنان فرومایه مخالفت کند در هر چه در قوم زنی پارس
جمعیه منصف کند و متصل بود و این زن فرومایه بر نه دی بود و از زنان بهره یابد خاصه در اخلاص و اگر
مخوف بود مخالفت کند با کیرنگان و در هر چه منصف با اهل و دولت باشد و در نه عمر خیر یابد از
ترنج مبارک بود زن اهل و ولد اگر مخوف بود و در پیش مرد بود که حاکمی کند و حقیقت
او بود منصف در هر چه در اول زن بزرگوار بزی کند و او را فرزندان شسته و طریقی
بود بر زنان اگر مخوف بود و در اهل و ولد که فرزند بود و سفر بسیار کند و بختی رسد و او را
از جهت زن در او بود که سر زن کند در هر چه در یکم عزیزترین اهل و بیت خویش بود زن
عالمه و باله بزی کند و حاصل بود و یکو طبع و زیرک و از زنان منصف باید و در میان عمر صادق بود
اگر مخوف بود و اگر مخوف بود مخالفت قوم و خویش کند و از اهل خویش بر برد و در پیش و در هر چه
زنان شریفه رخصت بر نه کند و از وی جواب یابد و اگر مخوف بود بخت منصف و از جهت زن اهل و بیت
و از زنان هیچ آرایش نباید و علاج بختی کند و خشن بجز بود منصف در هر چه در اول
مرد و شاد بود و اهل و ولد زن کند بزرگوار و خویش بگوید و اگر مخوف بود از اهل و ولد شادی منصف
در هر چه در یکم زن که پارس و متصل در کار خویش و در هر چه در اولی بود اگر مخوف بود و خشن کند
با اهل و ولد در هر چه در یکم ترنج او در میان عمر او بود و زن پارسای قهر را کند و چنانکه او را فرزند بود
از وی فرزند خلف خلف او را از وی کند و جمیع و معروف و مکرر بود و در هر چه در اولی بود

مندی منصف بود منصف در هر چه در اولی زن کند در جوانی و یکم بزرگوار فرزند متولد و سر زن اهل
بود اگر مخوف بود و زنی تا کسی کند و بود که این مولود بچاند یا کودکی ببرد و زن کردن منصف در هر چه
دویم زن بزرگوار زن کند و اگر در بیند افتد مدتی در زن اهل و ولد بود که حسی از جهت زن بود و بزرگوار
خویش بختی زن و زن با او کفایت و کرد و از زن بود و اگر زن بزرگوار بود حسی از جهت زن
زن و در هر چه در اولی زن بزرگوار زن کند و مولود که زن کند در هر چه در یکم زن بزرگوار زن کند
بسیار شادی منصف از قبل ببرد و حقیقت کارش بگوید و اگر مخوف بود زن بزرگوار زن کند و در هر چه
بود بر اهل و ولد خویش بر برد و در هر چه در اولی زن بزرگوار زن کند و موافق موافق دان
علاج او شادی و در هر چه در اولی زن بزرگوار زن کند و اگر مخوف بود و در هر چه در اولی زن کند
بزرگوار زن کند و از آن زن بزرگوار زن کند و اگر مخوف بود و در هر چه در اولی زن کند
بزرگوار زن کند و از آن زن بزرگوار زن کند و اگر مخوف بود و در هر چه در اولی زن کند
و از جهت زن بزرگوار زن کند در هر چه در یکم زن بزرگوار زن کند و از جهت زن بزرگوار زن کند
مخوف بود که زن بزرگوار زن کند و از جهت زن بزرگوار زن کند و از جهت زن بزرگوار زن کند
صالحه و ولد اهل بود و زن و اهل بزرگوار زن کند و موافق بر اهل زن و ولد در هر چه در اولی زن کند
زنی کامل کند که از هر چه در اولی زن بزرگوار زن کند و از جهت زن بزرگوار زن کند و از جهت زن بزرگوار زن کند
بزرگوار زن کند و از جهت زن بزرگوار زن کند و از جهت زن بزرگوار زن کند و از جهت زن بزرگوار زن کند

و ملن سازد و شوم بود و مغرور کند و از زانی بچ پند نه هوش در جری در وجه اول زنی بسیار کند و قاعده او
بر خود داری باید بود و از خوابان و سرادان خویش و اگر منوس بود ز سبیل حکم کند و در پیش از پند
و مولود جاری بسیار بود و عیسی بود بر پنج در در جرد دوم او را بخت رسد از جهت زانی و اگر سال
خویش پند و میان عمر او بچ بود و اگر منوس بود زنی کند که طبع مردان دارد و سوار کی کند و اگر شد و غیر
در در جرد سوم اگر زنی بود شوهرش بود و ببرد و از آن بماند و زود شوهر دیگر کند و غیر زنی شوهر و در آن
جمع بسیار کند و اگر مردی بود در اول عمر بخت بوی رسد پس عفتش بخیر بود و هر چه در حق
در وجه اول زنی بزرگ کار کند مالی بسیار و اگر منوس بود زنی در پیش کند و در جمع اموال است و در آن
میگوید و اگر منوس بود بکلاف این بود و غیظ الا لاف قهر که استخوان بود و در جرد دوم زنی عاقله
کند و با کثرت که شوهر را دوست دارد و اگر منوس بود زنی بگریه و از وی بچ پند و با زانیان با پند
فحالت کند و در آن سبب بچ پند در جرد سوم زانی که دوات اظهار کنند فحالت کند و با کثرت
کند و از آن دل باید و در جرد چهارم زانی شود و دل بود اگر منوس باشد از زانی بگریه و از آن استخوان
بچ پند و خصوصیت کند و هر چه در جرد اول از جهت زانی دم و بچ پند از زانیان با کثرت
نمی کشد و اگر زنی بود محمود و زانی بوی دشت کند و او را زود کار بختی میزند و فرزند او را در
و جرد دوم شد و نمود و با سبب زانی و از جهت زانی مالی باید اگر منوس بود او را از فقر و غرق و سبب
بود در جرد سوم زانی پدر را بر تن کند و بود که این زنی با پند و سقری باشد و عیسی باشد و این زانی

او را با خویش فحالت بود و وقت کند زانی را بختی استخوان عطار در جرد اول
عالم بود و بخت و غرض شکر دادن بود که غرض لشکر بود و بخواری بگوید و اگر منوس بود و در پیش
و غنی و غرور بود و کتاب در جرد دوم از جهت زانی شد و قبل بود پیش سلطان مغرب بود
و عظیم الذکر و الجا باشد و حکیم و کار و قواعد بگویند اگر منوس بود و غیر خویش و کار خود را و زود
و از سبب و قطع راه او را بچ رسد و طایفه از جهت اسرار و کثرت در جرد سوم بخیر بود و محمود است
میان مردم عالم بوسی و مالکان اگر منوس بود بختی بنان معز در نامه بود و مطلوب باری کند و فحش
و بخیر بود عطار در جرد اول و جردی بزرگ کار بود و سبب علم و غنی کوشی کار و ادوی
شود و بر اقوان و شمال خویش زمین و مهر شد و زود سلطان مغرب بود و دل بسیار است
او را از جرد مختلفه در دشمنان طرفه زنی است و شود و اگر منوس بود و جردی و غیر نماید و در بخت
و مغرور دوشی بود در جرد دوم و در جرد سوم و این بود و بزرگاری لشکر مستط و عاقل
برای خود و سلاح فروش یا زراد بود و اگر منوس بود و له و سبب دوست دارد و از زانی بچ پند
و از سبب در جرد سوم عالم بود و حکیم حسن المنظر و حکم نزدیکی خلق و عالم بوسی و کلاه و دشت و طبع
زانی و ادب حسن الاهی بود و اگر منوس بود معلول بود و دشت رسد او را از سبب و از زانیان
میفتد عطار در جرد اول عاقل و با همی و با کثرت با بود و عالم بود معلوم استخوان جرد دوم
و هندسه و غرور دشت دارد و خوشی است و دارد و از وی بسیار خیرات حاصل باید و جردی و جردی

و او را یک فرزند نخست بود که خلدوند تبریز مکرّم بود نزد ملک الکرمش بود در حضور و بجا افتاد و آن
خلاص باید و بفرزند اندکی بود و مرک فرزند بنده و بسبب زبان پنج بنده و امدا در سر بود و بود که
بوقتی دیوانه شود در وجودم معیت او از سواری لشکر کردن بود و جلد و سخن گوی بود و بیخ و حب
رای تبریز بود و اگر منوش بود مسیاد بود و کاتب در قایل و دردی بود که جلد و زرد و فعال کند در حب
سیم صاحب جیش و تبریز کار بود و با یکدیگر معروف بود و محترم پیش ملک و اسراف مدوح و
صاحب قوت و دولت بود اگر منوش بود افنی رسد او را از سر و بسایع و یا غنی رسد او را از غنّه
زنان و دستان برخی رسد عطا در در سلطان در همه اول عالم بود بسبب زبان شاد و
بفرزند روشن چشم شود و حضرت زبان ملک کند در انوال غرا و زنی منده بود و اگر منوش بود
ببر بود در هر چه دیدم ملک در شهر و عالم یکت و اسرار و از زبان او را افت بود و اگر
منوش بود ادبی و بیستی بود با صاحب معنای مدبر و علم و اهل معانی لغت بود و معرفت
بود سلطان و اقبال کار او بجز بود و اگر منوش بود مولود و اهل و اهل بود عطا در
در هر دره اول ادیب و قاتل و جری و ت و قلیب و بزرگوار بود در وجودم
منفی یا مطرب عالم بوسی بسیار دوست و بزرگ و من که رسد در وجودم مستقیم چشم
و ادیب بود جامع در علم عارف اهل غایت و لغات غلغله دانه عطا در در سلطان
در درجه اول قاتل و عالم بود و مال بسیار دارد و بزرگ و معرفت ملک کند و اند

دوایان ملک منشی دارد و بزرگ و من ذوق الوعد بود و محبوب بزرگ و خلق عجم فصل
اتفاق باید اگر منوش بود از علم بر خرداری نیاید در وجودم کریم و محترم بود و بفرزند
و بزرگان روشن چشم بود و بپوسته در سر بود و فقه و فقه و علم بود و اختلاف در نزد صاحب
بحث بود و در علمها و حقایق در علم طلب کند و در میان علمهای غرض باید و اگر منوش بود
از کتب خویش خود و کتبش در بود در وجودم کارهای بزرگ و مغرور و بر دست دی
بر باید و مبارک بود بر هر کس و بجزیر میگوید و اگر منوش بود خادم صاحب بود یا بار کس
خطا در در میزان در و به اولی عزت و اهل بود و بخدم و طبایل و مقرب بود و بزرگ
ملک و رای اوقوی و مال بسیار دارد و بود که مالی اذکار کند در زیر زبانی و اگر منوش بود غنی
بود و بداری و دستان از دی برگردند در وجودم متقی و معروف و خیر بود و اهل اهل بزرگ
و عادل و منف بود و زنی بزرگوار کند از خاندان بزرگوار چشم او بفرزند روشن شود
و اگر منوش بود از سر و بلای بوی رسد و فرزند بسیار معروف بود در وجودم دلیر
و بزرگ بود و عالم یکت و اسباب حرب و آلات آن در با سنج و مهارت باید و بین اسباب کار
منوش بود شاد و باقی ترکان بود و با غرض لاری باید عطا در در وجودم جلد و اهل
بود بزرگ و با کتب یا عارفی شکری بود اگر منوش بود در غرضان بود در وجودم محترم
و خداوند لغت بود و صاحب سلطان بود و وجه و مستحکم و پارسا غرض بود و اگر منوش بود

باغ غمر در پیش خود و بنا بر حق چشم مبتلا نزد دره جبریم بخت بخت و متبل بود و خلیل دست
و محبوب در میان مردم و بفرزند و زان مال شد و نمود و بر خود اری باید و اگر نخوس بود از هیچ
چیز منفعت نیابد عطا در در قوس در درجه اول از جهان بود و لغات مختلف داند و شاعر
و مالدار بود و موقت ملک و چرب دست اگر نخوس بود از سر تر بخت در درجه دوم ادیب
مبارک بود که ستر دوست دارد و دیری و خورست ملک کند اگر نخوس بود یکی با یکی
و با اهل بر یک نگرارد و از کتب فایده خود در درجه سوم عاقل و وجه بود عالم و از کمال
در بخت در درجه اول که علم نجوم و کائنات داند اگر نخوس بود خادم و مطبل بود و از هر هنر
و شغل عیش بود و پسته در سفر بود عطا در درجه اول عاقل و زان مال
و مرغان بخت گشته دوست دارد و در علم نجوم و صنایع و املاک دوست دارد و مال
مذخر نهند در زیر زمین و اگر نخوس بود و یک تصاف یا حضرت ایشان کند در درجه دوم معتمد
ادارناری و دیری و قهرمانی بود و اگر نخوس بود دردی بود و کولی در رخ دهد و زور گیرد
و خطره نرزد و نرسد در درجه سوم رستم و شرافت و تا کنون بود و حسن الاهی و الولد عالم نجیب
و هنرمند و صناعات بخود او را آسان و خانه ها و کاشیکان و با نرخت بود و اگر نخوس بود
سخت دل و دایمی که عطا در درجه اول را بد نزد و منفعت و از کمال و در
زهد شکر بسیار گیرد و از سیرت مال باید و اگر نخوس بود تمام و سیر و در درجه چهارم

دوم عالم بود و حساب و هندسه و علوم با یک در نام کار نرزه بود و علم آن بخود داند و مهندسی
بنا کند و اگر نخوس بود به شکن یا در باغ یا قولیه بود و در درجه سوم صاحب و مهندس
و شاعر و لطیف شعر بود و چرب دست و عالم صناعات مختلفه اگر نخوس بود برید یا یکی بود
عطا در درجه اول میبخت و توانگر و عاقل و دینی بود و با ملک و شرافت
مخالفت کند و بعد از خود بود و مروت از برای و صبر بر کار با و سخت بود و میل آن بود که
از سر تر بخت و در درجه دوم دلیل فقه و صاحب عدل و انصاف مبارک بر خویشتن و
سخت بود و میل آن بود که مولود بسیار کوی و پیوده سخن و خدمت مساجد یا مدارس یا صانع
کند در درجه سوم ریش قوی بود و خجانت اموال کند و او را اختلاط بود با بزرگان و
ارباب صلاح و نیکو بسیار است کند اگر نخوس بود دایم در بخت و انصاف بود و از بختی غنی
بمقتضی و پسته هر سال بود و قسور در عمل در درجه اول اگر در تندی بود مولود حسن الاهی
و اولاد بود و مروت و عزت باید از جبهه ملک و شرافت و علم و زور کار و اگر نخوس بود دلیل
عالی بد و تنه بر باقی و نامحسوب و خدمت سوزان یا شراب داران کند و دلیل بسیار و سوزنده
بود در درجه دوم بخت و متبل و صلوات مروت و لغت و سخنانی گرفت کند از هر ملک
و سلطان و خلق بسیار در بخت و زان او شهنشاه و عایش بخیر بود و اگر نخوس بود کارش بر خوف
این بود در درجه سوم محبوب بود نزد خلق و مروت و مبارک و محمود و لا اله الا تعالی به تر دیکت

و دوستان بسیار دارد و مردان او را دوست دارند و چوب دست بود و اگر نخوس بود بد
میشت و ضعیف حال بود در درجه اول صاحب سر و کلاه بود و دیری
بزرگوار بود که از آن کار بهره مند بود و بود که مفتی و ضابط بود در فقه و بزرگ و فرزندان
نشد اگر نخوس بود ضابط از آن که بود و بدست در درجه دوم خداوند گزینا اموال بود
و دستورات از آن با و اجداد میراث باید و اگر نخوس بود از درجه و منزلت خویش بفرست
خاصه در میان عمر در درجه سیم مال بسیار جمع کند و قوی رای و وجه و مادیق الاعلام
و متین امر معروف و بزرگ و فرزندان شود و از خویشان بود و غرض و مکرم بود
به نزدیک خلق و بود که عمل نهاد حکومت کند اگر نخوس بود وکیل قضا یا تراز بشخصه بود
فرموده در درجه اول خود بود اما شجاع و مبارز بود و خود رای بود و بود که اگر دلدار
از درجه سیم بود که طبعی بود و بر اقرار توهم بود و عاقبت هلاک شود و برسط
سباع و دوحش در درجه دوم صاحب رای بود و از آن وکیل مجلس قضا بود و مذکور شد
بود و او را مهری بود بر قوی و اگر نخوس بود درجه سیم بداند و در او بود که درجه سیم
و بود که انتقال تخمه و امثال آن کند در درجه سیم مهر و طمع و طمع را بخت بدست
دارد و به نزدیک ملک معروف بود ضعیف از درجه و مرزوق بود و حکومتش و اگر نخوس بود
دلیل فتنه و افسون و اگر میانه بود در درجه و مختلف عیش بود فرموده در درجه اول بود

مکمل

نیکو روی و نیکو بیات بود و او را مرتبه و غنی بود و بزرگ و سلطانین و عارف بود بهر حال
سخت و بلاغت و شعر و ادب و اگر نخوس بود بر خلاف این بود و در درجه دوم علم ریاضت
نیکو داند و مرزی صلب و متحرک بود از جهت سفر و فایده و منافع بسیار بیند اگر نخوس بود بر خلاف
این بود و در درجه سیم خداوند حفظ از آن و زبان و سخنران و اگر نخوس بود بر خلاف این بود
و در زیر دست و پای سخنران هلاک شود و بد حال بود یا از ستمور بفرستد و بر سختی گران
هلاک شود در درجه اول در درجه اول زن بزرگوار برتری کند و غیا از وی خبر یابند
و در جوانی و کودکی بخت بود مقبول به نزدیک بزرگان و اگر نخوس بود بر خلاف این
بود در درجه دوم او را بخت رسید از صاحب سلاح و او را سفره افتد یا رخ
دبی منفعت و حال او میانه بود اگر نخوس بود بزرگترین بود در درجه سیم جهات
و اخراج اموال کند و حال او میانه بود اگر نخوس بود از آن صاحب سلاح او را برنجی رسد مقسوم
در درجه اول بزرگ و فرزندان شود و او را ضیاع و فقار بود اگر نخوس بود
زانه و باز زبان بگرام شست و بر خوات کند و ازین باب او را انکبات رسد
و مرغ دوست دارد و ستمور که سفند و امثال آن در درجه دوم پارس و منفعت بود
و نیکو کار در میان عمر خویش شد دل بود و خداوند امر و نهی بود بزرگوار و اگر نخوس
بود در کار و جمله زبان آید در درجه سیم بزرگانی بود که سفره یا کند یا کسی که امیری

یا مؤلفی است که اگر منخوس بود او را با ما رسد از دنیا و آب و بر حال بود قمر در حوت
 در و جز اولی که نهاده بود و حکم بر ضیاعها و آرا آنها بود که خدمت خصیان گنند و اگر
 منخوس بود هلاک او از آب بود و بویسته خونین جامه خود بشوید و از وجع المفاصل او را
 ربخی رسد در دجه سیم مالی باید از غریبا و به نزدیک احرار حرم بود و سبب هلاک او
 قضا و شهورت زنی بود و اگر منخوس بود از نساج و لوصی او را افتاد رسد و بویسته
 از سیم و بر سر اند شری شهری و از منزلی غمزی میگزیرد **فصل** اگر زحل
 بشرف یا درجه شرف بود مولود با قوت بهیبت بود و بلند نام اگر منزلی بود مالی
 عظیم و ولایتی باید و بر قوم خویش منولی بود و اگر مریخ بود اندر جنگ بریزد بود
 و بزنان معهود و از زنان روزی اند اگر اقارب بود حکیم و عالم و بزرگ بود و ولایتی
 دانی بود و فرزندان روان او را ماعدت گنند و غلبه و فضل معروف باشد اگر
 زهره بود بزرگ و ظریف و بسیار علم و بسیار فرزند بود اگر عطارد بود عالم
 و حافظ و نیکو سخن بود و جاهای غریب دارد و در از مدت و بزرگ
 نام بود تا زنده بود با حرم و جاه و نعمت بود اگر قمر بود عقل و عالم
 و حافظ بود و ملکی و ولایتی باید **فصل** اگر زحل در مبطوط بود یا
 بر درجه مبطوط اندک و علم و اندک مال

مالی

مال و بجا صل بود شتری پیش تر و اگر منخوس بود او را فرزند بود مریخ یا زنگ بود
 و بود که دزد راه زن بود و اندک علم بود شمس ماری بسیار کشد و اندک مال
 و از ایل و دولت سادی نه بیند زهر اندک علم بود و بود که مخفی بود یا سگوحی در حالت
 صیبا عطارد جابل و سینه و ابله بود و سوز بسیار کند و بدند پیر بود قمر خیره و
 مختلط العقل بود **فصل** بود اگر در و بال خوش زحل در اسد به شرم بود و غفار
 و خوار بود و نزدیک خلق و به شمس سلطان محمد در ملا و گفت بود و او را پجاری بسیار
 بود و اندک مال بود شتری در جوزا در میلاد نهاری اندک مال و بی علم بود و شب
 در سنبله ماری بسیار بود و مشارقت افتد میان او و خوتن او و در ایل در غربت
 بود و خوار بود خلق و زنی بد نام کند مریخ بروز در میزان تحت دل و جکی بود و سوز
 بسیار کند و شب و نور بسیار خصوصت بود و لوطی یا زانی و بسیار سوز و اندک مال
 اقارب در لیلی و نهاری در در کویخیل و اندک خیر و بسیار پجاری و در زمین غنیمت
 و بزرگیک دشمنان تمام بسیار کند رنح بروز در حمل خلف و زانی بود و هر روز
 او را شری و بلا می رسد و بر دی تهنان گویند و او را نام بد بود در میان خلف و رنح
 و در میلاد شمس در عزت و لوطی و خلف بود و با ایل میت حکومت کند بهمت و در کار
 حبس بود عطارد بروز در حوس قتل العقل و بسیار شر و اندوه کن بود و در
 حوت او را زنده دیدی رسد و از ان علت رنجور شود و بعلت بواسیر مبتلا کرد
 و با شالی این علت که او را در اسفار بود قمر در جدی در طالع شیر ناقصه
 و بزرگ مشی بود و ایل او او را دشمن دارند **فصل** در احکام **سپاس**
 سیم السعاده و صاحب او دلیل بود بر حال سعادت و شب از قمر تا آفتاب بروز
 از آفتاب تا قمر میگیرند و او در طالع بری از منخوس و تحت الشعاع بود و صاحب او

صفا

مسعود بود و در هیچ المراج و نکو تربیت بود و اگر بر خلاف این بود صیغ المراج
تحت الشاع باشد از سلاطین بیج بیند و اگر سعدی بوی ناطر بود یا صاحب
اوستنم و تو اکثر خوش زندگانی بود در دوم مسعود و بسیار مال و بی رخ
مال بدست آید و از اموال سلطان روزی مند بود و اگر هیچ کس سعد و نجس
بوی نظرند ارد قوت او روز بروز بدست آید و اگر نجس بود بد حال و
المعیش باشد و در ۳ مسعود سعادت خوشتر باشد اگر صاحب عاشر یا
شان عاشر ناطر بود و او امیر جیش زندان بود و اگر نجس باشد در ثالث بود
خویشان او هلاک شوند اگر مان صاحب سیم تحت الساع بود و مولود را خواهر
و برادر بود در حکم اگر مسعود بود و صاحب او هم مسعود بود لیک امت بود در
منزلت خویش و عزت بودن نزدیک و در پیر و سواد حال ایشان و اگر نجس
بود تربیت بد باید و حال او در پیر بد بود در عاشر مسعود حال فرزندان نیکو بود
و از بدایا روزی مند بود و اگر نجس بود فرزندان او تنه شوند در ۴ حال مولود
بد بود اگر نجس نظر دارد او را به مذکی گیرند و اگر سعدی بدین نجس نظر
از بزرگی نجات یابد اگر صاحب سادس راجع بود تربیت نیابد در ۵
تربیع نیکو بود و از زمان خیر یابد و اگر نجس بود او و صاحب جیش شاع
نکند و بدنام بود میان خلق و صومات بسیار کند و اگر تحت الشاع باشد
سهم و یا صاحبش نکاح نهانی کند در ۶ مسعود صاحبش در روق بود از
سوارش و اوقاف و امثال این و اگر نجس بود کار نکند که در این ۷
هلاک بود اگر صاحب طالع راجع بود و یا نجس عمر و تربیت بد در ۸
مسعود صاحبش ستر بسیار کند اگر صاحب طالع در تاسع بود و ستر
کند که هرگز با وطن نرسد و متدین و با ورع بود و اگر نجس بود در ۹
در غربت و کدایی کند و بدین در ۱۰ مسعود صاحبش ملازم در کار

خویش و ندان

بود و صاحب او از آن محبت بود و اگر نجس بود تربیت بد و سخت بود و چند انکه عمری
نخست می فراید و در ۱۱ اگر مسعود بود عزت و کرامی بود بزرگ و کشتن و مردمان
و نیکو معیشت بود و اگر نجس بود خوار بود دشمنان و بد حال بود و در ۱۲ سهم و صاحب
نجس بد محبت بود و اگر صاحب طالع راجع بود مولود عمر نیابد و اگر صاحب سهم صاحب
نجس بود یا صاحب راجع مولود خوشتر انکند و اگر نجس هر رخ بود خوش را
با این کشته و اگر عطار در زحل خیر بود خود را بیاورند **سهم الغیب** دلیل دین علم
و ورع بود چنانکه سهم الساعه دلیل معیشت و تربیت است و اگر سهم الغیب مسعود بود مولود
قوی دین و پارس بود و هم او ستانید و اگر سهم خود بود و صاحب او نجس نیکو
ظاهر بود و حیث الباطن بود و اگر سهم الغیب نجس بود و صاحب او مسعود و پیر مولود
بهر از ظاهر بود و اگر سهم الغیب در او نادر بود قوی حال خاصه در برج ثابت مولود
ثابت بود در دین و عقاید که دارد و او را در آن هیچ شک بود اگر خداوند سهم الغیب
راجع بود از دین خوشی اشال کند سهم الغیب در طالع مسعود قوی دین و زور و صاحب
خط بود و در ۲ مسعود پاک سیرت بود و سیرت او سیرت ابرار بود در ۳
ظاهر السیر و پارسا بود و بکفایت در کار دین و دنیا و اگر نجس بود او را شیطنها
افند و در دین و عقلی بدین راه یابد و در راجع شل طالع بود و پسته اربعه
اندیش کند و در نجس مسعود او را فرزندان باشند و پارسا و محترم از جنبه دین و
که دارد و اگر نجس بود عقیدت فرزندان او بد بود و در سادس ماده دوم
در ۴ مسعود بود و اگر نجس بود در منم زمان دین دارد و اگر نجس
زندان بد اعتقاد باشند و بر خلاف مذہب او در ۵ حقنک بود از کار در هر
و عیبت و حقیقتا کند نیکو و خیرات اندیشه نجس عاقبت و توفیق هم و
و منم خیر یابد تاسع و صاحب او مسعود و مقبول بر اسماء مطلع بود و زیادت خیر

بروی پوشیده نماند و زاید بود و اگر محسوس بود به اعتقاد بود در عاشر نیز یک
 علامت از باب صلاح و فرمان عرمتی باید از جهت حق و علم و محسوس ملائمت از
 جهت مذنب و دین و در یازدهم هر چند عمر او زیاده می شود اعتقاد او درست
 اگر مسعود بود غیر و یکی باید از دین و مذنب در دوازدهم مسعود و مقلد بود و او را
 زیاده میلی بدین و مذنب نبود و محسوس بود و اعتقاد اگر هم الغیب مخرج
 محسوس بود این کس بران مذنب تصحیت کند و فتنه انگیز خاصه که مخرج با سهم در
 تاسع یا ثالث افتد اگر شتر می مسعود بود انصاف طلبد و در وی تصب مذنب نشود
 و اگر ستولی بر سهم الغیب عطا و دود بود مذنب نیز آن دارد و هر جا که رود با مذنب
 آن طاعت سازد و اگر سهم در تاسع بود در اصل محسوس یا در رابع او را به مذنب اعتقاد
 یکشنبه **سهم المال** در طالع و رابع و عاشر قوی حال مولود نیکو حال بود و هرگز
 تنی دست و در ویش شود و هر چند بزاد در آید حال او کمتر می شود و اگر محسوس
 خلاف این بود و در سابع مسعود و اخصومات از او می خواهید یا بدو در عاشر از
 سلطانین در رابع ارضیاع و غفار و آبا و اجداد و در ثانی زیادتی قوتی نکند
 حکم بر صاحب بیت المال باشد در سیم از خوشیانی منافع مال یا بدو در خاسر از
 بهای و تحف در سادس از بهای سده و ستور و طلب و حاجت منافع یا بدو سابع
 از موارث و اقارب و اشغال آن تاسع از اسفار و لیکن بعضی بزبان آید و اگر
 بشود و در افخر در ویش شود و حالش بد بود و در یازدهم از دوستان مال با بد
 و در ۱۲ دشمنان مال او بزبان آید و شباهت **سهم الاخوة** در طالع مولود
 و فاضلترین خواهران و برادران خویش بود در رابع و عاشر و سابع موقوف
 باشند اما در عاشر در از عمر نداشت که عاشر ثالث است خاصه که صاحب ثالث
 در وسط السماء بود در رابع مولود با خوشیانی دشمنی کند اگر صاحب ثالث با سهم

اولی برج رابع بود بهترین خواهران و برادران بودند در میان بود از میان
 و چون در تقویم برج بود کمتر بود و سهم الاخوة در یازدهم و نهم و پنج باشد و نهم
 دلیل موافقت بود میان مولود و خواهران و برادران و در یازدهم سزایا کند
 خوشیانی او اگر مسعود بود خیر یا بد در سهم الاخوة در ثالث برادران مولود
 قضا باشند و اگر در تاسع بود خوشیانی او در سوزن کنند زیرا که سابع ثالث است
 اگر خاسر بود او را خوشیانی بسیار باشند برادران و سوزن کمتر خدمت کنند در این
 و ثانی خوشیانی او بوی حاجت مند بودند و عیال او باشند اگر سهم الاخوة در ثامن
 بود قوی حال و صاحب اوقوی بود و در طالع شهادتی دارد خوشیانی مولود میراث
 او بخورند و میراث مولود بدین رسد و اگر محسوس بود خوشیانی او بسیار باشد
 زیرا که ششم سادس ثالث است اگر سهم در ششم بود و محسوس خوشیانی او قوی
 باشند که خدمت و کار بندگان کند و عمارت شوند و در دوازدهم مسعود و طالع اوقوی
 حال باشد و شهادتی دارد و طالع خوشیانی علی ناسندیده که بر درگاه سلطان
 چون عاری و عواری و اشغال این **سهم الاسب** مسعود دلیل صحت پدر بود و
 بر سهم در اوتا بود بر مولود نزرک و معروف بود اگر صاحب رابع در دوازدهم
 پدرش خداوند فرمان و نزرکوار بود سهم الاسب در طالع مسعود پدر را حاجتی
 زیرا که طالع عاشر رابع است و در دوم پدر او دوستان بسیار بود و در سیم پدر او
 پنج رسد زیرا که سیم دوازدهم چهارم است و بود که در زندان و درخ افتد
 و در پنج دلیل درازی عمر پدر بود و چند آنکه اخلاص خود را بیند خاصه که صاحب طالع
 بدین دلالت کند در پنج ششم دلیل سفر و حرکت و فتنه بدین بود و بودن پدر
 از ایل علم و دین بود که سادس ثالث رابع است و بودن پدر در از عمر در ششم
 دلیل آن بود که پدر کوتاه عمر بود و مولود از وی زیاده بهر بیاید اما در ششم

و معروف باشد و در نهم عارزون بود در بار دوم کوتاه عمر و دهم ششم رابع است
 در دوازدهم بر سر سبب رکنه **سهم لام** در طالع مولود را مادر می شفقت بود و
 فرزند را بهر بان دارد و در دوم در از عمر بود تا فرزند را بهر بان و در نهم
 بهر بان یا بهر سیم عارزون بود اما در از عمر در رابع بود که مادرش شود دیگر
 کند بدون از پدرش در پنج کوتاه عمر باشد در ششم در سفر بود همیشه در سیاه
 مسعود خاصه که از آفتاب او را در کاه طوک و سلطان آمدن و شدن باشد
 اگر صاحب طالع بوی و صاحب او مسعود بود و فرزند در مدت مادر و پدر
 زید در ششم معروف بود و در از عمر **سهم الولد** در طالع مولود نجات
 فرزند و دست او و فرزند از او مسعود بود اگر او را فرزند بود فرزند او در غایت
 بود و اگر صاحب سهم که آن صاحب طالع مولود دست قوی بود فرزند او را
 دین و در ع بود زیرا که طالع ناسخ حاصل است و اگر محسوس بود اعتقاد
 باشد در دوم فرزند او بود کاه طوک باشد و سلطان استقامت دارند زیرا که
 دوم طالع عاشره فاضل است و اگر صاحب او مسعود بود مترکات پدر بدیشان
 رسد و اگر محسوس بود آن مترکات پدر بدیشان نرسد و مال تنایه کند در
 سیم اولاد از اعظام و عفات و اقارب پدر منافع یابند و در رابع فرزند آن
 بسیار دشمن باشند و بنام اجداد باشند یا بنام اخوان اگر صاحب سیم و
 مسعود بود میراث اجداد بدیشان رسد و اگر محسوس بود علایق و حبس
سهم الولد در سادس صاحب او مسعود بری اگر محسوس مولود را فرزند آن
 باشند که در علم و منافع ستوران زندگان کنند یا از غنیان و علما و کینهزکان
 و بود که طلب بود و معاکت چار کند در سابع مولود را فرزند آن باشند که
 مادی خصومت کنند و مولود زن کنند که نبرد یک دی چون فرزند می بوده باشد

در نهم عارزون بود در بار دوم کوتاه عمر و دهم ششم رابع است
 در دوازدهم بر سر سبب رکنه سهم لام در طالع مولود را مادر می شفقت بود و
 فرزند را بهر بان دارد و در دوم در از عمر بود تا فرزند را بهر بان و در نهم
 بهر بان یا بهر سیم عارزون بود اما در از عمر در رابع بود که مادرش شود دیگر
 کند بدون از پدرش در پنج کوتاه عمر باشد در ششم در سفر بود همیشه در سیاه
 مسعود خاصه که از آفتاب او را در کاه طوک و سلطان آمدن و شدن باشد
 اگر صاحب طالع بوی و صاحب او مسعود بود و فرزند در مدت مادر و پدر
 زید در ششم معروف بود و در از عمر سهم الولد در طالع مولود نجات
 فرزند و دست او و فرزند از او مسعود بود اگر او را فرزند بود فرزند او در غایت
 بود و اگر صاحب سهم که آن صاحب طالع مولود دست قوی بود فرزند او را
 دین و در ع بود زیرا که طالع ناسخ حاصل است و اگر محسوس بود اعتقاد
 باشد در دوم فرزند او بود کاه طوک باشد و سلطان استقامت دارند زیرا که
 دوم طالع عاشره فاضل است و اگر صاحب او مسعود بود مترکات پدر بدیشان
 رسد و اگر محسوس بود آن مترکات پدر بدیشان نرسد و مال تنایه کند در
 سیم اولاد از اعظام و عفات و اقارب پدر منافع یابند و در رابع فرزند آن
 بسیار دشمن باشند و بنام اجداد باشند یا بنام اخوان اگر صاحب سیم و
 مسعود بود میراث اجداد بدیشان رسد و اگر محسوس بود علایق و حبس
 سهم الولد در سادس صاحب او مسعود بری اگر محسوس مولود را فرزند آن
 باشند که در علم و منافع ستوران زندگان کنند یا از غنیان و علما و کینهزکان
 و بود که طلب بود و معاکت چار کند در سابع مولود را فرزند آن باشند که
 مادی خصومت کنند و مولود زن کنند که نبرد یک دی چون فرزند می بوده باشد

و در ناسع مسعود فرزند آن مولود پارسا باشد و معروف بخیر و اگر محسوس بود او را
 اولاد عاق باشد که کارهای ناشایسته کند در عاشر مسعود مولود را فرزند آن
 باشند که خدمت و کار بندگان کنند و در حادی عشر فرزند آن مولود خصومت انگیز
 و فتن باشند خاصه که صاحب سهم محسوس بود در دوازدهم دلیل اندکی فرزند بود
 و آنچه بود باید خصومت کند و اگر صاحب خامس محسوس باشد مولود را فرزند بود **سهم**
المرض در او تا اگر محسوس بود مولود کارهای پیوده کند و اگر مسعود بود کارها در
 ابتدا بزبان آرد آنگاه بصلاح یا زار کند و در دوم مال مولود بزبان آید و در سیم
 حوش زاری در پنج بود و در چهارم پدر بخور بود و در غم فرزند او را چاری و در پنج
 بود و در ششم دلیل مرض نهانی بود و در ششم مرگش بد بود و در نهم بدین و اعتقاد
 بود و در یازدهم دوستان او غین و بی شغف باشند در دوازدهم دلیل دشمنان
 و طغیان ایشان بود و در ششدهم ربح از جهته ایشان **سهم الترویج** در طالع اگر مسعود بود
 ربح او باسانی بود و کار زمان او را زود میسر شود و اگر محسوس بود او را ربح
 رسد در دوم مسعود زمان بصل خواهد بود و بی نسبت مال و میراث ایشان با وی رسد
 و اگر محسوس بود از ترویج ربح و بلا پند در سیم زمانی را خواهد که خوش آن او باشند
 یا برادران او آن زمان را زنی داشته باشد و اگر محسوس بود با زمان کمال طاعت کند
 که او را بجای خواهد باشد در چهارم زنی از اقارب خویش بزنی کند و بود که او زمان بزنی
 کند که خانقاه سلطان باشد و اگر محسوس باشد با مادر زن فساد کند در ع مسعود
 زمانی را بزنی کند که از وی کینه باشد و روزگاری با وی نخوشی گذرانند و اگر محسوس بود
 با دختران زن فساد کند در ششم مسعود کینه کار را بزنی کند و یا زمان عیب ناکر
 و اگر محسوس بود کینهزکان دیگر از آن زن کند و زمان غریب را و در نهم ترویج او
 باسانی بود و اگر محسوس بود ربح و محنت و شدت بود و در ششم ربح پند از جهته زمان

در نهم عارزون بود در بار دوم کوتاه عمر و دهم ششم رابع است
 در دوازدهم بر سر سبب رکنه سهم لام در طالع مولود را مادر می شفقت بود و
 فرزند را بهر بان دارد و در دوم در از عمر بود تا فرزند را بهر بان و در نهم
 بهر بان یا بهر سیم عارزون بود اما در از عمر در رابع بود که مادرش شود دیگر
 کند بدون از پدرش در پنج کوتاه عمر باشد در ششم در سفر بود همیشه در سیاه
 مسعود خاصه که از آفتاب او را در کاه طوک و سلطان آمدن و شدن باشد
 اگر صاحب طالع بوی و صاحب او مسعود بود و فرزند در مدت مادر و پدر
 زید در ششم معروف بود و در از عمر سهم الولد در طالع مولود نجات
 فرزند و دست او و فرزند از او مسعود بود اگر او را فرزند بود فرزند او در غایت
 بود و اگر صاحب سهم که آن صاحب طالع مولود دست قوی بود فرزند او را
 دین و در ع بود زیرا که طالع ناسخ حاصل است و اگر محسوس بود اعتقاد
 باشد در دوم فرزند او بود کاه طوک باشد و سلطان استقامت دارند زیرا که
 دوم طالع عاشره فاضل است و اگر صاحب او مسعود بود مترکات پدر بدیشان
 رسد و اگر محسوس بود آن مترکات پدر بدیشان نرسد و مال تنایه کند در
 سیم اولاد از اعظام و عفات و اقارب پدر منافع یابند و در رابع فرزند آن
 بسیار دشمن باشند و بنام اجداد باشند یا بنام اخوان اگر صاحب سیم و
 مسعود بود میراث اجداد بدیشان رسد و اگر محسوس بود علایق و حبس
 سهم الولد در سادس صاحب او مسعود بری اگر محسوس مولود را فرزند آن
 باشند که در علم و منافع ستوران زندگان کنند یا از غنیان و علما و کینهزکان
 و بود که طلب بود و معاکت چار کند در سابع مولود را فرزند آن باشند که
 مادی خصومت کنند و مولود زن کنند که نبرد یک دی چون فرزند می بوده باشد

وصاحب او در ربع دیگر بود نه در خانه خوش و نه در ولایت خوش عمل کند سهم السعاده
 در ربع صاحب او در ربع دیگر بود را دوستان باشند نه از شهر و وطن او سهم السعاده
 ربع صاحب او در ربع دیگر بود را دشمنان باشند نه از وطن او و قوم او و آنکه اعلم
فصل در احکام سهام دیگر سهم رطل این را سهم الاوقات و السجین خوانند از درجه
 رطل یا درجه سهم السعاده و شب بخلاف این دلالت کند بر غلط و بعد غور و بر مارج
 ضایع شود و بزرگترین و دلیل حال درک بود و دلیل زمین و ضیاع و دوستانی و بکل دنیا
 مردم بینگی و بدی و دلیل بری بود و بجات از پنج و حبس از سعادت و نحوست این سهم
 بدین معانی دلالت کند **سهم المشتري** روز از سهم الغیب که بر تاشتری و شب
 بخلاف آن و این سهم دلیل بود بر عز و ظفر و نصرت و عواطف ستوده و صلاح و طلب
 دایان و اجتهاد و در کسب و طلب عدل و قضا و راستی و نای مساجد و امید و هر چه باد
 میرسد از خیرات **سهم المریخ** روز از درجه برج تادریه سهم السعاده و بر قلب این بشت
 دلیل تدبیر و دلیری و شجاعت و قوت دل و محار و کفر و خدایت بود سهم الزهر
 بروز از سهم السعاده و تا سهم الغیب و شب بخلاف این و دلیل محبت و الفت و رغبت
و نکاح و تزویج و امثال این باشد از سعادت و نحوست این سهم بر این معنی دلالت میکند
 سهم عطش و در بروز از سهم الغیب تا سهم السعاده و شب بخلاف این و این سهم دلیل کار
 و درویشی و بسیار صوم و دشمنی و صفای و بیع و شری بود و پیری و استغفار و علوم
 مخفی طلب کردن کند و قوم کشته اند که سهام آن کوکب بروز و شب از انساب
 میگردند تا بوضع قمر و از درجه آن کوکب می افکند یعنی سهم رطل از مقوم رطل و
 برج از مقوم برج و برین قیاس اگر سهم الحیوة قوی حال بود مسعود دلیل داری
 عمر بود و تن درستی و شادکامی اگر نحوست بود دلیل اندکی عمر و بیماری و اندیشه بسیار بود
 سهم الاعداد الطالع موافق باشد با سهم زمره اگر آن سهم و خداوند او قوی حال بود

مولود نیکو صورت و درست فرج و برین سهم توان دانست که بکند اگر در دم صاحب
 دهم مستولی بود یا مادر ماند و اگر زهر و قمر مستولی بود مخان و اگر مادر دل بر نسا سبت
 دارد مخان یا پدر ماند و سعاده این هم دلیل سلامت بود جوارح را و صحت بدن یافت بود از
 اسوا و اگر نحوست بود ناخوش و کران جان و عمارت بسیار بود اگر خواهی که شایسته سعاده
 و خیر دانی اندر آن طالع که کوند یا پرسند بنگر اگر دلیل را و ناد بود قبل دلیل ثبات
 و ثبات بود و اگر دلیل زایل بود روال و فساد و اگر نحوست بود ثبات این چیز بکرم و برج
 بود و اگر مسعود بود ثبات او در سعادت بود سهم المنطق و العقل دلیل نظم و تیز و حریف
 و عقل بود اگر آن سهم مسعود بود از ناطق و با معرفت بود و اگر مریخ بدین سهم ناطق بود تیز
 خاطر و زیرک بود سهم المال دلیل فواید و معاش و غذا و قوام ابدان بود اگر مسعود
 بود دلیل اسایش بود و این معانی یعنی بیا به سهم القرض اگر نحوست بود مستولی
 بروی خطی دارد در طالع یا در بیت المال مال او را بیشتر با و ام تلف شود و اگر مسعود
 بود بر خلاف آن بود سهم اللقط این دلیل جزای بود که مردم در سالک و شوارع یا دیگر
 فراخورش کند اگر مسعود بود و مستولی بروی ناظر چیزها یا پدر را هم و از آن فواید
 یابد و اگر افتاب ناظر بود دیگری چیزی فکند باشد باز یابد و اگر خلاف این بود
 و نحوست بود سوخته چیزها و زرو و امثال این می افکند و ضایع مکلزد و سهم الاخوة
 در برج کثر الولد بود بسیار برادران دارد و اگر در برج غنم بود اندک بود سهم
 موت الاخوة از افتاب که نند تا درجه وسط السما و از طالع بیست و یکست بر سر وقف
 که آنها ازین سهم ثالث رسد یا مستولی بر ثالث یا از ثالث بد بخار رسد یا آنها
 سالی این سال دلیل مرکب خواهر یا برادر بود اگر سهم الاب مسعود بود دلیل درازی
 عمر پدر بود و اگر نحوست بود دلیل کوتاهی عمر او باشد سهم موت الاب برگاه
 که پیشتر از طالع هر سالی بر جی می رسد یا مستولی بروی یا از طالع و بی بطالع

انفا و اسند

مشری یا نیرین

اللوات بود

و مستوی بر طالع در آن سال دلیل مرک بود یا مرک کسی که بجای پدر بود سهم الاجداد
 احکام او خون احکام سهم الاب باشد سهم الاصل و الحسب اگر مسعود با خناب
 صاحب عاشر بوی نظر بود بطن مودت می بود کثرت الاصل بود و نسب او را هیچگونه
 طعن نبود و اگر این سهم ساقط بود متعارف بخش و ارباب او نداد بوی تنگدستی اصل و
 مطعون النسب باشد سهم القارات و الضعاف چون مسود بود مولود را از دهقانی
 یعنی تمام بود و اگر محسوس بود از عمارات او رابع و زیان سهم الغلظة مسود دلیل
 اشعاع بود بدو رخت گشتن و دهقانی و اگر نخوس بود از این جهات او از زبان افتد
 سهم العواقب الامور اگر صاحب وی در برج مستوی الطلوع بود نخوس بود مولود را غوا
 کار نام بدو و اگر یکی مستقیم الطلوع بود و یکی در برج معوج الطلوع در عواقب امور او
 اختلاف و اختلاط بود بسبب قرار بر آن برج افتد که صاحب سهم در وی بود یعنی که اگر
 صاحب سهم در برج مستقیم الطلوع بود عاقبتش خیر بود سهم الولد اگر در برج کثر الولد بود
 مولود را فرزندان بسیار بود اگر در برج قلیل الولد بود مولود اندک فرزند بود اگر نخوس
 بود در برج کثر الولد باشد اما بپیرند و قرار نیابد و ارمسان آن سهم با صاحب
 او میان صاحب او تا بوی نکرد در برج عود و فرزندی بود **سهم عدد فرزندان**
 نگذرد تا سهم در کدام خانه است و صاحب او در کدام خانه بعد و چند آن برج که میان
 مرد و بود فرزندان نوند و بروج و حسبین را که در میان افتد و و فرزند حساب کنند
 و بعد و کوکب که در میان سهم و صاحب وی باشد سهم عدد فرزندان وی باشد اگر اولیا
 فرزند بیشتر کوکب نز و بروج نز باشد فرزندان نز بیشتر باشد و اگر ماده باشد
 فرزندان ماده بیشتر باشد **سهم وقت الولد** اگر مشتری بخرم با نظر ثلث و تسدیس
 و ترس و تقابل بین سهم پیوندد فرزند بود در آن وقت چون مولود بالغ بود و زن دارد
 اگر سهم در برج مذکور بود فرزند پسر بود و اگر در برج مؤنث بود و دختر بود و اگر صاحب

طالع و صاحب غم و ارباب ثلثات ایشان و این سهم و صاحب او در برج بسیار در بر باشد
 سالهای که کجک خداوند سهم بگیرد و بچند آن عدد مولود بود حال پسران و سعادت و
 و تزویج و علم ایشان سهم الولد مذکور گیرند و حال دختران و سعادت و تزویج و عثمان
 از سهم الولد انانیت گیرند و بچند و در سهم و خداوند ایشان و او نداد و مال و زایا که سهم
 و خداوند وی در وی باشد بر قدر سعادت و نحوست مرد و سهم حکم پسران و دختران بکنند اگر
 سهم پسران مسعود تر باشد پسران کمتر از دختران باشد و صاحبش قوی تر و مسعود تر باشد حال
 دختران بهتر از حال پسران باشد و الله اعلم سهم انگ بداند که فرزند در شکم مادر زست یا ماده
 اگر این سهم در برج مذکور افتد مولود مذکور بود و اگر در برج مؤنث افتد مولود در شکم مؤنث بود و غل
 خان باشد که بیروز خداوند خانه قرار از ترششان کنند و بر طالع افزایند و نسب قرار از خداوند
 خانه نقصان کنند و بر طالع فرایند ای که آن سهم افتد حکم کرده شد و این حکم فرزند نازده است
 باید که وقت این سوال حالی از انعام با سطرلاب معلوم کنند و از انالی طالع و دوازده خانه طالع را
 بتسویه معلوم کنند و تقویم کوکب آن ساعه در آن زایا بپند پس نگاه این عمل گفته شد بکنند
 از نری و عادی فرزند خبر دهد و الله اعلم نزد و عادی فرزند در شکم یا در طالع وقت
 در شکم کنند و تسویت خانها و تقویم کوکب اگر روز بود خداوند خانه ماه را از ماه نقصان کنند
 و بر طالع افزایند اما اگر طالعی تو بنماید که آن طالع از آن دختران است یا از آن
 پسران چون این عمل بکنند و این سهم در برج مذکور افتاده باشد طالع پسر بود و اگر در برج مؤنث
 بود آن طالع دختر بود و الله اعلم **سهم المرض** اگر مسعود بود بیماری مولود اندک بود و اگر
 مخموس بود بیماری بسیار بود و اگر نه مسعود بود و نه مخموس که کاسی بیماری برسد
 ندادند **سهم العیبه** اگر مسعود بود از بندهکان خیر میزند و اگر مخموس بود بر یک عیبه حاصه که
 سهم در برج معوج الطلوع افتاده بود و در برج کثر الولد مذکور بسیار باشد و در برج اندک
 ولد یا عیبه اندک بودند و اگر سهم بندهکان در برج افتد بنده را بفرزندی قبول کند و بر قدر سعادت

فرزند

و نخست حکم آن کنند **سهم الاسباط** اگر سهم را از دشتگان و درختان مسعود بود و صاحب مسعود بود بخاک یا بد از بند و زنج و اگر او صاحبش ساقط بودند آن طالع مولود را حبس نمود و اگر خلاف این بود و محسوس بود مولود زنی پارسا مصلحت کند و اگر محسوس بود مولود زنی ناشایسته و سلیقه کند **سهم تزویج الرجال** اگر طالع زنی بود و سهم تزویج او مسعود بود شوهرش تنگ بود و اگر محسوس مردی بد بود حال باشد **سهم الملک** و اخذ اعیان النفس اگر قوی حال و مسعود بود مولود زنا باز پیدا و مال ایشان نخورد خاصه که آن برج جیل و مکر بود چون برج مریخ و زحل و اگر بر خلاف این بودند او را بفرستند و مال او بخورند **سهم البیوت** اگر مسعود بود و در خانه مشتری مولود بسیار نکاح بود از حلال و اگر محسوس بود از حرام و اگر صاحب سهم البیوت ناط بود سهم التزویج در طالع مردان مولود با زنی زنا کند از بعد زنا نکاح بخوابد **سهم غنائم المراه** اگر در برج ثبات بود مستولی بوی ناطر بنطی مسعود و سعدی بود ناطر زن پارسا بود و اگر در برج دوجیدین بود و مسعود و پارسا بود اما مردم را دوست دارد و اگر در برج متکلف بود و محسوس یا پارسا بود و از آن رنج و دلا پند اگر سهم التزویج الرجال و النساء هر سه که بروز و شب از دهر زهر کینند تا بدرقه سهم طالع و اگر طالع میکشد و محسوس بود مرد و زن بکلی مرد و رسوا شوند و اگر محسوس بود زحل و آن سهم محسوس بود مولود مکر زن نکند **سهم وقت التزویج** حق مشتری بدن سهم پند و دلیل تزویج حلال بود **سهم حلیت** التزویج اگر مسعود بود تزویج او با سانی براید اگر محسوس بود اینج بسیار رسد بوی و بجاقت آن مقصود بجاصل آید **سهم الاقربان** اگر محسوس بود با خوشان زن دوست بود و از ایشان منافع یابد و اگر محسوس بود بر خلاف این بود **سهم الهوایست** اگر در او تاب باشند بسیار حصوت بود اگر محسوس بود آن سهم از آن حصوت حرمت و مال یابد و اگر آن مسعود بود بر خلاف بود اگر آن سهم باشد و از سابع و نهم در طالع اخذ مولود و حصوت مردمان کند و قاضی بود و اما لای **سهم الموت** اگر محسوس و صاحب محسوس بود و سعدان ساقط بودند مولود عاقبت بد بود و او را نکشند و اگر سهم الموت مسعود بود و جداوند مسعود بود و سعدان ناطر باشند

مکمل بود

نیکو بود **سهم الکواکب القتال** این سهم را بر وز از در جاذبه و اند طالع کینند تا بقر و شب خلاف آن و بر طالع زیادت کنند اگر این سهم در برجی منقطع الاغصان بود محسوس در اکتشاد یا عضوی از وی میرند اگر خداوند این سهم و خداوند ثامن با خداوند طالع بعد مکر محسوس باشند او را نگاه کشند **سهم مسند الخوف** اگر این سهم یا صاحب او یا صاحب طالع یا بیلاج بعد مکر بود مولود را بسیار بیماری و بخت دوج رسد و شرف ملاک بسیار رسد و اگر انشاء طالع یک سال بدین برج رسد یا بدین سهم یا صاحب سهم آن سال همه خوف و بخت بود و انشاء هر یک سال یک برود **سهم الرزق و النسل** چون تیسر این سهم برج طالع رسد و انشاء طالع آن سال باز طالع رسد آن سال هم خوف بود اگر این سهم محسوس بود و در برج ثبات بود مولود در همه عمر در رنج و بلا بود **سهم السفر** اگر این سهم در برج باجی بود بود اگر سفر در یک شادی پند و اگر محسوس بود رنج و دلا پند **سهم السفری البتر** اگر این سهم مسعود و در برج خالی بود در سفر بر خشکی کردن منافع یابد و اگر محسوس بود به سختی بود و رنج پند **سهم الورع** اگر این سهم یا صاحب طالع بود یا با بیلاج بود مولود بارها بود و اگر اول او بوی ناطر باشند هم دلیل رنج بود و اگر بر خلاف این بود ناسق بود **سهم السلطان و الفخر و الظفر** اگر مستولی برین سهم بود و مخرج صاحب طالع بود و سهم هم مسعود بود و مولود بر جبهه دشمنان طغیان **سهم السیاده و موقوفین** **سهم الناس** اگر این سهم صاحب او محسوس بود مولود طالع الملک بود و اگر مسعود بود مولود نزد یک سلاطین و ملوک معروف باشد و حاجی بعین یابد اگر این سهم یا کوی افتد در وسط السماء مولود را ولایتی در راستی مساعدت کند **سهم الجند و الشرط** اگر این سهم مسعود بود و ما خداوند طالع مخرج بود مولود خدمت سلطان کند و یا لشکری باشد **سهم علی الشاهان** اگر این سهم و صاحب او مسعود باشد

سهم الخوف اگر در برج ثبات بود و اگر صاحب سهم آن سال بدین برج رسد یا بدین سهم یا صاحب سهم آن سال همه خوف و بخت بود و انشاء هر یک سال یک برود

مولود مروق بود از اعیان سلطان و روزی مذ بود و اگر این سیم در مجوزا و سنبه بود کار ماکند
بدست خوش که ملوک و سلاطین بدان حاجت باشند و اگر خارج اولاد مال بود اران مال یا بد
سیم اعمال باید سیم و التجرارت این سیم دلیل بر کوری و کیمیاگری بود و اگر در برج اشتری دلیل خاص
و اشغال این بود و اگر در خانه عطارد بود در برج دست بود **سیم الشرف** اگر در وسط السما افتد بود
جاه عریض یا بد و همچنین اگر با شتری در برج سیم افتد بسعاده این سیم دلیل محبت بود **سیم الملک**
والسلطان اگر این سیم صاحب و سعاد بود مولود مهری بود و زکوة که ملوک قول و قول کنند
و بنواید او رعیت نمایند **سیم العقل و بعد العجز** این سیم دلیل بر کثرت عوامی و مشکلات
کاری بود اگر رطل فوق الارض بود و شتری برین سیم ناظر بود آن کس استنباط علوم کند
برای و دانش خوش خاصه که قمر و سیم العیوب سعاد باشد **سیم العلم و الحکم** اگر زحل و شتری
نظری غنای ارز بدین سیم و صاحب طالع ناظر بود آن کس علم و ستود بود اگر عطارد ناظر
بدین سیم مولود خداوند تجربت و معرفت بود تمام در کارها و معروف بدان **سیمه انوار**
این سیم اگر در دهنی بود و عطارد و زهر بدین سیم ناظر بود مولود تواریخ و اخبار که دشمنان
غیایت نکود اند و او را انوار یا دود خاصه که در خانه رنم بود و اگر خلاف این بود از
احادیث که دشمنان هیچ ندانند **سیم خبر الحقی** **والباطل** اگر این سیم در دهنی بود در
برج شقیم الطلوع و ثابت خبر راست بود و اگر این سیم زایل بود و در برج معوج الطلوع افتاد
بود این خبر باطل بود **سیم المذهبین** و الوزراء و السلاطین اگر این سیم و خداوند و قوی
حال باشند و در او تاد صاحب طالع نکود بود و در او تاد و سعدان نظر دارند و خوش
ساقط باشند مولود زیرک و تیز خاطر و قوی طبع بود و بود که وزارت کند یا پدری ملک
یا خراج ستان و زرا و سلاطین و کارهای بزرگ بدست او بر آید **سیم المعاده** و المورثین
فی الناس اگر این سیم و صاحب نحوس بود مولود حامل الذکر بود و اگر مسعود بود نزدیک
سلاطین و ملوک معروف بود و او را جامی و مرتبتی بود و اگر این سیم با کوی سعاد در وسط السما

افتد خداوند ولایت و ریاست و بر کوری کرده **سیم العمل باید سیم و التجرارت** این سیم
دلیل بر کوری و کیمیاگری بود اگر در برج اشتری و مانند آن بود و اگر در خانه عطارد بود
جرب دست بود **سیم التجرارت و الشری و البیع** اگر این سیم و صاحب او مسعود بود مولود را
از تجارت و بیع و شری نکو آید و اگر نحوس بود رنج بدین جهت **سیم الدنن باید سیم**
اگر این سیم و صاحب او با صاحب طالع اشتراک دارد مولود را در مہمات خوش خبر قرار
نموده و آن کار تمام کند و مجد بود و کارها و اگر مردم را کوری پیش آید اندکی ندانند که آن کار
کردنیست یا نکردنی طالع و تنان سلبه کیمیا و آن سیم معلوم کند اگر این سیم با سعاد باشد
آن کار شاید کردن و اگر نحوس بود احتراز کنند **سیم الرجا** اگر مسعود بود متا کمد و زودی
حاصل کرد و اگر نحوس بود بخلاف بود **سیم المحبت فی الناس** اگر این سیم با مسعود بود
یا در خانه مسعود مولود محبوب بود و نزدیک خلق و اگر با نحوس بود مولود دشمن روی و زبانی
بود **سیم المعروف فی الناس** اگر بر شریس یا بر شلث افتد بود با مسعود بود
مولود کواج مردمان قیام نماید و کارها مردان ردت کند و آنها را مراد حاصل آید **سیم**
الحج اگر مسعود بود با صاحب طالع هم مولود را حاج بود در پیشه کارها و مطالب او پیشتر
میسر شود باسانی و اگر بر خلاف این بود بر خود و بر دوستان نامبارک بود **سیم الشوا**
و الحکم علی الدنيا اگر مسعود بود خاصه شتری مولود شہوت خوش را غلوت دارد و اگر
نحوس بود شہوت بروی ستولی بود **سیم الاصدقا** اگر این سیم و صاحب او مسعود از دوستان
خیر یابد و دوستان از وی **سیم خبر النفس** اگر این سیم و صاحب او مسعود باشد شتری مولود
کت و دوی و جلع بود خاصه که این سیم در برج اجاز باشد و اگر نحوس بود عبوس و ناخوش زندگانی
بود **سیم الاضطراب** اگر این سیم توان آنکه میان مرد و عیالش دوستی بود یا دشمنی اگر این سیم در
میلا و یک در برج بود و در دیگر طالع در برج که اثنان سوط صاحب یکدیگر باشند مثال این باشد
که در طالع یکی در سنبه بود و دیگری در حوت میان اثنان معادات بود **سیم انجم و کثره الخیر فی المنزل**

اگر این سهم صاحب او مخرج باشد با سهم السعادة مولود در منزل خوش تنعم بود و غنی و جوان
 و خلقهای لذت ساز و خوشتر از بود و اگر نخوس بود خلاف این بود **سهم المجد و المذموم**
 اگر این سهم شتری مسعود بود مولود هر کاری که کند نزدیک خلق مشهور شود و او را بدان می
 گویند و اگر نخوس بود هیچ کاری از وی نستانند **سهم الاعداء** رترسع یا مقابله طالع بود
 و صاحب طالع مولود بسیار دشمن بود اگر بر خلاف این بود اندک دشمنی بود **سهم الشقاء**
سهم البیلاج را سیر بر انداختن سیر بیلاج نخوس رسد دلیل نیک بود در آن سال و اگر
 بسود رسد دلیل سعاده بود در آن سال **سهم الفروسیه و الشجاعة** اگر برسد پس مرگ یا
 بود مولود علوم ریاضیه و سوار میگوید اند و آداب سلاح و شمشیر و نیزه بکار و آشتن
 نیکو داند **سهم البحارة و الشدة** اگر این سهم برسد پس شتری با مخرج خود یا در پوت نخوس
 قوی حال بود و قوی دل و جنگی و قهار **سهم المهنه و الاحساد** اگر صاحب طالع بود یا
 با که خداه در سرج رطب مولود غلیظ و الحسان بود و اگر با عطار بود یا با مخرج و یا عطار
 و مخرج بروی ستونی بود خف بدن بود **سهم الملک و الخداع** اگر این سهم صاحب او برج
 مخرج بود یا صاحب طالع مولود حیث و صاحب خداع و مکر بود و داهی و اگر مسعود
 بود از آن منفعت یابد و اگر نخوس بود از آن بلا بیند و اگر عطار و با مخرج بود بدین سهم
 بود مولود بحیل و خفایا کثید و در دزدی استاد بود **سهم موضع الحاجه** اگر مسعود بود او حاجت
 او تم مسعود بود و حاج او برآید اگر بر خلاف این بود ویر تر برآید و این سهم در حوائج مهم
 بکار دارند که بدانند که ارجحین است بدین سهم و دلیل طالع معلوم شود **سهم الضرورة**
و غیره الحوائج اگر این سهم صاحب او با زحل بهم بوند و با وای انصافی و اماند مولود کمال بود
 و هیچ حرکت نکند الا وقت ضرورت و در ماندگی و اگر صاحب این سهم دلیل مال را نخوس داند
 مال و سبیل کمالی زیان آید **سهم البحار** اگر این سهم را در اوقا و مایه و مایل الوند باشند مسعود
 بود صاحب طالع مکافات کند بر عهده کار را اگر نخوس بود سهل دارد مکافات خیر است

و نیکها کردن **سهم العمل بحق** اگر این سهم صاحب او متول بود در برج ثابت
 مولود حق دوست دارد و دوسته طرق عدل و انصاف و حق سپرد و اگر در برج
 منقلب بود نخوس بحق می کند و اگر در برج منقلب بود و مسعود حق داند و بدان
 کار نکند و جمله این سهام که در طالع بکار دارند مشاهد سهم آید اگر مخرج سهم یا کمتر یا بیشتر
 در یک برج افتد و در یک درج حکم هر یکی بر خلاف حکم دیگری بود و دیگر دلائل مایه باید
 کرد و احکام حکم کنند **فصل ششم در احکام اشیاء عشره کوکب و ارباب روح و احکام**
نظر کوکب یکدیگر در وقت ولادت و احکام راس و ذنب اشیاء عشره
زحل در طالع غنی و مکرم و محترم بود در دوم بسیار مال بود و خلق اختلاط دارند و اولی
 در سیم او را برادری همتراز بود در چهارم مادرش پدرش در حال کودکی او میزند
 در پنجم فرزندش میبرد و در ششم تن در دست باشد در هفتم اندر کودکی زن کند در سیم
 مرگش بد بود در نهم سفر بسیار کند و در دهم بد خویش باشد در یازدهم متوثر باشد
 در دوازدهم هم متوثر بود **اشاء عشره شری** در طالع سکنی بود در دوم خداوند
 مال بود در سیم از خوشان شاد میزند در چهارم از پدر و ضیاع مسفق یا بد
 در پنجم فرزندان بود و هدا یا یا بد در ششم از سینه و حدت کاران منافعی یا بد
 در هفتم کار تزویج بر مراد او باشد و سادگی در هشتم از جایی که نه دورند
 میراث سردار و مال زمان بد و در نهم از سفر و علم نیکها یا بد در دهم
 علی سلطان کند حاصه که شتری قوی حال بود در یازدهم اسد ما و فاشود و
 نیکمی بود و دوست دار یک دل دارد در دوازدهم از اعدای و بلا بیند
اشاء عشره مخرج از جد و ستور و سلاح منافع دارد در دوم از تجارت
 مال یا بد و از عمل در سیم با اقارب حصول کند در چهارم از ضیاع و در پنجم
 پند در پنجم فرزندان ناسازگار باشند یا خود نمود در ششم ناسازگار بود

۱۱ اندیش برآید
 در ۱۳ متوثر شوند
 دشمنانش

و می خورد در منتهی زمانه اخایت دوست دارد در ششم اگر بچه آبی بود در آب غرق شود اگر آتش
در آتش بسوزد در نهم مال یا بد از آنجا که نبد و رسد در دم اگر چه ترکان علی کند و در نهم
یا بد از آنجا که بسلح در یازدهم دروشن شود و در دهم سوزی کند **اشا عشره**
در طالع توانگر و کثرت ده روی بود در دهم دروشن بود در سیم با برادران دشمنی کند در چهارم
در شش در فردی میرد در پنجم در زنند دارد در ششم بسیار غلبت بود در منتهی در عت زن کند و در
که گزیده که خود در ششم در زمان قوم خوشی بود در نهم از سفر مال یا بد و خواب راست میلد
در دهم محترم و صاحب حکم بود در یازدهم توانگر بود در دوازدهم دروشن بود **اشا عشره**
در نهم نیکو روی و نیکو صورت بود در دهم مال دارد و تحمل بود در سیم خوشی را دوست دارد و
خوشی و برادر شش دارند در چهارم مادر و پدر او در حال طفولیت او پسرند در پنجم در کار
بلو و طب کدر اند و بسیار فرزندان بود در ششم یک چشم او عیب دارد در نهم خوشی را
بزی بخوابد در ششم از جایی بلند در افتد در نهم مال یا بد در سیم در دهم دو نام دارد یا لبی
معروف از نام در یازدهم مال یا بد در دوازدهم از چهار پاییان رخور شود **اشا عشره**
عطا در طالع طوح و بد بخوی بود در دهم مال یا بد و باز گشت کند در سیم برادران
و خواهران نه از مادر و پدر دارد در چهارم هر چه از میراث یا بد بخورد در پنجم مکر و حلیت
میرد و از فرزندان شادی نمیدد در ششم در طلب و محاکمه خوش کند و افسر شود در منتهی شاد
بخت بزن و فرزندان در ششم در حبس افتد در نهم سزا کند در دهم از عل سلطان و مادر بخت
چند در یازدهم کار با او بر ننگ بر آید در دوازدهم دشمنان حدود دارد **اشا عشره**
در طالع عالم و فتنه بود در دهم مال تباه کند در سیم برادران ندارد و اگر دارد میرد
در چهارم از پدر جدا شود در پنجم فرزندان و چار کون بود و عیب ناک در ششم در نهم
پره زنی خواهد در نهم سفر نیکار کند در دهم کذب و بد بخوی بود در یازدهم مال را
یا بد در دوازدهم با سیری متنب شود **حکام بودن نواکب در اماره رطل در نهم**

توانگر بود اما مال تباه کند و کجای بسیار کند و در دهم باشد **در نهم** بخت بود و
میراث یا بد اما تباه کند و در دهم شوی میرد **در نهم** شجاع و دلیر بود و در شش طبع دوزخ
و فن شاد شود و در خصوصات فخر یا بد **افخاب در نهم** عیب یا بد و سوز کند و مرک او بد بود و
دروشن باشد **در نهم** در پسر کامل و پکار بود و در میشت **عطا در نهم** بدل و منشد باشد
و سوز با آفت کند و هیچ نداند و از درند تکدل شود **در نهم** عذاب و خواری بوی رسد و با
بهایم ف و کند **در نهم** در پسر جل بدن بود در نهم بد چشم و قبیح صورت بود در چو را
ایله و نادان بود در سرطان قبیح و زشت بود در اسد در کار زمان عالم و مستبصر بود
و زانی و بی حفاظ در سبک بے درند بود **در نهم** در شش روی بود **در نهم**
زشت صورت بود **در نهم** نیکو سخن بود **در نهم** بایش بسوزد **در نهم**
حوت احمق و ناقص بود **حکام رأس و ذنب در خاها** راس در طالع مولود عیفت بود اما نخل
و مسک در دهم مرکز دروشن قهقری دست بود در سیم او را خوشی نرگوار باشد و از نرگوان
سناخ و فراید یا بد در چهارم پدرش نرگوار بود و از صناع هر چه منند در پنجم از بدایا
و فرزندان متبع یا بد در ششم از ستور و برده و اشال این برهن یا بد و پمارینا او سهل بود
در منتهی خصوصت او قوی بود و زن بوی ستولی بود در ششم عاقبت بخیر بود و توبه در نهم سز
حجاز و اسفاز نیکو کند و خواهبای نیکو میزند در دهم صاحب فرمان بود و عل سلطان کند در
یازدهم امیدهای او بر آید و دوستان بسیار دارد و در دوازدهم همان دی قوی باشند
و دست بود دشمنان را بر روی در هر خصوصت که کند اما بی سدی دشمنان او را آفتبار شد
بعد از آنکه او غلوط گشته بود **ذنب در طالع** حبس است و ناکس بود و با مردمان قوی
مخالفت کند در دهم مرکز از اوام خالی باشند در سیم از سز نزدیک و خوشان و نرگوان
رخ پند در چهارم بد نام بود و از کارهای دیرینه بے فایده در پنجم فرزندان او عیب ناک
باشند در ششم چاری کران بود او را و هیچ حال از بنده و ستور روی منند بود در منتهی زمان

که او را از آن منزلی بود **قرآن افخاب** و در نه اگر شرفی بود روز و غری بود
بشب مولودش و محبت یابد از خلق و نیکو عمل و تندرستی بود **قرآن افخاب**
با عطار مولود حکیم و ادیب بود و دیر و محاسب و مضبوط و بنزدیک
خلق ارادت و علم عز و جاه که عطار مستقیم بود و منصف و ریاستی بزرگ
یابد و بر جماعتی فرمان ده بود و حاصل تر آن بود که عطار در بیوت و حدود
خوش بود **قرآن افخاب** و ماه اندک عمر بود و اراضی گوناگون بود و
بصره بود اما اگر ارمغانه در گذشته باشد دلیل ولایت و عز و جاه بود و شرف
و جمع مال و ذخایر و عمارات بنا ما و الملک و فواید یافتن از سلطان
بودن کارها او را استقامت و کار مردم بر دست او گشایش بود **قرآن**
زمره و عطار و حسن العمل بود و زنان پارسا کند و بدان سبب بر حق و نصرت
کشد اگر در طالع باشد قوت و مال زیاد شود و از زمان منفعت یابد
عطار و در نه بعید النظر و ادیب و فصیح و کن ده روی بود و یک زن زمان
با و پائی ندارند که عریض بود بر زنان بیجانگان و زنان خوش نرا
دوست ندارد و اگر در خط خوش باشد و لیکن که اب بود و بر سر طریقی
ثابت نه ایستد اگر سود پیش از ناظر بود مادر او عاقله بود اما بمحاطات
مردی مبتلا شود اگر درجات قدر از درجات عطار بیشتر بود یعنی که قدر از
عطار در گذشته بود فاصله شلث کو **زحل** به شلث مشتری قوی
و حکم بود و ضیاع بسیار دارد و بود که علی سلطان کند و امن ملوک بود و
بزرگ نسب اگر عطار و پیش از ناظر بود ادیب و عالم و واقف بر اسرار اما
از اولاد اشخاص و برخورداری نیابد **زحل** به شلث مرغ مقلد بود در
کارها و وجه معروف و خواهران و برادران که از بزرگتر باشند مات یابند

زحل به شلث **افخاب** رفیع الجاه و المیزان باشد و معروف بود و مردم
بروی شای فراوان گویند و در نه که فاصله شلث بود و از هر زمان شادمانی بیند و
تا عریض بد عزیز و حکم بود **زحل** به شلث **زمره** سخن کوی و پاکیزه نفس
و با نیت و رفاهیت بود و بیانات روی نیکو دارد و کریم بود و از دوستان به
تمام یابد اما متومی دشمنان مبتدا شود که بد و حسد برند **زحل** به شلث **عطار**
عاقل و روی رای و نگو نظر بود و ثابت قدم و در کاری که کند طریق نیکو می کشد
و پاکیزه نفس بود و بود که بنج بود یا کاتب یا ستونی یا مندرس منقول بود **زحل**
به شلث **قر** بزرگوار بود و مال بسیار بود و از ملوک پادشاهان و ثمنه یابد و در اول
عمر میراث یابد و مردم بوی شایر گویند و با اشراف محاطه کنند اگر **قر**
زاید النور بود و در حساب ناقص زیادت نیکو روی بود و بی آله بشود و مبتلی
شود بشر جامع از احساد **مشتری** به شلث **مرخ** نیک نخت بود و مقدم قومی با
و نیکو تدبیر و کرامتی و منزلی یابد از بزرگان **مشتری** به شلث **افخاب**
دلیل بر صلاحیت ترویج بود و فرزند و غیر در خوشی و راحت گذاشن **مشتری**
به شلث **زمره** محبوب بود در اول خلق و نیکو صورت و بیانات و نیکو لباس و حافظ
و بزرگ و از جهت دوستیان جاسی و منفعت یابد و از زمان نیز منافع یابد **مشتری**
به شلث **عطار** حکیم و فصیح بود و صاحب رای و تندرستی بود و از اقران خوش
دو گذرد و بسندیده اهل شهر خوش شد و متواضع بود و در وی هیچ صفت منافقت
نمود **مشتری** به شلث **ماه** معروف و بزرگ بود و در شرف فرمان و خلق بروی
شاکنند و ولایت داری کند و سیرت او نیکو بود چون **قر** زاید النور بود **مرخ**
به شلث **افخاب** خداوند ادا مرد و لوانی و جاه بود و رفعت و چون **مشتری**

در شان ناظر بود مذکور و مکرم بود **مرح به ثلث زهر** متاقل و پیر و مرکب
 و غنی و متول و زمان بسیار دوست دارد که ات لزا محل و متداری بود و بر
 خلق بسیار فرمان دهد و زنی مصلحه با جمال خواهد اما خست الزمن بود **مرح**
به ثلث عطار حافظ و منطیق و کارکنده از غنی و علم بهر یابد و عالم
 بود بجنومات **مرح به ثلث ماه** در سلاطین و قمر ناقص النور خیر و منفعت
 و شادی یابد و مآخضهای او روا شود و اگر مشتری بوی ناظر بود خیر و خطر بزرگ بود
 و ولایتی و در میلا و روزی در زیادت نوز بختی بود او را در نین و چهاری کشد
افخاب به ثلث قمر دلیل ریاست و بزرگواری بود خاصه که قمر زاید بود در نوز و
زهره به ثلث عطار و یکنی و متول بود و جینا روح و متول و شریف و عالم بعلم
 مرستی و علوم ادیان و پاکیزه لباس بود و مهربان بر خلق **زهره به ثلث و**
تدلس قمر عالم و حافظ و حکیم بود و علم از خاطر و طبع و شش استراحت کند و علوم روز
 کنند نیکو اند و نظرت پس کمتر بود از ثلث و ضعیف تر **زهره زحل و مشتری**
 مالش نقصان ببرد و در کار او کردن بود و بر سر او اقرار بود و هیچ کار کند
 که بروی و مال بود و مال او را بخت رسد و مال بدران تباہ کند و بزبان آید خاصه
 که عرض زحل شمالی بود **زحل تبریح مرج** چون در عاشر بود مملو از عفار و عماره
 شود و عماره بکشد از کیموسات غلیظ و مال بدرش تباہ شود و خوشان او زنی
 بگیرند و بود که از جای بلند منفعت **زحل تبریح افخاب** چون زحل در عاشر افخاب
 بود و مال که از برایش و عمر آن بدست آرد تباہ شود و خوشان با وی خصومت کنند
 و کار او خیر بود و اگر افخاب بر عاشر وی بود چاری و بلا کشد و کوتاه عمر بود او را
 بهم بود از علت جذام و فالج و اشال آن و معیشت او بد بود **زحل تبریح زهره**
 چون زحل در عاشر او بود بزبان بد متلا شود و ارش آن بیج خلق نیاید و ریح

و مانند ایشان و اگر زهره در عاشر زحل بود زنده پرس و غریز النفس را بدست آید و بگریز راکت
 و از زهر خسل در تبریح عطار و چون زحل در عاشر وی بود افت و بخت و پاید و بگریز بخت
 مخلوق مبتلا شود و در زبان او آفتی بود و بگریز اگر عطار در عاشر زحل باشد
 این طالع نهایت محسوس بود و اگر سعدی ناظر بود بعضی از نین نخوت دفع افتد
زحل تبریح قمر چون زحل در عاشر قمر بود کامل بود و ریح و پاید و مال مایه
 بزبان آید و مسان او و مآخض صوم بود و اگر قمر در عاشر زحل بود قمر در شش
 بود و سعادت و عداوت متلا شود و مراض بود و مادر او دست دارد و بود که
 مادر بدست وی ملاک شود و بزنی سلطه که او را دوست دارد مبتلا شود **مشتری**
تبریح مرج مشتری در عاشر مرج کرامت و منفعت یابد از ملوک و بدین ترتیب
 بود و بود که شش و مصلحت بود و شرفی یابد باز تلف کند مآخض بدست آورده
 باشد اگر مرج در وسط السماء مشتری بود نیز خاطر و قوی حال بود و در عیص بر
 طلب معیشت خوش و لیکن مالش هر روز در نقصان بود و از عمل سلطان گشت
 رسد **مشتری تبریح افخاب** پدر او شریف بود و رزگوار اما دروش بود
 و بخت افتد و از وطن خوش اشغال کند و دران مبتلا شود و اگر مشتری در
 عاشر افخاب بود مادر و پدر او غر و شرف یابند و او بر خلق بسیار رجان
 دارد و هنر از پدر و مادر خیر و منفعت یابد

مرح **سرخ** **زهر** چون مرغ در عاشر زهر بود بد بود و غمخیز در عداوة قوی می کند
 و در آن متولد شود و از زمان آفت پند و بلا و بیماری صعب کشد و اگر در برج مقبل بود
 برین شکل مولود نمیشد بود یا جفتی و تزویج او بد بود و بدان سبب غنا بسیار حاصل
 او را و اگر طالع زنی بود آن زن فاجره بود و اما آن نوزمان دارد اگر زهره در
 عاشر مرغ بود جو خوشبخت بنهاند ارد و از علامت خلق کمتر بود **مرح**
تبرع عطار مرغ در عاشر عطار در مردم با دی در مانند و همیشه روزگار در خدمت
 که ارد و ساعه و غار بود و شراکین و خصومت جوی اگر عطار در عاشر مرغ بود طلوع
 و غموم و فتن باشد و خبیث النیة و الکفر و محار و مکاری بود **مرح** **تبرع قر**
 اگر مرغ در عاشر قر بود مادرش در و شش و پوه شود و بود که مولود دوانه شود و بود
 که ستواری شود در مدرسه یا در صومعه اگر قر در عاشر مرغ بود مادرش به قدر بی گشت
 و در و شش و بد حال باشد مادرش و برهمنی که بنا نهاد و در حله مادرش در زبان
 خلق شایع بود **افاب** **تبرع قر** بالموک و اشراف محالطه کند و ازین
 خیر و منفعت یابد و چون سدن دیگر رن نظر دارد و تراید انور بود و اگر شش
 نظر دارد دلیل کوتاهی عمر و زندگانی بد بود و اگر خوش نظر دارد و مشتری بقر نظر
 ندارد قوی و جلد بود در شرف و بلا جستن **زهره** **تبرع قر** حسن النطق و
 المعیته بود و از خاطر خویش چه ناستخراچ کند و او با جاعتی موافقت کند که او را
 از آن موافقت بد افتد و اگر خوش نظر کند او را بلایی عظیم رسد از مری که سمن

آن بود حواله کنند یا از جهه زمان **عطار** **تبرع قر** چون سود بدین
 ناطق بود دلیل حسن و ادب و رای و فکرت بود و آداب و صنعت و هنر
 نیکو داند و شناسد و بود که علوم بسیار شناسد و علوم کارزنا
 و رحانی اب و علم و پیری بحسب مواضع بروج و دلائل استولی بر طالع اگر
 خوش بدین نظر دارد بسیار نهای مالی افتد و پرا و روقی دشمنان
 و حاسد آن قصدی کنند و بود که بحسب متلا شود و تنگ معیشت باشد **زحل**
مقابل **مشتري** بد حال و اندک عقل و تدبیر بود و از جهه فرزند رنج و بلا
 پند و اگر زحل در طالع بود و مشتری در سابع حال او در اول عمر بد بود
 پس جاه و منزلت یابد و بعد از آن اگر مشتری در طالع بود و زحل در سابع
 برادر مشتری هلاک شود و از دشمنان بلا و رنج بیند **زحل** **مقابل** **زهره**
 در ویش و بد معیشت بود با فتن بسیار متلا شود و نکته های عظیم و مراض
 بود و هلاک او برودی بود و اگر در برجی رطب باشد طالع بود یا صیاد
 ماهی و از علوم میاه و قتی داند و از سورا مزاج بارد و بلا کشد و اگر در
 بروج سباع باشد یا در بروج ذواربعه قوایم از سباع و استوار او را
 افتی رسد **زحل** **مقابل** **افاب** نظر مشتری پدرش بد حال بود و کسب
 دست حاجتند باشد و زمین بود و مادر و پدرش هلاک شود و مرکب او
 و مرکب پدرش بد بود **زحل** **مقابل** **زهره** فاسق و فاجر بود و او را
 امور دشواری بجل تهمت به بجل امانت بود که زن بکند اگر زنی پوه کند
 در ویش و چارگون بود و از زمان شادی بیند **زحل** **مقابل** **عطار**
 زبان او را افتی بود و چنانچه سخن او دشوار توان فهم کردن خاصه که
 در بروج مایی بود یا در برجی صورت **زحل** **مقابل** **زهره** مال پدرش

ناطق بود و دلیل حسن و ادب و رای و فکرت بود و آداب و صنعت و هنر نیکو داند و شناسد و بود که علوم بسیار شناسد و علوم کارزنا و رحانی اب و علم و پیری بحسب مواضع بروج و دلائل استولی بر طالع اگر خوش بدین نظر دارد بسیار نهای مالی افتد و پرا و روقی دشمنان و حاسد آن قصدی کنند و بود که بحسب متلا شود و تنگ معیشت باشد زحل مقابل مشتري بد حال و اندک عقل و تدبیر بود و از جهه فرزند رنج و بلا پند و اگر زحل در طالع بود و مشتری در سابع حال او در اول عمر بد بود پس جاه و منزلت یابد و بعد از آن اگر مشتری در طالع بود و زحل در سابع برادر مشتری هلاک شود و از دشمنان بلا و رنج بیند زحل مقابل زهره در ویش و بد معیشت بود با فتن بسیار متلا شود و نکته های عظیم و مراض بود و هلاک او برودی بود و اگر در برجی رطب باشد طالع بود یا صیاد ماهی و از علوم میاه و قتی داند و از سورا مزاج بارد و بلا کشد و اگر در بروج سباع باشد یا در بروج ذواربعه قوایم از سباع و استوار او را افتی رسد زحل مقابل افاب نظر مشتری پدرش بد حال بود و کسب دست حاجتند باشد و زمین بود و مادر و پدرش هلاک شود و مرکب او و مرکب پدرش بد بود زحل مقابل زهره فاسق و فاجر بود و او را امور دشواری بجل تهمت به بجل امانت بود که زن بکند اگر زنی پوه کند در ویش و چارگون بود و از زمان شادی بیند زحل مقابل عطار زبان او را افتی بود و چنانچه سخن او دشوار توان فهم کردن خاصه که در بروج مایی بود یا در برجی صورت زحل مقابل زهره مال پدرش

و چون بسیار کند سبب جاه و معشت خویش و از غل سلطان حکومت و بپایند **مشتري**
مقا بله افخاب پدرش جاه و رفعتی باید الا که عراشی و نداشتی از جهة غل سلطان
بروی سایه افکند و اگر خوش نظر بود و او را بلا و زیانی نالی رسد **مشتري**
مقا بله درم بسیار دوستان و دوستان دارد و پاکیزه نفس بود و با دوست
و زنی بزرگوار بشی کند عاقله و کدبانو و بود که این تزویج در عزت بود **مشتري**
مقا بله عطار کتابت و محاسب بود و عالم به تغییر و روپا و طب بود و بود
که علوم شریع دانند و صد او ندرای و فهم بود و ما بورینی بهر تمام یا بد بود
که حکاک بود و بود که سخی کند که در آن مکتف کار او بلند شود **مشتري مقا بله**
مقا چون فقر زاید بود در ضو دلیل جاه و حسن معیشت بود اما در آن از برای عیسی
کاری نمکند خاصه که فقر هنوز مقا بله مشتري نرسیده باشد و اگر خوش
مدش ن ناظر بود دلیل فقر و فاقه و مسکنت بود و مال فراوان از او شود
و ویرانگات عظیم افتند **مقا بله افخاب** افتی بود در جرم پدرش
و پدرش کوتاه عمر بود و در طالع بینی کامل بود و هیچ کاری تمام نمکند و مالش
بشود و افتی از معشت وی بوی **مقا بله درم** منتقل رای بود و
حال تزویج وی بد بود و پیت المال و پیت الولد او میان بود و اگر در برج
منتقل باشد چون تزویج **مقا بله درم** نوزمه بود که منش ازین یاد کردیم **مقا بله**
عطار دلیل فاقه و نکات بسیار بود و بود که قرین مولود پیش از
تزویج پیر و از کار زمان بپایند اگر زن کانی یا بد و مرکش بد بود
و بعضی از اعضای او پیرند اگر **مقا بله در طالع** بود و عطار در سابع از بلانا
زن و دی نجات یا بد اگر بر قلب این بود بدتر بود **مقا بله مقا** افتا
بود مادر او را و چون مقا بله رحل بود یا فقر و رنج نیز متاعل فقر بود مولود در

امور تزویج روزی مند بود و او را فرزند سایه و از جهة زمان زشت نام شود
مقا بله مقا در امور تزویج روزی مند بود و یا او را فرزند بود و اگر بود
قرار نیابد و از جهة زمان زشت نام شود **عطار مقا بله مقا** غرور و حکومت
و عداوة کلا دارد و در محکمت است آتیه بود و اگر بازرس دلیل فقر و فاقه
افخاب بود معشت در خصوصت بود و همان بروی دست یا بند از پیر که هم السعاده
در سابع و یافت **دلیل بودن کواکب در اوتاد و یا بل الاوتاد** فقر در طالع یا در
وسط السما و میلاد نهاری و خوش بوی ناظر دلیل بد حالی بود و اگر سعاد و ناظر
و خوش ساقط شرفی و ریسی بزرگوار بود و اگر سعاد و خوش نظرند از منظر
یا بد اما از آن منزلت عاقبت پیفت **افخاب در طالع** یا وسط السما ناظر
نیکو بود خاصه که افخاب یا در خانه اشرف باشد یا وجه خویش بود و صاحب
حظ آن برج بود یا برج مذکور و اگر عطار در سابع بود بسیار مال بود و اگر
از سابع نحوس بود مخرج از اش بلای بوی رسد یا از در شکم میرد یا از رجم
تیر و بود که سابع حوزد و او را اگر در چهارم بود و مسعود بود شری کتر بود **رحل**
در طالع در خانه افخاب یا در عاشر معمار بود اما محاض بود و مال و نعمت یا بد
و از تزویج منفعت نیابد و از مادر و پدر جدا افتد اگر **مقا بله در مقا بله** وی بود
پدرش را بلا و افتد رسد اگر رحل در طالع بود و زمره در سابع مادرش مرک
مناجاة پیرد و اگر رحل در وسط السما بود در برج ثابت در میلاد دلیل معشت
وی بد بود و اگر **مقا بله** یا رحل بود عاقبتش بد بود مگر در سابع سعدی بود و در
یللی این حکومت کتر بود که در نهاری **مشتري در طالع** در برج مونث مادر مولود
از پدرش بزرگوار تر بود و اگر در برج مذکور بود پدرش بزرگتر و قدر بلندتر
از مادرش بود و این مجرب است اگر **مشتري در طالع** بود و رحل در منظر س

بعضی از برادران او ملوک شوند و پدر او را آفتی رسد و بعضی از دشمنان طغیان
 و در نزدیکی کشتن و در حضرت ملوک علی کند و اگر مرغ در عاشر بود یا در حادی
 عاشر عاقبتش بد بود و کلهش تیره گردد و اگر مشتری در طالع بود و مرغ در
 صاحب و بخشی بدشان ناظر در اول عمر صاحب فاقه و صاحب حاجت بود و به ملک آن
 خوش متلا شود و اگر در برجی متقلب بود بگرختن مبتلا شود از منزل خوش و مال
 پدرش تباه شود و بود که کنه کار را زنی کند یا زنی ناکس او و اگر زمره و مرغ
 و عطار و مشتری نظر دارند فساد کار را بود و اگر تر با مشتری بود در صاحب و یا قمر
 در طالع بود و مشتری در صاحب با و مرغ عینه اگر زمره مشتری ناظر بود و هر دو قمر
 ناظر باشند کاتبی عظیم یا عالمی بعید النظر باشد **مرح** **اگر در طالع بود** و میلاد
 نهاری بود و او را از آن برج بیهیمی شود و زحل بوی ناظر آفت و امر اضرسند و او را
 و پدرش ملوک شود و او را فرزند شود و همچنین در موایلد زمان بد بود اگر مشتری
 نظر دارد صاحب بود و حسن الحال و اگر در طالعش بود و مشتری در صاحب بود
 و زحل در رابع مادر و پدرش ملوک شوند رفو و او بخش خوش بد حال بود
 و او را افکاری رسد اگر سیلا و سیس بود بهتر بود و خاصه در برجی مونس و مشتری بوی
 ناظر بود و اگر در ثانی بود از طالع بعضی از مال او تباه شود و اگر اقیاب ناظر بود
 بدتر بود و اگر قمر با مرغ بود در عاشر یا رابع مال و همیشه بزبان آید و اگر مرغ
 در صاحب بود یکی از نیرین بوی ناظر میان او و مادر و پدر جدایی افتد **زمره در**
طالع یا در وندی دیگر یا بایل الوندی شرقی زیا صورت و پاکیزه اطراف
 بود و نیزه یک خلق سستوده بود اگر عطار و مرغ بوی ناظر بود و خانی بود
 اگر زحل نظر دارد زنی پیر را زنی کند اگر عطار در جوزا بود مولود امیری
 بود و منزلی و جانی یا بد و سبب علم محترم بود خاصه که عطار و در طالع

خطی دارد و اگر مرغ در ثانی عطار بود از برج صاحب مال مادر و پدر غف کند
 اگر در طالع بود و زحل در ثانی او بود عاقبتش بد بود و سبب زمان تنگی شود
 و اگر در طالع بود و قمر در عاشر محبت زمان مردان بود و سبب بسیار کند پس مرغ
 عمر باز بوطن آید و در مسکن خوش ممکن بود اگر در سید مردان بود در وسط السما
 در برجی مونس و ستواری بکار او راه یا بد بود که مخفی بود و اگر در صاحب بود و زنی
 ناست نیست کند اگر در رابع بود در برج مذکور میلاد نهاری بود و مرغ از عاشر ناظر
 بود هر زنی که بزنی کند ملوک شود **عطار در طالع** یا در عاشر شرقی یا در بایل الوندی
 در برج متقلب و جبهه معروف بود و یا قمری بود و اگر در برجی مونس بود در یکستی و
 بزرگی یا بد از جهة زمان اگر زمره با وی بود در طالع با وسط السما معنی بود یا قمر
 مرغی نیزه یک خدای مشتری مادی بود صاحب کرامات و مینوار بود اگر در
 برج صاحب بود و متقلب نکوتر بود اگر مرغ بوی ناظر بود کار زمان برادران تباه
 شوند و اگر در وند الارض بود و جوس بوی ناظر بود در وند کذاب بود و ساحر
قمر در طالع عاقل و شکومطر بود و یکجفت و با مهمتران مخالفت کند و همه را بد و
 حاجت بود و بر قوم خوش همتری راند و زنگانی دراز بود و زنی محشم کند و اگر
 سعدان ناظر باشند به شلث و تیس آن سعادتها پیروز آید اگر کخسان
 ناظر باشند بکار و اگر در چهارم بود سبب بسیار کند و دلهما بر تنش بر آید و
 بد شواری زندگانی کند نظر خوش آن معنی از بد بهای زیادت کند و سعود
 بد بهای بکار و اگر در هفتم بود و حیثیت میان نه بود و نام بر بر وی افتد و مال
 یا بد و اگر اقیاب با وی بود زمان بسیار کند یا فرزندش مخالف وی بود اگر
 مشتری در برج بوطین بود و ناظر باشند سعادتها پیروز آید و اگر خوش ناظر
 باشند خوشتها زیاده بحسب نظر ملک و اگر در عاشر بود نام بردار بود و نیز

یا قمری یا بد

از بواسیر و اورام و امثال این **در سیر اسد** دلیل نکاح زشت بود و زیاده ازراط
شعوت بود **در سیر سنبله** هم بران دلالت کند که در اصل گشتم و بران سبب شستنی
حاصل آید **در سیر نمران** بسیار اندیشه بود و آفتی از آتش بوی رسد **در سیر غریب**
دلیل بود که درین سال دروغ بسیار گوید و نکاح و شغوت وی زیاد شود و بایزان
بدرست سبب مخالفت کند **در سیر قوس** اندر امور صلاح هیچ کسند و زنی رسد او را
در سیر جدی نکاح بیشتر تاوشیان کند و زنی بوی رسد **در سیر دلو** دست تنگ بود
و اعمال چیز بسیار کند **در سیر حوت** از مواضع آب ریخ کند و الله اعلم **احکام برین**
که اکث وقت تحویل در حدود یکدیگر رخل در حد خوش عمل سلطان کند و با خداوند
مراتب شرف و فاست کند **زحل در حد مشتری** مالی در فتنه بدست وی افتد و قدرش
زیادت شود و از در چشم رنجور باشد و میان او وزن دوری افتد و حوشن او را
اندرک مایه بچی رسد **در حد مریخ** زمان نزرکوار کند و سبب زمان اند و ممکن شود
و بعضی را از خوشن او را آئین بچی رسد **در حد زهر** از درد شکم رنجور باشد و از
زمان رنجور شود و پدرش چار شود پسر زنی بدوستی کرد **در حد عطارد** از زمان
رنجور شود و بعضی از فرزندان او سببی بکنند تا از چیزی بزدند **مشتری در حد**
زحل مالی دیرینه بدست افتد و نفقه و خرج بسیار کند و سبب فرزند رنجور شود و در خوشی
پنهانی او را علقی رسد در حد خوشن مال و بنده زیاده شود **در حد مریخ** چاری
رسد بوی و مضرت و بعضی از زمان وی رنج مبتد و پدر با وی احسان کند **در حد زهر**
اعمال خیر کند و مال و جاه زیادت شود **در حد عطارد** چاری رسد و طلب علوم
کند و مال پدر تلف کند و عاقبت کارش بخیر بود **مریخ در حد زحل**
خوشان او را رنج رسد یا ویرا خوشی عزیز میزد و زنی غریب کند **در حد**
مشتری مالی زیادت بود از جهت مدایا و خصوصت افتد و سفر کند و بیمار شود

دانند

وزن ناساسته کند در حد خوشن از همه چهار پانچ میند و خصوصت کند و املوک طیر
یابد در حد رنج بروی ناکویند و بزنان ناپارس و غبت کند و ارشانی یابد
و بر غبت شود و از آن رنج بکند **در حد عطارد** دشمنان روی بسیار شوند و بدان
سبب رنجور شود حکما **افاق در سیر جیل سال** در آن حد که در اصل بوده باشد
در ماهها خون در حد زحل افتد مال زیادت شود و در حد مشتری خوشدل شود و در حد مریخ
صوتی افتد در حد رنج نکاح زیادت کند در حد عطارد و از طعانت عطارد رنجور شود
رنج در حد خوشن عملی ارجه سلطان کند و پاک فی بخش و خداوند آن درین حال طاعت کند و پاک
نزدک کند و حال میان او و اهل اوتباه شود و جای سران آبادان کند در حد جیل
چیزی از دردی بوی رسد و علقی در چشمش رسد و قدرش بفراید و در میان او و زنان دوری
افتد و برادران متهم را بکرومی رسد در حد مریخ غم به ارجه زمان و مال پدر آن بزبان
او کرد و برادران او را آفتی رسد از آئین و از دیگر گونه تعب **در حد زهر** شکم و شانه
او را دردی رسد و علقی بود که فرزندش بود و فرزند غریب را دوست دارد و زنان را ناز کند
شود و پدر را بکرومی رسد **در حد عطارد** از جهت زمان و فرزند غم رسد و با سکران
کند و با نزرگان خصوصت کند و چیزی از وی بزدند و منازعت بسیار کند **مشتری در حد**
زحل عذاب بند و اربال و در آن و زمان فایده یابد و نفقه و خصوصت بفراید و ارجه
فرزند و لشکری رسد و علقی نهانی رسد و اگر شود بود جا و مال بفراید در حد خوشن
و بنده گان بفراید و فرزند بایک و تجارت کند و خانه زهد و عبادت اختیار کند **در حد**
مریخ چاری و رنج و زبان رسد و نقش و اجزای و از خوشن بکرومی رسد و پدر را
دوستی بفراید **در حد زهر** کار نمانیکه زهد نماید و صلاح زمان و غنت بفراید
و تجارت و برادران را مال آفرین شود و هر کار که آغاز تمام شود **در حد عطارد** و علما
آورد و مردم او را اگر ای دارند و برن و فرزند غم کرد و دوش و علقی رسد و مال بفر

زبان آید و عاقبت جمع بود و گرامی بود بنزد بهتران **مرح در حد زحل** را در آن و
 مکر و حیله و با شدگی و مال پیران زبان آید و با قوی و پنهان دوستی کند و خون ریزد
 و زنی عیب کند و رنج بسیار بود **در حد مشتری** مال فراوان و رتبه شایسته یا بدید یا بد
 و صورت بد و نالانی بود و سفر کند و تجارت مکر و هی و صورت رنج و دشمن سازد و با
 دشمنان مخاصمه کند و اگر سعود از بهتران ضرات یابد و از چهار یا مان فایده بیند و فرم
 شود **در حد زهره** نام نکو بر کرد و با بعضی از خوشان جماعت کند و بر زنان نا بکار
 حبص بود و از آن مال و نمیکند و از زنان بخشش فایده یابد و باشد که سفری کند یا
 شغلت **در حد عطارد** دشمنی پیوندد و غم و اندوه سلطان و زن و فرزند و علی از
 گرمی و علی از گرمی و یا با کسی بدید آید و اگر سفر کند نه نیک آید و سو کند بدو و خود و اگر
 مسعود و خوش را از دشواری بماند و نیکویی کند **زهره در حد زحل** با زنان یا با
 و پیر خالط کند و بعد از آن بزنی کند و صورت بود و از بلغم چار شود **در حد**
مشتری شهادت بود و خواهد یابد و از بدایا بهر کرد و بر خوشان دست یابد و با
 زنان اشرف خالط کند **در حد مریخ** با مادر و پدر مخالفت کند و کجای زادت کند و
 سبب زنان دشمن شود و بلهو و طرب و شادی مشول شود **در حد عطارد** بلهو و
 طرب مشول باشد و بنزد و فرزند شاد شود و زیاده ای بدید آید اندر سبزه و علم و سبزه
 را معلوم کند و با علما زیاده اختلاط کند **عطارد در حد زحل** خوشان اولی که
 رسد و زنی آید و سفری یابد و مال دست بدست آید و از زبان خانی
در حد مشتری کتب خواند و بر اقران دست یابد و با اشرف و ملوک دوستی کرد
در حد مریخ رنج کشد و بغیرت افتد و از زنان رنجور دل شود و مالی یابد و با
 دردان و مال فساد شست و خاست کند و در حد زهره از زنان شادی بیند
 و بلهو و طرب مشول بود و با علما هم نشین بود و در حد خوش شاد دل شود
 و با علما و حکما مخالط کند و محنت با خادمان و خصیان و اهل سز و ادب و

در حد مریخ مولود را
 باید احاطه کند
 و کجای زیاده کند و سبب
 زنان دشمن شود و بلهو
 و طرب مشول شود

و سرور زیاده شود و هرگاه که در آن سال آن کوکب در وقت تحویل برین حد و دیر رسد
 آن آثار حاصل آید **در حد زحل** سبب زنان رنجور دل شود و اطفالیت او داری
 رسد و اندر علوم باریک نمک کند و در حد مشتری چنان مشول بود و بعضی از فرزندان او
 چار شوند و با اشرف دوستی کند و قولش مقبول بود و بر دشمن دست یابد و در
 رنج خشناک کرد و بیستمانی عود بر تجارت و بر ستوران مشول شود و با خوشان شازعه
 کند و در حد زهره شاد شود و سبب سازد و مالی منفعت کند و با زنان و خاست کند و در
 عطارد در علم صنون و عزایم رنج برزد و در علم حکمت و کتب ریاضی و هندسه و اشال این
 کند و خواند **احکام کوکب در خانه های یکدیگر** این را اقسامست کوکب باشد که تا قرب
 دو سال و نیم در خانه بماند و آن زحل است و مشتری یکی و مریخ کتر و آفتاب یک و یک
 تا مل کند تا هر کوکبی بگذرد ام وقت از آن برج پرون شود و بوقت تحویل در اول برج باشد
 یا میان بود یا آخر برج در خوردان بران دلالت کند باستقصای تمام و یک تا مل کند
بودن زحل در خانه مشتری با اشرف و ملوک دوستی کند و در خانه مریخ کار را بدست آورد
 و بد دل شود و بسیار رنج و اندوه کشد و در خانه آفتاب در تحویل نهاری دلیل زیاده مال سواد بود
 و در لیلی چار شود از رطوبت در خانه زهره با زنان پیر و ناپارسانزدگی کند و سبب فرزند
 رنجور دل شود و در او بد که زرش پیرد در خانه عطارد علم باریک طلب کند و بر اشرف
 و برج و بیاری بوی رسد در خانه قمر چار شود از زیاده بلغمی **مشتری در خانه زحل** مال یابد
 و بسیار اندیشه بود و کارهای نهانی کند و حضرت بوی رسد مشتری در خانه خوشان مال و شاد
 یابد و با اشرف زلف کانی کند و همواره مشول شود در خانه مریخ بر روی شا کو بند و کجایه یابد و با
 لشکریان نشست و عفاست کند در خانه آفتاب شرف و بلند یابد در خانه زهره سبب
 سازد و با اشرف دوستی کند و خداوند زینت و سزا شود در خانه عطارد و بلغم و سبب
 مشول شود و بر روی بخیر شا کو بند در خانه قمر خواهد یا سبب و بر روی شا کو بند و مقصود او بر آید

و کار کند که از آن حضرت حاصل آید که در آن سال
 خانه مشتری با اشرف و ملوک دوستی کند

شرح در خانه زحل دیبر بود در کار و اعمال تمام کند و پدرش را بدی رسید
و برادرش عاقل شود در خانه مشتری باسبب و مال و نواید باشد در خانه خوش
بود و بزخم آتش رنجور شود در خانه آفتاب حراره و گرمی بر وی افتد و استیلا کرد
ما قطع عصب بود از اعضای وی و بر سرش اعلة رسد در خانه زهره زنی عالمه بخوابد
یا با زنی که نشو و خاست کرده باشد زنگالی کند و پیار شود بسبب در خانه عطارد
به گمان باشد و با غم و ذمن باشد و بالخصوص مخا لطف کند در خانه قمر در علوم
باز نیک نکر و بر اعمال بد دیبر باشد و نکستی بوی رسد آفتاب بکود در
مبادی سال چون موضع اصل ولاده بود **زهره در خانه زحل** زنی پیر کند و بدان سبب
رنجور شود در خانه مشتری مال و قدر یابد و از زنان اشراف بهره یابد علی الخصوص
که طالع لیلی بود در خانه مریخ پیار شود و با کینه گان شست و خاست کند و سبب زن
صومت کند در خانه آفتاب بر زنان عریض بود و بدان ویرا بد گویند در خانه خوش
زنان شاد شود و لهو و طرب کند و از علم خویش بهره یابد خصوصاً در تحویل شبی
در خانه عطارد با رؤسا خلط کند و از علم خویش بهره یابد و شهادت و رزق در خانه
قمر بخارج عریض بود و بروی بتان گویند و سبب زنان رنجور شود **عطارد در خانه زحل**
زحل اندیشه بسیار کند و بد گمان باشد در خانه مشتری با قضا و وایم
مخالط کند در خانه مریخ روز ناهار نور نبیند و صری در خواهد و بدان سبب زنجار یابد
علا الخصوص که طالع نهاری بود در خانه آفتاب از علوم وی زیاده شود در خانه زهره
دوستان و مال زیادت شوند و عیال و حساب علوم با یک شغول شود در خانه عطارد
در کتب مشکل نکند و اشراف با وی دوست شوند در خانه قمر با قومی مخالط کند
که اهل ادب و علوم باشند و آنچه مراد او بود حاصل بد و روا بود که سوزی کند و از آن سفر
شادی میند **قمر در خانه زحل** او را از وجع الکلیس رنجی باشد چون تحویل شبی بشناید اثر

پشته کند در خانه مشتری بود روی شاگویند و روا بود که با محارم مخا صحت کند
در خانه مریخ با دشمنان مخا لطف کند و تیز خشم بود در خانه آفتاب قرض کند و از
علة نفاست رنجور شود خصوصاً اقربح در خانه زهره در کار زنان مبالغتی نماید
دل باشد در خانه عطارد در غم و تمیز زادت شود و بر زنان رغبت کند در خانه خوش
یا بد و بهره از اعمال سبطانی خصوصاً در تحویل شبی **دوم تحویل و انشا در خانه زحل**
خاندان **احمل و کوبی در وی** اگر طالع تحویل با بروج انشا طالع برج طالع اصل بود
زحل در وی بود بد دل بود و به اشراف مخا لطف کند و از مکانی مکانی اشغال کند
و اگر مشتری بود خوشدل بود و قدرت و منزلت زیاده شود و زنی کند که ویرا فرزند باشد
و اگر مریخ بود از آتش و حراره رنجی رسد و تیز خشم بود و اگر آفتاب بود قدر
و جانش سوزاند و عمل سلطان کند و از قهر برادران غمگین گردد و اگر زهره بود در با
زنان مبالغه نماید و از اشراف محظوظ باشد و زنی دیگر کند و طعام بسیار خورد
و مال یابد و اگر عطارد بود با سلاطین معرفت افتد و با علما اختلاط کند و بروی
بتان گویند و بر دشمنان دست یابد و از در جهم و سر رنجور شود و اگر قمر در وی بود
از جبهه نواب و مکاره مضمون و محوس بود و ملوک نزدیک شود و اگر تجاره کند
بهره یابد و اگر دانش در وی بود با اشراف مخا لطف کند و زنی دیگر کند و بدان شاد
شود و همان اولیایا رتود و اگر دین بود مال تلف کند و رنجور بود و اندر قومی
حسد کند و رنجور بوی رسد و از بیماری بپایند **حرف اینها با طالع تحویل**
برج دوم اصل در زحل زحل در وی سکستوی بود و دام بدو جمع شود و بسبب مال رنجور
شود و چون مشتری در وی بود مال یابد و اندر بنده و کشتور زبانی بدید آید و اگر
مشتری بخس بود رنج میند و اگر مریخ در وی بود اعمال بد کند و با رؤسا
صومت کند و مال نفع کند و از وی چیزی نبردند و اگر آفتاب در وی بود

از مال پیران سمعت یابد و از دیگر خانه ها نیز بدست آرد و در وجه سفید و اگر
 زهره در وی باشد از دردی که مالی بوی رسد و سفر کند و اموال وی بعضی سبب آن
 بزبان آید و اگر عطارد بود کتب و روزنامه نویسد و دستک شود و از جانب
 و مکان بت مالی کسب کند و از جهت زن و فرزند مالی یابد و از در دسر و کوش رنجور شود و اگر
 قدر وی بود سبب مال قدیم رنجور شود و اگر چیزی کم کند باز یابد و اگر در اس
 وی بود سختی بود و خرج بسیار کند و اعمال سلطان کند و بادستان شاعت کند
 و اگر ذنب در وی بود مالش کم شود و از آن قبل رنجور شود **حون برج اشیا طالع یاطالع**
تحویل برج سیم اصل به زحل در وی از خوشان رنجور شود و از در دسر و سفر و اما بوی
 ممتد شود و علوم و حکمت طلب کند و اگر مشتری در وی بود دین و حکمت و رزد
 و بروی شاگرد و اعمال نکند و اگر مرغ بود میان او و خوشان او شاعت بود
 و خصوص و بعضی از خوشان وی سفر کند و اگر انصاف در وی بود علی نیکو کند در کار باد
 سعی نماید و اگر زهره در وی بود شرف وی زیاده شود و نکاح پنهان کند و اگر
 عطارد در وی بود در علوم رنج برد و از موضع نیت و اگر قمر بود از رسل و پادشاهان
 بهره تمام یابد و از نزدیکان امحان اما رنجی از حرارت و خوشان بوی رسد و اگر اس
 بود بر خوشان ممتد شود و حالش اندر ابتدا ای سال بد بود و اندر آخر بهتر و اگر ذنب بود
 حال او از خوشان بدتر باشد و اسم اعظم **حون برج اشیا طالع تحویل برج چهارم**
اصل به زحل در وی کارهایش دیر پیش رود و پر غور و اندیشه باشد و رنجی
 بوی رسد از سبب بنیاد یا بعضی از خوشان و اگر مشتری بود زیاده ای چهار پیمان بود
 و مال بوی رسد از جایی که بوشد و زرش با گیرد و اگر مرغ بود او را بر وی رنجی
 یا جراحی باشد و از سبب و بنای بلند احتراز باید کردن و اگر انصاف در وی بود
 عطارد و ماغ وی بدید آید و از جهت نیکان مصرت به بعضی از مال پیران آید و اگر زهره بود

ایک و فضا در داده شود و عود سیاه و از خوشان وی بعضی را بیماری و زبانی رشتد و اگر
 عطارد بود باناک ن محاط کند و سفر کند و اگر قمر بود با خوشان خصوصیت کند و از آن
 نظریابد و از خوشان و رنج دل رنجور شود و اگر اس کسب اشغال کند و سفر و زیاده مال و رنج از
 در دسر و اگر ذنب بود دلیل عاری و مرکب در بود **حون برج اشیا طالع تحویل برج سیم اصل به**
 و زحل در وی بود اندک فاسد کند و مال یابد و در مقامی در رزد و هر نیکی که کند بران
 حکامات یابد و اگر مشتری بود از مایه در سل بهره یابد و فرزند زیادت کرد و
 دشمنان را بر مراد بیند و اگر مرغ بود از جهت فرزند رنجور شود و از حرارت بیمار کرد
 و از بالای نیت و اگر انصاف بود مامور آن و خداوندان تحت دوستی کند و از
 غر و از چهار پیمان با اندوه و غم بود و اگر زهره بود رنج بسیار کند و با غر
 نشیند و بر دین و شرع استحقاق کند و عشرت کند و فرزند شاد شود و اگر عطارد بود
 علوم مند پس و حساب و رزد و رنجی جمال بدست آرد و بر دشمن طریا بد و اگر قمر بود غم
 حوز و بدختران شاد شود و از سبب رنج بیند و اگر اس بوی خصوصیت کند اما قدر و
 منزلت یابد و اگر ذنب بود از فرزند رنجور شود و از سفر اما از بنده و زبردستان شاد
 باشد **حون برج اشیا طالع تحویل برج ششم اصل به** و زحل در وی بود خلیط کند
 و محتاج و فقر باشد و فرزند از وی بدی بیند و از در دسر رنجور شود و مال تباه کند و از
 بنده رنج بیند و بود که بیمار شود و اگر مشتری بود اهل صلاح را دشمن دارد و مال پر
 تلف کند و بیماری آرد و اگر مرغ بود از موضع بلند رنجی بوی رسد و از بنده رنجور
 شود یا زبردستان و اگر انصاف در وی بود از ممتد آن که وی رسد و پیر راغ و رنجی
 و اگر زهره بود با قارب خصوصیت کند و از در دسر و زنان رنجور شود و از سبب
 بلاست و اگر عطارد بود از در دسر بلاست و چیزی از وی بدزدند و از زندگان و زنان
 رنج بیند و اگر قمر بود خدمت زندگان کند و از پای رنجور شود و از سفر سفت بیند و اگر اس

از حال بد حال بیک رسد و اما از بالای بلند پیفتند و اگر دین بود از نیکان و عاقلان
رجوع شود **عن برج اشیا طالع تحویل برج نهم اصل بود** و زحل در وی بود رجوع باشد
از در سر و دست و دشمن بر وی شا کوبند و در زندان ارضی رنج بینند و اگر شتری بود
قدرش بفراید و در زند بیداید و اگر مرغ بود سفر کند و بیمار شود و از زمان دل
مشغول باشد و اگر انساب در وی بود از مال غایب یابد و بیماری بود و زنی نبرد
جای کند و بیمار شود و از پدر زیانی رسد و مال پدر را بربایان ارضی و اگر زهره بود
پراکنده احوال باشد و اگر کار زمان و بزرگ را فرود دارد و از وی آفتی نبرد
و اگر عطارد بود اندر قدر و علم زیادت شود و با علما ن مخالفت کند و اگر قمر بود خواب
نیک بیند و بایر و مادی در خلاف کند و اگر ارض بود بزنان شاد شود و مالی یابد
اما خرج کند و اگر دین بود زنی ناکس بود و مردان سبب رجوع شود و آفتی بوی رسد
عن برج اشیا طالع تحویل برج هشتم اصل بود بعضی از دشمنان وی ملامت شوند
و خصومت کنند با خویشان و سفر کنند و زنی غیب کند و بعضی از کارهای خویش بربایان
و اگر شتری بود بیمار شود و بر وی دروغ گویند و اگر مرغ بود درج بسیار کند و
دشمن را بر او دل بیند و اگر سگ کند بیهوش شود و اگر انساب در وی بود اندر بسیار
کند و از جایی پیفتند و معده را در وی رسد یا چشم را و اگر زهره در وی بود شراب
بسیار خورده و بعضی از موطن ویران کند و جو اختی رسد ویرا و اگر عطارد بود
بیمار شود و خدمت ملوک کند و چیزی از وی بدزدند و اگر قمر بود رجوع بوی رسد
اما خبرهای خوش شنود و از خصومت بره یابد و اگر ارض بود سفر کند و
بیمار شود و دشمن را بر او بیند و اگر دین بود رنج عظیم بوی رسد **عن برج**
اشیا طالع تحویل برج نهم اصل بود و زحل در وی بود علوم دی زیادت
شود و خواها بیند که تعبیر راست آید و باز زمان خصومت کند و اندر سفر رجوع

و زحل در وی بود

بوی رسد اگر شتری بود شاد شود و مال و سفر شاد شود و دشمن را بر او دل
بیند و اگر انساب در وی بود پارسی و سرکاری زیاد شود و در کار دین
و اگر مرغ بود باز زمان خصومت کند و ننگ ل باشد و از سفر استغفار یابد یا از جایی
بر و رسد و از زند بره یابد و با ملوک مخالفت کند و اگر عطارد بود بفراید و بیند از سفر و از
علوم بعید و از محلی بلند پیفتند و اگر قمر بود بالشرک یان نشست و خاست کند و شاد شود
خوش و مالی بوی رسد و بنده زاده شود و راس زمین حکم دارد و از سفر بره یابد
و اگر دین بود از سفر برج بیند و **عن برج اشیا طالع تحویل برج دهم اصل بود**
و زحل در وی بود ضیاع دارد و از نای بلند پیفتند و اگر شتری بود در وی ملوک مخالفت
کند و مال تباه کند و اگر مرغ بود از زند و زمان تسکین شود و اگر انساب در وی بود بزرگ
یابد ارجه بهتران و مال بر این زیاده شود و اگر زهره در وی بود بزرگ قدر شود و با
زمان نشست و خاست کند و اعمال ملوک کند و زمین و تجل و بند سازد و اگر عطارد
بود علم زیاده کند و بره یابد و در شمر طری یابد و اگر قمر بود قدرش بفراید و دایمی بود
و بزرگ و سفر شاد شود و مالی یابد و اگر ارض بود عمل بزرگ کند و مالی یابد و دشمن
طری یابد و از اسافل رنج یابد و اگر دین بود از عمل سلطان رنج بوی رسد
عن برج اشیا طالع تحویل برج یازدهم اصل بود و زحل در وی بود زنده پیشه گیرد
و در دشمن طری یابد و اگر شتری بود علی یابد و زن کند و وی سیری آرد و با اشراف
نشست و خاست کند و تن در ست باشد و اگر مرغ بود بزنان شاد دل شود و سلاح
و ساز و عیب سازد و عمل سلطان کند و موضعی از بنای خود غراب کند و اگر انساب
در وی بود قدر و جاه بفراید و ارجه بهتران نام نیکو کند زیادت و اگر زهره بود
جاه و قدر زیادت شود و ملوک و طرب مشغول شود و بنده و پرستار زیاده شود و از
برگان بره یابد و تیر خنوا شود و اگر عطارد بود از بزرگان بره یابد و اسود
آورد و شود از زنان و مردان و اگر قمر بود از مال و تجارت و سفر بره یابد

و اگر چیزی ضایع کند باز یابد و اگر راس برود و دل شود اما سبب فرزندان زنجور
شود اگر ذنب برود خصوصیت کند و با ملوک مخالطه کند و از غربت نجات یابد و از
مکاره **حن** برنج انباشتا طالع تحویل **برج دوازدهم اصل برنج** و زحل در وی بود بر
سر حرم برنج و هیچ کارش تمام نشود و بر دشمن است یابد و از سفر برنج میند و اگر
مشرقی برنج قوی باوی بی کشد و مال فرخ کند و سفر دور کند و بسیار اندیشه باشد و اگر
مربع برنج اورا بت آید و بیماری رسد و از ناگهان زنجور دل برود و قدر زیادت شود و اگر
اقاب در وی بود بیماری و دغدغه بود و در راکم و سی و زبانی رسد و اگر زره
در وی بود سبب مال و روانه اعمال نماید زنجور دل شود و از سفر برنج میند و اگر عطارد
برنج بد شتوت بود و دست فروستی گرفتار شود و اگر قمر برنج غریب شود و از نایب
برنج بوی رسد و سفر بر او موافق بود اگر اسب برنج پند و اگر ذنب برنج در دشمن
بماند **احکام رسیدن برج انباشتا طالع تحویل برج طالع اصل و دیگر خا بنایون**
کواکب در وی نمود رسیدن طالع باصل دلیل صلاح تن و قوت مزاج بود و دوم سناش مال
زیاده شود و بسیم زنجور دل شود سبب بیماری در نزد دوستان باوی دشمنی کند و زمانه
بکرام دشمنان ویرا رخ نماید و از آن قبل بخور شوند بخم دوستان زیاده شوند و از ملوک
برنج یابد و فرزندان دل باشد بششم چار بخود و خوش دوستان باوی بی کشد بهتیم
زمانه شاد شود و با غلامان شست و خاکست کند و از بعضی خوشی برنج رسد بهتیم مال زیاده
شود و نیز برنگاه کند مصعب باشد از حجت تمت برنج بوی رسد و خصوصیت کند برهنم
سده و مال و قومت زیاده شود بدتیم ساعتی شاد باشد و ساعتی دنگست و مال یابد و از
اشراف برنج یابد تمام سیاه از دوستان فرم و شاد شود بدوازدهم زنجور شود و
کارش بسته شود و مقاصد او بدشوارسی حاصل آید و در خصوصیت افتد **احکام فردارا**
کواکب اقباب حن فردا در زمرک برنج پدر را نسکی رسد و از اول و دوم از تحویل خداوند

طالع را برنج رسد و مکردهی زهر زینب و تجمل سازد و همانها سازد
و علتی قرع اعلیٰ نیکو کند و چینه با صیقل کند و برنج رسد او را از درد سرخ
زغل خوشی و او را برنج رسد و از درد شکم رنجور شود و سوز کند و از آب برنج رسد
بوی مشتری مال و ضلع زیادت شود و از بلندی سفتد مرغ زنی کند و خون
از سبب بیماری یا جراحتی و برنج رسد او را **درد اشیائ** با ابله و دلشاد
شود و بزرگ روشن چشم شود عطار دمال نفع کند و از نو اسیر برنج بوی رسد
قرع بسیار زیاد و از درد کسر رنجور شود رطل رنجور شود و سوزی کند و دور وارش
رنجی بوی رسد شتری قروجه ریاده شود و از درد کسر رنجور شود مرغ سوز
کند و خلج سازد و عاثر شود **خردار زهره** شاد شود و زنی کند یا جادوی بدت
از دشتی زنی عیب کند یا کسری خرد و دیرافرنی باشد عطار دمال ضلع کند و اندر
سوز رنجور شود ششی از دشمنان بگریزد و از بسیار خوردن رنجور شود قمر با شراف محالطه
کند و دوا بود که زنی کند ششی مال جمع کند و از رنج نجات یابد رطل رنج و مشقت یابد
ششی دوا بود که زرش پیر و زنی پارسا کند مشتری مال و جواهر و سلامت جمع شود
ششی تنیده کدشه باشد مرغ رنجور شود و باخون و صورت کند و زنی بزرگ
کند آفتاب بیمار شود و بهتر شود و قدر زیاد و زنی کند یا رس **درد عطار د**
یکی یا بد اندر نیمه سال و تا آخر سال رنج کشد و سوز کند و بیمار شود و بر روی دروغ گویند
قرع تنگ زندگانی بود و بیمار شود رطل دوستان زیاد شود و زرش سار شود
دوا بود که پیمند و سوز کند مشتری مال کسب کند و با ناک نی محالطه کند
مرغ با کتره ارفع صورت کند و سوز کند و دمان سبب رنجور دل شود آفتاب دوا بود
که رادر ممتش پیر و شادی و فرح زیاد شود و زن برادر برنی کند زهر با مرد
دشمنی کند و باز زبان دوستی کند و در زنی بدیدد و دوا بود که پیر **خردار قرع احوال**
مخلف دارد و باز زبان صورت کند و سوز کند و شادی پیمند ششی تن درست باشد

زهن اگر در رنج بود
خلاص بايد و نور بود
حکمت روشن شود

با سعادۃ دخل با ملوک یا متران صورت کند و چهار شود از چهار استا که بوی رسیده و ریج پیند
مشرقی کل سلطان کند و مال و بنده زناده شود شبی از خدمتکاران بهره تمام یابد
مریخ مال تباه کند و عکس باشد و در سفر رنجور شود و طاعتش خیر باشد شبی از
دره سنگ و چشم رنجور باشد و چیز نا اروی میزدند **افخاب** ماحلق نیکی کند وزن و
وزن او را ریج رسد شبی عار شود و از حال کالی بگردد و سوز کند و فتنه و فحاش
تیر شود **فر در زحل** با محب بود و از سبب زنان رسوا شود و مال تباه کند و چهار
شود شبی نزد یک مکر روز بود مشتری ملوک او را کرامی دارند و گنجه خود و سفر
کند و چهار شود و رو او بگردد زنی کند مریخ بد حال بود و درین تحت از چهار پای یا آقا
بلد بیند و چهار شود **افخاب** در آتیب نزدیک یابد و در سر کشد بدنه بوی گواهی دروغ
کند و دشمنی از آن وی میبرد و علت نهانی دارد ویران بخاند عطار و سوز کند و رنجور شود و
چار شود و از آن سبب اندوختن شود و مال خوش ن شود و شود و عکس و چهار شود و وزین
هم چار شود و سوز کند و تزویج و مکر سازد **فر در مشتری** ارجای بد بجای نیک اشغال
کند و سعادۃ یابد مریخ از سلطان ریج پیند و مال غن کند و پسری بود و **افخاب**
عقل و فضل و درک وی زیاده شود و متران ملت خویش شود و پسری ویرا بود
ریج مخالفت کند با ملوک و از آن مروتی و مکر شود و مالی یابد و سوز کند و دشمن
بلاک شود و پسری آید او را عطار و نیکی خلق باشد و از سبب ریج بوی رسد و یا از
بام خانه پیغند **فر در جبه** و حرمت زیاده شود و عمل سلطان کند و از درون ریج بوی رسد
فر در مریخ با دوستی مخالفت براندازد و از فرزند رنجور دل شود و دشمنان او را
کار از آن او نیکی تر باشد **افخاب** دشمنان و خوش ن با وی مخالفت کنند و چهار ریج
رسد و فرزندش میرد و از بالا پیغند رنجه بلاسی
مشغول باشد و از درون چیزی یابد **فر در جبه** سوس شود و بنده از آن وی میرد
و یا رنجور شود **رحل** با بوی رسد و زیانها افتد و یا در ریج بوی رسد

مرکز

مشرقی و در پسری آید و دختر می میرد و بدو شمشیر خلق یابد **مریخ** در موی آید
بنا بر ریج پیند بود و در از آن سبب بوی و مال یابد از جهت زمان و بنده خود
فر از آتیب ریج کشد و از فرزند عفت پیند و چهار میا کشد از شور و و مایل و
ایشان آن و الله اعلم **احکام اتصالات فر در زحل** تر متعارف زحل چون هر دو
سعد باشد صیاع و اسباب زیاده شود اما دیگر کار زیاده شود و شوق بیشتر مال
زیاده شود و خوش دل و خوش طبع باشد بر ریج بر اشغال و سفر مریخ و اسباب
حرب دلالت کند **افخاب** جاه و حرمت و مروتی بخواند و او را ملوک شریف یابد و روا
بود که ریج بوی رسد بر ریج دلیل کشد که طبع کند و خوش دل گردد و روا بود
که زنی خواهد بعطار علم و فضل زیاده شود و علوم سامی حاصل کند **تحدیس**
و شکیست دخل زیاده دلی اندر مال و جاه بدید آید مشتری می متر و عالم بود و ظفر
یابد مریخ کار را روزه بر آید و آلات خود بی تغییر شود و **افخاب** از ملوک اشراف
نوازش یابد بر ریج خوش طبع شد و وزن و فرزند شاد شود بعطار و علوم
کتب و حساب شغول باشد **بر ریج** و **تحدیس** زحل صیاع و در متاسی شغول باشد
و روا بود که سوز کند مشتری بزرگی او زیاده شود و بدو شمشیر خلق یابد اما از ریج
خالی باشد و سوز کند و سعادۃ یابد مریخ دلالت کند بر حرمت و کارهای شش میانه
بوی **افخاب** ظفر و کرامت و شرف یابد مریخ دلالت کند بر حرمت و کارهای شش
میانه بود بر ریج مال و مروت زیاده شود و سبب سازد و بدان سبب ریج
پیند بعطار و عقل و منطق زیاده شود و از آن بهره کرد **اتصالات فر**
چون نخوس بود متعارف زحل ریج و در ریج و آفت کشد از معامله و از دشمنان
مشرقی از اشراف غم و ریج کشد و مالی غن کند **مریخ** ریج و وقت کشد و روا بود
که او را دخی رسد **افخاب** از حتم ملوک ریج بوی رسد و چهار ریج بوی رسد

بر نمره از جهت زمان و مردن آن دلکب باشد سطره از جهت کف و کوی و محل ریح بوی
تسلس و شلش ریح سبب شلش ریح بوی رسد و روی دروغ گویند مکرر ریح بوی
کشد و جاده و حرمت نقصان بدبرد مریخ ریح بوی رسد از جهت زمان و جوشان و
پیار بوی بود او را بر نهره حامل اندک و بد برای و بد حال باشد و از جهت زمان ریح
سود سطره از دوستان و اسفار ریح بوی رسد **از ترشح و غلبه ریح**
ریح کشد محاصرت قوی و بیماری و درد مکرر ریح از مال و محاش نقصان بداید
و عکس باشد مریخ سبب نقصان ریح بیند و او بود که مریخ کشد بزهره صورت
و ریح کشد از جهت سلطان سطره از زمان ریح بیند و سفر نامو افی کشد و از ریح
و شکفت ریح کشد و چون سطره ریح شود **ریح در قاسم** قاسم سود و قیوم
و شریک سود دلیل سعادۃ بود اگر شریک شمس بود قاسم دلیل سعادۃ است اما بادل مشغولی
قاسم شمس شریک سود اندر شمس بود اما عاقبتش بخیر بود قاسم و شریک شمس ریح و بیماری
و بلا کشد و قاسم شریک را بیکر تاذر اصل ولادۃ سود بوده است یا بخس اگر قوی
بوده باشند اثری بیشتر بود و اگر ضعیف بوده باشند بر خلاف این باشد قاسم ریح
و شریک هم ریح دلیل بیماری و ریح بود و بدتر پیر بود و سودا بر طبع وی غالب شود اگر
نخوس باشد شمس باشد اگر شریک مکرر باشد کار نامراد بود او را و از جهت آب
و اجزاد کاه با درین ریح آرد اگر شریک مریخ بود از جهت کاه را در آن ریح بیند و بلاک
رسد اگر افخاب شریک باشد از افتخارات باید اما دلیل مرک پدر بود اگر شریک زهره
بود دلیل ترشح کشد و ویرا فرزند باشد و بعضی از زمان و مردن آن او پیرند اگر شریک
عطار بود از زندگان ریح بیند و از علوم و حساب و غیر آن و از تجارت اگر شریک
قر بود بسیار ریح و اندک شمس کشد و دلیل مرک مکرر بود اگر قاسم شمس بود و شریک
زحل بد حال دیر کار و بدتر پیر باشد اما اموال باید و بیماری کشد و دلیل مرک باشد

اگر قاسم

اگر قاسم و شریک مرد و شریک بود دلیل سعادۃ بود و اگر مریخ بود تباهی احوال وی باز کرد
و راه باید و اگر شریک وی آفتاب بود عمل سلطان کند و از آن بهره یابد و از پیران یا کار
ویرینه شاد شود و میراث یابد اگر شریک شمس بود زنی نیکو کند و فرزند را مده شود و
روزگار شادمانی گذراند و اگر عطار باشد از علوم منفعت یابد و از تجارت و تدبیر
راست کند و فرزند آن شاد دل شود و اگر ترش باشد تر در دست باشد و شاد دل و خوش
طبع اگر قاسم مریخ بود و شریک زحل بیماری و ریح و سخت کشد اگر شریک شمس بود
دلیل شجاعت و رفعت و قوت باشد اگر کار اگر شریک هم مریخ باشد دلیل ریاست و
مرتبه سواری باشد و خصوصت و مبارعت و اگر افخاب بود از جهت پدر یا کارهای دیرینه
سج بیند یا از جهت ملوک و از آنش عزازت ریح شود خاصه که ترشح مانع باشد بود بیمار
شود و اگر شریک شمس بود از ایل دولت ریح شود اگر عطار بود از لذات و از
مخالات ریح شود و فضیحت شود اگر شریک قمر بود دلیل مقام و امراض بود و دلیل
بد کند و از رسولان ریح شود اگر قاسم زهره بود و شریک زحل از زنان کناره
گیرد و کار نامرادی دشوار شود و از بیماری زنان ریح شود اگر شریک شمس بود
راحت و شادی بیند از ازواج و اولاد و اگر مریخ بود مرک بعضی از زمان و ریح شود و بعضی
بود بزکاج و مکرر و ریح بیند اگر افخاب بود دلیل ریاست و در آن اعمال نیکو بود و صاحب
که مرد و سودا باشد و اگر زهره شریک زهره بود دلیل ترشح و شادی و یافتن مراتب از جه
ملوک و اگر عطار و شریک بود دلیل باشد بر یافتن مراتب از قبل ادب و هنر و فضل
و علم و شادی از زنان چینه و اگر ترش شریک بود از ایل میت خوش زنی را برزی کند و از زنان
شادی بیند و مال و جاده زیاده شود و اگر قاسم عطار بود شریک زحل و صوف نشانی شد و بیمار
در آن کشد و کاهل بود و اگر شریک شریک بود از طوکر و اثرات و ادب و کجارتن بهر یابد و اگر مریخ

شریک بود کافی بکند و چاری کند و دروغ گوید و اگر آفتاب شریک باشد با شریک
 یا بدتر خود خوشتر از این بگوزند و مال زیادت شود و اگر زهر شریک بود از زمان شاد
 شود و در کار مایه و طرب گذارد و ترا صد بر آید و اگر عطارد بود از اداب و حکمت
 شایع یا بد و خیرات و اگر شریک عطارد باشد ادب و فهم زیاده شود اندر علوم اجسام
 رنج کشد و کار نیکو کند و الله اعلم **فصل در نظر کوکب بوضع اصل خوش** اصل
 طالع خویل موضع اصل نکند به تثلیث یا تکدس رنج بیند از دشمنان و چاری کند و اگر بد از
 خویل نکند بدتر باشد و چاری در از تر کند و اگر مریخ راجل می کند یا بدین مواضع می
 ملاک باشد و چاری مرکب بود و اگر زهر نکند راجل اسان تر باشد اگر شریک
 موضع اصل نکند بدوستی در منزلت و جاه و عورت زیاده شود و بفرزند روشن چشم شود
 و زنی نیکو کند اگر بد شمنی نکند عین حکم دارد اما رنج و دشمنی بود اگر سعدی ناظر بود نیکوتر
 بود اگر خنسی نکند از قبل سلطان رنج کشد و سبب فرزند ان اندویشمن شود حرج
 اگر موضع اصل نظر دوستی نکند سوز کند و از خصومات و علقها با جوارحه رنجور شود
 اگر سعداوه نکند بیشتر باشد اگر سعدی ناظر باشد بهلتر باشد اگر آفتاب موضع اصل
 خویش نظر دوستی نکند و سعد بود از کار نیکای قدیم و از بدتر شاد شود و اگر بد شمنی نکند
 بزنی و در زند شاد شود و زینت و تجل زیاده شود و اگر بد شمنی نکند آفتاب سعدی ناظر
 بعد اثر بیشتر در سعاده و اگر خنسی ناظر بود از زمان و خصومت ان رنج کشد اگر عطارد
 بموضع اصل خویش بدوستی نکند از علوم و صناعات بهر یا بد و بروی نیک گویند و روا
 بود که او را فرزند بود اگر عطارد بد شمنی نکند بسیار رنج بیند اگر سعدی ناظر بود شای
 و آسایش یا بد اگر خنسی ناظر بود بروی سخنان ناسزا گویند و زبانی و بدی بدن رسد
 و اگر تر بموضع اصل خویش بدوستی نکند تن در ست و خوش طبع باشد و شادی بیند
 از زمان و فرزندان و امانت و اگر بد شمنی نکند از زمان و خوتان رنجور شود اگر سعدی ناظر بود

از سعداوه

اثر سعاده بیشتر بود و اگر خنسی ناظر بود کار شرم تر بود و الله اعلم **فصل**
در اتصالات و مزاجات کوکب که در طالع خویل می آید و حکم فواید کردن
 اول استولی را طلب کند بر طالع اصل و خویل و برج اشهای طالع و فرزند قائم و
 الله در صاحب طالع خویل و چون ان استولی یک کوکب مادویا باشد قدر خطوط
 انسان سخن میگوید و بنکد که کدام کوکب استیلا دارد بر قدر جوهر و منفعل ان کوکب
 و از سعاده و نخوت ان کوکب حکم میکند و از اتصالات کوکب بر یکدیگر حکم ان
 وقت کند که دوستی و دشمنی کوکب با یکدیگر باشد و کوشش ارد موضع اصل را مثلاً اگر
 زهر مستولی باشد در طالع خویل و فرزند صاحب الله در وسط خانه هم زهر باشد
 و زهر درین سال تثلیث مشرعی شود شود اما زهره بوقت اتصال بر درجه مریخ
 یا زحل یا در درجه اتصالی یا ترسیع ایشان بود که در اصل طالع بوده باشد انجا حکم
 سعادت توان کردن و عطارد و زهره را با زحل دوستی باشد از تسدیس و به تثلیث
 این حکم سعاده کنند شمس و زحل را با زحل دشمنی بود و مشتری و مریخ متوسط باشد
 و مریخ و قمر دوست مشتری باشد عطارد و زهره دشمن مشتری باشد زحل و زهره
 دشمن مریخ باشد زهره و زحل دشمن آفتاب باشد زحل و عطارد دوست زهره
 باشد مریخ و آفتاب و قمر دشمن زهره باشد قمر دشمن عطارد باشد ان معانی نیکوگو
 دار که من دیدم که استولی بر طالع کسی عطارد بود در خویل می آید و او را از تسدیس
 عطارد و مشتری حکم سعادت کرده بودند نخوت دید حکم ان اتصال زهره که
 عطارد را با مشتری دشمنی باشد نظر دشمنی ایشان تاثیر نکند تا اند و الله اعلم
فصل در حکم کوکب که در طالع خویل می آید و حکم فواید کردن
سازگار و دلیل کردن طلب در خانه طالع خویل اول دلیل
 سازگار در اصل طالع یا بدین تا در اصل ج خط داشته است از خانه و شرف

و مثلش و حدود و وجه و غیره و قد و قیل و لونه و آنچه در اصل مولود درین خانه بوده باشد و
خانه که در محل گشته است و دیگر تو تها پس اگر در اصل نیک حال بود و اندر آنهاست نیک حال
باشد دلیل کند که بر زیادتی نیک و حشمت و تن درستی و آنچه دلیل بود از طبع روح پس اگر آنها نیک
بود از آن ولالت اصلی بعضی بکار و اگر اصلی نیک بود و در تحویل نیک زیادتی اندک
آورد نه بر مراد و خوشی و بار خ و نعت بود و اگر مراد و خوشی باشد دلیل کند بر مراد و اگر
راجع بود یا محترق بدتر باشد و محسن نظر با سهم اصلی نگاه کن از نیک و بد بر آن حکم
کنند و این را چون عبد الجلیل بخیر در نواید این معنی بعد از آلوده است و من که ابو بکر
اسمعیل مر کب ام بار شده بودم و منیر کرده با احکام بوشن در اینجا باز نه هشتم که برخی
زادتی می بود اما حکم روشن ستارگان و راس و ذنب در دوازده خانه طالع تحویل انگاه
نشته شد که برخی پیشتر بود **کشتن ستارگان و جوزه در دوازده خانه طالع**
در طالع با بهترین محالطت کند و جایش فرو ن شود و لیکن بدل باشد و اندیشه بسیار
خوزه و ارجحانه ای شوال کند و از چهار پایی زبان رسد و در اول سال نه نیک بود و از
در نزد نیک دل شود و دوست دشمن کرده و چون یک و سه ماه بگذرد و در جای اصلی
و نیک شود در دوم برادر از اکرم وی رسد و تجارت کند و از چند سبب دلشکی بود و
نیک شود و از حبه و ام غم خوزه و باشد که چیزی در زیر خاک پنهان کند و از ناپیدا ایام
خوزه و مال سرشته کند که فایده و از برادران دوری جوید و چون زحل از اینجا بگذرد
از تجارت فایده اندک باید در سیم دوستان و برادران با او دشمنی کنند لیکن او ظفر باید
و از خانه اشال کند و غلظت رسد در سفر و از خوشی غم برد بر وی دروغ نهند و
اول نیز بود و از مال خوش نفع بسیار کند و بر سر قومی نهند و در انشای امور در چهارم
از نیز نای نابوده خبر دهد و کار پسندیده کند و دوستان را نیکویی کند و در وی رسد از جایگاه
بنهانش و اندوه برد و اگر چهارم خانه زحل بود برادر در رسد و در میان او و برادران
عدایی بود در خمس مکره بود و علی کند و نیا و ستا نکند و مال و جاه و دخل افزون
شود و چون در پنج اصل بود تا نینده ماه و لشکی برادر فرزندان و بام نیکو یا بد

در نیم چاه

در ششم بشمار سیار بر دو حشرت سیار خوزه و چیزی از مالش بر میان آید و روح بسیار
و غم برد از حبه نیکان و چاری و از ممتز ان اندک سود یا بد و چون در طالع اصل بود
نیکدستی بود و هم بگذرد و درین وقت از ماندانی و سفر غم بود در غنم تخلیط بسیار کند
و در دو غم بود و در و نش و دوست و دشمنی او بد باشد و فرزند را مکر و بی رسد یا چاره
و از حبه زنان نخی بد شنود و کار او پسندیده بود و اگر زن کند نه نیک بود و تیر آن بود
که در پنج خریب و ماده در ششم ناعت بسیار کند و دشمنی پیرد و در میان خوشن او
دشمنی افتد و کاری بد کند و باشد که سوزی کند اگر سعدی بد و نظر دارد بد بها بکار بد
چون از اینجا شود غمی و نفع یا بد از تجارت و دوستان و برادران و از بقاعت در
نهم در حال دین و سرمای نجوم و فلسفه جهد کند و خواهی آشنه پند و میان او و زن
خصوصت افتد و سوز کند و او را آن گویند که او در آن علمی ندارد و حیل بکار دارد و چیزی از
مالش بر میان آید و اگر سعدی بد و نظر دارد بر خوشی نهمتری را نه در دهم جسم نیا و غلظ
و بستن طلب کند و صید و دوست دارد و با ممتز آن محالطه کند و ساز غتر رود و در شش
رخ رسد از آتش یا از جای نهند لیکن سلامتی باشد و اشتغال افتد اگر سعدی بد و نظر دارد
نام نیکو بر گیرد و اندوه خورد تا مدت مضاع در یازدهم بر دشمن فرو شود و لهو و غمی
دوست دارد و زمین و آب و میناع و عمارت کند و توانگر شود و چون با سعدی بود جانش
نیک نیک شود و لیکن اندوه خوزه در دوازدهم بر دشمن ظفر یا بد و زیانی رسد در مال
و نیکان و در بر وی رغبت کند و در روح گوید و کار کشش تمام نشود و سفرش نه نیک بود و در
کار پسندیده بسیار و گاه که پیشانی رسد و باز زنان محالطه کند و فایده اندک بیند
و الله اعلم **هشتمی در طالع** زندگانی آورد بر مراد و خوشی و کرامی بود و با بهترین
محالطت کند و مال و قدرش فرو ن گردد و او را پسندیده دارد و اگر زن کند
در نه آید و از خوشی نیکویی بیند و باز نان مصاحبت کند و بکسی غیب پیوندد
و دوست بسیار گیرد در دوم ارجحانه که امید دارد فایده یا بد و از تجارت

و نهاده شود و با بهترین مخالط کند و مال قومی این شود و تجارت کند و بر جمع
مال شمول شود و اگر محسوس بود و خلاف این باشد در رسم دین و حکمت و فلسفه طلب
کند و نام نیکو برگیرد و کارهای نیک کند و برادران مستری را راند و با مردم نیکو
کند و اگر برج ماده بود خویش را بسند و خواهرهای درست عین و الواف و محفل
بزرگ همه حلی در چهارم چیزی رسد از جای نیک و کاو و کوسند فزون شود
و کارهای نیک و ضیاع بود وزن آگشت کرد و تجارت سود دارد کردن
و کاری نیک کند و بیشتر شغلها را آن سد که برادر او بود و دختران با او دوست
کند و در پنج مال نیز آید و پادشاه را برگیرد و از رسولان حرفی پند و برشته بسند
بود و دروغ گوید و در زندان آید و دشمن را غنی رسد و برادران نیکو کند و دشمن را
مکروه رسد و خبر پیغمبران و زاهدان گوید در ششم بر حال ماند و خداوند
سلاح را دوست ندارد و از جهه فرزندان و زنان دلشکسته رسد و از مال بیرون رود
شد بود و بزیان دهد و در جهه او علقی بدید آید اما بصلاح آید در غم زنی خواهد
که خداوند مال بود و داران نیکو پند وزن استی شود و باشد که آفریند آید
و دوستان زاده شوند و دشمنان ملامت شود از آفت یا در طب و قولش مقبول
گردد و اگر محسوس بود میان او و زنان مخالفت افتد در هفتم ناکامی داد و ده
در کار مردان مرده یا ترکان مسافره کند و باشد که بروی دروغ گوید و محبت نهند
نهم سو کند و فایده یابد و در غایت نماند و در حال دین است کند و با جهته الشیخ لطف
افتد و سخن او مقبول و مصیبت بود و از تجارت محنت یابد و اگر در برج غریب بود خوا
اشته پند و سو کند دروغ خورد و مردم با بهترین مخالط کند و مستری یابد و چیزی
از آتش کم شود و عقارب سواشی بدست آرد و از این زبان سود دارد اگر محسوس بود
این چیزها نیکو بود و در دهم از این طبع آرد و در یازدهم مال نیک بدست آید
وزن کند و باشد که فرزندان آید و بدید برگیرد و با بهترین مخالط کند و اگر تجارت شود
شاید بدو عمر سرشاند در دوازدهم قومی با او بدی کند و دشمنان دشمنی نمایند

و ظفر او را بود و نهفته بر پاره بریزد کند و باشد که سوزی دور کند و آن غم را ندهد خور و
و کتبههای محکف رسد شش و الله اعلم **مرغ و طالع** از آتش یا از آتش نیکتی رسد و در
نماند و در و باد دشمنان منازعت کند و در رحم کند و سخت دل بود و از جهت طعام
ناخته علقی بود و اشتغال افتد و با زنان خصومت کند و بچههای باطل در دوم در میان دختران
بود و مختصم کند و بفرقه بسیار هرینه کند و باشد که چیزی از روی در زند و اندوه عم
رسد شش و جایگاهی خراب کند و غلههای بد و خطیر کند در رسم نکو نشین بود و میان
او و برادران سختی رسد و حلیت و کربسار کند و ندی دختران کند و سفری افتد و نزدیک
و محشی روی خشم گیرد و عقاب گیرد در چهارم علقی بر روی رسد یا عاقلی یا از جای پند
یا از دو و دام هم رسد و خواست وام گیرد و جایگاه و خانه ویران کند و با برادران سخت
کند و از جهه خنای کران دلشکسته رسد در پنجم از جهت فرزندان و رسولان و بدید غم بود
از گرمی علقی رسد یا برتن جراحی رسد و چاروی و دشمنان و فرزندان پند و با ابل
خوش بر می کند و کتبههای موسس و باطل گوید در ششم از جایگاهی پخته و علقی
بدید آید و کار بنده و رستگار نه نیکو بود و از فرزندان کمزورانه بر مراد در هفتم صرت
و بشیانی برد و افت رسد از جهه آتش و از هر فرزندان وزن منازعت رکود
و ظفر او را بود و زیان رسد از جهه ترکان و زردان و سفری کند و با دوستان نیکو
کند و با بهترین مخالط افتد در هشتم نقب برود و دشمن بسیار گردد و لیکن
در آنگاه خواهد از ایشان به پند و صومت افتد و ظفر او را بود و دردی رسد یا
در بایه از آتش و اگر سر کند بشان شود و دروغ گوید و کارهای اشتباه
کند در نهم اشتغال کند و نیز خشم بود و از تجارت سود یابد و از فرزندان
و بر دشمنان خیر در شود و دوست بخواند و با دشمنان نیکو کند و فرزندان را کمزور کند
و در زنان رعبت نماید و زیان رسد و ناسبانی عزامت کند و کار ناسبیده کند
و بخیر که نگردد بود با خود گیرد و از تجارت فایده پند در یازدهم از زنان حرفی یابد

هو از تجارت سود یابد و باشد که جایی از خانه یا پیش ویران شود و عمل سلطان کند و با بهتر آن برود
و عیبت کند و از خانه خوش غایب باشد و در دو روز هم صورت بسیار کند و طفره او را بود و بر دنیا
و از قهر بکنان غم رسد و در غمت و قدر زیادت شود و اگر تجارت کند سود یابد و طلب
فاد و مردم کند و بر دروغ گویند و چیزی از مالش ضایع شود **آفتاب در طالع** بر قوم و زمان
دیده و قدر پس از آن شود و از عمل سلطان و مال فایده یابد و بنایند و تعب برد و بر
می دروغ گویند و سفر کند و بهتر آن بر وی سر کشاده دارند در دوم بنیک از اجرت
رسد و صدای کند و در دروغ و شکم زد و باشد که از جایی بپنجه و از جهت پدران که مری
رسد و مال در وجه غراب طرف کند و منازعه رود از جهت اهلک و عقار در دهم
قول او پذیرفته بود و لیکن سختی بدو زشت شود و از جهت زمان و خزانان غم رود و با
مهرت از مناعت کند و کارهای بسندیده کند در غم بهتر آن او را کرامی دارند و قدر
پنجاه و جایی عبادت را آبادانی کند و فرزند از اکر و می رسد تا آفتاب اندر برج یابد
غنا از رفی زایل شود و هر یک ستاند و خبر خوش شود در ششم خشم بسیار گیرد و
ذلیل بود و عیبتش بکاید یا علی در ششم یا در هفتم پیدا کند و مالش زیان آید و خصوصت بسیار
رود و از بندگان مکر و می بیند و نیز نسوز کند و غایب شود در نهم مال بدست ارک و قدر شرا
بهر آید و زنا فرا دوست دارد و اگر کسی بود خصوصت رود و علت چاری رسد
و چیزی از وی بدزدند و اگر مسعود باشد از شرکت فایده یابد در ششم در دودل
بدید آید و از جایگاهی مایب بپنجه و سر کند و زود مراجعت کند و او را و پدرش را
چاری و برنج رسد اگر مسعود باشد هیچ مضرت نکند و زود زایل گردد در نهم تهم
او را کرامی دارند و از سفر فایده یابد و بنایند و نفعها دوست و عمارت بر عبادت خانه
کند و بعضی خوش از اکر و می رسد و لیکن مایب بد و پدر را کرامی رسد و کارهای بسندیده
کند در دوم قدرش پنجاه و با بهتر آن خوشی کند و کارهای بسندیده دارند و از
پدران راحت یابد و فایده یابد و اگر مسعود بود عمل سلطان و ملک کند و نفع و جود

زمانت گردد و در یازدهم زن و فرزند وی در غم گردد و چیزی از مال پدران بدزدند
و باد و ستان و برادران و خویشان نیکویی کند و انام نیکو اندوزد در دهم از دم ببرد
برسد از آتش یا جراحتی و از پدر و مادر منفعتی یابد و باشد که چهار شصت و هفت
محشمان کند و فایده و راحت یابد و بعضی دشمنی کرد و اگر آفتاب مسعود بود طفره بود او را
زهر در طالع زمان بهتر آن او را دوست دارند و بدی بسیار کند و جامه نیکو فروخته
و طعام مختلف خورد و غنا و سود دوست دارد و از تجارت سود کند و با نیک مناعت کند طفره
یابد و از زمان و غم گشتن فایده یابد در دوم زیان رسد از جهت از دزدان و سخاوت کند
و تجارت دوست دارد و یاری کند و در دروغ گوید و خبرهای بد رسد و زنی بزیاید و فایده یابد
و باز زمان دوستی کند و علم بخون و دفتر دوست دارد در ششم قدرش فرون شود و غم باشد
از جهت خانه نویسی و از تجارت فایده یابد و باز زمان دوستی کند و عقار و اهلک زیاد
شود در چهارم باع و بیستان نند و با نیک کس محالطه کند و از جهت خوشی آن غم رسد و
استال کند و در دزدان بدید آید و در و پدر را رفان برداری کند و با نیک عیبت
کند و قرض دهد و عاقبت کار رسد بدید کند در نهم بزرندان غم شود و از تجارت
شود یا بد و با غریبان محالطه کند و با نیک استخفاف کند و اگر نمکس بود جفا
بد شواری بر آید و از جهت زمان و خزانان و غم استند غم برد در ششم حال او مختلف
بود و باد و ستان و خویشان منازعه کند و خصوصت رسد از جهت زمان و بکاح
دوست دارد و علی در سیر یا جایگاهی پنهانی بدید آید اگر سوزی کند نه نیک بود و اگر
ضیعیس بود عارضه رسد و سلم بود در نهم در کار زمان و خزانان مختلف بود و با
و بیست از او دوست دارد و با نیک بیستان نیک بود و باز زمان دوستی کند و زن
استش شود یا چاری کشد و دروغ گوید و در دروغ گوید و با وی دعوی کند در ششم
با برده محبت کند و جایگاهی از خانه بیرون شود و از جراحتی بیم بود و از دوستی
مخوف باد و ستان خویش زید نماید و نیک کم کند و شراب بسیار خورد و بدل باشد

و کارهای اندیشه کند در نیم علی کند و مرغ بسیار بود و فایده یا به از مهنتران و خواهبای
کوناگون میند و یا سزی کند و باشد که از جای پخته و چیزی از مالش ضایع شود و
اشغال افتد و فایده مابد و اگر علی کند معزول گردد در دهم رتبت و قدرش افزون گردد
و در هر و عشرت با زمان میزاید لکن ناکامی رسد و کارها بسببیده کند و تن در دست
و فرم بود و با اهل خانه نگوینی کند و میان او و پدر دوری افتد و تنه پیر عمارت کند در
یا زده قدر و حشمت و مال و لهو و سماع زیاده شود و در خدمت کار و بنده میزاید
و قومی با او دوستی کند و با ایشان تفریب نماید و بصورت باطل کند و در آن شازعت
نظر یابد در دوازدهم از جهه مال و سده و فرزند غنی رسد و کارهای نهانی بسیار کند و اگر
مفرکند مکرر می چند و در چشم علی برید آید یا مرد آید اگر محسوس بود و غنی نظر یابد
عطارد و طالع با مهنتران و دیران و عالمان مخالفت کند و جز گویند بر وی کشاده
شود و سخن نیکو گوید با هر که شازعت کند نظر یابد و از تجارت سود دارد و علی
بر سرش به پید آید و اشغال کند و خرد رسد که از آن فرم شود و با زنی دوستی
کند در دوم او را سخنها در رخ گویند و با عهدهای فرود کند و صفتها نماید به
و فایده یا به از جهت حساب و زین و فرزند غم برد و بر سر علی رسد و بیشتر
دلشک بود و مهنتران او را کرامتی دارند و اگر مسود بود در سیم بر علم نجوم
و تخصص سر را ایستد و با ناباری سود کند و با مهنتران مصاحبت کند و از جایگاههای پند
و سخنها صواب گوید و طالب غنی مردم کند و بر قومی از محققان شامت کند و
بیکس رانده پسندد و امید نیابد در چهارم خصومت آورد میان او و برادر
و تن داید و با هر که شازعت کند نظر یابد و از جای پخته و با دوستان سبکی
کند و قومی را سخن بد گوید و سخنها مختلف است و زود و اندیشه کند و بنانند
و از کرمی در دیار در نیم از رسولان تجارت و مهندسه و نجوم قومی یا به و قدرش
میزاید از مناظره کردن و با خداوند عال مخالفت کند و بر دشمن نظر یابد و با مادر

نیکوی کند و چیزهای دشوار را بر پیش کند در ششم صبرش را علی رسد یا کوشش بگوید
و سو کند بر روح خرد و باشد که چیزی از وی مرزونه و شکن کینه و خوشش پسند و محب بود
و کار کشی پسندد در هفتم قدر و علش افزون گردد و دین پر یاکند و کفر با بسیار رسد و
با زمان شازعت کند و با علما مخالفت کند و با مهنتران مخالفت کند و محسوس بود و از
جهت طعام مختلف در دوشواری رسد در هشتم علت و درد بسیار برد و بر کارهای پیر
گردد و در کارها و صلاح دین سعی کند و خوشنما را کمتر نماید و از درد زبان رسد و فای
کند و استهزا و تهمت دهد و عیبار اوست دارد در نهم میان او و اصحاب و سخن رود
و سفری کند و دشواری و دستگی برد و تنه یا به از جایگاهی که در آن تارند آشته
باشد و از فرزند این نفع یابد و با مهنتران مخالفت کند و تجارت کند و چیزی از وی
برید آید در دهم خود و علم میزاید و از دوستان قومی یا به و علمها دشوار شود
و بر دشمن مطرب باشد و مخالفت بسیار کند و تمام نیکو گردد و کارهای طراوت کند و سخن
نیکو گوید و از چهار پایش زیان رسد و اشغال کند در یازدهم مهنتران او را
کرامی دارند و دوستان و عال و سعاده افزون گردد و مال نفع کند و آنچه امید
یابد و با حکیمان و دیران صحبت کند و با قومی دوستی فرماید و بدان محبت یابد
و چشم بسیار بکشد و فرم شود در دوازدهم فعلهای بد کند و با دروغ گوین و افسوس
مخالفت کند و از تجارت و بصورت زیانش رسد و از زمین کردن فایده یابد
و باید که از خصومت و تجارت احتراز کند **قمر و طالع** از ملاقات مصون باشد
و از عقار و تجارت و مخالفت مهنتران سود کند و به شط و لهو و فرم و تماشای شمول
شود در دهم از جهه مال قدیم سود کند و اگر چیزی ضایع شود با زنی یا به و در کارهای
زرک شازعت کند و مکرر می رسد و سخنها مختلف یابد و بعضی خوش نژاد لشکی
رسد در سیم خبر باز دهد و رسول کند و با مردمان استهزا کند و از ریسان و
کشت و مال منت یابد و از سر و نفس و دست را مکرر می رسد و خواهبای سخناک

کتاب

در چهارم غم بخیزاید و از مخالفت بهتران سود یابد و تجارت نهنگ بود و میان او و پدر
 مخالفت افتد و با قومی دوستان دشمنی کند در غم خوابهای مختلف بیند و از فرزند مفت
 یابد و سفر نهنگ بود و تجارت و اندوه برد و اگر چیزی صانع شود باز نیاید در
 ششم کوشش معجب بود و در بدی کردن اندیشه کند و بر حق منکر بود و بر حق و پایش
 علی رسد و اگر سفر و خصومت سود یابد در غم میان او و پدر خلاف بود و به چیزهای
 مختلف خرم شود و خوابهای یک بیند و از تجارت و ترویج خرم شود و سود کند و از شرکت
 مفت یابد در ششم خواری و لذت بیند و غم بود و کسی دیگر حاحمه بود و خبرهای
 خوش شنود و از حکومت فایده یابد و کارهای قدیم را طلب کند در غم خبرها
 رسد و رسولی کند و غمی یابد و با بهتران مخالفت کند و اگر چیزی صانع شود باز
 نیاید و با غریبان نشیند و از سفر و ملک و چهار پایان مفت یابد در دهم قدرش
 فرون شود و دایمی و دانا بود و از تجارت فایده یابد و از سفر و درندگان غم
 بیند و با بهتران مخالفت کند و غم نشاید و بنیانها و از ترویج و خرید و فروخت
 منعبد بیند در یازدهم از سفر و تجارت و مال مفت یابد و اگر چیزی صانع شود
 باز نیاید و خوابهای مختلف بیند در دوازدهم غم برد و تعب رسد و ارخانه عاید شود
 و با اهل خوشن خاصیت کند اگر ناپیدای کند عزامت کند و حالش کمتر شود و در
 یکی و بدی مادرش را مکر و می رسد **راس در طالع** پسندیده بود و با بهتران
 مخالفت کند و بدان خرم گردد و سفری و خدمت رود در دوم علمهای
 و پسندیده بود در سیم مصلح بود و خبرات کند و نفقه بسیار کند و برخواستن قوی
 مالک گردد و فواید یابد در چهارم دوستان و خوشان و نزدیکیان منازعت کند
 در پنجم برادران و اهل خانه بهتر می یابد و با ایشان خاصیت کند و کار و بارش
 بصواب بود در ششم در اول سال بر بود و در میان نهنگ بود در هفتم از بعضی زنان
 غمی یابد و از بعضی اندوه و از بهتران فایده یابد و مادر را مکر و می رسد و باید که

که از اول

که از مالش چیزی شود در ششم تنگ کند و تعب بسیار رسد و علی بود و دشمن را مکر و
 رسد و علی تنگ کند و از آن فایده یابد در هفتم از سفر و جایگاهی که امید ندارد
 فایده رسد و جد مکار افزون گردد و از هر کار قدیم خصومت کند در دهم مال و کرامت
 یابد و نام نیکو برگیرد و ملک اندوزد و علی کند و فرمان دهد و بر دشمن مظهر گردد
 و فایده یابد و از بدی رستگار شود و از دشمنان یکی را افت رسد **زب در طالع**
 مال نزیان آرد و اندوه و غم بر دو قوی بر وجه بر بند و از آن سبب مکر و می
 بعد و چشم را علی رسد در دوم مال بکاهد و از عوام افت رسد و مکر و می بیند در سیم
 از همه کاران حال او بدتر باشد و بود که از آن فایده یابد در چهارم تپاری
 کشد و حال مادر و در میان نهنگ در پنج از فرزندان مصرت رسد و از هفت فرزندان
 خرمی یابد در ششم علی بود از جایگاهی نهانی و از هفت ندکان غم بود و چهره ناخوش
 را بر و دشمن کند در هفتم با زن حقیقت محبت کند و از آن جهت غم گردد در ششم افتی
 رسد که نزدیک مکر بود و چیزی معروف شود که او کرده باشد در هفتم
 مکر و می رسد و از کردن پشیمان شود در دهم خلاف آنچه در دهم راس کشم در یازدهم
 خصومت بکنان کون رود و هیچ خلق کند در دوازدهم از دشمن مکر و می رسد و سیم
 که زد و ایداع علم **ار قتل هندوان که یک در طالع** تحلیما و در برج اشهر طالع
اصل زحل دلیل کند که فرزند را مولودی گیرد و از قبل چهار پاییان رنج بیند و اما روا
 بود که از قبل تجارت و کسب بود در سیم از خوشان رنج بیند و در پیشش بصواب
 بود در چهارم از انا و رطوبت و پاکت و رنج بود اگر زحل خد او ند طالع بود و غرت
 افتد یا در پای رنج بدید آید در پنجم اندوهی بود و روی چیزی گویند که آرد را
 از آن چیز خبر ندارد در ششم نیکی رود و از بررکان چیزی یابد و دشمنان را
 بمک و دل بیند در هفتم از شرکیان رنجی یابد در ششم بلایی بوی رسد و از فرزند
 اندوختن شود در آنهم سفری یافته کند و اگر سعدی نظر دارد و بر خوشان

اگر سعدی ناظر بود که در دهم از دشمنان و کلمات دشمنان رنجی بیند

و میان او و زنان خصوصت افتد در ستم تب و بیماری او را بر بخاند اگر کسی نظر دارد
از زمان رنجور شود اگر سعدی نظر دارد شادی پدید در ستم رنش غیر دوازده
میراث باید با خصوصت در نیم مالی یا از جهه سوز و جوش ن رنجور شود در نیم اگر
کسی نظر دارد چار شود و اگر دو بخش طر بود و او بود که پیر در یازدهم صورتی بوی
رسد از جهه اشراف و امید ما بر اید در دوازدهم بلا و اخوه بود و اگر کشتی ناظر
بعد سوزی با مسفت یا **عطار در ثانی** **قاسم تحویل** دلیل بود که خداوند طالع
سنی کند که در آن فصل و علم بود و از آن شادی میند و خواهی موافق پند و اگر کسی
بود بر خلاف این بود و اگر در پنج و یازدهم تحویل بود از وی بسیار چیز حاصل آید
و از تجارت سود کند و از فرزند فایده یابد و شاد دل شود اگر محسوس بود در خلاف
این بود و باد دشمنان خصوصت کند و اگر در دوم و ششم تحویل بود حال نکو بود و
بار بار کاسبی بود و زیان کند در مال و اگر در ششم و دوازدهم بود بر تجارت و عیسی
بود و بر جمع مال و مرزوق بود از جهه ناک ن اگر محسوس بود بیماری بود و بر ازار
لب و جوهر آن کوکب که عطار دید و محسوس بود و الله اعلم **اگر خداوند**
اصول و تحویل راجع شود در اصل تحویل کارهای صاحب طالع بسته گردد
اگر چار شود دیر ماند از دار و ما خوردن خذر باید کردن از مبوط نمین فعل
ارد در وقت المال کار مال بسته شود و زیانها افتد در ستم میان او و خوشال
خصوصت افتد و سوز نزدیک پس موافق شود که چیزی خرد عیب پاک بود
در چهارم زبان نگاه باید داشت تا سنی بیاید در ستم سوزی کند و بیماری بود
و از نزوح نقصانی میند و جامه نو نباید بزدین و پوشیدن در نیم از آن
در خصوصت بود و ما از و از دل شکونی آرد و از معاملات در ستم از سلطان
غنی و رنجی رسد و چار بعد کیم مملکت بود در نیم از سوز رنج کشد و از دین و علم

در دوم که رابسته کرد و در یازدهم مردان و حاجت بر نیاید و امید ما و فاش شود و چندی ضایع کند
در دوازدهم و ستم بر وی تحلیط کند اما ستم نیک بود و الله اعلم **فصل**
در طالع تحویل یا برج اتمای طالع مکان را پس اصل طالع مود رسد یا در طالع تحویل
محسوس بود دلیل خواری بود و بر عالمی نه لایق بود و بعضی در خانه و ضایع و دوستان **ق**
در طالع تحویل اگر محسوس بود چنانچه طالع رنجور شود و اگر مسعود بود ستم بود
و اگر قمر در طالع تحویل در ربع اول در اول سال رنجوری بود و اگر در ربع چهارم بود در آخر سال
رنجور شود و اگر در ربع بود در ربع سیم رنجور بود یعنی که بعد از شش ماه تا عادت نه ماه
و اگر در وسط السما بود در میان سال پاری بود و بکر و تا قمر تیر که ام کوکب میدید
انقال وی حکم اول سال بود اگر سعدی بود سعد و اگر کسی بود خشم اتصال دوم
و سیم چهارم هم بر آن قاسم حکم میکنند تا آخر سال و اگر قمر خالی السیر بود صاحب
خانه قمر را اعتبار کنند اتصال او و حکم اتصال قمر دارد کوکب از سعد و محسوس **فصل**
چون استخراج طالع تحویل کرده باشی قمر را در طالع ماه مقدم کن و از موضع قمر هر روز در ربع
تیسیر میران چون سعد اصل یا تحویل رسد دلیل خیرات بود چون در ربع کسی اصلی تحویل رسد
دلیل شر بود و ستم السعاده که در طالع ماه باشد مرد و روز و نیم یک برج هر روزی دوازده
در ربع تیسیر میران چون سعدی رسد دلیل سعدی بود و یکوی چون بخیر رسد دلیل رنجوری
و دشمنی و هر آن وقت که قمر در وقت تحویل سال یا رنج بود و قمر نیم آنجا بود که در طالع
اصل بوده باشد چون از مود روانه شود در آن سال بر وی اروجیات و انواع علیل
و ابرام **آفتاب** اگر آفتاب بخند طالع اصل یا ساکنه یا خداوند طالع
تحویل می شوند در وقت طالع تحویل از ربع سال یا از ربع طالع زمان آید و تاه شود
و اگر تریلیک دوم میوند کارهای و بر با ستمت رسد چون طالع تحویل یا برج اتمای
طالع میر جی رسد که در اصل طالع مکان کسی شدن سال محسوس بود و چون میر جی رسد

که در اصل ولادت سعدی در وی بوده باشند سال سعادت در **اصل** سیب برج اشها
درجه برج اشها براند و در ناسی را دو درجه و سیست و هفت دقیقه و اگر خواهر که روز بروز
حکم کند چنین تواند کرد که سیب را با اجرام و شفا عات که ایک اصلی و تحویلی می راند
و امتزاج قمر با ران شریک میکند و تدبیرهای دیگر که درین باب بجای آرند اعتباری زیادتیا
ندارند بدین قدر قناعت کرده شد و بسیاری دیگر را ابتدا از درجه طالع محل سال
و از موضع قمر و از موضع سهم السعاده تحویل و از موضع برج اشها که انرا اشها می نامند
اما درین زیاده قیاس نباشد **صل** در ولادت که ایک که در اصل ولادت در برجی بوده باشد
و در تحویل در خانه دیگر افتد از اصل و اشها و تحویل شد تا آنکه کسی از اصل در طالع اصل بوده
بس در تحویل در طالع تحویل که آن طالع اصل بوده باشد و هم برج اشها و طالع بعد پس در آن سال
دلیل طراوت کارها و قوت شخص و صحت مزاج بود و اگر آن کوکب در دوم افتد بر طلب مال و عیال
بعد و در سیم دلیل اشغال بعد و غایب در چهارم اسباب و دست داد و درین
امانیت خویش بعد و تدبیر با ساز و در بنا و ضیاع در غم کشا و در وقت دل باید از فرزند
در ششم عیالی رسد و از نیکان برنجود دل شود در هفتم زنی کند و از هفتم شش کشته و
برنج کشد از ششم میراثی یابد و اگر در لیل دیگر یابد بر قطع اقطاع و از نیکان او را برنج
در نهم سز کند و در کار دین اندیشه برود در دهم عمل سلطان کند در یازدهم دوستان را از
خیر و منافع رسد و در دوازدهم با دشمنان مخالفت کند **بیت الحال** اگر کوکبی در طالع
اصل بوده باشد و در جای دیگر از طالع اصل یا تحویل یا برج اشها افتد مال یابد از آنجا که
آن برج بدان تعلقی بود اگر سعدی و مال یابد و اگر محض و زبانی رسد از جوهر طبع
صاحب آن برج و اگر در دوم بود مال یابد از آنجا که امید داشته باشد در سیم مال
یابد از سفر و خوشی در چهارم مال یابد از ضیاع و غنای و در آن کارها و درین در غم
یابد مال یابد از بد اما و غریب و فروخت و نوزند نخل شود در ششم مال یابد از هفتم نیکان
یابد و ستود و پشاور شود در نهم زشتی چار شود و مال یابد از سیزدهم سلطان

یا به از دین و شرک و دینم میراث
و از ارجح مال به در نعمت می باشد
در سفر از خدیجه زیاده در دهم مالی

و علی

و عمل نماید و دوم دوستان او مال یابند و بدان شاد شود و در دوازدهم دشمنان او
مال یابند و او را اسیر استر حاصل آید و بدان شاد شود **خانه سیم** اگر کوکبی در
سیم اصل بوده باشد و در خانه دیگر از خانه های اصل و خویج اشها افتد اگر در
طالع افتد خوشی فی که از غایت بوده باشند باورسند و در دوم میان او و خوشی
او بسبب مال حیثیت رفته در سیم در خیشانشان او زیاده بیاید و اسیر نزدیک کند
و دوستان زیاد شوند در سیم در چهارم خوشی او را چیزی رسد از پدران کارهای
دیرینه در پنجم خوشی او را فرزندان زیاد شود و پادشاهی او رسد در ششم
خوشی او را بیمار شوند در هفتم خوشی او زن کند در این سال در هشتم اجتهت خوشی او
رجوع شود و اش را میراثی رسد در نهم با خوشی او سر کند و اش را تنگی رسد و مولود
خیر و حسن کند در دهم خوشی او و عمل سلطان کند یا سلطان متصل شوند در یازدهم
سعادت و الهی بود میان خوشی او و دوستان مولود در دوازدهم دلیل عبادت بود
خوشی او را مولود و حسد ایشان مال او **خانه چهارم** اگر کوکبی در خبی بوده است
در وقت ولادت و در خانه دیگر افتد از اشها تا تحمل اصل اگر در طالع افتد زیاده
در ضیاع بدید آید در دوم مالی یا بدارضیاع و عقار در سیم خوشی او را از ضیاع
و کارهای دیرینه ضایع بود در چهارم در ضیاع و عقار و سقلاطت بر خورداری یا بد
در پنجم پدرش توانگر بود و فرزندان از آن نیکویی بسیار بود و زنندگان دراز
بود در ششم پدرش مجبور بود پس در حال نازد شتاره که بدان شوند نظیر کنیز در هفتم
پدرش نام سوده و فرزندان پدر بدینی از در ششم بسبب پدران اندوختن
یا پدرش پسر در نهم پدرش یا کسی که گای پر بود ستر کند و ضیاعی یا بد
در دهم پدرش عملی کند یا او را متقانی ماضیاع و عمل فرماید در یازدهم دلیل
سعادت پدر و دوستان بود در دوازدهم مال یا بد از پدر و دلیل بود که پدرش

و علی

یا کسی که بجای پدر بود دشمنی کند با او **خانه نهم** اگر کوکبی در اصل درین خانه بوده است
و در وقت تحویل در طالع افتد یا برج اشهر طالع فرزندان زیاد شود و اخبار خوش
شود و بدایا بوی رسد در دوم مال یا بدایا در نزد و بدایا و صلوات و برپیل بود
در سیم خوشان او را فرزندان زیاد شود و دل شوند و شاد و دل شوند در ششم فرزندان
شود در هفتم فرزندان کند در هشتم از فرزندان بخور دل شود و بود که فرزندی از او نبرد
در نهم در سفر جستم او نبرد و دشمنی شود در دهم نقصان پیدا از شغل و عمل و از کارگاه
سلطانی در یازدهم دل او بزرگتر شود در دوازدهم با فرزند خصومت کند
خانه ششم اگر کوکبی در اصل در وی بوده باشد و در وقت تحویل در طالع اصل یا
طالع تحویل یا برج اشهر یا طالع افتد یا برج پند از دشمنان در دوم ارباب سوزان
و زن اینان مال یا بد در سیم خوشان او بیا شود در چهارم پدرش بیا شود و بدکار
پیرند در پنج فرزندان پادشاه شود در ششم اگر حوا و نه طالع پند دین درستی مولود شود
در هفتم زنی یا سرکش پادشاه شود در هشتم وکیل مجاری و خون بود در نهم در سفر پاد
شاه و بعضی از ترکان از خدمت کند در دهم خدمت سلطان کند در یازدهم دشمنان
روی حسد برند و خصومت افتد بدین سبب در دوازدهم دشمنان بیا شود
خانه نهم چون کوکبی در اصل اینجا بوده باشد باز در طالع اصل افتد یا تحویل یا برج
اشهر طالع زنی کند با خصومت کند با کسی در دوم مال یا بد از حبه زلفان و شرکا
در سیم خوشان او شود و بدکار کند در چهارم پدر او را کند یا او بکس خصومت کند
در پنج فرزندان کند یا او زنی را که ترا از دست خواهد در ششم زنی پادشاه
در هفتم حال زن او بگوشد در هشتم دین مرگ ازواج و حجامان بود در نهم زنی
سوزی کند در دهم زنی بزرگوار کند از انال بیت شریف در یازدهم زن او را
فرزندی زیاد شود یا ترکیب او را در دوازدهم خصومت بود میان او و دشمنان
او **خانه ششم** چون کوکبی در وقت طالع اصل بوده باشد باز در طالع اصل یا تحویل

یا برج اشهر طالع میراث یا بد یا پیرد در دوم از سواریت مالی بوی رسد در سیم
پادشاه شود یا خوشی از آن وی پیرد در چهارم پادشاه پیرد یا از مال دیرینه خطی تر
دارد در پنج فرزندان پیرد و میراث او برود در ششم او را بیماری صعب رسد و
اران او پیرد در هفتم زنی پیرد و پیوسته مرسان باشد در هشتم دلیل اندیشه و غما
و دهم و پشمانی بود در نهم در سفر پیرد و میراث یا بد از عبا و مسافران در دهم
از سلاطین رنج و غم پند در یازدهم دلیل مرگ و دشمنان بود در دوازدهم دلیل مرگ و دشمنان
و خوف ایشان بود **خانه نهم** اگر کوکبی در اصل اینجا بوده بود و در تحویل در طالع اصل
یا تحویل یا برج اشهر یا طالع دلیل سفر یا بد یا باز آمدن از سفر در دوم مال یا بد از سفر
در سیم خوشان او سفر کند با خصومت در چهارم پدرش سفر کند و او را دین و
عبادت و احصای حق زیاد شود در پنج فرزندان سفر کند در ششم
در سفر پادشاه شود در هفتم زن او یا ترکیب از آن او یا حسی ازان او سفر کند در هشتم
سفر پیرد و او را حقی بود از سلطان در نهم سفر کند یا بکس خصومت شود در دهم
عقل کند در سفر در یازدهم دشمنان او سفر کند در دوازدهم دشمنان او سفر کند
خانه دهم چون کوکبی در اصل اینجا بوده باشد و در وقت تحویل در خانه دیگری افتد در
طالع اصل یا طالع تحویل یا برج اشهر یا طالع عمل کند از جهت سلطان در دوم مالی یا بد
از جهت عمل سلطان در سیم خوشان او عمل سلطان کند در چهارم عارت محبت سلطان
کند در پنج خوف بود از کار سلطان و هر عمل که کند ترس و بشویش بود و کار در زنی
نگو بود در ششم خوفی بود از جهت سلطان در هفتم حال زنی یا ترکیب نیکو بود
در هشتم هراس و بجا چند از جهت سلطان در نهم عمل کند در سفر در دهم عمل سلطان یا
سلطانیان کند یا زدهم دشمنان او عمل سلطان کند در دوازدهم دلیل قوت
دشمنان بود و ضعف یا قوت از سنور و زینت **خانه دهم** یا زدهم چون کوکبی در

اصل اینجا بوده باشد و در وقت تحویل در طالع اصل یا طالع تحمل یا برج اشتهای طالع باشد
 در طالع دوستان در سن سال زباده شوند در دوم مال یا بد از دوستان و از جایی
 که اصل دارد در سیم دوستان زیاد شوند در چهارم پدر او یا دوستان او بخاطر طاعت کند
 در پنج زوایا چشم تنگ شود دوستان او فرزند از او شادی و عطایا بد در ششم پادشاه شود
 و ممکن که دوستان او پادشاهان را سبیل کنند و زایل شود در هفتم سعادت یا بد و شادی از
 زن و فرزند در هشتم شادی دل شود مال و میراث در نهم اسیر و کار دشوار شود در
 دهم چیزی و شادی از سفر و برزگان در یازدهم منافق یا بد از دوستان و امید یا
 وفا شود در دوازدهم دوستان او دشمن شوند و با ایشان مخالفت کند **فایده**
دوازدهم اگر کوکبی در اصل اینجا بوده باشد و در وقت طالع تحویل هم در طالع اصل
 افتد یا طالع تحمل یا برج اشتهای طالع دلیل بیماری و زندان بود و افادن از مرگ
 در دوم مال یا بد از دشمنان یا اسیران و زینت در سیم خوشان پادشاه شود و در
 حبس افتد در چهارم پدرش یا دشمنان او خصومت کنند در پنج از فرزندانی بیخ
 و بد بیند در ششم پادشاه شود و در هفتم حبس افتد و زندگان و خدمت کاران او پادشاه شود
 در هفتم زینش پادشاه شود در هشتم رنج و بد بگذرد و مجوسان و پادشاهانی در نهم او را
 اسیر باز دارند اگر سعدی یا طالع بد که سلامت یا بد در دهم از مرتب خویش بگردد در
 یازدهم دوستان او با دشمنان او مخالفت کنند در دوازدهم اعدای او قوی
 باشند **فصل در اتصال و انفصال** از دلایل اصل و تحویل و اشتهای طالع
 خداوند فانی اصل و تحویل و اشتهای صاحب بیت المال یا تحویل یا اشتهای شوند و جد و جد
 بسیار کند در کتب مال و از آن سبب غنا و رنج کشد در سیم پادشاه شود و خوش شود کند و
 خوشان جانشین او باشند صاحب چهارم خوشی و راحت جوید و اگر صاحب
 رابع کسی بود هم مالک بود و اگر سعد بود ضیاع و خرد و اگر صاحب خاسته شود
 زن او ابست شود و استحقات معقت یا بد و اگر صاحب سادس بودند

چهار شوق و در سن سال اگر صاحب سابع شوند و مولود در سن سال تر و بزرگ
 و بران حریف بود و اگر صاحب شامش شوند اندکها بسیار بود و
 خوف و بیم اگر صاحب شامش خوش بود هم تلف بود و اگر صاحب سابع
 شوند سزا کند و اگر صاحب عاشق شوند و رعیت کند در خدمت سلطان و
 سلطانین و فواید ایشان و اگر صاحب عادی عشر شوند و جرات یا بد و طلب
 و جهد و رعیت کند و صاحب دصاقت با اشراف و اگر صاحب قادی عشر
 شوند کار کند که از آن کار در درد و رنج و بلا افتد **انصراف**
 و چون از صاحب ثانی منصرف بود فایده مالی که کمتر اندک بود و طلب هم
 کمتر بود و فرج بیشتر و اگر انصراف از صاحب ثالث بود سفری دراز کند
 و مقصود او فوت شود و اگر انصراف از صاحب رابع از ضیاع زیادتی
 منتفی شود و اگر انصراف از صاحب خامس بود از فرزندان بی روزی بود
 و بدایا و اگر صاحب سادس منصرف بود پاری رسد او را و اگر صاحب
 سابع منصرف بود میان او و زنان و شرکاء مغایرت کند و اگر صاحب
 منصرف بود خوف و هراس بود و اگر از صاحب سابع منصرف بود از
 سفر رنج بیند و در کار دین نقص کند و اگر از صاحب عاشق منصرف
 بود جاه و حرمت نقصان پذیرد و اگر از صاحب عادی عشر منصرف بود
 آنچه امید دارد از وفات شود و اگر از صاحب ثانی عشر بود از دشمنان
 رنج بیند **اتصال** ارباب سوت یا ارباب مال یا اتصال
 صاحب طالع صاحب ثانی مال یا بد با سانی اتصال صاحب ثالث از سفر
 شاد شود و خوشان را مدت شوند اتصال صاحب رابع مال در غارت و بنا

و ضیاع حرف کند اتصال صاحب خامس از دشمنان و بدایا و شغل و بدایا و شغل و بدایا و شغل

خاصه که مستولی بطریق السیر بعد یا راجع اتصالش اتصال صاحب سابع زمان
بسیار عرض کتب نسبت تزویج و بران فرض بود اتصالش صاحب ثامن بلاما
در پنج پند اگر باشد بعد دلیل مرکب بعد اتصالش صاحب تاسع سفری کند موافق
و خواهی نیکو بیند و درین سال اتصالش صاحب عاشر سلطان را کار باید
دی براید یا بر کارها اتصالش صاحب حادی عشر از دوستان خیر یا بد
اتصالش صاحب ثانی عشر او را رخ و ملا رسد از جای که او را بدان
حشم سنف **فصل دسین کفایک مع اضع اصل و مواضع دیگر کواکب**
مثال آن اگر زحل در طالع اصل در جدولی بود باشد هفت درجه و نیم در جهت
هفت درجه و در جدولی زهر هفت درجه جدی رسد و زحل هفت درجه حوت
و دیگر کواکب هم برین مثال این را احکامی عجیب بود **زحل** چون بوضع
اصل خویش بار رسد مولود از موضع موضع انتقال کند اگر بیکان مشتری رسد
و زحل را در آن بیکان خطی بود دلیل صلاح کار باشد و یافتن منفعت از دقتان
وضیاع و اگر بیکان مریخ بود سوز کند و در این خط و از خویش و سوز بر آید
و اگر سعدی ناظر بود بهلتر بود و اگر بیکان اصل اقاب رسد و اقاب
شهادتی دارد از جهت سلطانین رجی بود و از جهت زمان و امر ارض که از
حراره بود و اگر اقاب را شهادتی بود دلیل شایسته و صومست بود و صی
از زمان و پوستنگان او بپزند و دلیل مرکب پدر بود و اگر پدر زن بود
یا مرکب پسر که بجای پدر باشد و اگر بیکان زهر اصل رسد سوز کند از اهل
و فرزند بود و صومست و در او بود که عاشق شود و در این سال در آن باب
بماند و اگر بیکان اصل عطارد رسد سوز کند و آنچه گوید او را زیان دارد و اگر
زحل بیکان اصل تر رسد از جهت زمان عینی نبوی باز کرده مشتری

و مشتری بیکان اصل زحل رسد سوز کند و غیر از این رسد و اگر بیکان اصل
خویش رسد ایچ در اصل مولود دلیل کند نزد دوازده و سعاده و مالی یا بد از جهت
که امید ندارد و اگر بیکان اصل مریخ رسد و عطف یا بد و سوز کند و از این باب سلام
برج باید و اگر بیکان اقاب رسد و مشتری خطی دارد در طالع سوز کند و چار شود از حراره و از
سلطانین و بزرگان خویش بری رسد و اگر بیکان زهر رسد چار شود و منزلت و دوستان
زیادت شوند و اگر بیکان عطارد رسد زیادت علم و مرتبه بود و اگر بیکان تر رسد تن
درست باشد و مال و فرزند زیادت شود و بختی خوش شود و هر چه چون مریخ
بیکان اصل زحل رسد مولود را دوستان و خوشان باشد و سوز نکند و بزرگان
عطف باید و اگر بیکان مشتری رسد دلیل سوز بود از جهت سوزان رنجور دل شود و اگر اهل
فرزند بود در زندگی زیاده شود و ذوق سوس جنس گفته است که در این وقت که مریخ
بیکان سعدین رسد هیچ چیزی نبود اگر مریخ بیکان خویش رسد از اوقات و
خیزی باید از اصحاب خوب و اگر زایل بود و طالع ناظر بود دلیل سوز و راز
اهل بود و اگر بیکان اقاب رسد و مریخ در طالع یا در سادس خطی دارد آن دلیل
آبله و ریش بود در آن سال و از جهت پدر رجی رسد و از آتش احتراز باید
کرد و اگر در عقرب بودیم قبل بود دعوت مریخ بیکان و اصل زهر رسد و در
نکاح افتد و از زمان یا از کثرت جماع رجی رسد و اگر بیکان عطارد رسد از
خویش و بزرگان و بزرگستان رنجور دل شود و اگر بیکان تر رسد مولود را
فرزند رسد اگر در موضع تنگ بود خیر بود و بود که سوز کند و ولایت اوتاه شود
ایچ دارد و بزرگستان عطف باید **اقاب** در طالع بیکان اصل
خویش بود در او ایل مایه بود که بیکان کواکب رسد و مایه در طالع کواکب
زهر کون مکان و اصل زحل رسد مولود در نکاح هر یس بود اگر زهر

نخستین مورد زشت نامی بدین سبب بدید اند اگر تک الارض باشد این کار پوشیده
 نماید و اگر در وسط السماوی و اشک را شوق حاصله که در وقت استعمال دماه بود و
 و اگر بیکان شتری رسد دلیل منفی بود که معصود آن دوستان زیاد شدن باشد و اگر
 بیکان مرغ رسد دلیل کثرت ترویج بود و اگر بیکان افخاب رسد از سلطانین برخی
 میند و میزنند و اگر در ابوتاد بود چاروی بوز عوارت و اگر بیکان خوش رسد آن
 اصل بوده بود تازه گردد و حشمت و جمال بخواهد و جایه و زینت فرون گردد و اگر بیکان
 عطار در رسد مولود در هر کشتن قوتی تمام بود و اگر بیکان قمر رسد و قمر معصوم بود
 خوش نریاده شود عطا داد چون بیکان اصل زحل رسد میزنند و در پی میزند
 و اگر نحوس بود از درند ریخته شود و اگر بیکان شتری رسد کارهای تباها میشود
 بصلاح باز آید و اگر بیکان افخاب رسد در آن برج که افخاب باشد از آن برج میند
 مثلا اگر افخاب در نهم بود از سوزن برج میند و اگر دهم از سلطان و یا مادر و یا عذر
 و دیگر خانها بدین موجب و اگر بیکان رمره رسد برود و سرود و لهو و شعر
 و طرب شعل شود و اگر بیکان خوش رسد از نفس آن برج دلیل کند که آن برج
 بدین دلیل بود و اگر بیکان قمر رسد مولود میزنند و خصومت قمر اگر قمر
 بیکان اصل زحل رسد اگر قمر نحوس بود در خصوصتی افتد اگر بیکان شتری رسد
 میزنند و اگر قمر معصوم بود در آن سوزن خیر یا بد و اگر بیکان مرغ رسد دلیل حصول
 بود و چاروی و اگر با جماع بود از جهت مادر برخی روی نماید و اگر بیکان زهر رسد
 دلیل سوز و شادی و زیادتی دوستان بود و اگر بیکان عطار در رسد سوزی کند و شادمانی
 یا بد با دشمنان و سعاده یا بد و اگر بیکان اصل خوش رسد بوقت تحویل دلالت بر
 قمر که بوده بد قوی تر گردد **فصل** در انواع طالع سال و برج اشیا
 طالع یک برج باشد آن سال کارهای مشکل بود زیرا که آن برج نحوس بود و یا نحوس شود

نخست سبه تو باشد و اگر ساکده و قاسم و صاحب طالع تحویل و زدار
 و قابل تدبیر فرود انداخته قمر و صاحب دور این جمله در آن سال یک
 ستاره باشند هم شکل بود و هرگاه که آن کوکب نحوس بود خطر باشد و انچه
 اعلم **فصل** مستوی بر اصل اشیا بود در تدبیر بگیرد آن کوکب که اشیا
 بیشتر دارد و اعتبار بر آن کند و در آن سال بر آن حکم کند و از آن اوقات و
 اتصالات و نخست کوکب عاقل میباشد و از مواضع اصل زیرا که مستوی بر
 اصل و دلایل تحویل عطا دارد و احتراق او در برج مبطوط او یا وبال بود
 و یا تریج و یا متقابل نحسی یا کوکبی نحسی که در اصل ولادت بوده باشد اثرهای
 عجیب باشد اگر مثلا عطار بدست زحل بیوندد در درجه که بر آن درجه در اصل
 سعدی بوده باشد یا تدیس و شلث سعدی را اصل ولادت باشد اثر
 این در سعاده بیشتر باشد مثلا دیگر کسی را که در اصل طالع اصل زهره در حوت
 باشد بد درجه و شتری بدین درجه رسد و افخاب در سرطان به ثلث شتری
 رسد این ثلث شتری و افخاب در آن تحویل بر آن حکم دارد که ثلث شتری
 و افخاب نه بر آن شکل و این قانون نیک نگاه باید داشت و الله اعلم
فصل در ابواب و انواع اشیاء **پیر اکبده** در استثنای
 و بدی و ورا کردن حاجت استاد محض ابو الحسن علی بن سنی رسالی کرده
 در استخراج ضمیمه در غایت اخضر و آنچه بکار آید بجای آورده و ضمیر اندر و
 نهاده پس فصلی دوازدهم او گفته است یعنی اندر کتاب هشتم و آن اینست
 که چون خداوند دلیل سبب و دلیل بر جایگاه حاجت را بدست آرد کار آسان بود
 پس این دو دلیل است آورده باشی باید دیدن اگر آن دو دلیل دلیل کند که
 حاجت روا گردد که اگر دلیل آن محقق باشد یا باطل پس خیر اندر افتد

افعال سال و انواع اشیاء
 و در این کتاب
 و در این کتاب

چون در دست عثمان بن عفان بن ابی طالب



1815

[illegible]

عَلَيْكَ الْفَقْدُ
أَبُو بَكْرٍ زِي عَلَى

dele

32